

SERXWEBÛN

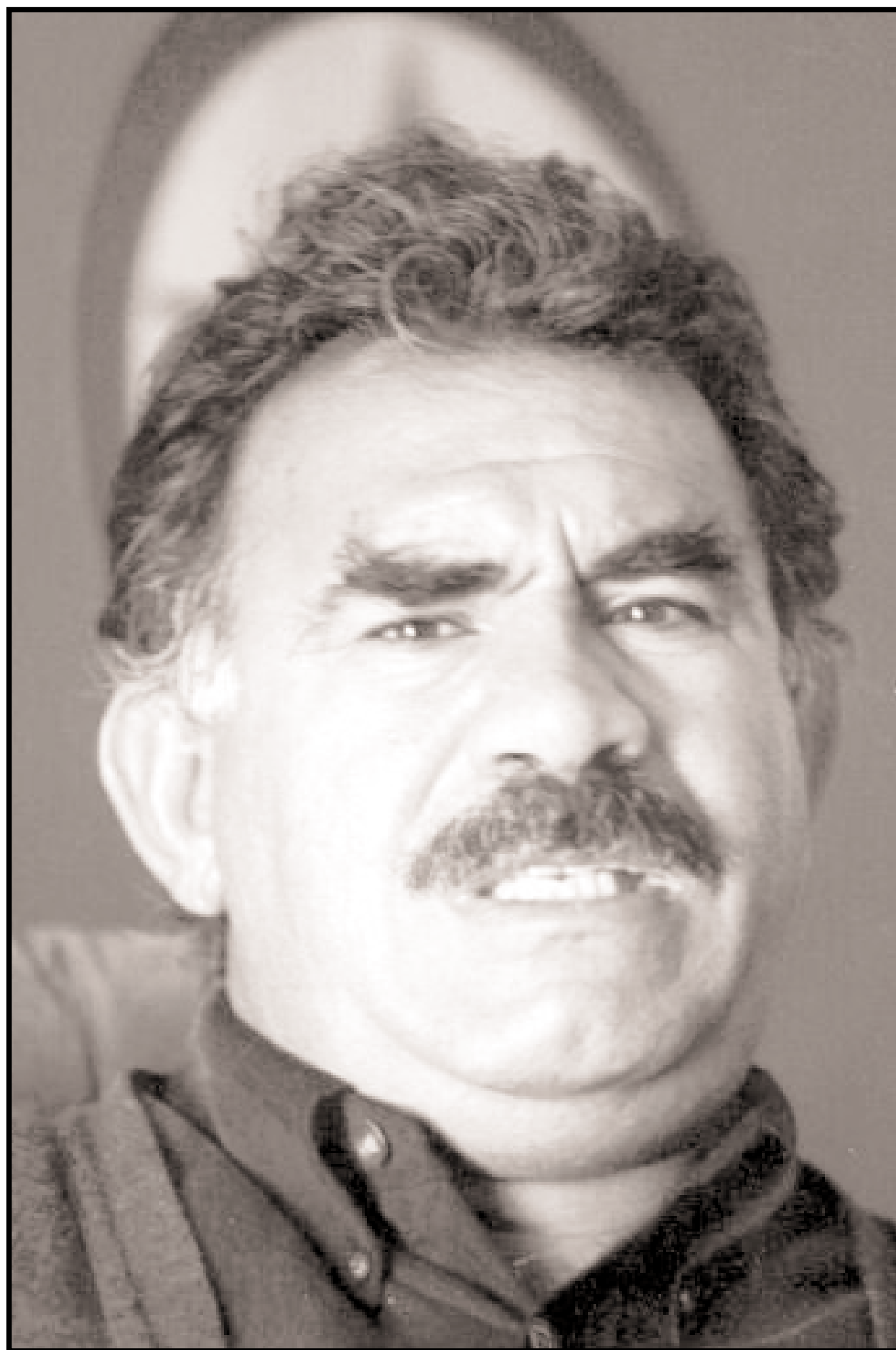
JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÛNE

2001 Fedai Şehitler Albümü / Özel Sayı: 26

Fedai Şehitler Albümü

Fedai Şehitler
Albümü

İçindekiler

<i>Giriş</i>	4
<i>Başkan Apo'nun mesajı</i>	5
<i>M. Halit Oral</i>	6
<i>Mehmet Gül</i>	14
<i>Ali Aydın</i>	18
<i>Bülent Bayram</i>	26
<i>Selamet Menteş ve</i>	
<i>Aynur Artan</i>	34
<i>Mirza Sevimli</i>	45
<i>Mehmet Aydın</i>	46
<i>Yavuz Güzel</i>	48
<i>Berzan Öztürk</i>	53
<i>Taylan Kahraman</i>	58
<i>Ahmet Yıldırım-Remzi Akkuş</i>	60
<i>Hasan İsa Hasan</i>	63
<i>Emrullah Damlayıcı</i>	65
<i>Hükmiye Seyhan</i>	66
<i>Hamdiye Kapan</i>	72
<i>Nezahat Baracı</i>	75
<i>Tacettin Şahin</i>	79
<i>Şahin Hüseyin</i>	84
<i>Meral Mamyak</i>	87
<i>Felat Kadir</i>	92
<i>Baki Tatlı</i>	96

G

i

R

i

Ş

Kürdün özgürlük mücadelesi anlatıldığında hiç şüphesiz zindanlar çok önemli bir yer tutacaktır. Bitirdik denilen yerden başlayan, çözdük denildiği yerde yeniden alevlenen, vahşetin, zulmün kol gezdiği ancak hiçbir dönemde muvaffak olamadığı zindan tarihi, Kürdün özgürlük kavgasında çok önemli bir yere sahiptir.

Mazlum Doğan ile başlayan, Dörtler’le devam eden, Hayrilerle, Kemallerle süren direniş tarihi; kendini, kimi zaman bir kibrit çöpüyle, kimi zaman günlerce, haftalarca, hatta aylarca süren açlığa yatırılmış bedenlerle, kimi zaman ise copa, elektriğe, askıya göğüs geren iradelerle açığa vuracaktı. Bu direnişler, insan onurunu korumak için olduğu kadar, ulusal onuru korumak içindi de.

Kürdistan’da son 25 yıldır yeni bir tarih yazılıyor. PKK öncülüğünde ve Başkan Apo önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi Kürdün makûs tarihini geri çevirerek yeni bir direniş tarihi başlatıyor. Dağlarda, zindanda, Kürdistan’ın her parçasında, metropollerde, Avrupa’da, Rusya’da ve dünyanın her tarafında, Kürtler neredeyse orada direniş var, mücadelelerine sahiplenme var, ölümlüne bağlılık var.

9 Ekim’de Parti Önderliğimize karşı gerçekleştirilmek istenen komplo yine Parti Önderliğimiz tarafından boşa çıkarılmıştır. Ama yarım kalan bu komplo hâlâ sürdürülerek kesin sonuç alınmak isteniyor. Bu olaydan sonra yaşanan gelişmeler ise mücadele tarihimiz içerisinde ilk kez bir ulus olarak kenetlenmeye ne kadar ihtiyacımız olduğunu çok iyi bir biçimde kavratmış. Çünkü bu komplo Kürdün beynine, kalbine karşı yapılmıştır. Başkan Apo’nun şahsında bir halkın umutları, özgür geleceği, binlerce şehide malolan ve bugün bütün dünyanın günde-

mine giren ulusal direnişi yok edilmek istenmiştir. Başkan Apo şahsında, uçurumdan çıkarılan bir halkı tekrar uçuruma atmak istediler. Onlar sadece Kürtlüğe değil, insanlık onuruna düşmanlık ettiler. Bu yüzden Kürdistan’da gelişen insanlık mücadelesi onları korkutuyor.

PKK’nin geliştirdiği mücadele sadece Kürdistan’ın değil, bütün bir bölgenin, hatta ezilen bütün halkların kurtuluş umudu, manifestosudur. Başkan Apo’nun kişiliğinde somutlaşan ve halkların kardeşliği temelinde ve özgür bir toplumu yaratacak olan mücadele bu komplo ile boğulmak istenmiştir. Yani emperyalizm Başkan Apo’ya kendi egemenliğini kabul ettiremediği için, O’nun yaratmaya çalıştığı yeni insanın kendi düzenini sarsacağını bildiği için Başkan Apo’dan kurtulmak istemiştir.

Cezaevlerinde “*Güneşimizi Karartamazsınız*” şiarı ile gelişen eylem dalgası bu komploya verilen en büyük yanıt oldu. Ardından Avrupa’ya, Küçük Güney’e, Rusya’ya sığınan bu dalga, Parti Önderliğimize duyulan büyük sevgi ve bağlılığın bir ifadesidir. Çünkü Başkan Apo, Kürdistan adına, Kürtlük adına var olan bütün gelişmelerin yaratıcısı ve motor gücüdür. Başkan Apo bir birey değildir. Kürt ulusunun ortak iradesi, ortak umudu ve özlemlerinin yaratıcısıdır. Onun için Parti Önderliğimize karşı yapılan her saldırı Kürt halkına, Ortadoğu halklarına ve ilerici insanlığa karşı yapılmaktadır. Bu yüzden Ulusal Önderimiz etrafında ateşten çember olan ve “*Güneşimizi Karartamazsınız*” şiarı ile bendenlerini ateşe veren yoldaşlarımızın amaçlarına her zaman bağlı kalınacak ve “*Güneşimizin karartılmasına*” müsaade edilmeyecektir.

Kalbinizi Onlar'ın meşalesiyle aydınlatmaya devam edin

Fransız tarihinde Janne D'arc adında bir kız vardır. İngilizlere karşı direnmiş, Fransa için ulusal temelde çok çalışmış ve hala büyüklüğünden bahsedilir.

Fransa'nın ruhudur.

Direnişin, bağımsızlığın, özgürlüğün ruhudur.

Ve Fransa bu temeller üzerinde büyüyor.

Bizde bir değil, iki değil, üç değil, kendini sadece yakma değil, teslim olmamak için bombayı kendilerinde patlamış, kendini uçurumlardan atan yüzlerce genç kız ve erkeğimiz var.

Anlayacaksınız!

Anlamıyorsanız, yanımıza gelmeyeceksiniz!

Yakıyor kendini ve sürekli de diyor, *"bu ateşi söndürmeyin."* Bundan daha büyük cesaret olur mu? Bundan daha büyük fedakarlık olur mu?

Ve bunu da en değerli bilinç ışıklarıyla, aydınlığıyla yapıyor. Kendisine ilişkin en ufak bir çıkarı yok.

Değerini biliyorum. Çok değerlidirler. Bunlar kutsal şehitlerimizdir. Olanak bulursam her birisi için bir kitap yazmayı düşünüyorum.

Şehitlerin anısına bağlıyız. Gereklerini ben de yerine getireceğim. Güneşi karartmayacağız. Ancak bu tür eylemler artık son bulmalıdır. Bunun yerine daha uzun vadedi, örgütlü bir duruş gereklidir. Güneşi her yerde yaşamsal kılmak için örgütlü duruş şarttır.

Benim için kendinizi yakacağınıza, beni anlamaya çalışın. Eğitin kendinizi. Hepinizin şiddetle tarihe, kültüre ihtiyacı var. İnsan bu halinden utanır. Sokağa bile çıkmaz. Ben bile elli yaşımı aşmışım, halen yaşamın onurunu kurtarmaya çalışıyorum.

Haksızlık yapmayın, örnek olun. Çıkarılacak sonuç budur.

Bu da kendini yakmanın başka bir ifadesidir.

Bunların sayısı onlarcadır. Bunlar büyük kişiliklerdir. Büyük kişilik, değer haline gelin; bu durumda dinlenir kişilikler olursunuz.

Yakanların anısına bağlılığımız, demokrasi ve barışın kazanmasını sağlayacaktır.

Bu düşüncelerimi herkese ulaştırın.

Onlar için en güzelini düşünüyorum.

En başta Önderliksiz olamamanın acısıyla Önderliğin tehlikede olduğunu ve hatta biraz da aşırıya yorumlayarak, neredeyse Önderliksiz yaşam gibi bir tehlikenin kapıya dayandığını hissederek en değerli canlarını gerçekten kahramanca, bir ateş topu haline getirerek tarihi rolünü

oynayanları büyük bir minnetle anıyorum.

Komplolara karşı zindanın kahraman direniş şehitlerinin en soylu insanlık eylemleriyle bedenlerini yakarak ortaya koymaları tarihi önemdedir.

Bu vesileyle Mazlumların, Kemallerin, Hayrilerin, büyük şehadetlerimizin de halklarımızın özgürlük iktidarına, cumhuriyetine yol açacağına dair verilmiş sözümüz, içilmiş andımız vardır.

Şehitlerimiz kutsaldır. Anılarını sürekli yüceltmek gerekir. Ben bu zor koşullarda onları düşünmek istemiyorum. Onlara sahip çıkılsın. Çok büyük değerlerdir. Kutsal insanlardır, anılarını kitaplaştırsın. Kendi değerlerinize sahip çıkın, çok kutsaldırlar, yemeden-içmeden kendini adamak gerekiyor. Değerleri barış ve demokrasi değerlerine dönüştürmek gerekir.

Bu savaş, bu azap, bu direnişler kimin içindi? Bu kadar şehit kanı, kendini yakanlar ne içindi? Bunu unutmamalıyız.

Onlar özgürlüğü yakalamışlardı. Kendilerini ifadenin yolu olarak bunu gördüler. Kendini yakanlar büyük kopuşun bu şekilde gerçekleşeceğini düşündüler. Ben öyle kendilerini yakmalarını istemiyordum. Kendini yakmalar

sabırsızlığı, güç getirememeyi ifade eder. Korkunç acılar içerisinde kendinizi bitireceğinize, barış militanı olun. Barış ve demokrasi savaşını kazanın.

Kendinizi yakacağınıza, kendinizi mahfedeceğinize; böyle düşünüp sağlam yere basma, sağlam ilişkilere, sağlam bilince, sağlam dostlara, sağlam örgütlere sahip olma, şeref, namusun tek izahıdır.

Bu aslında bir trajedidir.

Önünü almasak, belki de binlerce insan kendini yakacak. Bir hastalık gibi yayılacak.

Şimdi bu niye böyle oluyor? Kendini yakmak kadar dünyada zor bir eylem yoktur. Kendisini yakan insan bir orduyu yakabilir. Bu çok önemlidir. Kendini yakacak cesareti gösteren bir kişi eminim ki, biraz kendisini örgütlesse, bir orduyu yakabilir.

Böylelerine sahip olmak bile sizin için yeterlidir.

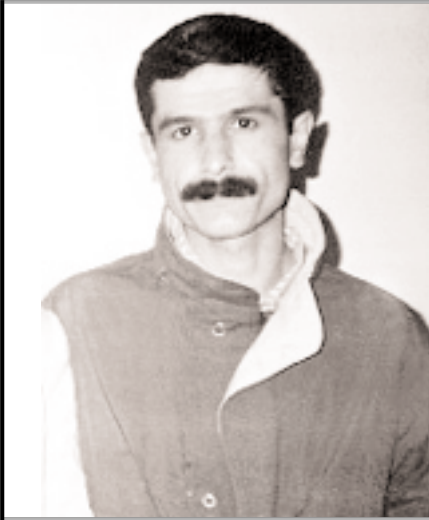
Yeter ki unutmayın, kalbinizi onların meşalesiyle aydınlatmaya devam edin.

Parti Önderliği

Dilana durmuş alev kıldı kendini

“Karanlığın ve düşkünlüğün alabildiğine aygınlıştırıldığı bir ülkede öncü, herhangi bir ülkedekinden çok daha yüksek niteliklere sahip olmak ve çok daha kahramanca bir yaşam sergilemek zorundadır. O halde son derece gerçekçi olmak ve bu gerçeklere uygun olarak düşünüp karar vermekten başka bir çare yoktur. PKK’yi anlamak isteyen her güç ve kişi, bu gerçeği doğru ve derinliğine kavramak zorundadır.”

Başkan Apo

Adı, soyadı: **M. Halit ORAL**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Ömerli**

Mardin, 1971

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1998**

Maraş Cezaevi

Değerli arkadaşlar

Güneş’in ateşten barikatı-nın ateş ruhlu komutanı M. Halit Oral yoldaşın yüce eyleminin kavurucu sıcaklığı, üstün morali ve üstün coşkusuyla sizleri selamlıyoruz. Halit yoldaş-tan Ali Aydın, Bülent Bayram, Selamet Menteş, Aynur Artan, Mehmet Gül ve Mirza Sevimli yoldaşlara uzanan Ulusal Kahramanlık Haftası’nın kahramanları 24’lerin ateşten barikatının yüce ruhu önünde saygıyla eğiliyoruz. Halit yoldaşın Güneş’e yürüten ateş topu bedeninin tanıkları olarak O’nun görkemli aydınlığında kamaşan gözlerinizin algılayabildiği kadarıyla yüce iradesini, sarsılmaz bağlılığını, inancını, moralini ve ateşten kişiliğine uzanan büyük arayış militanlığını sizlerle paylaşmayı bir görev biliyoruz

M. Halit Oral yoldaş, 1971 yılında Mardin’in Ömerli ilçesinde dünyaya gelir. Feodal ağırlıklı, yoksul ve yurtsever bir ailede büyür. ’78’de ailesinin Çukurova’ya yerleşmesinden sonra doğduğu, kendini tanıdığı ülkesinin topraklarının, dağlarının özlemiyle yaşar. Ailesinin ilk yerleştiği İskenderun’da sömürgeci okullarda okula başlar. Ama ilkokul birinci sınıfta okula alışamaması ve ekonomik sıkıntılar nedeniyle okulu terk ederek, aile ekonomisine katkı sunmak amacıyla çeşitli meslek dallarında çalışmaya başlar. Ancak hiçbir meslek dalında uzun süre kalamaz. Parti Önderliğimize (Güneşimize) bıraktığı mektubunda bunların hiçbirisinin kendisini tatmin etmediğini ifade ederek, devamla, “Ailemin uzun zamandan

beri partiyi tanınmasına, özellikle bu yönlü benim üzerimde etkileri olmasına karşın; ufak yaşlarda ülkeden ayrılmam, metropol yaşam ve kültürünün ağır etkileri altında kalmam sebebiyle çarpık bir bilinç edindim; metropol yaşam ve kültürünün ağır etkilerini bu yaşlarda edindim. Ve kişiliğim de buna göre şekillendi. Maddi sıkıntılar ve çarpık kültürün etkisiyle giderek ne yapacağını bilmeyen, yaşamı sadece toplumda belli bir itibar elde etme, yükselme ve güç sahibi olma olarak görüyordum. Bu temelde arayışlarım oluyordu. Asimile edilen kişiliğim halk, ülke gerçekliğine daha da yabancılaşıp düşmanın aslında öngördüğü ve topluma sunduğu düzen yaşamına denk bir pratik içerisine girdim. Çarpık sosyal çevrenin etkisiyle ucube gençliğe özen duymaya başladım. Ulus, halk, ülke sevgisi yerine aile korumacılığını, genel yerine bireysel çıkarları esas aldım ve yaşamımı bunun üzerine düzenlemeye başladım. Düzen içerisinde çalıştığım çeşitli mesleklerden hemen sıkılıyordum” diye yazıyor.

Halit yoldaş, büyük bir arayışın militanıdır. Arayışına ilkin düzen sınırları dahilinde başlar. Kendini hiçbir kalıbın dar sınırlarına hapsedmez. Yurtsever olan ailesi Türk ordusunun baskılarına maruz kaldığı için İskenderun’a göç etmek zorunda kalırlar. Ama bu göç O’nun arayışlarına cevap olmaz. Tüm Kürdistan ve Türkiye’de şehir şehir dolaşır. Gitmediği görmediği yer, yapmadığı iş kalmaz. Ama düzen sınırları dahilinde hiçbir şey O’nu doyuracak güçte değildir. Hiçbir maddi varlık, hiçbir basit haz O’nu tatmin edemez. Çünkü

O, bir arayış militanıdır. O, ölüm-süzlüğün arayışçısıdır. O, hep özünü arar. Ölüm ve ölümcül olan O'na ait değildir. O, hep gerçek yaşamı, özgürlüğü ve sevgiyi arar.

Halit yoldaş, arayış sürecini, *Güneşimize* bıraktığı mektubunda şöyle ifade ediyor: "...Gerek maddi, gerekse de kaba güç anlamında istediklerimi elde ettim. '92'nin sonlarında içinde bulunduğum böyle bir çevreden sıkılıyordum. Kendimce her şeye ulaştığımı sandığım halde, halen içimde büyük bir boşluk vardı. Kendimi daha fazla yalnız hissediyordum. Yine aile ve akraba çevremi yurtsever oluşu, benim de topluma aykırı işlerle uğraşmam sebebiyle belirli bir süre ailem tarafından dışlanmaya başladım. Çünkü gerek uğraştığım işler, gerekse davranışlarım ailemle, aile çevremle taban tabana bir zıtlık arz ediyordu. Bunun sonucu olarak bende ki kişilik ve kimlik arayışları çarpık ve kendine yabancılaşma biçiminde geliyordu. 1992'lerden sonra gerek mücadelenin büyüyüp gelişmesi, yine şehir ve metropollerde kitle-sel eylemlerin, serhildanların gelişmesi, partiye karşı duyduğum ilgiyi daha da artırıyordu. Bu dönemde partiyi tanımaya başladım. Ancak uzun zamandır içinde olduğum düzen yaşamından kopamıyordum. Net olarak bir kopuşu sağlamıyordum. Bu konuda ikircikli ve kararsızdım. Bunun karşısında sahte, yalan, insanı kandıran, kendine yabancılaştıran bir yaşam olduğunu görmeye ve bu yaşamdan tiksine-meye başladım. Ve yeni arayışlara yöneldim.

(...) Arkadaşlarla konuşmamdan sonra geçmiş yaşamımın sahteliğini gördüm. Ne kadar yoz, insanı bitiren bir yaşam içinde olduğumu görebiliyordum. Arkadaşlarla tartıştıktan sonra, özellikle bir bayan arkadaşla konuştuktan sonra artık eski yaşamımı bırakmaya karar verdim. Ve kararımı partiden yana kıldım."

Yaşadığı karanlık dünya bütün sahteliğiyle gözüne görünen Halit yoldaş, özellikle de bir bayan yoldaşından etkilenip kahramanlık yolculuğuna koyuluyor. Bu, Sema yoldaşın açtığı yoldan yürüyerek, GÜNEŞ'e uzanan ateş yolculuğunda Zilanlaşan kadının komutasında yürüyen Fikri yoldaşın ruhuyla buluşma yolculuğudur! Bu, GÜNEŞ'in aşkıyla bedenlerini ateşleştiren Zekiye, Rahşan, Ronahi ve Berivan'la buluşup onlarla omuz omuza kavgaya atılmanın başlangıcıdır!

Bu ateş yolculuğunda '92 yılında ilkin cephe faaliyetleri kapsamında çalışmalar içerisine katılır Halit yoldaş. Bu faaliyetlerde başarı esastır O'nun için. Yenilgi asla olmamalıdır. O'na göre başarılamayacak hiçbir şey yoktur. İstendikten sonra her şey başarılabilir. O, başarısızlığa hep büyük öfke duyar. Ve herkesin başarılamaz gözüyle

baktığı her şeyi başarıp sonuca bağlamak O'nda temel bir özelliktir. Bunun için yanında bulunan herkes kendini güvenlikte hissederek.

O, tüm yoldaşları için bir güven kaynağıdır. Halit yoldaşla aynı faaliyetlerde bulunanlar, O'nda her zaman yoldaşa derin bir sadakatin olduğunu ve bunu her zaman her şeyin önüne koyduğunu ifade eder. Kopuşun ve başlangıcın güçlü yapılmasına olan inancı, O'nu partiye daha fazla bağlar.

Asıl arayış daha yeni başlamıştır. O'nun için yaşam yeni başlamıştır. Eski olan her şey ölmüştür ve yürekte de öldürülmüştür. 1994 Mayıs'ında Önderlik ile buluşmak, O'nun kutsal eğitimini görüp, GÜNEŞ ışınlarını ruhuna ve bilincine yedirmek üzere yola koyulur. Ancak alanda esir düşmeler ve çözümler sonucu, tam gideceği 4 Mayıs günü yakalanır. Bu yüzden bu gün için "O gün lanet-

lidi” demektedir. Önderlik’le, yani GÜNEŞ’i, aşkı, özgürlüğü ile buluşacaktı. Yüceliğin, kutsallığın doğrudan tanığı olacak, “dünyayı fethetmek” üzere eğitim görecekti. Bunun için o günü, sohbetlerinde de sık sık lanetliyordu Halit yoldaş. Zira dünyayı fethetme imkanından yoksun kalmıştı o gün. Kısa bir süre kaldığı Mersin zindanının ardından Konya zindanına gönderilen Halit yoldaş, oligarşinin mahkemelerinde “ceza” aldıktan sonra Ermenek Cezaevi’ne sürgün edilir.

Yoğun pratik faaliyet, talihsizlikler ve olanaksızlıklar nedeniyle kendi arzusunca yeterli bir eğitim görmese de, Önderlik eğitiminin bilincinde olarak vasiyetinde belirttiği yetmezliklerle, yanlışlıklarla, parti dışı kişilik, anlayış ve eğilimlerle, hem de oligarşinin kendisiyle doğrudan dışı bir mücadele içinde bulunur. Hiçbir hata ve eksiklikle uzlaşmadığı gibi, hep üzerine gider. Ve onlara karşı hep bir savaş içinde olur.

Çünkü Halit yoldaş, duyduğunu, gördüğünü yürekten, bütün samimiyetiyle öğrenmiş, Önderlik çözümlemeleriyle Önderliği hep yanında görmüş, Önderlik ruhuyla, bilinciyle, yani çözümlemeleriyle beslenmiştir. Ve O, sadece ve sadece Önderliği ve şehitleri esas almıştır. O, Önderliğin savaşçısı, GÜNEŞ’in askeridir. O’nun için hiçbir sınır oluşturamazdı. O, hiçbir kalıba hapsedilemezdi. Hele ateş yolculuğundan asla saptırılamazdı.

Kaldığı zindanlarda Önderliğin Sema yoldaş için belirttiği, “*O’na, bu kadar dayandı’ demeyeceğim, O savaştı*” tespitindeki gibi hep GÜNEŞ’e ilerleyen ve yükselen çizgi-
de seyretti.

Ateş yolculuğunun zirveleşen süreci her an daha da kısalıyordu. Her an daha da yakınlaşıyordu GÜNEŞ’e. Zaman azaldıkça O, artık bir şehadet, bir eylem kişiliği

ve artık GÜNEŞ’ten bir parçaydı. Bütün çirkinliklerin yok edici gücü olan ateşe kesilmişti tüm hücreleri. Ateş sıcaklığı, sevgiydi, aşkı, özgürlüktü ve O’nun ruhunda tüm çirkinlikleri ve tüm “zaaf-
ları” yakıp kül etmişti. O, artık “Kendini aşan insan”dı. Sırta ateşlenmişti. Soluk soluğa, dışı bir özgürlük maratonunda O, artık tepeden turnağa ateşti.

Yani GÜNEŞ’ine ermişti. Artık onun bir temsilcisiydi.

Yani GÜNEŞ’ten bir parça; GÜNEŞ’in militanı...

Artık komutandı Halit yoldaş. Tarihten, andan emir bekliyordu. Gerekeni, gereken yerde, gereken zamanda ve gereken biçimde eksiksiz yapacak komutan kişiliği. Halkın özgürlüğü, Önderlik yürüyüşü neyi gerektiriyorsa öyle yaşayacaktı. Bedeni, artık şehadet kişiliğine ulaşarak ölümsüzleşen ruhunun emrindeydi.

GÜNEŞ’imize, yani yaşamın kaynağına sömürgeci-emperyalist hunharlıkla saldırılar gündeme geldiğinde, yerinde duramaz olmuştu Halit yoldaş. Eylemden iki gün önce TC’nin Önderliğe yönelik komplosunu değerlendirmek için yapılan toplantıda genelde “*Bu, Suriye’ye değil, Önderliğe bir saldırıdır, ama Önderlik boşa çıkarır*” vb. şeklinde belirtilen görüşlerden daha farklı, daha derin düşünüyordu O. Evet, Önderliğe bir saldırıydı bu. Ama böyle deyip geçilemezdi. Bu derin olmayan bir yaklaşımdı. “*Önderlik boşa çıkarır*” deyip kayıtsız kalınamazdı. Böyle sessiz durulmamalı, bir şeyler yapılmalıydı. Halit yoldaş, planın kapsamlı olduğunu, çok şeyi hedeflediğini ve çok tehlikeli devam ettirildiğini görüyordu. Türk devletinin ateşkese cevap verecek güçte ve durumda olmadığı, ama kriz, TC içinde baş gösteren “kaset savaşı”nı örtmeye, gündemi saptırmaya yönelik bir girişim değil midir” biçimindeki bir soruya, “*Hayır, bu doğrudan Önderliği hedefleyen bir plandır*” diye cevap vererek planın içinde Barzani ve Talabani’nin de bulunduğu, Barzani’nin ABD’ye gitmeden önce Ankara’ya gelmesinin, her ikisinin ABD’de buluşmalarının bunun göstergesi olduğunu vurgulayarak, planın kapsamını anlatmaya çalışıyordu.

Yine toplantıda “*Önderliğimize çok kapsamlı bir saldırı var, bir şeyler yapılmalı, ben çok yoğunlaşıyorum, mutlaka bir şeyler yapılmalı, ama ne?*” sorusuna cevap arıyordu. Son dönem bütün yoğunlaşması bunun üzerine idi. Her toplantı ve sohbetinde de özellikle bunu dile getiriyor, bir şeyler yapılması gerektiğini özellikle vurguluyordu. Tehlike büyüktü, zaman daralıyordu. Yoğunlaşma üst boyutlara tırmanmıştı.

Tarih 8 Ekim’di ve kutsal geceye sadece saatler kalmıştı. O gece sadece Kürt halkı için değil, bütün insanlık için ebedileşen bir karanlık haline getirilmek isteniyordu. Halit yoldaş bunu seziyordu. Giderek kafasında Önderliğe yönelik gerçekleştirilen bu saldırıya nasıl cevap vereceğini bulmuştu. Bunun rahatlığını taşıdığı her halinden belli oluyordu; ama kararını hiç kimseye hissettirmeden, gizli mesajlarla yoldaşlarıyla paylaşmak istiyordu. İçindeki tartışmaya yoldaşlarını da dahil etmeliydi. Bunun için iyi bir fırsat doğmuştu. O gün Serxwebun’da okunan 14 Temmuz eylemiyle ilgili değerlendirmede bir filozofun “*Doğru zamanda yaşamasını bilen, doğru zamanda ölmesini de bilen-dir*” ve yine “*Küçük insanda ruh bedenden önce ölür, büyük insanda beden ruhtan önce paramparça olur*” belirlemesini, daha iyi anlaşılabilmesi için, “*Bunu nasıl anlamlı-
lıyız?*” diye tartışmaya sunuyordu.

GÜNEŞ’in ateşten savaşçısının ruhu dayanamıyordu yaşananlara. Ve sonuçta kararını vermişti: Ateşten bir barikat kuracaktı GÜNEŞ’inin etrafında.

GÜNEŞ’in ateşten savaşçısının ruhu dayanamıyordu yaşananlara. Ve sonuçta kararını vermişti: Ateşten bir barikat kuracaktı GÜNEŞ’inin etrafında.

En derini, en uzağı, en önce görmek, en büyük cesaretin ürünüydü. Bunu da ancak kendini büyük adayanlar yapabiliirdi. Saldırının çirkinliğini cesur olanlar hissedebilir, sadece cesur olanlar karşı durabilirdi.

GÜNEŞ karartılmak isteniyordu. GÜNEŞ'in sıcaklığı, aydınlığının da ötesinde yaşam karartılmak isteniyordu. Saldırı da sadece özgürlüğün, sevginin sıcaklığına ve aydınlığına değildi. Direkt yaşamın kendisineydi. Doğrudan insanlık hedefleniyordu.

Buna sessiz kalmak ihanetti. Buna sessiz kalmak, ölümü kabullenmek, yaşamdan vazgeçmekti.

Halit yoldaştaki büyük cesaret ve tarih karşısındaki büyük sorumluluk yoğunlaşmaya, bu büyük söze ve büyük söz, büyük eyleme götürmüştü. Söz büyüktü, eylem de büyük olacaktı. Her büyük eylemin gerisinde bir büyük söz vardı ve Halit yoldaş büyük sözle Önderliği "GÜNEŞ" olarak tespit etmiş ve bu güçlü tespitle, büyük eylemi yaratmıştı.

GÜNEŞ, silahlarla, ordularla, taş duvarlarla veya kalelerle korunamazdı. GÜNEŞ'i korumanın, O'na kalkan olmanın tek yolu vardı; Önderlik yolunda büyük bilinç, cesaret, emek, irade ve inancı sembolize eden ATEŞ olmak.

GÜNEŞ, savaş ve özgürlük ateşiyle donanmış yüreklerin, ateşten bedenleriyle korunabilirdi.

Söz söylenmiş, karar verilmişti; komutan olmanın tarihi sorumluluğunu eyleme dönüştürmenin anı gelip çatmıştı. Halit yoldaş, komutan bilinci ve ruhuyla gelişmeleri, olacakları en önceden ve en derinden görmüştü. Ve şimdi en önde yürüyecekti. GÜNEŞ'imizin karartılmasına müsaade etmeyecekti;

"Güneşimizi karartmak isteyenlerin başına dünyayı zindan edecek"ti.

Bunun ip uçlarını da yoldaşlarına kısmen veriyordu.

Öte yandan eylemin planlamasına başlamış, büyük bir titizlikle kimseye hissettirmeden hazırlıklarını tamamlamıştı.

Planlama, zafer planlaması, mutlaka başarmının planlaması Zilancaydı.

Eylem anı yaklaştıkça yoldaşlarıyla daha fazla sohbet ediyor, gülüyor, gayet coşkulu bir halde hiç kimseye en ufak bir şey hissettirmiyordu. 8 Ekim'in akşamı, çakmağının tek çakışta yanmaması sebebiyle yoldaşlarına, çakmak taşının kalmadığını belirtip bir çakmak taşı ister. Daha sonra hücresinde bulunan çakmak kontrol edildiğinde, iki büyük taşın yerleştirilmiş olduğu görülüyordu. Belki çok küçük bir ayrıntıydı, ama kesin sonuç almak için bu derece küçük ayrıntılara bile dikkat ediyordu. Gece sessizliğinde yakmak için uğraşırken, ses çıkarıp yan hücrelerdeki yoldaşlarını uyandırabilirdi. Bu kaygı, bu bilinç ve bu sorumlulukla çakmağına iki taş koymuş olsa gerek.

Halit yoldaş artık saatleri sayıyor, zaman ilerliyor, GÜNEŞ'e ulaşma arzusu büyüyordu. GÜNEŞ büyük bir tehlike altındaydı. Rampalarda füzeler ateşlenmeden, O ateşlemeliydi bedenini.

Ve 8 Ekim'i 9 Ekim'e bağlayan gecenin saat 03.00 suları, tıpkı Amed Zindanı'nın 35. Koğu'sundaki gibiydi. Mazlum yoldaş 4. kat 9. hücredeydi. Bu kadar yakındı Mazlum yoldaşa. Mazlum'dan emir almıştı, gecikmemeliydi. Sessizce aşağıya indi Halit yoldaş. Bir bidon kolonya alarak yukarı çıktı tekrar. Elbiselerini çıkarıp altta naylon bir eşofman, üstte naylon bir tişört ve onun üstüne yine naylon bir gömlek giydi. Eliyle kalınca ördüğü naylon bir iple de iki yerden hücresinin kapısını içten sıkıca bağlayıp kapattı.

O, artık yaydan fırlamış bir oktu, durdurulamazdı. Kimse uzanamazdı artık O'na. Etrafında dönüp duracak, ateşten kalkan olacak 24'lerin yörüngesi çiziliyordu artık.

Ateşin bedenini iyice sardığından emin olduktan sonra, büyük bir coşku ve heyecanla atılan "*Bîjî Serok APO*", "*Bi can, Bi xwîn em bi tere ne ey Serok!*" sloganları yoldaşlarını da uyandırdı. Duvarlara çarpıp yankılanması sebebiyle ilk anda sesin nereden geldiği anlaşılmadı. Ama alevler, sesin yerini bildiriyordu. Yakın hücrelerdeki arkadaşları O'nu alevler arasında, ellerini kaldırmış zafer işareti yaparken gördüler. Hemen kapıya yöneldiler. Ama kapı sağlam bağlandığı için açılmıyordu.

Yoldaşlarıyla göz gözeydi Halit yoldaş. Alevlerin arasından gülümsemi yoldaşlarına. Sonra o tarihi dilanına başladı. Elleri arkasında son derece soğukkanlı bir şekilde dilan tutuyordu Halit yoldaş. Halay çekip oynuyordu. Yoldaşlarının çaresizce kapıya yüklenmeleri O'nu daha da coşturmuştu. Dilan büyüyecekti. Halka genişleyecekti. Her gün bir yoldaş daha girecekti koluna. Biliyordu, görüyordu bunu. Ve bunun sevinciyle daha bir coşkuyla tutuyordu dilanını. Bugüne değin, insanın en güzel dilanı alevlere benzetilerek tarif edilmişti. '*Alevler gibi dans ediyor*' deniliyordu. Ama bundan sonra alevlerin dansının güzelliği Halit yoldaşla tarif edilecekti. '*Halit yoldaş gibi dilana durmuş alevler*' denilecekti.

Birkaç dakikalık bir uğraştan sonra ancak koparılabilirdi kapının ipleri. Yoldaşları eylemine müdahale edip alevleri söndürmekle uğraştıklarında, "*Yoldaşlar niye böyle yapıyorsunuz, bırakın yanayım*" diye kararlılığını, sitemini bildiriyordu yoldaşlarına. Ama ateş söndürüldüğünde vücudunun hemen hepsi yanmıştı artık. Baş ve yüzü bütünüyle yanmış, vücudunun diğer bölgeleri de önemli oranda tutuşmuştu. Yoldaşları O'nu yatağına uzattıklarında son derece sakindi, ateşin acısından değil, eylemini tamamlayamadığı için isyan ediyordu.

O artık ateşten barikatın öncü komutanıydı. Ruhu gibi bedenini de Önderliğin aşkı ve şehitlerin tutkusuyla savaş ateşine boyamıştı.

Yatağında uzanmış halde ellerini indirmiş, yoldaşlarını o keskin bakışlarıyla süzerken, cezaevi personeli ve askerlerin geldiğini fark ettiği vakit, hemen ellerini kaldırıp zafer işareti yaparak gülmeye başladı.

TC yenilmişti. Oligarşi gülünecek durumdaydı. O'nun gözünde artık zavallı ve çok gülünçtü. Gülmeliydi onlar, o köleler, o cellatlar; O'nu en güzel biçimde görmeliydi, bütün moraline ve üstün iradesine tanık olmalıydı. Zafer işareti yaptığı parmaklarını birer ok gibi onların gözüne sokarcasına yönelirken gülümsüyordu.

Bu, görkemli bir iradeydi.

Bu, bir moral patlamasıydı.

Bu, sevginin zirveye ulaşmış gücüydü.

Ve bu, Önderliğe, GÜNEŞ'e ulaşmanın coşkusuuydu.

Halit yoldaş GÜNEŞ'e ulaşmış, kalkan kılınmış bedenini. Tam da Önderliğimize komplonun yapılacağı 8 Ekim'i 9 Ekim'e bağlayan gece...

Bu bir tesadüf değildi, bir kehanet de değildi. Önderlik ruhuna, şehadet ruhuna ulaşmış komutan kişiliğin taşıdığı sorumlulukla insanlığı

güvence altına almanın tedbiriydi. GÜNEŞ'in ateşten militanı şehitlerden emir almıştı. Tarihten ve komutanlaşan yüreğinden emir almıştı. O'nu, planlanan saldırının aynı gününde belki de birkaç saat önce eyleme götüren de, eylemi yaptırtan da buydu.

Halit yoldaşın eylemi, GÜNEŞ'e yönelik planlanan saldırı gününe denk gelmişti. Bu ne tesadüf, ne şans ve ne de bir kehanetti. Tarihi, geleceği ve GÜNEŞ'i yüreğinde yaşayarak saldırıyı hissetmişti ve eylemini kararlaştırmıştı. Zirvede yoğunlaşan yürekler tehlikeyi de, kurtuluşu da görürler, duyarlar, hissederler. Aynı dili konuşurlar.

Halit yoldaş eylemini öyle planlamıştı ki, amacına devleti de tanık kılmıştı. Alevler arasında onlara da iletmişti amacının büyüklüğünü. Öyle ki, hiçbir saptırma girişimine zemin sunmadan. Büyük amaca tanıklık eden gardiyan, asker ve yöneticiler tarafından verilen ifadelerde eylemin amacını saptıracak hiçbir şey bulunamamış, her şey olduğu gibi anlatılmak zorunda kalmış, O'nun yüceliği karşısında yenilgi itiraf edilmişti.

GÜNEŞ karartılamamıştı artık. GÜNEŞ'in etrafında Halit yolda-

şın çizdiği yörüngeye birer birer katılan ateşten gezegenler, barikatları her geçen gün daha da güçlendiriyordu. Aşılmaz bir bağıllık kalesine dönüşüyordu. Bunun böyle olacağını biliyordu, görüyordu Halit heval. *"Değerli Başkanım"* diyordu mektubunda, *"Kuşkusuz eylemim TC'ye geri adım attırmayacaktır; ama dünyayı başlarına zindan edecektir."* Ve yine, büyük bir mütevazılıkla canını vermesine rağmen, tıpkı Zilan yoldaşa olduğu gibi, *"Keşke canımızdan başka verecek şeylerimiz olsaydı"* diyordu.

Kendisinden sonraki ardıklarını da görüyordu Halit heval. Zira O, geçmiş kadar anı, an kadar geleceği yaşıyor ve hissediyordu.

Sana andımızdır Halit heval!

Ateşinin ışığında görecektir ve sıcaklığında yaşayacağız.

Ve size söz veriyoruz komutan yoldaşlar!

Siz ateş abideleri öncülüğünde her Kürt bireyi birer ateş topu olarak ya mutlaka size ulaşacağız, ya da sizi Kürdistan'ın her karış toprağına taşıyacağız.

Maraş Zindanı'nda bulunan PKK'li tutsaklar

“Saldırılara sessiz kalmak ihanettir”

Mehmet Halit Oral

Değerli Başkanım

Ben, '71 Mardin (Ömerli) doğumluyum. Ailem feodal yapının ağırlıkta olduğu bir karakterdedir. '78'lerden sonra ailece Kürdistan'dan Çukurova'ya göç ettik. Şu anda Mersin'de oturmaktayız. Sekiz kardeşiz. Evimizin geçimini babam sağlamaktadır. Babam daha önce Devlet Demir Yolları'nda çalışıyordu. Ancak oradan ayrıldı. Şu anda Bağ-Kur'dan emeklidir. Onun dışında başka bir iş yapmamaktadır. Dolayısıyla benim kişiliğime ağırlıklı olarak damgasını vuran, feodal aile yapısı ve çarpık metropol yaşam kültürüdür. Kişiliğimin maddi zeminini bunlar oluşturmaktadır.

Kürdistan'dan çok erken yaşlarda metropole gelişim, ufak yaşlardan itibaren, ülke ve halk gerçekliğine bir yabancılaşmayı da bende doğurdu.

Çukurova'ya ilk geldiğimizde, ilk ikamet ettiğimiz yer İskenderun'dur. Burada ilk sıralar okula gittim. İlkokul birinci sınıfı okudum ve okulu bıraktım. Okula gitmememdeki nedenlerden bir tanesi de, gerek ekonomik sorunlarımızdan, gerekse de aileye katkı yapmam gerektiğindendir. Okulu bıraktıktan sonra, çeşitli meslek gruplarına girdim. Oto tamirciliği vb. işlerde çalıştım. Ancak, belirli bir işim olmadığından çok kısa sürede bunları bıraktım.

Ailem, uzun zamandan beri yurtseverdir. Bir kardeşim gerilla saflarındadır. Ailemin uzun zamandan beri partiyi tanıması ve destek vermesi, bu yönlü benim üzerimde de etkili olmuştur. Ufak yaşlarda ülkeden ayrılmam, yabancı bir kültürün etkisine girmemden dolayı, daha bu yaşlarda

çarpık bir bilinç edindim. Metropol yaşam ve kültürünün ağır etkilerini bu yaşlarda edindim. Ve kişiliğim de buna göre şekillendi. Maddi sıkıntılar, çarpık kültürün etkisiyle giderek ne yapacağımı bilmeyen, yaşamı sadece toplumda belli bir itibar elde etme, yükselme ve güç sahibi olma olarak görme eğilimini geliştirmişti. Bu temelde arayışlarım oluyordu.

Asimile edilen kişiliğim, halk, ülke gerçekliğine daha da yabancılaştı; aslında düşmanın öngördüğü ve topluma sunduğu düzen yaşamına denk bir pratik içerisine girdim. Çarpık sosyal çevrenin etkisiyle ucube gençliğe özen duymaya başladım. Ulus, halk, ülke sevgisi yerine; aile ve korumacılığı, genel yerine bireysel çıkarları kendime esas aldım. Ve yaşamımı bunun üzerine düzenlemeye başladım. Düzen içerisinde çalıştığım çeşitli mesleklerden hemen sıkılıyordum. Daha güçlü olmam gerektiğinin zorunluluğunu görüyordum. Çünkü içinde bulunduğum çevre, arkadaş yapısı ve sosyal yapı bunu zorunlu kılıyordu. Bu temelde arayışlarım başladı. Diğer çalıştığım işlerde istediklerimi elde edemiyordum. Bu işlerden kazandığım, hayalimde olan yaşamı gerçekleştirmeme olanak tanııyordu. O dönemde, toplumda yaygın olan “az çalış, çok kazan” yöntemine başvurmanın, fazla emek harcamadan kolay yoldan yükselmenin yollarını arıyordum. Bunun için ne gerekiyorsa, yapmaya hazırdım. Elbette bunda yoksulluk, ezilmişlik duygusu, toplumdan dışlanma hissi de belirleyici bir etkidir. '87'lerden sonra toplumda gayri meşru işlere girdim. Böylesi bir çevreyle tanışmam, zaten önceden kişili-

ğimde potansiyel olarak varolan asalak ve lümpen yaşamımla uyduğu için, bu toplumla ve çevreyle kaynaşmam pek zor olmadı.

İlk başlarda içine girdiğim çevre bana oldukça ilgi çekici geliyordu. Hem çalışmadan para kazanma, hem de toplumda yükselme, güç sahibi olma açısından bulunmaz bir ortam olarak görüyordum. Giderek, başıboş lümpen bir yaşam biçimini kendi kişiliğimde benimsedim. Davranışlarım, yaşam biçimim, hal ve hareketlerim de bu çevreye göre değişti. Daha önce hayal ettiğim çarpık yaşamı elde ettim. Yani daha önce hayalini kurduğum (güç, yükselme, para vb.) her şeyi elde ettim. Bu konuda gerek maddi, gerekse de kaba güç anlamında istediklerimi de elde ettim. '92'nin sonlarına doğru, içinde bulunduğum böyle bir çevreden artık sıkılıyordum. Kendimce her şeye ulaştığımı sandığım halde, halen içimde büyük bir boşluk vardı. Şimdi kendimi daha da yalnız hissediyordum. Yine aile ve akraba çevresinin yurtsever oluşu, benim de topluma aykırı işlerle uğraşmam, bir süre sonra kendi ailem tarafından dışlanmamı beraberinde getirdi. Çünkü gerek uğraştığım işler, gerekse davranışlarım, çevremle, ailemle taban tabana bir zıtlık arz ediyordu. Bunun sonucu olarak bende ki kişilik ve kimlik arayışları, çarpık ve kendine yabancılaşma biçiminde geliyordu.

1992'lerden sonra gerek partinin büyüüp gelişmesi, yine kitleler serhildanların olması, yine partinin metropollerde kitlelere eylemlere girişmesi, benim partiye karşı daha da ilgi duymamı sağladı. Bu dönemde partiyi tanımaya

başladım. Ancak uzun zamandır içinde olduğum düzen yaşamından kopamıyordum. Net olarak bir kopuşu sağlayamıyordum. Bu konuda ikircikli ve kararsızdım. Bunun karşısında diğer taraftan düzen yaşamından elde ettiğim (güç, yük-selme, para) şeylerin hepsinin çok sahte, yalan, insanı kandıran, kendine yabancılaştıran bir yaşam olduğunu görmeye başladım. Ve bu yaşamdan tiksinemeye başladım. Ve yeni arayışlara yöneldim. Yeni arkadaş çevremden ve yakın akrabalarımın partiye katılımların olması, beni partiye daha da yakınlaştırdı. Bu süre içinde ailece de parti ile ilişkilerimizin gelişmesi, arkadaşların bize gelip gitmesi, benim arkadaşlarla konuşmam, düşüncelerimde yeni değişiklikler yarattı. Arkadaşlarla konuşmamdan sonra, geçmiş yaşamımın sahteliğini gördüm. Ne kadar yoz, insanı bitiren bir yaşam içinde olduğumu görebiliyordum.

Arkadaşlarla tanıştıktan sonra, artık eski yaşamımı bırakmaya karar verdim. Ve kararımı partiden yana kıldım. Partiye yakın ilişkiye girdikten sonra, özellikle arkadaşlar bana güven ve cesaret verdiler.

Bu dönemde çapı küçük eylemler yaptım. Komitelerde görevler aldım. Yani hem üretime bağlı, hem de partinin verdiği görevleri birlikte yürütmeye başladım. Eski yaşamımdan, düzen anlayışlarından da koptum ve bir daha eski yaşama dönmedim. '93'lerde bazı yakalanmaların olması, yine yakalananların ismini vermesi yüzünden, bulunduğum alanda deşifre oldum. Bu yüzden beni yakalamaya gelirlerken annemi yakaladılar. Annem ceza alarak, Malatya Cezaevi'nde altı ay yattı ve daha sonra tahliye oldu. Yine İskenderun'da benden küçük olan kardeşimin kişisel olarak bir cinayet işlemesi, artık İskenderun'dan gitmemizi gerektiriyordu. Bu yüzden ailece Mersin'e göç ettik.

Mersin'e geldikten sonra partiyle ilişki içine girdim. Burada da yarı üretimden kopuk bir tarzda parti içinde görevlerimi yürütüyordum. Daha sonra yakalanan bir arkadaşın ismimizi vermesi sonucu, ben ve bir grup arkadaş yakalandık. Sorgu sürecinde partinin direniş geleneğine denk bir direniş sergileyemedim. Daha çok feodal bir direniş diyebilirim. Bu sorguda partinin herhangi bir değerini, ne maddi ne de manevi olarak ele vermedim. Daha sonra sırasıyla Mersin Cezaevi'ne, oradan da Konya Cezaevi'ne geldik. Konya Cezaevi bizim açımızdan yeni açılmıştı. Ve bu konuda zindan deneyim ve tecrübelerimiz yoktu. Yine Konya Cezaevi'nde yeterli bir parti yaşamının oturtulamayışı ve kitlenin kaldığı bir cezaevi olmasından dolayı, ilk başlarda kendi açımdan oldukça zorlandım. Yine kaldığım süre içerisinde sürekli açlık grevleri olmasından dolayı kendimi bu dönemde eğitime, tanıma, kişiliğimi tanımaya yönelik fazla imkanım olmadı. Konya'da kaldığım süre içerisinde çeşitli görevler de aldım (komün, kapıya bakma vb.) Sosyal alanda ve eğitim komisyonlarında eğitim verme gibi görevlerde bulundum. Benim için partiyi gerçek anlamda tanıma zindanda oldu. Bu yüzden kimi zaman çıkan yanlış anlayışlardan etkilen-dim. Partiyi bireyler şahsında görme gibi durumlarım da oldu.

1996 Kasım'ında bir grup arkadaşla dosyamız kapandı. 12 yıl 6 ay ceza aldım. Ve bir grup arkadaşla birlikte Ermenek Cezaevi'ne gittik. Ermenek Cezaevi'ne gitmemle birlikte yeni bir alana gitmiş olmam, yine oradaki arkadaş yapısının bileşiminin farklı oluşu, benim için yeni bir başlangıç oldu. İlk defa Ermenek Cezaevi'nde kendi kişiliğimi biraz görme, tanıma olanağına kavuştum.

Burada kendimi eğitime konusunda çabalarım oldu. Temelde ideolojik-politik yetmezliklerimin ağır basması, parti içinde güçlü bir duruşun sahibi olmamı engelliyordu. Yaklaşık bir iki yıldır Ermenek Cezaevi'nde idiydim. Bu süreçte bulunduğum Ermenek Cezaevi'nde birtakım olaylar yaşandı. Bunlara müdahale etme gücüm olmadığından dolayı, kendi tarzımla karşı koymaya çalışıyordum. Ki, bu da beni daha da yanlış ve eksiklikler içine sokuyordu. Bundan dolayı ailem vasıtasıyla İK'den sevkimin çıkarılmasını önerdim. İK'nin alan örgütüne talimatıyla sevkimi çıkardım. Ve Maraş Cezaevi'ne geldim.

Sonuç olarak, dört yıllık zindan pratiğime baktığımda, parti ortamında ciddi bir varlık gösteremedim. Partiye ve onun yaşam tarzına denk bir pratik içerisine giremedim. Ve onu temsil edemedim. Ermenek'ten buraya gelişi mi de bir kaçış olarak değerlendiriyorum; sorunlardan ve kendimden kaçış olarak görüyorum. Ve kaçıştır. Bu da temelinde kendimi geliştirmemem, zayıf kalmamdan kaynaklanan bir durumdur.

Değerli Başkanım,

'Keşke canımızdan başka verecek bir şeylerimiz olsaydı!' (Zilan). Son dönemlerde size yapılan saldırıları bir türlü hazmedemiyorum. Hazmetmekten ziyade, sessiz kalmayı ihanet olarak görüyorum. Özellikle de büyük komutan ve tanrıçamız Zilan yoldaşa ve diğer tüm şehitlerimize ihanettir, sessiz kalmak.

Size ve halkımıza yapılan saldırılar, insanlığa yapılan saldırılardır. Kendi cephemden bu saldırılara bir cevap olmak, şehitlerimize ve size ihanet etmemek, görevimizi yerine getirmek, büyük bir onur verecektir bana. Şimdiye kadar çağrılarınıza cevap olamadım. Bu

eylemimle çağrınıza cevap olabilirsem ne mutlu bana.

Öfkem, kinim ve intikamım büyüktür. Ancak bunu zindanda düşünmeye karşı kusamıyorum. Bu eylemimle, size olan bağlılığımı bir kez daha göstermek istiyorum. Ve bu eylemimle düşmana olan kinimi, öfkemi ve nefretimi kusmak istiyorum. Ve yine ondan intikamımı almak istiyorum.

Sizi görme şerefine erişemedim. Ama her zaman kalbimde, yüreğimde hissediyordum sizi. Benim için çözümlemeleriniz esastı. Aslında sizi gören ve kutsal eğitiminizi alan arkadaşları bir yandan kışkırtıyorum ve bir yandan da onlara kızıyorum. Çünkü bir defa sizi görmek, bir defa kutsal eğitiminizi dinlemek demek, dünyayı fethetmek demektir. Ama bugüne kadar yanınızdan gelen arkadaşlara baktığımda, ne size ve ne de o kutsal eğitiminize layık tam bir pratik

sergilediklerine tanık oldum. Bunun da ne kadar kahredici bir durum olduğu ortadadır.

Kuşkusuz eylemim TC'ye geri adım attırmayacaktır. Ama şunu çok iyi göreceksiniz ki, size gelecek en ufak bir zararda, tüm halkımız dünyayı başlarına zindan edecektir. Çünkü, eğer bugün bu dünyada bizden bahsediliyorsa ve bizleri bir şey sayıyorlarsa, tamamıyla sizin büyük emek ve çabalarınızın sonucudur. Yani sizin için ne yaparsak yapalım, kutsal emeğinizin ve çabalarınızın hakkını ödeyemeyiz.

Değerli Başkanım,

Ben partiye, Başkan Apo'ya, şehitlere ve halkıma ölümüne bağlıyım. Partiden, yoldaşlarımdan ve halkımdan tek bir isteğim var; Başkanımızın güvenliğidir. Çünkü siz varoldukça Kürdistan halkı zaferi yakalayacaktır.

Başkanım

Benim kişilik zaaflarım ve yetmezliklerim çoktur. Bunları aşma yönünde çabalarım olduysa da yeterli değildi. Bedenimi bu kutsal ateşle temizlemek, bana büyük bir şeref verecektir. Bu ateş ki, Mazlumların üç kibrit çöpüyle başlayıp, Dörtlerin tineriyle, Zilanların bombalarıyla, Sema ve Fikirlerle kutsanmış bir ateştir. Bu ateş en pis bedeni bile temizler ve kutsar. Ve benim bedenimi de temizleyeceği inancındayım.

Bütün samimiyetimle ve içtenliğimle siz Başkanımızı selamlıyor, size bağlılığımı ifade etmek istiyorum.

**Yaşasın Başkan APO!
Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!
Kahrolsun barbar ve faşist TC!**

Mehmet Halit ORAL

Değerli ailem!

Ben daha önce adınıza layık olamadım. Ama mücadeleye girdikten sonra sizi lekelememek için ve size layık olmak için elimden ne geldiyse, onu yapmaya çalıştım.

Benim bu eylemi yapmaktaki amacım, Kürt halkının acısını biraz olsun dindirme ve yine Güneşimiz olan Başkan Apo'ya yapılan çirkin saldırıları ve Türk halkının bu saldırılar karşısında sessizliğini; yine manevi komutanlarımız olan şehitlerimizin kanları üzerinde çirkin politikaları, oynayanları protesto etmek içindir.

Eğer halkıma, partime, şehitlerime, Başkanıma ve sizlere layık oluyorsam, ne mutlu bana. Bu temelde sizlerden istediğim; tüm gücünüzle mücadeleye destek olun. Tek kurtuluşunuz mücadelemizdir. Bir diğer isteğim, beni ülkeme gömmeniz ve göz yaşı dök-

memenizdir. Aksine, tıpkı düğüne gider gibi sevinçli olmanız gerekir. Çünkü zayıf insanlar ağlar. Bizler zayıf insanlar değiliz. Bugün dünyanın en güçlü insanları bizleriz ve biricik Güneşimiz Başkan Apo varoldukça da zayıflamayacağız. Bundan dolayı her kim ki, Güneşimizi karartmaya çalışırsa, tüm gücümüzle onlara karşı savaşmalıyız. Size burada uzun uzun yazmayacağım ve yazmama da gerek yoktur sanırım. Çünkü güçlü insanlarsınız. Eminim eylemimle gurur duyacak ve tüm devrim şehitlerine baktığınız gibi bakacaksınız. Birliğinizi, beraberliğinizi oluşturun! Kurtuluş birlik, beraberliktir. Ben "gittim" diye zindanları bırakmayın. Bugün zindanlarda on binlere varan Halit var. Böyle bakmanızı istiyorum.

Bitirmeden Cihan'a bir iki söz söylemek istiyorum.

Değerli kardeşim,

Kendine iyi bak ve oku. Sen okumadıkça hiçbir şey olamazsın. Kendini tanıdıkça düşmanını da tanıyacaksın. Ve neden bu eylemi yaptığımı da bilince çıkaracaksın. Bugüne kadar cahil bırakılmışız ve bırakmışlar. Kendimizi tanıyalım. Yani kendini tanımadan, ağabeylerinin silahını kaldıramazsın. Hiç kimseyi esas alma! Esas alacağın, büyük insan Başkan Apo ve şehitlerimizdir. Sen bunları esas aldıkça kazanacak ve büyüyeceksin. Büyüdükçe de zafere kilitleneceksin! Evet sana tek vasiyetim; oku, oku ve oku!

Değerli annem ve babam,

Size uzun uzun yazmak istedim. Ancak zamanım olmadığından bu kadarını yazıyorum. Bitirirken, her ikinizi de en içten samimiyetimle selamlıyorum.

**Oğlunuz ve yoldaşınız
Mehmet Halit Oral**

“Önderlik yoluna bağlılık, o yolun sevilen bir yoldaşı olmaktır”

“Direniş şehitlerimizin anıları, tüm özellikleri, davranış ve sözleri, partimizin bütün mensuplarınca bir çağrı, emir ve talimat olarak anlaşılmalı ve hayata geçirilmek zorundadır. Bugün partiye dayatılacak tek yaşam, mücadelemizin ve parti binamızın köşe taşlarını oluşturan direniş şehitlerimizin yaşamıdır.”

Başkan Apo

Adı, soyadı: **Mehmet GÜL**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Ergani, 1971**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Ekim 1998,**

Amasya Cezaevi

Başkanım

1971 yılında Ergani’de orta halli bir ailenin çocuğu olarak doğdum. Dünyaya gözümü açtığım ortamda, Kürtlüğün kılcal damarlarına kadar sindirildiği, 12 Eylül faşizminin kol gezdiği, faşizmin toplumumuzu silindir gibi ezip geçtiği, yozlaşmış bir yaşam gerçekliğiyle karşılaştım ve bu yaşam beni de iliklerime kadar yabancılaştırmış, damarlarımdaki kanı bile bozacak hale getirmişti. Kürtlüğe ait ne varsa, kendimi bu değerlere karşı uzak tutuyordum. Ancak bir yandan düzenin “beşeri zaafı,” diğer yandan ailenin ve toplumun feodal kaballığı beni bunaltarak bir arayış içerisine soktu. Ailemin ve çevremizin fazla olmasa da yurtseverlik duyguları beni mücadeleye yakınlaştırdı. Kendimi tanımaya başladığım zaman ağzımdan çıkan ilk söz; “ben Kürdüm” oldu. Ama bu duygusal bir tarzdaydı.

Başkanım

Ben Özgürlük hareketi öğretisiyle halkımızın serhildanlara kalktığı ’90’lı yıllarda yurtseverlik düzeyinde tanıştım. Okul çevresinde tanıştığım bir grup arkadaşla ’93 yılında özgürlük saflarına ilk adımımı attım. O zaman Kürdistan’la, halkımla, o güzelim dağlarımızla tanıştığım elimi sıkkan arkadaş, “Ülkene hoş geldin” demişti. Bu söz beni çok derinden etkilemişti. Gerçek yaşamı ben PKK’nin güzellik denizi içinde buldum. Ancak çıkan bazı sorunlardan dolayı size, kızıl ateş şehitlerimize ve değerli halkımıza ihanet ederek saflardan kaçtım.

Bu ilk hamlede başarılı olamadım. Ancak düşmana karşı belli bir zayıflığım olduysa da, irademi asla satmadım ve teslim olmadım. Buna

rağmen kendimi insanlığın tüm değerleri önünde suçlu görüyorum...

Başkanım

Beş yıldır cezaevi ortamındayım. Ruhsal, duygusal ve düşünsel olarak zindan alanında birçok şeyi yaşadığımı belirtebilirim. Erzurum vahşetinin ardından, Mazlumların diyarı Amed’i gördüm. Mazlum, Dörtler, Kemal, Hayri, Akif ve Ali yoldaşların kendilerini ulusal-sınıfsal onur adına, yaşamı ve kendi iradelerini koruma adına katik ettikleri hücreleri gördüm. Hele Mazlum yoldaşın o sararmış gömleğini görünce; O’nu karşımda görüyor gibi oluyordum. Ve her gün bir kere gidip o gömleğe bakıp duruyordum. Zindanda ideolojik, politik alanda yeteri düzeyde olmasa da Mazlum, Kemal ve Hayri yoldaşların yaşam ve mücadele çizgisine kendimi ulaştırmak istiyordum. Dışarıda, ülkede gelişen devrimci savaş gerçekliği önderliği, Apocu ruhu, vuruş tarzının etkisini zindanlara da yansıtıyordu.

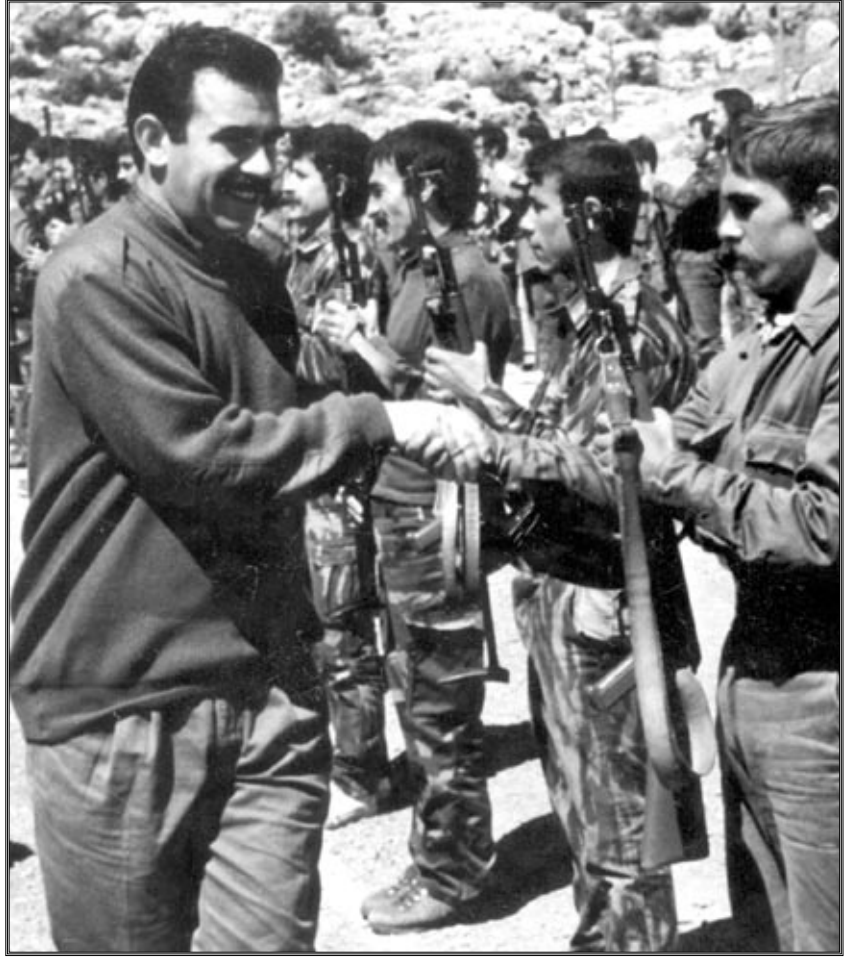
Başkanım

Emperyalizm, özel savaş güçleri ve Ortadoğu sahasında bulunan bütün gerici güçler sizden çok korkmuşlardı. Kürdistan’da doğan Ekim Devrimi, bölgenin dengelerini derinden sarsmakta, devrimi çok yakınlaştırmakta ve an meselesi haline getirmektedir. Kürdistan’da yaratılan “yeni insan”, kendisiyle birlikte Kürdistan’ı yeniden yaratıyor. Buna tahammül edemeyen bu cani ve illet sürüsü, bilfiil insanlığı Kürdistan ve bölge halklarımız şahsında sizlere yönelik yaptıkları suikastla bitirmek istiyorlar. Bu mücadelenin çıkışından; yani ’70’lerden günümüze kadar devam etmiştir.

Gerilla, bugün artık bitirilemez bir güç haline gelmiş ve bu illet sü-rüsünün enselerinin altında, sizin anıtkabirin altında karargahınızı kurduğunuz gibi, karargahlarını kurmuştur. Türkiye'yi Kürdistan Devrimi'yle bütünleştiren bir köprü olmuştur gerilla. Her gün biraz daha bataklığa batan TC özel savaş rejimi, sıkıştıkça habire saldırganlaşmaktadır. Bunun sonucu olarak '96 yılında yapılan suikast, bunun en açık belirtisidir. Bu suikast emperyalist patentli olduğu gibi 8-9 Ekim 1998 tarihinde gelişen komplo eylemi de yine öyledir. TC-NATO-İsrail bu suikast ve komploların planlandığı merkezlerdir. Mücadelenin devrimsel gelişimini kabul etmeyen bu şer güçleri, aynı zamanda tarihte en fazla insan kanını emen halk düşmanı rejimlerdir. Partimiz PKK, her zaman enternasyonalist, barışçı ve halkların temel haklarına değer veren bir hareket olarak herkese kendisini tanıtmıştır. Ve dünya alem de bunu böyle bilmektedir.

1 Eylül Dünya Barış Günü, bunun en belirgin ispatıdır. Ateşkes ilan edilmiş ve kimin barıştan, kardeşlikten yana olduğu açıkça ortaya konmuştur. Ama uzatılan bu zeytin dalına karşılık, özel savaş saldırılarını daha da hızlandırdı. İsrail ve ABD'de yapılan görüşmeler ve ardından gelen tehdit naraları ve sizin şahsınıza uzanan eli kanlı yüzlerin pratik aşamasıdır. '96 sürecini şimdi yeniden hatırlattılar ve sizin şahsınızda Kürt halkını yeniden soykırımdan geçirmek amacındadırlar. Size yapılan saldırı; insanlığa, barışa, dostluğa ve ulusal kurtuluş hareketlerine yapılan saldırıdır.

Dolayısıyla gerçekleştireceğim bu eylemle TC'ye, Türkiye halklarına uzanan barış elinin arkasında komplo teorileri kurup, ateşkese bu şekilde cevap vermelerini kendimi yakarak protesto ediyorum. Sizlere, halkımıza ve insanlığa uzanan füzeler bugün emperyalizmin, TC ve

gerici güçlerin bataklığında patlayacak ve onlar bu bataklıkta kuruyacaklardır.

Değerli halkım ve dünya insanlığı

Ülkemde yok olan bir tarihin karşısında sessiz kalmak tüyler ürperticidir. Ülkemizde, Özgürlük Hareketimize her taraftan alçakça saldırılar yapılmaktadır. Bu saldırıların önüne geçme ve 'dur' demenin zamanı gelmiştir. Kürdistan'da yakılan, yıkılan, boşaltılan köyler, faili belli kontra-devlet terörüyle katledilen on binlerce insanımız yetmiyormuş gibi, bu canilerin eli Ulusal Önderliğimize uzanmaktadır. Buna karşı sessiz kalmak bunu onaylamaktır.

Değerli dünya insanlığı

Siz halen ne zaman gözlerinizin üzerindeki perdeyi atıp bu vahşeti

göreceksiniz! Kürt halkına yapılan bu saldırılara karşı 'dur' demenin zamanıdır. Barış eli aynı zamanda size de uzatılmıştır. Kürtler tarihte hep Lut Kavmi gibi oradan oraya savrulurken ülkeleri parçalandı. Kürt, kendi ülkesinde köle ve esir yaşıyor. Kürtler de sizler gibi yaşamak istiyor. Hem Kürtlerin yaşam hakkı yok mu? Sizleri Kürdistan'da yaşanan bu vahşet karşısında duyarlı olmaya çağırıyorum.

Değerli yoldaşlar

Önderliğe uzanan eller, bize uzanan ellerdir. Birey olarak kendim bunun karşısında sessiz kalmak istemedim. Zindan alanında özellikle kişiliğimde birçok çatışma süreçleri yaşadım. Yine şehitlerden öğrendiğim temel ders: Kendi "beşeri zaafalarını ve kendindeki duvarları aştığın an" birer insan olup çıkarsın ortaya! Öğren-

diğim ders budur. Parti Önderliği'nin "İnsan isterse kendini beş dakikada kararlaştırabilir" sözü beni etkiledi. Zindan direnişlerimiz, ZİLAN, SEMA ve FİKRİ yoldaşların üzerimde yarattığı etkiler beni kararlaştırdı diyebilirim. Zindana dayatılan marjinalleştirme politikası, Özgürlük saflarında boşa çıkartıldığı gibi, zindan alanında da bunun çabası sürüyor. "Erkeği Öldürmek" kavramını duyduğumda, gerçekten kendimde erkekliği öldürme noktasına geldiğimde bu çıkış bana izlemem gereken yolu gösterdi.

Yoldaşlar

Önderliği, halkımızı ve sizleri çok seviyorum. Bu eylemi gerçekleştirdiğimde ben suçlu konumdan çıkabileceğime inanıyorum.

Beni köyüme, Murat Taştan (Karker) arkadaşın yanına gömün ve mezarıma "suçludur" diye yazın.

Yoldaşlar

Kendimi 24 Eylül'den 4 Ekim Amed katliamına uzanan bir çizgi haline getirmek istiyorum. SEMA öğretmenim bana bunu öğretti. FİKRİ yoldaş, SEMA yoldaşın askeri, O'nun komutası altında kendisini ölümsüzleştirdi. Ben de SEMA ve FİKRİ yoldaştan M. Halit Oral'a kadar gelen birer PKK savaşçısı olarak kendimi ölümsüzleştiriyorum. Zindanlara dayatılan teslim alma, itirafçılaştırma ve marjinalleştirme politikalarını protesto ediyorum. Eli kanlı zalimler bu saldırıları yaptıkça bizler de kendimizi bu imha saldırıları karşısında ateşten kenetleyerek cevap vereceğiz.

Beyinlerimizde parçalanmış kalas, cop, şişlere karşı ateşle cevap vereceğiz. Kendimi bunun bir basamağı haline getiriyorum. Kızgınlaşmış savaş, kendilerinde bombalar patlatan, katledilen yoldaşlar bunu emrediyor. Her türlü silikliğe, kendiliğindencilığe, "ben yapmam-edemem" felsefelerine dur demenin zamanıdır. Gün, bizlere bunu emrediyor. Gün, kendindeki temel tıkanma noktalarını tespit etme, bunları aşma ve kendini tek merkeze bağlama günüdür. SEMA yoldaşın üç kibrit çöpüne verdiği anlam bizim içindir. "*Önderlik yoluna bağlılık, o yolun sevilen bir yoldaşı olmak ve kendini o yolda özgürlüğe kavuşturmak*" sözleri boşuna söylenmemiştir. Yaşamı çok seviyorum yoldaşlar!..

Saygılarımla!..

Değerli anne ve babacığım

Başta hepinize selam ve saygılarımı sunuyor, ellerinizden öpiyorum. Aslında bu beş yıl içerisinde birbirimizi daha iyi tanımış olduk. Ve bu bizlerde bazı ortak duygularda birleşmeyi ve bütünleşmeyi getirdi. Sizleri her görüşümde az da olsa ülke hasretini ve özlemini giderebiliyordum. Ülkeden uzak olmak, ülkeden ayrı yaşamak... Bunlar tuhaf duygulardır. Ama bir parça toprak için canını dişine takmış bunca insan nehrinin hiçbir zaman yalnız olmadığını ve daima bu insan selinin güçlü olacağı ve kazanacağını sizlere aktarmak isterim. Mücadele her yerde dalga dalga yükseliyor. Bu dalganın gelişimini hiç kimse engelleyemez.

En son Başkan Apo'ya yapılan saldırı, barışa vurulan darbedir. Bizler devamlı barış taraftarı olurken karşımızdakiler habire saldırı-maktadır. Aslında bunların da nesli giderek tükeniyor. Bunlar tüken-dikçe, insani olan bütün değer yar-

gılarına saldıracaklardır. Şimdiden saldırı vaziyeti içindedirler. Bunların sonu gelmeye kadar, bu saldırılar devam edecektir. Biliyorsunuz, Önderliğimize uzanan eller bizlere uzanan ellerdir. Bizim tek varlık nedenimiz, yaratıcımız, her şeyimizdir Önderlik. Onun için O'nu sevmeli ve devamlı O'nun dalgalandırdığı bayrak altında yürümeliyiz. Ben canımdan çok Önderliği seviyorum. Onun için sorumlucu her şeyi yaparım. Çünkü benim PKK'de öğrendiğim gerçek budur. Biz kendimizi yeniden Önderlikle yaratıyoruz. İdeolojik, sosyal, psikolojik ve siyasal alanda yaratılan devrimler Önderliğin eserleridir. Ancak bizler O'nu anlamada yeterli çaba sahibi değiliz. Anladığımız kadar uyguluyoruz, ama bu da yeterli değildir. Eğer Kürt halkı, insanlık ailesi içinde yerini alıp bugün dünya halkları tarafından tanınıyorsa, bu PKK öğretisinin bir sonucudur. Kürdün miladı, Kürdün kendi tarihine sıfırdan başlangıç yaptığı

nokta, PKK'nin çıkışı ve mücadele gerçekliğidir. Kürt rönesansı, aydınlanma çağı, PKK'nin yaşam felsefesinde, yarattığı yaşamda filizlenmiştir... Bugün eğer kedisimizi Kürt olarak görüyor ve yaşayabiliyorsak, PKK sayesinde. Yoksa PKK'siz yaşam bile hiçbir yerde tanınmamıştır. Tanınan yaşam da kendinden uzaklaşma, yabancılaşmış, kültürel değerlere ilgisiz, silik, ucube, köle bir tip ortaya çıkmıştır. Kürt kadını köleliği kabul ederken, erkek de kaba ve sah-te erkeklik gözüyle habire kadını sindirmiştir. Kürdün yaşam diya-lektiği, yaşam felsefesi böyle idi. Ama bugün partimiz PKK ve Önderlik çizgisi, bunu boşa çıkarmıştır. Beş yaşındaki çocuğun ağzından çıkan sözler ile yetmiş yaşındaki ihtiyarın ağzından çıkan sözler aynıdır. Herkes zafere karşı umutlu. Dolayısıyla sizlere 'uyan-nın' diyorum.

Belki hayatı tam anlamıyla sizlerle yaşamadım. Belki çok ayrı kaldık birbirimizle. Ben anne ve baba

sevgisini görmezken, belki sizler de evlat sevgisini görmediniz. Bu konudaki üzüntümüz ortak, bilmiyorum siz nasıl düşünüyorsunuz?

Uzun zamandır yabancı ellerdeyim. Gerçekten insan kendini yabancı hissediyor. Ve şöyle bir karar verdim; kendi kendime dedim ki; artık onlar yanıma gelmeyecek, ben onların yanına gideceğim, ama nasıl? Kendimi, gerçekleştirdiğim an, özgürleştirdiğim an; ve işte o an geldi. Evet, sizlere geliyorum. Yani güzel, hasretini çektiğim ülkeye. Ülkem beni her şeyden korur. O güzelim kokulara hasret kaldım. Şimdiye kadar prangalar, demir şişler, tel örgüler ve beton duvarlar engelledi. Ama şimdi ise önümde hiçbir engel yok, önüm sade, berrak ve açık. Bana hep "Bırakılırsan eve gel" derdiniz. İşte ben de geliyorum. Beni ağlayarak değil, zılgıtlar çekerek, davullar zur-

nalar çalarak karşılayın. Ülkeme beni böyle gömün.

Sizden en son ricam, en son dileğim; sadece sizden değil, akraba çevremden tutun da diğer dostlara kadar; bu seslere kulak verin. Ülkede yakılmayan köy, öldürülmeyen insan, "faili meçhuller"le katledilmeyen, tehdit edilmeyen kimse kalmadı. Bu zulme 'dur' deyin. Bu sese kulak verin ki, kendinizi tanıyabilesiniz. Dileğim, hepimizin barış girişimcisi olabilmenizdir. Barışı savunun, sizlerden temennim budur. Bunu başarırsanız, çok mutlu olacağım, hatta dünyanın en mutlu insanı olacağım. Yine beni köydeki şehitler mezarlığına, Murat Taştan'ın yanında gömün. Murat'ın yanında yatmak, O'nunla tekrar yan yana gelmek ve tekrardan eskisi gibi buluşmak isterdim. O'nun yanında kendimi iyi hissedeceğim.

Bu dönemde kendine 'ben insanım' diyen herkes artık kendini tanımalıdır. Hele bir kendinize sorun; "ben kimim?" Ülke ayaklar altında ezilirken, her taraf kan-katliam içindeyken, sizin boğazınızdan ekmek nasıl aşağı iner? Kim bunu kabul etmiş ki, sizler kabul edesiniz? Ruhunuzu, iradenizi, onurunuzu satmayın. Temiz ve saf duygulu insanlar olun. Evet, sizlerden ayrılmanın mutluluğu ile hepinize yeniden selamlar, saygılar, başarılar diliyorum. Gözünüz inşallah arkada kalmaz. Değil mi anne... baba... Hoşçakalın, her şey sizlere emanet. Sizlere mektup yazarken hep derdim ya, "geleceğin gülüşünde buluşmak dileğiyle." İşte, şimdi sizinle buluşmaya geliyorum... Hepinize "Merhaba" diyorum.

Sizi seven oğlunuz Mehmet Gül...

“Hiç kimse
tarahimizle
oynayamaz
ve eskisi gibi de
parçalayamaz.
Çünkü bizim yüce
Başkanımız var.”

Ali AYDIN

Adı, soyadı: Ali AYDIN

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: Sinek Köyü Iğdır,
1974

Mücadeleyle katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: 26 Ekim 1998

Bartın Cezaevi

Değerli Başkanım

Ben 1974'te Iğdır'ın Sinek köyünde, 9 nüfuslu bir ailenin dördüncü çocuğu olarak dünyaya geldim. Ailem Kürt'tür, feodal bağları halen kıramamışlardır, ama Kürtlüğünü korumaktadırlar. Ulusal kurtuluş mücadelesinden kopuk-turlar, '88'de evimiz bir aşiret kavgası nedeniyle Iğdır'a geldi, burada ben kendi çevreme açıldım; az da olsa bende partiye karşı bir sempati gelişti. Çevremde tanıştığım arkadaşlarla birlikte olmam giderek benim bilincimi, Kürtlük üzerine ve Ulusal kurtuluş mücadelesi üzerine kaydırmaya götürdü. Ne ettiysem, bir türlü partiye katılamadım.

En son '93 Aralık ayının son gününde partiye katılmaya çalışılırken yakalandım. Iğdır, Erzurum ve en son da Bartın Cezaevi'nde kaldım.

Partiyle burada tanıştım. Her ne kadar zorlandıysam da, yine de kendimi terbiye etmeye çalıştım. Ama Serhat kişiliği beni bayağı zor duruma soktu. Onun için de yardım aldım ve kendimi geliştirmeye çalıştım.

Başkanım

PKK bir denizdir ve ben de bu denizin içindeyim. Kendimi çok gururlu ve onurlu görmekteyim. Bu denizi kurutmak isteyenlere karşı ben de kendimi feda etmek istiyorum.

Başkanım

Seni görmeyi çok isterdim. Ama bakıyorum, seni görmeme izin vermeyenler var. Onun için bu engelleri kaldıracam. Tıpkı Sema gibi, Fikri gibi, Murat Kaya gibi, M. Halit Oral ve Mehmet Gül yoldaşlar gibi, ben de kendimi feda edeceğim. Hayatta en çok nefret ettiğim şey, dışarıdayken Kürt halkının içine girdiği

durumdu. Parti içinden, parti ortamından kaçıp daha sonra gelip değerler üzerine konarak, değerleri çar çur eden kişilerden nefret ediyorum. Bunlara bakarak kendimi geliştiriyorum. Ve düşmana kinim artıyordu. Kürt halkının direnişini ve PKK'nin büyüklüğünü görmekteyim.

– Yaşasın Yüce Önderimiz Başkan APO!

– Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

– Kahrolsun Emperyalizm ve Onun Uşakları!

Devrimci Selamlar

Ali Aydın

Dalgalandan ARGK bayrağı altında yaşayan gerilla yoldaşlara;

Değerli yoldaşlar

Hepinize layık olmayı istedim. Dönemin bizden istediği gelişmeyi esas aldım. Ve şimdi de dönem bizden fedaileşmeyi, kararlılığı ve “karanlığa küfretmeyi değil, karanlığa ışık olmayı” istemektedir.

Işığımız olan Başkan Apo'ya ve halkımıza karşı yürütülen bu kirli savaşın önüne geçmek gerekir. Onun için de üzerimize düşen her şeyi yapacağız, ki sizlerin de bunu yapacağınıza inanıyorum. Ben de sizin bir yoldaşınız olarak bunu yapacağım. Belki sizin gibi silah altında değilim, ama fiziğimle bu kirli savaşa cevap olacağım. Çünkü “**Bi Can Bi Xwîn Em Bi Tere-ne Ey Serok!**” sözü bizden bunu istemektedir.

PKK çok büyük, çok güçlüdür. Hiç kimse bu büyüklüğe ve bu zenginliğe el uzatamaz. Uzanan ellere karşı Kürt halkının direnişçiliği ile onların evlatları olan bizler de canımızı feda ederiz.

Çalışmalarınızda üstün başarılar dilerim.

Halkımıza;

Değerli Kürt anaları

Şu bir gerçek ki, bizi biz yapan, bizi bataklıktan kurtaran ve bugüne getiren Başkan Apo'dur. Siz analar da buna dayanarak kendinizi Başkanımız etrafında kenetleyin. Artık kurtuluş aşamasına gelmiş bulunmaktayız. Sizlerin de bildiği gibi ışıığımız olan Yüce Önderimiz Başkan Apo'ya suikastlar yapılmaktadır. Ve ışıığımızı karartmak istiyorlar. Onun için siz de bu ışığı koruyun ve O'na sarılın. Ben de kendimi bu ışığı karartanların bey-ninde patlatmak istiyorum.

Karanlığı aydınlatacağız!

Tüm Kürt analarının ellerinden öperim.

Değerli aileme;

İstedığınız gibi belki de size layık olamadım, ama bunu da bilin ki, ben halkıma layık olmayı daha iyi gördüm ve onun içinde büyük ailemiz olan PKK ailesini esas aldım.

Sizden tek istediğim, bu savaşı görün, Kürt olduğunuzu bilin. Başkan Apo'nun çizdiği yolda yürüyün yeterlidir. Bakın Kürt halkı artık kölelikten ve sömürüden kurtulmaktadır. Ülkemiz olan Kürdistan artık kurulmaktadır. Bunun için, siz de bu savaşta yer alın.

Bitirmeden önce, anne-me, bir şiir yazmak istiyorum:

*Seni çok seviyorum
Biliyor musun niçin?
Her Kürt anasının
evlatlarına
verdiği o temiz sütü
Sen de bana verdin
Verdiğin süt helalmiş ki,
Beni gerçeğime doğru
dönüştürdü
Bilirim elinde bir şey yok
Onu için görüşüme
gelmedin
Çünkü sen klasik Kürt
egemenliğinin altındasın
Kimbilir,
belki de sen ölmüşsün
Beni yetim bıraktın sanma*

*Ve korkma ben yetim
kalmam*

*Çünkü arkamda dağ gibi
yoldaşlarım var*

Canımdan çok sevdiğim

Yoluna baş koyduğum

Başkanımız var

Bu bana yeter de artar

*Yeter ki, çizdiği yoldan
gidelim*

Anne seni çok seviyorum

Sevdiğim kadar da

düşünüyorum

Seni ve tüm Kürt analarını

Çünkü sen özgür olmalısın

Özgür ülkemizde birlikte

Özgürce gezmek istiyorum

Seninle ve bütün Kürt analarıyla

Bütün Kürt anaları

Kan ağlıyor

Ve bu analara kan

ağlatanları gör

Ve her gün, her akşam

her gece, her sabah

lanet getir

Anne, anne, anne...

Babamın ellerinden öperim, annemin ellerinden öperim.

– Yaşasın Başkan APO!

– Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

– Yaşasın Kürt Halkının Direnişçiliği!

– Kahrolsun Gericilik ve Opor-tünizm!

Özgülmüizde bulunan arkadaşlara;

Değerli yoldaşlar

Yaptığım bu eylemin farkındayım. Belki ben, sizin istediğiniz gibi olamadım. Size hak veriyorum. Bende mevcut olan Serhat kişiliği hep önümde engel olduysa da, yine öğretmenim olan siz yoldaşların yardımıyla bu düzeye geldim.

Artık kendimi parti uğruna, Başkan Apo uğruna ve siz yoldaşların uğruna feda edeceğim. Bunun zamanı gelmiştir ve hatta geçmektedir de.

Murat Kaya yoldaş beni çok etkiledi ve ayaklarımın üzerine oturttu. Bunun için, "Karanlığa küfretmek yerine karanlığa bir ışık olalım" ve karanlığa ışık olma zamanı gelmiştir.

Hepinizi selamlıyor, saygılarımı sunuyorum.

Bijî Serok APO!

Bijî PKK, ERNK, ARGK!

Bimrê Koletî

Yoldaşınız Ali Aydın

NOT: Çok acele ettiğim için unuttum; ailemi örgütleyin, parti yoluna sokun.

“Biz de Mazlum gibi olmalıyız”

Ali Aydın yoldaşın anısına...

Güneş Ülkesi'nin en güzel yerlerinden biri de Agirî dağıdır. Agirî, ateş dağı, yanardağlı anlamına gelen Ar-girî kökünden ismini almaktadır. Agirî, Kuzey Kürdistan'ın, Doğu Kürdistan ve Rusya'yla birleştiği sınırda yer almaktadır. Yaz-kış doruklarında karın eksik olmadığı bu dağ, görkemi ve ihtişamıyla Kürdistan'ın iki parçası ve Rusya'da yer alan tüm halkların ve özellikle de Kürtlerin gönlünde taht kurmuştur. Bir yanardağ olması ve Kürtlerin de Zerdüşt dininden olmalarından dolayı kendileri tarafından kutsal görülen bir dağdır. Bundandır ki, Serhat'ta yaşayan tüm Kürtler en güzel türkülerini Agirî için yakmıştır. Seveda ve umutlarını ona yaslamışlardır. Kutsaldır Agirî Kürtler için, koruyucu anadır. Serhat'ta tüm evlerin kapı ve pencereleri bu kutsal anaya dönük yapılıdır. Karların çekilmeye başlamasıyla birlikte serinleyen etekleri yeşile kesildiği için, Doğubeyazıt, Iğdır

ve Aralık yörelerinden hayvancılıkla uğraşan tüm aileler eteklerine çadırlar kurarak uzun süre kalırlar kutsal dağlarında.

Nuh'un gemisinin üzerine konduğu rivayetlerinin olduğu Agirî, Serhat'ta yaşanan direnişlere de meskenlik etmiş bir dağdır. İhsan Nuri Paşa önderliğindeki Ağrı İsyanı'nda olduğu gibi '80'li yıllarda geri çekilmeyi yaşayan Ulusal kurtuluş mücadelesinin de birçok yiğit savaşıncısını ana şefkatiyle kucaklamıştır. '90'lı yıllardan itibaren de tam bir gerilla meskeni olmuştur.

1990'lı yıllarla birlikte yaşanan serhildan dalgasıyla birlikte, gerillayla ilişkisi olan olmayan herkesin gerillayı görmek için gittiği Agirî, o yıllardan sonra düşmanın bir türlü gerillayı sökemediği bir dağdır. Hemen hemen Serhat yöresinden herkesin olduğu gibi Ali hevalin de gerillayla ilk kez tanıştığı yer Agirî'dir.

1974'te Iğdır'ın Sinek köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Ali heval, ilkokulu bitirdikten sonra aile ekonomisine katkı yapmak amacıyla çobanlık yapmaya başlar. Yazın çobanlık yaparken, kışın da evde hayvanlara bakar. Serhildanlardan yoğunca etkilenmiş olsa da, Ali hevalin yaşamı gerillayla tanıştığı ana kadar bu şekilde sürer. '92 yılı baharının sıcak bir gününde Agirî'nin eteklerinde hayvanlarını otlatan Ali heval, bir taşın üzerinde oturmuş Agirî'nin karlı doruklarına ve hemen karların olmadığı yerden itibaren başlayan ve Iğdır ovasını da içine alan yemyeşil deryaya ve rengarenk açan çiçeklerin güzelliğine bakar. Bu güzel görüntüye kendini kaptıran Ali heval, bir yandan da yaşanan serhildanları ve eskiden çok rahat kutladıkları, ama şimdi yasaklanmaya çalışılan

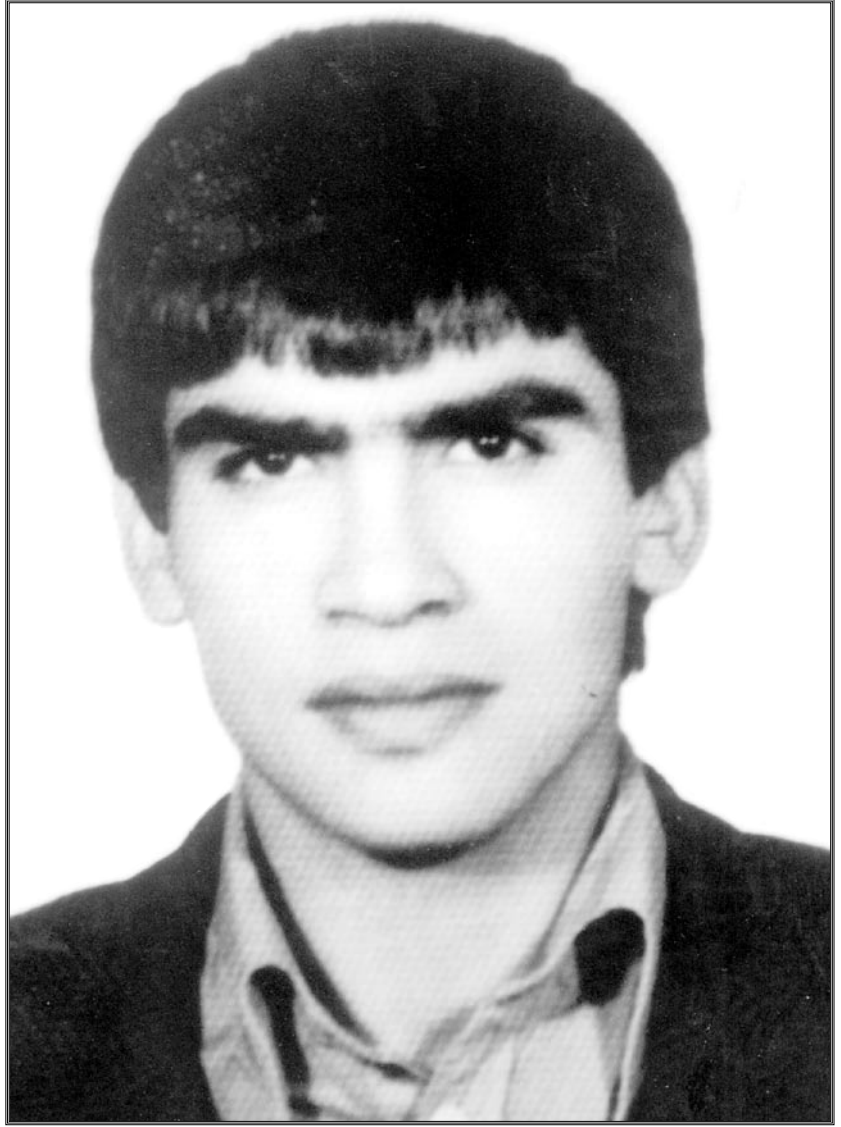
Newroz'u, yaşanan mücadeleyi, gerillayı düşünür. Bir süre sonra kendisini hissettirmeye başlayan açlığın etkisiyle kalkıp çalı çırpı toplamaya başlar. Bu arada kayalıkların arasından çıkıp kendisine doğru gelen silahlı insanlar görür. İlk başta biraz ürkse de, kendisine yaklaşanların özgürlük savaşıncıları olduğunu söylemesi üzerine, “Oturun, ben size çay yapacağım” der. Gerillaların da oturmayıp, kendisine çalı toplamada yardımcı olmalarından ve kendisiyle ilgilenmelerinden oldukça etkilenir.

Ali heval bir yandan çay hazırlarken, bir yandan da ilk defa gördüğü gerillalara sevincini, mutluluğunu belirtir ve kafasındaki bütün soruları sıralamaya başlar. Özellikle Newroz'u ve yaşanan serhildanları sorar. İnsanların ateş yakıp etrafında coşku ile halay çekmesine rağmen Newroz'un anlamını yeterince bilmediğinden gerillalara sık sık bu konuda sorular sorar. Gerillalar Ali hevalin sorduğu sorulara O'nun anlayabileceği şekilde cevaplar verirler. O büyük Kürt efanesini anlatırlar. Newroz'un 2600 yıl önce Demirci Kawa'nın halkla birlikte, her gün iki çocuklarının beynini yiyen zalim bir kral olan Dehaq'a karşı isyan edip onu öldürdükleri ve halkların özgürlüklerini dağlarda yaktıkları ateşlerle kutladıkları gün olduğunu söylerler. Bugün de PKK'nin bu devrimci özü yaşattığını ve devrim yapacağını, TC'nin de bunu hazmedemediğini, yeni Mazlumların, Dörtlerin kendi bedenlerini Kürt halkının dirilişi ve temsili uğruna yaktıklarını, Newroz'un bugün onlarda anlam bulduğunu, halkı isyana kaldıracı özelliği olduğunu uzun uzun anlatırlar. Akşamla birlikte gerillaları yolcu ettikten sonra, bir yandan gerilla ile tanış-

“Sizler tarihe yeni bir sayfa açtınız. Sizler mücadelemizde de yeni bir çıkış hamlesi oldunuz. Sizler halkımızın serhildana duran yüreği ve çılgılığı, partimizin ilan ettiği Kahramanlık Haftası'nın yaratıcıları oldunuz.”

manın verdiği sevinç ve bir yandan da Mazlumların kendilerini yakmaları ve artık anlamaya başladığı serhildanların etkisinde kalır.

O günden sonra Ali heval evden her çıkışında yanında fazla ekmek götürmeye ve sürekli gerillaları beklemeye başlar. Yaşamında artık çok şey değişmiştir. Gerillayı, mücadeleyi, serhildanları, Newroz'u ve özellikle de çok etkilendiği, kendini meşaleleştirme eylemlerini düşünür ve mücadeleyle geç tanışmanın üzüntüsünü yaşamaya başlar. Ali heval o yaz boyunca sürekli gerillalarla görüşür. Her görüşmesi kendisi için mücadelenin bir başka yönünü ve düşman gerçekliğini öğrendiği yeni bir eğitim süreci olur. Kışın kendisini hissettirmesiyle birlikte bir süre arkadaşlardan ayrı kalacağını bilen Ali heval, "Ben de mücadeleye katılmak istiyorum" der. Henüz yaşının küçük olmasından dolayı arkadaşlar onun bu önerisini kabul etmeyerek bir süre daha beklemesini söylerler. Tüm ısrarlarına rağmen önerisi kabul edilmeyen Ali heval, arkadaşlarla vedalaşarak ayrılmak zorunda kalır. Artık o günden sonra, her yeni günün kendisini bahara ve gerillalara biraz yaklaştırdığını bilerek, her günü bir başka sevinçle karşılamaya başlar. Ama yine de '92 kışı kendisi için en uzun kış olur. '93 baharıyla birlikte hiç sevmediği çobanlığa bu kez kendisi talip olur. Çünkü çobanlık gerilla ile görüşmek demektir. Zengin bir aileye çoban olup, koyunlarıyla birlikte Agirî'nin doruklarına doğru açılır. Artık gerillayı beklemez. Bu kez kendisi gerillaları aramaya başlar, ancak göremeyince çok üzülür. Kısa bir süre sonra gerillaların kendisine doğru geldiklerini görünce, üzüntüsü, yerini büyük bir sevince bırakır. Bu görüşmelerinin hemen ardındaki günlerde düşmanın yaşanan büyük bir operasyonuna ve gerillayla yaşanan çatışmaya ve düşmanın kayıplarına tanık olur. Bu

durum kendisini o kadar etkilemiştir ki, gördüğü herkese çatışmayı ve gerillayı anlatmaya başlar. Durumun hiç de televizyonlarda anlatılanlara benzemediğini, kendi gözleriyle gördüğünü anlatıp çevresini de etkilemeye çalışır.

Yalnız o yıl TC, geçiş yollarını kapatmak amacıyla stratejik noktalarda karakollar yapmaya başlar. Ali heval, bu durumun kendisi için artık gerillayla görüşmesinin zor olacağı anlamına geldiğini iyi bilmekte ve içine sindirememektedir. Ama yoluna dikilen bu karakolu nasıl tahrip edeceğini de bilemez. Hep bu durumu düşünüp bir çıkış yolu bulamadığından dolayı ve kendisiyle birlikte çobanlık yapan, aynı zamanda gerilla ile de kendisini tanıştırmış olan bir arkadaşına,

"Eğer düşmanın bu karakolu tamamlanırsa bir daha gerilla ile görüşemeyiz" deyip onun da fikrini almaya çalışır. Ancak yine de bir çıkış bulamamanın üzüntüsüyle akşam eve dönerler. O gece aklına benzinle karakolu yakmak gelir, ama benzini nasıl alacağı düşünceleri içerisinde koyunlarını alıp tekrar Agirî'nin yolunu tutar. Arkadaşına düşündüklerini anlatır ve benzini almanın tek yolunun da iki koyunu satmak olduğunu söyler. Arkadaşı "Ya koyunların sahibi sorarsa ne deriz?" deyince, Ali heval "Biz de kurt yedi deriz. Eğer inanmazsa gerillaların kesip götürdüğünü söyleriz. Nasıl olsa istemese bile sesini çıkaramaz" der.

Arkadaşıyla kararlaştırdıkları gibi iki koyunu Iğdır şehir merke-

zinde satar ve parasıyla da benzin alıp geri dönerler. Koyunlarını karakol inşaatının etrafına yayıp, akşam işçilerin gitmesini beklerler. Akşamla birlikte işçilerin de çekilmesi ardından, yalnız kalan bekçiye görünmeden karakola yaklaşip benzini dökerek ateşlerler. Yalnız kaçarken bekçi kendilerini görmüş ve düşmana bilgi vermiştir. Bunun üzerine Ali heval arkadaşıyla birlikte gözaltına alınır. On beş gün süren yoğun işkencenin ardından tutuklanarak İğdır Cezaevi'ne, ardından da Erzurum E Tipi Cezaevi'ne gönderilirler.

O dönemde Erzurum Cezaevi pilot bölge seçilmiş ve yapılan işkencelerle bir itirafçılaştırma ve Serhat bölgesini bu yolla düşürme alanı seçilmiştir. Ali heval arkadaşıyla birlikte daha cezaevine girer girmez gardiyan ve askerlerin yoğun saldırılarıyla itirafçılar koğuşuna gönderilmeye çalışılırlar. Kendilerine sık sık *"Oraya gitmeyin, PKK'lılar sizi öldürür. Eğer PKK'lıların yanına gitmezseniz, yaşınız da küçük olduğundan erken çıkarsınız. Onların yanına giderseniz ömür boyu cezaevinde kalırsınız"* dayatmalarına ve işkencelere rağmen kabul etmez ve arkadaşların yanına giderler.

Siyasal olarak da gelişmeye açık olan Ali heval, eğitim saatlerinin dışında da, her arkadaşına sorular sormaya ve verilenleri almaya çalışır. Alçakgönüllülüğü ve sevecenliğiyle de tüm arkadaşları tarafından sevilmeye başlar.

15 Ağustos 1994 tarihinden itibaren saldırılarını tam bir vahşete çeviren düşman, tüm tutsakların kutlama yaptıkları bir esnada saldırır. Bu saldırıda her tutsak gibi ağır yaralar alan Ali heval, yaşı küçük olmasına rağmen arkadaşlarına moral vermekten geri kalmaz, sık sık yanındaki arkadaşlarına da, *"Eğer ben zaaf gösterirsem, düşman yaşımın küçüklüğünden yararlanarak bana ihaneti dayatacak."*

Yine beni hücrelerin önünde dövüp hepinizin moralini bozmaya çalışacak. Ben bunun bilincindeyim ve kararlı tavrımı sonuna kadar sürdüreceğim" diyerek tüm arkadaşlarına kararlılığını bildirir ve moral kaynağı olur. Bu vahşet dönemi tüm '94 yılına yaydırılır. Çünkü düşman amacına ulaşamamış, tüm tutsakları teslim alamamış ve ardından hesapladığı gibi teslimiyeti diğer cezaevlerine yayma emellerine de ulaşamamıştır.

Vahşet sürecinin üçüncü ayında cezaevi idaresi, yaşı küçük olan arkadaşları toplayıp, onları diğer yoldaşlarından ayırmak için tek bir koğuşa koyar. Ali heval de bu grup içerisinde. Düşmanın daha da ağırlaşan saldırıları başlayınca Ali hevalin aklına gerillalardan duyduğu ve cezaevinde iyice öğrendiği Diyarbakır vahşeti ve bu vahşetten çıkışın kıvılcımı olan Mazlum ve Dörtler gelir. Diyarbakır ve Erzurum'u karşılaştırır ve aynı olduğu sonucuna vararak, *"Biz de kendimizi yakarsak bu vahşeti durdururuz"* deyip arkadaşlarını ikna etmeye çalışır. Ali hevalin direnişe duran yüreği durdurulamaz ve yirmi arkadaşını ikna ettikten sonra, hep birden *"Bijî Serok Apo!"* sloganı eşliğinde koğuşlarındaki tüm gazeteleri toplayıp, kendilerine sararak bedenlerini ateşlerler. Endişeye kapılan gardiyanlar toplu bir şekilde koğuşa girince gördükleri karşısında önce telaşa kapılırlar, ardından da ateşi söndürürler. Ali heval diğer arkadaşlarıyla birlikte yaralı halleriyle hücrelere kapatılır, tedavileri yapılmadığı halde yoğun işkenceye maruz kalırlar. Buna rağmen başarının sevinciyle her zamanki moralini korur.

Ali heval '95 yılı ocak ayında Erzincan DGM'sinde görülen davasından örgüt üyeliği cezası alır ve Bartın Cezaevi'ne sevk edilir. Bu cezaevinde de sürekli moral ve sevginin kaynağı olur.

Tarihe bir kara sayfa olarak geçen 9 Ekim uluslararası komplosuyla düşmanın *"Güneşimizi karartma"* çabalarını haber alan tutsakların, *"Güneşimizi Karartamazsınız!"* şiarıyla başlattıkları, ateşten barikat olarak Güneşimize bağlılık eylemlerine Ali heval de katılır.

Çünkü tüm tutsaklar şunu çok iyi biliyorlardı ki: Güneşlerine yapılan saldırılar özünde Ortadoğu halklarının umutlarını karartma girişimi ve onları bir kez daha tarihin karanlıklarına gömmeye çabalarıydı. Nasıl ki Mazlumlar çaktıkları kıvılcımlarla yeni çıkışın adı olmuşlarsa, *"Güneşimizi Karartamazsınız!"* şiarıyla direnişe duran yürekler de yeni bir başlangıcın adı olmak istiyorlardı. Yükselen Güneşlerinin ve Güneş Hareketi'nin etrafında ateşten barikat oluyorlardı. Ali heval de bu eylemin ilklerinden biri olarak 20 Ekim 1998 tarihinde bulunduğu Bartın Cezaevi'nde üzerine kolonya dökerek bedenini ateş topuna çevirerek şehitler kervanına katıldı.

Ateşin ve Güneşin Çocukları, halkların tarihinde sizler kadar ateşin kutsallığına ve bağlılığın gereklerine göre yürüyen hiç kimse yoktur. Sizler tarihe yeni bir sayfa açtınız. Sizler mücadelemizde de yeni bir çıkış hamlesi oldunuz. Sizler halkımızın serhildana duran yüreği ve çılgılığı, partimizin ilan ettiği Kahramanlık Haftası'nın yaratıcıları oldunuz.

Kahramanlık ruhunun ve bağlılığın pratiğe geçiricisi olan sizlere sözümüz; Güneşimizin etrafında sizlerin kararlılığıyla barikat olacağız. Her birinizi kendimize örnek alarak kendimizi geliştireceğiz. Emek ve değerlerimizin bileşkesi Güneşimize, sizlere ve sizlerin ardından Güneşlerinin etrafında yeni bir barikat olan Kürt halkının direnişlerine kendimizi büyütürük cevap olacağız.

Mücadele arkadaşları

Ateşten yontular

Ali Aydın yoldaşın anısına...

'Karanlığa küfretmeyi değil
Karanlığa ışık olmayı'
bilerek gitti ardından
yaşamı bırakarak
Turnalar göçtüğünde
doğmuştu belki de
Turnalar döndüğünde
ağlamayı öğrenmişti
Ve gülmeyi
Kimliksiz doğmuştu bir de
Ateşe, güneşe, yola ve
ışığa muhtaçtı
Tanımamıştı hiç özgürlüğü
Ta ki parmağı son kez
çakmağı çakana dek
Gündüzün düşünürken
Zilan' ı, Sema' yı
Çatıdaki güvercinleri gördü
kanat çırparken
'Ben ne zaman kanat
çırpacayım'
diyerek sabırsızlandı
Ateşler görmüştü granitten
Granitten ateşler
Ateşten heykeller düşündü
Eski kitabeler yontular
Ve akşamlar
Karanlıklar örülmüş
dünyaya bir ışık yakmalıydı
bir akşam vakti
Güvercinler yuvasına
çekilirken
Bir günün daha devrilişinde
soluklar alınırken
Sessizce gürültüsüzce
olmalıydı
Ve gösterişten uzak
Yalın ve alçakgönüllü
Buradan yurduna
kırlangıçlar gider miydi
Gidip de son yakarışlara
son verecek
ışık demetini iletir miydi
'Zaman' dedi
Seni kulağından tutup yere
çalmak geliyor içimden
Zaman O' nun için

zamansızca geçiyordu
'Zamanım yok' demişti çünkü
vasiyet mektubunda
O ki Ararat' ın doruklarını düşü-
nerek büyümüşü
yüreğindeki şafağı
Şafağı yüreğinde örmüştü
Kendinden öncekileri
düşündü
'Benden önce atılan olmasın'
dedi ileri'
'Ben atılmalıyım en gerilerden'
Ve öyle de yaptı ateşleri
göğüsleyerek
Tanrılardan ateşler çalmayı
öğrendi
Kafkaslar' da yüreğini
kartallar deşmişti
Prometeus' un
Sırf insanlar mutlu ve
özgür yaşasın diye
Ve bir de ışıksız ateşsiz
kalmasınlar diye
Bruno fikirlerini altın
tepside sunmaktansa
kapkara cübbeli
engizisyonculara
Ateşler içinde yanmayı
tercih etmişti
insanlığın orta çağında
O' nun da büyüktü düşleri
kendinden
Ve büyüüp düşlerine ulaştı
Bir düşü daha vardı
'Başkanım seni görmeme izin
vermiyorlar' derdi
Geri dönmek kaydıyla
katıldığında
göçük turnalar sürüsüne
her şeyini paylaşmayı
öğrendi ölümüne
'Heval al bu kalem benden sana
al bu yazısız defteri benden yana
tespihim tabakam yadigar sizden
yana
al şu gözümü al şu sesimi
al şu yüreğimi benden size
kana kana
Bana yeter bir atımlık barut

Bana yeter bir parmak alev
ve biraz da çaput
Benden selam söyleyin
turnalar sürüsüne
Onlar gibi kanat çırpamak
isterdim sadece ölümüne
Biliyorum benden sonra da
kanat çırpınlar olacak
Belki gökyüzünü kapkara
bulutlar kaplayacak
Ama bu Güneş hiç
kararmayacak'
dedi elinden kalem
düşmeden
Son yazılarını ranzasında yazdı
üşümeden
Soluğunu topladı
gücü tükenmeden
'Anneme şiir yazmayı da' dedi
'unutmayayım'
Zifiri karanlık çökmeden
'En güzel rüyalar zifiri
karanlıklarda görülür'
Sonra kardan tipiden gerilla
siluetleri gördü
Özgürlük uykusuna
yatmadan
'Kalk' dedi annesi toprak
damın öbür ucundan
Gözlerini aralamak istedi
Ama olmadı
Soğuktan kaskatı olmuştu
bedeni
Şiyar başucunda oturmuştu
gülümsüyordu O' na
'Atın' dedi
'evde, komşuda, köyde
ne kadar yorgan
varsa atın üstüme
Yetmezse üstümde ateş
yakın
O da yetmezse ateşten
yatak hazırlayın bana
O da kar etmezse
tohum eker gibi
ateşler ekin bedenime
ayaklarıma, sırtıma,
karnıma omuzlarıma
Ve bir de gözlerime,

beynime ve yüreğime
Yine yetmezse ateşle
yıkayın beni'
Şiyar anneyle bakıştı
'Sayıklıyor' dedi anne
'o kadar üşüyecek ne vardı'
dedi sonra
'kar içinde doğurdum seni
karla yıkadım'
Çaresizce başını salladı
ardından
'Dermansız bir hastalığa
yakalandı belli ki
Çaresi yoktur bunun
Faydasızdır yakmak
çamdan odun
Ölümlerden ölümdür kaderi
O'nun'
Şiyar göz ucuyla süzdü
anneyi
Elindeki bezi bir kez daha
batırdı kaptaki
sıcak suya
Alnına sürünce O'nun
Gözlerinde parladı ışık
yalın
'O'nu sırtımızda taşıdık' dedi
Şiyar sonra
'Ağzına fırtınalar doldu
Göbeğine ulaştı kar' dedi
kefiyesini açarak
Ve gözlerinden ışıklar
saçarak
'Her ne kadar dermansız ise
tutulduğu hastalık
çağırılım bir tabip
Baksın yarasına iyileştirsin O'nu
Ve iyileşip koşabilsin şu
dağ yamaçlarında'
'Hayır' dedi Şiyar
'yarası derinden O'nun
O'nun derdi yüreğinden
konuşmak son kez
Ama yine de çağırılım bir
tabip' der demez
kapıda göründü Rüstem
Kırçıl sakallarında
buz bakışları alabildiğine
huysuz
O da kardan bir heykel
Siyah eski paltosu içinde
dikilmiş öylece

Ne eşikten bu yana ne de o yana
gider

Dizlerine kadar vuran kara
aldırmadan
yuvasındaki gözleri döner
'Duydum ki gerilla
şafaktan önce ulaşmış
hanemize' dedi
Büyük bir gürültüyle başladı
paçalarını silkti
Baba aniden içeri girdi
ve kendinden söz etmeye koyuldu
Sonra sözü O'na getirip
feryat etti
'sözünü dinlemez
boyundan büyük sözler
söyler
Çevrede yüzüm tutmaz
oldu
adımıza leke sürer
Söylemiştim O'na kal
evinde
Sıcak yuvanda sıcak
yatağında
Gitme demiştim O'na
Olma demiştim O'na
dağlardan yana'
Gözleri aralandığında
O'nun
babanın dizleri titriyordu
'Yanlıştır' dedi Şiyar 'düşüncen'
'Olunmazsa bu yurttan
dağlardan yana
İnsanlık hiç uğramaz sana'
Omuzları kasıldı O'nun
'Ben neyim' diye inledi
'Denizde sadece bir damla
Bahçede sadece bir elma
Dört bin yılın ışığıdır bende
patlayan
Newrozlarda üç kibrit çöpü
olurum
Diyarbakır surlarında
yanan dönen Zekiye Alkan
Üşüyorum diyorsam eğer
halkım üşüdüğündendir
Konuşamıyorum diyorsam eğer
konuşamadığındandır
halkım
Yaralar beni başında
dikilen zalim'
Durdu oturdu Rüstem
Başından yeller esti
'Konuşmalıyım' dedi
'haykırmalıyım
Buzları çözmeliyim'
Göz kapaklarına

dünyanın yükü
binmişti sanki
'Güneş hiç batmasın' dedi
'Halkım varoldukça'
Parmaklarını zorlukla
kıpırdattı
Şiyar bir tas sütü
dudaklarına götürdü O'nun
'İç' dedi 'biliyorum
bununla iyileşmezsin, ama
Yine de son hizmetimiz
olsun sana'
'Ferhat'ın ateşler içindeki mavi
gözlerini seyreliyordum
Bana el işaretleriyle gel dedi
yanıma
göbeğin kesilmemiş senin
Buyur otur şu alevlerin
ortasına
Sana önce ateşten bir
meşale armağan edeyim
Onu elinden hiç bırakma
Ama ne yapalım işte
uyandırdınız beni
Ben de size armağan
edeyim şu teni'
Sonra düşündü düş gördü
yeniden ölümüne
'Gümüş kanattan su içmek
isterim' dedi
'Turna sürüsü beni yalnız
bırakırsınız
bırakıp da nereye gidersiniz
bekleyin beni şu çeşme
başında
bekleyin beni Ararat'ın
taşında
Hep birlikte taşıyalım
ülkeyi
sabahın kan kızıl şafağında'
Bir gülümseme yayıldı
yüzünden dudağına
Ateşten fikirler parladı
beyninin odağında
Şiyar yeniden 'iç şu sütü'
dedi
'Sana sözüm olsun
vasiyetin özüm olsun
düşünden düşenler benim
ışıklı yolum olsun'
Mutlu bir gülümseme
yayıldı yüzüne yeniden
Anne başını ağıt yakar gibi
salladı
Rüstem'in ihtiyar gözleri

gökteki yıldız gibi parladı
'Tabibe at yolladık
gider de döner mi bilmem
Bizim bu derdimize çare
bulur mu bilmem
Dışarıda uğursuz bir fırtına
eser
Karlar insanın nefesini
keser
Durun bakalım hele
açılın şöyle' dedi Rüstem
Ayaklarını hırsla vurdu yere
Şiyar bir silahının namlusuna
bir O'nun yüzüne
baktı
Ağzındaki sigara için
kibritini çaktı
'Gelmedi tabip' dedi anne
inleyerek içten
'Gelse de gelmese de
tabip' dedi Şiyar
'Son nefesini vermeyecek ateşe
kavuşmayınca'
Ali gölgesinde oturdu
zeytinliklerin
Şehrin ışıklarına baktı
derinden
Sesi geldi Mirza'nın ağacın
dibinden
'Gel otur hele şöyle bakma
şehrin ışıklarına öyle
Herkes kendi sefasındadır
gidersen ülkeye
benden bol bol selam söyle
Sana ikramım sadece şu çakma-
ğımdır bir de ateşten yatağım'
Baktı ulu çınara
Sonra usulca çakıldı kenara
Mirza'yı seyre daldı
Geriye ateş yalımlarından
göğü yırtan kılıçlar kaldı
Zarfını açıp mektubu
okumaya daldı
Musa'nın kaçınıcı
mektubuydu bu
Musa ağlamaklıydı
sesi uzaklardan geliyordu
'Sus kardeşim Musa
benden sonra girmeyin yasa
Bak gör savaş tanrıları ve
generaller oturmuş
tıka basa
Beni anmak istersen eğer
çabuk tırmanmalısın
En büyük yaşa'

'Tabip geldi' diye sevinç
çıgıllıkları attı Rüstem
Sonra oturdu yatak ucuna
Gözlerinden sevinç
göz yaşları boşaldı usulca
'Müsaade edin bir çıra
yakayım başucuna
Ve hiç sönmesin yansın
geceler boyunca' dedi
Rüstem
Dudaklarını yavaşça oynatıp
'eksik olma, ama
baş ucunda çıra yanar düş
boyunca' dedi Rüstem'e
bakarak
Baktı üç bin yıl öncesine
Zerdüşt bilgece oturmuş
postuna
Gözleriyle selam gönderir
küçük dostuna
'Bilirim ben' der 'üç bin
yıllık ateşin büyüünü
Güneş ülkesinde çocuklar
toplar ateşin en iyisini
Olursa eğer benden bir
isteğiniz
ancak ateşten
al libaslar hediye ederim size
Ama siz onu benden önce
giydiniz
Karanlığa ve kötülüğe onu
benden sonra giydirdiniz
Sizler güneş ülkesinin
aydınlığına karışacaksınız
Gözlerinizden öperim' dedi
Zerdüşt
Sonra kayboldu tapınaktan
'Gelsin tabip' dedi Rüstem
Kapıda ak sakallı yaşlı biri
göründü
Bir anda kardan bir heykele
büründü
Binlercesini bir çırpıda
iyileştirmişti tabip
tahtadan sekiye bir bilge
gibi yürüdü
Adımlarında yüzyılları taşıyor
gibiydi
Eğilip baktı O'nun yüzüne
Toprak gibi çatlamış
ellerini götürdü gözüne
'Bir çırpıda iyileştirim O'nu'
dedi tabip
İnanmadı Şiyar
'bildiğin gibi değil

derdi başkadır O'nun' dedi
ardından
'Uçan kuşu bile iyileştiren
ben
Neden çare olamam
söylesene'
'Lokman Hekim'den
bu yana
döner insanlar acıdan
yana yana'
diye cevap verdi Rüstem
Sonra iki çift göz yaş
düşürdü ayaklarına
'Benim başucumda
ağlamasını istemem
Sağ olsun
Tabipten de bir şey bekleme
Varsın dönsün yurduna
Tabip üzgünce döndü
Başucundaki mum
O'nun ardından
kendiliğinden söndü
Dışarıda uğultu fırtına
Duydu fırtınanın sesini
Olanca gücüyle tuttu
göğüs kefesini
'Mazlum'u beklerim
bunca yıl' dedi
Mazlum ateşten bir anıt
gibi girdi içeri
Gözleri sevinçle ışıldadı
Ali'nin
Kucaklamak istedi
Mazlum'u
Üç kibrit çöpüyle kutsadı
O'nu Mazlum
'Bütün derdi budur' dedi ve
çıkıp gitti
Geride O'nun göz
kamaştırıcı aydınlığı kaldı
'Budur benim aradığım'
dedi Ali
Bir çırpıda ayağa dikildi
Kibriti çaktı ve bedeni
alevlerden görünmez oldu
Ateş denizinde usulca kanat
çırptı
Geride kalan herkes O'nun
yandığı yeri bir tapınak gibi
yaptı
Başucundaki mumu hala
yanar Karanfiller eşliğinde...

“Bağlılığım ve inancım beni bu eyleme yöneltti”

“Savaşı geliştirenler hayatlarını ortaya koyuyorlar. İnançlarını ortaya koyuyorlar, özlemlerini ortaya koyuyorlar ve en yüce mertebeye ulaşıyorlar. Bize düşen onlara sadık kalmak, bunlara devrimci anlam verebilmek, iyi sözcü olmaktır.”

Başkan Apo

Adı, soyadı: **Bülent BAYRAM**

Kod adı: **Bager**

Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari, 1974**

Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **22 Ekim 1998**

Adana Balcalı Hastanesi

Başkanım

1974 yılında Hakkari’de doğdum. Ailem geçmişten beri sol düşünceye sahip, yurtsever bir ailedir. Annem ve dayılarım geçmişte reformist ve küçük burjuva hareketlere ilgi duymaktaydı. ’80 sonrası dönemde partiye yakınlaştılar ve mücadeleyi desteklediler. Babam ’70’lerde Güney Kürdistan’da gelişen ilkel milliyetçi ayaklanmalara, bu bağlamda “peşmergelere” sempati duymuştur. Daha sonraları (’84’lerde) o da partiye ilgi göstermiştir. Ailem aktif bir aile değildir. Duygu ve yürekte mücadeleye inanmış ve bazı aile bireyleri destek sunmuştur. Bulduğumuz çevredeki insanlar, her dönemde ailemize “devrimci, solcu” olarak bakmıştır. Dayılarım birçok defa düşman tarafından yakalanmış, baskı görmüş, cezaevlerinde kalmışlardır. Ağabeyim ’94 yılında gerilla saflarına katıldı.

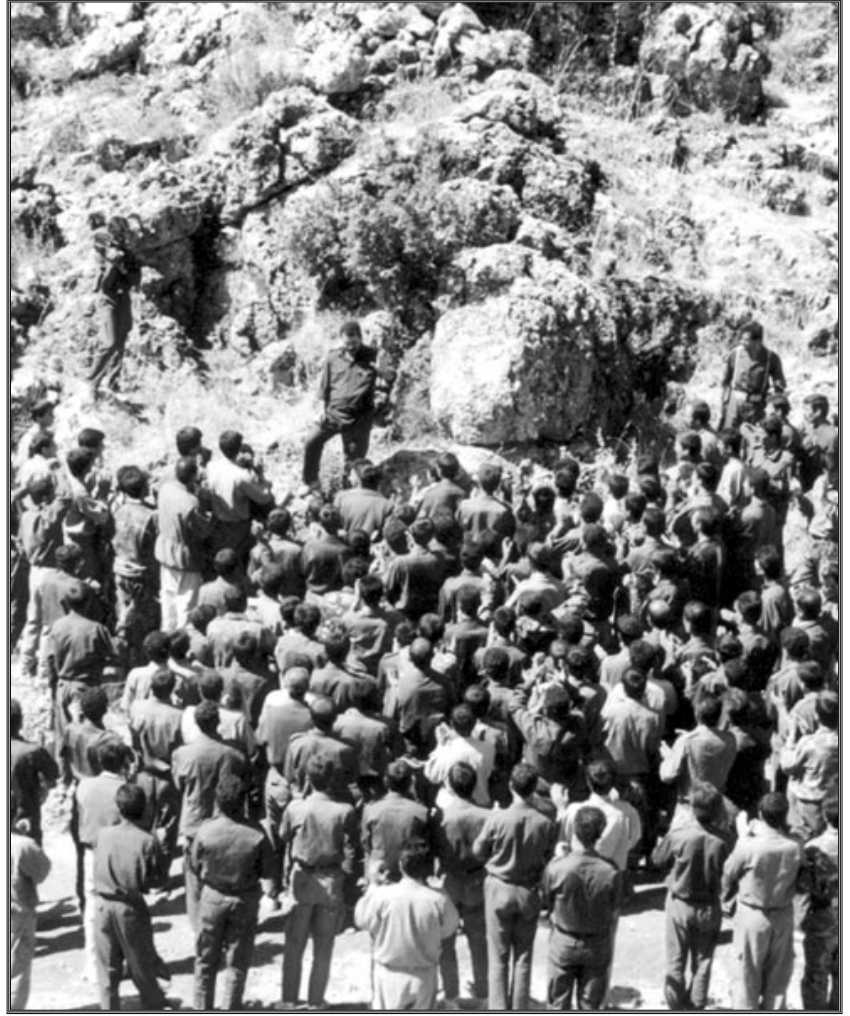
Ben böylesine çatışmalı bir ortamda büyüdüm. Çok küçük yaşlarda düşmana bilinçsizce de olsa kin duymaya başladım. Evimize yapılan baskınlar, dayılarımın gözaltına alınmaları, işkence görmeleri sonucunda ben de polis ve subay çocuklarıyla kavga etmeye, onları dövmeye başladım. Gruplar oluşturup subay ve polis lojmanlarının etrafında düşman çocuklarıyla kavgalar geliştirdim. Bu yaklaşımım okulda da devam etti.

İlk ve ortaokulu Hakkari’de okudum. ’89 yılında Mersin’e göç ettik. Babam Köy Hizmetleri Müdürlüğü’nde işçi olduğu için tayini Mersin’e çıkmıştı. Ülkeden kopuş beni

çok zorladı. Her gün ülkeyi düşünüyorum, yaz tatillerinde oraya gitmek istiyordum. Mersin bana çok yabancı, boğuk bir yer gibi geliyordu. Orayı hiç sevmedim. Duygum, yüreğim, her şeyim ülke özlemini taşıyordu. Mersin’e geldikten sonra okulu bırakıp TIR tamircisinde çalışmaya başladım. Haftada bir gün sanat okuluna gidiyordum. Çalıştığım işyerinde uygulanan baskılara boyun eğmeyip kendimi kabul ettirdim. Oraya gelen TIR şoförlerinin çoğu Kürt’tü. Avrupa’ya taşımacılık yaptıkları için Avrupa’da parti ile ilişkileri olanlar vardı. Bu insanlarla tanışıp güvenlerini kazandım. Küçük yaşta partiye ilgi duymam onların sevindiriyor ve bana karşı sevgiyle yaklaşıyorlardı. Her Avrupa’ya gidişlerinde getirdikleri kitap, broşür, Serxwebun, rozet, bayrak vb. veriyorlardı. Ben de bunları alıp arkadaşlarıma ve aileme veriyordum. Okuduğum kitap ve broşürlerden çok şey anlamasam da, mücadeleye olan ilgim giderek artıyordu. ’89 yılında dayım Mustafa Sezgin (Cafer) gerillaya katıldı. Bu beni çok etkilemişti. ’90 sonrası süreçte gelişen serhildanlar ve gösterilerle birlikte ben de mücadeleye katılmak için arayışlara girdim. ’90 yılında bir arkadaşımınla birlikte Uludere’nin Hilal köyüne gittik. Arkadaşım oralıydı ve kendisinin tanıdığı bir milis vardı. Onun aracılığıyla saflara katılacaktık. Oraya gittik, ama aradığımız kişi bizden kısa bir süre önce partiye katılmıştı. Tüm uğraşlarımıza rağmen partili arkadaşlara ulaşmanın yolunu bulamadık. Düşmanın dikkatini üzerimize çekmeden köyden çıkıp geri Mersin’e geldik. Bu başarısız girişimim

beni geri çekmedi. Mersin’de ilişki arayışına girdim ve buldum. ’91 yılına kadar arkadaşlarla ilişkim sürdü. Daha sonra ’91 yılında gerillaya katıldım. Haftanın’de eğitim gördüm. Daha sonra Hiror, Metina, Zap gibi alanlarda kaldım. 1992 Güney Savaşı’ndan bir hafta önce arkadaşlar tarafından şehre gönderilmek için Güney’den ayrıldık. Bir grup arkadaşla birlikte Cudi’ye, oradan da Cizre’ye geçtik. Biz Cudi’deyken Güney Savaşı başladı. Savaşa katılmak için önerimi yaptım, kabul edilmedi.

1992 15 Ekim’inde altı arkadaşla birlikte Çukurova’ya geldik. Yaklaşık bir yıl Adana’da faaliyet yürüttüm. ’92 Ekim’inden ’93 4 Ekim’ine kadar Adana’da askeri faaliyetlerde kaldım. Değişik görev ve sorumluluklar yürüttüm. Birçok eylem planlamasında ve uygulamasında yer aldım. Faaliyet süresince hiçbir rehavete ve sivilleşme eğilimlerine kapılmadan çalıştım. Birçok eksik ve yetersiz yaklaşımlarım yaşanmıştır, ama hiçbir zaman yanlış bulduğum bir şey yapmadım. Neyi doğru buluyorsam, partiden neyi öğrenmişsem onu yapmaya çalıştım. Yaptıklarımın içerisinde çıkan tüm eksiklikler, anlayamama ve bilmemeden kaynaklanmıştır. Düşmanı basit gören, her şeyi eylem olarak anlayan, örgütlenme ve bilinçlenmeyi ikinci plana iten yaklaşımlarımı ancak yıllar sonra bugün anlayabiliyorum. Ne kadar eylem yapsam o kadar iyidir biçiminde bir yaklaşım eksik bir yaklaşımdır. Örgütü, ideolojiyi gözetmeyen, her şeyi askeri eylemlilikte gören bu anlayışım, daha sonraları gelişen düşman yönelimleri ve halkın bu yönelimler karşısında düştüğü yılgınlık ve sinmenin başlıca nedenidir. Örgütlü kitle yılgınlığa düşmez. Benim göremediğim işte bu nok-

taydı. Bugün bunu görebiliyorum, ama çok şey kaybettirdiğimin de farkındayım. Zindan yaşamım boyunca bunun acısını hissettim, güçlü sonuçlar çıkardım.

4 Ekim 1993 yılında yeni bir eylemin keşif hazırlıklarından döndükten sonra bir arkadaşla birlikte düşman tarafından yakalandım. Düşmanın bulunduğumuz evi basacağını anlayınca evin dışına çıktım ve düşmanın pususuna düşerek yakalandım. Düşman hangi evden çıktığını görmediği için ev sahiplerinden kimse düşmanın eline geçmedi. Düşman sorgusunda parti direniş çizgisini yeterince temsil edemedim. İlk etapta bir zaaf gösterdimse de, ardından kendimi toparlayarak düşmanın istediklerini reddettim. Partiye ve değerlere sahip çıkma durumum olmadı, ama

büyük zararlar da vermeyerek kendimle sınırlı bir çözülme durumum oldu. Bu bir militan için kabul edilmez bir tutumdur. Bunun bilincindeyim. Kendimi ancak böyle bir eylemle affettirebilirim. Her zaman bunun ezikliğiyle yaşadım ve kendimi sorgulayarak irademi güçlendirdim.

Malatya Cezaevi’nde iki yıl kaldım. Düşman mahkemelerince idam cezasına çarptırıldım. Mahkemelerde halka, partiye, şehitlere bağlılığımı haykırarak özeleştiri mi verdim. Hiçbir zaaf göstermedim. Malatya Zindanı’nda gelişen tüm eylemlere katıldım. Siyasi birim görevi ve eğitim birimi görevlerini yaptım. Partinin verdiği görevler karşısında değişik dönemlerde güçsüzlük yaşasam da, bu durumu giderdim. ’95 yı-

İlinda Ceyhan Cezaevi'ne, ardından da Adıyaman Zindanı'na sürgün edildim. Beş yıllık zindan yaşamım boyunca hem kendimi, hem de toplumsal gerçekliğimizi daha iyi tanıdım. Parti ile yürürken tek bir gerçeğe kilitlenmenin yakıcılığını daha net kavradım. Ya parti ile ya da düşman ile olunacağını, bunun orta yolunun olmadığını yaşanan pratikler açıkça ortaya koydu. *"İki tanrıya kulluk edilemeyeceği"* gerçeğini anlayarak tüm ruhumu, duygumu Önderlik ve şehitler gerçeğine bağladım. Pratik yürüyüşümde her ne kadar sorunlar yaşasam da bunların giderileceğine olan inancımı hiçbir zaman yitirmedim. Parti Önderliği'nin yaşamına ulaşma isteğiyle kendimi her gün yeniden sorgulayarak güçsüzlüklerimi ve önümdeki engelleri aşmaya çalıştım. Zindanı hiçbir zaman kabul etmedim. Hayallerim, düşüncem her an gerilla ve Önderlik'le birlikte oldu. Önderliğe ulaşma, yüce eğitiminden geçme, gerillaya yeniden ulaşma umuduyla kendimi dışarıya hazırladım. Sürekli Önderlik çözümlemelerini okuyarak Önderliğin karşısına güçlü çıkmak için hazırlandım. Zindanın temel hastalıklarından olan lafazan, demagog, soyut düşünen, sahte özelemler peşinde olan, bilgilenmeye bir sermaye dönemi düşüncesiyle yaklaşan türden yaklaşımlardan nefret ettim ve Önderliğin *"Yaşamdan öğrenin, kitaplardan değil"* sözünün takipçisi olmaya çalıştım. Yaşamın kendisini anlatan çözümlemeler dışında başka bir şeyle uğraşmadım, aramadım. Kendimi de, çevremdekileri de çözümlemelerde tanıdım.

Beş yıllık kısa zindan yaşamımda birçok ihanete, kaçışa, düşkünlüşmeye, siyaseti bırakanlara, bir sopa yememek için köşe buca-

saklananlara, kısacası birçok cüceliklere tanık oldum. Yine parti yetkisini, kendisini ve ahbap-çavuşlarını yaşatmak için kullanmaya çalışan, tasfiyeci unsurlarla karşılaştım. Gördüğüm ve bilince çıkardığım oranda karşı çıktım, alet olmadım. Hiçbir zaman bireysel kaygıya kapılmadan gerçeklerini yüzlerine vurdum. Bazen sonuç almaktan uzak kalan kaba ve kestirmeci yaklaşımlarım olsa da sessiz kalmadım. İdeolojik-politik yetersizliğimden dolayı göremediğim, partiye zarar veren pratikler de yaşandı. Parti tarafından bunlar yargılanıp mahkum edildence kendimi sorgulayarak derin üzüntü duydum. Hiçbir sorun karşısında yılmayarak partiden ve Önderlik'ten aldığım güçle savaşılmaya çalıştım. Önüme çıkan engeller karşısında daralma ve tepki duyma durumuna düştüğüm anlar oldu. Bazen çözümsüz kalma duygusunu da yaşadım. Ama bunlar hep geçici oldu ve yeniden kendimi toparlayarak doğru yaklaşılmaya çalıştım.

Parti Önderliği'nin yoğunca üzerinde durduğu kadın, aile, düzen ve bölge bağlarından kendimi kurtarmak, özgürleşmek için çaba harcadım. Büyük Komutan Zilan hevalin özgürleşme eylemi yaşamımda bir dönüm noktasıdır. Eylemiyle beni büyük düşünmeye sevk eden Zilan heval şahsında kadın cinsine yaklaşımı sorguladım. Duygu ve güdülerin bastırılmayla, görmezden gelinmeyle giderilmeyeceğinin bilincindeyim. Son birkaç yıllık süreçte en çok yoğunlaştığım, kendimi terbiye etmeye çalıştığım nokta burası oldu. Çözebilme ve giderme iddiam her zaman tamdı. Bugün baktığımda, sonuç almada büyük mesafeler kaydettiğime inanıyorum.

Ailemi bir devrim mevzisi haline getirmek için tüm çabamı gös-

terdim. Önümde engel olmaktan çıkardım. Beni hiçbir zaman devrimden uzaklaştıramayacaklarını pratikimle kanıtladım. Kabul edilmesi gereken yönlerini kabul ettim reddedilmesi gereken yanlarını reddettim. Bugün olumlu bir çizgide olduklarına inanıyorum.

Başkanım

Bu mektubumda kendimi kısaca anlatmaya çalıştım. Parti yaşamım boyunca yaşadığım hata ve yetmezliklerin özeleştirisini bu eylemimle yeniden verirken, size ve şehitlere olan bağlılığımı yineliyorum. Temsil ettiğiniz yaşam ve felsefenin iyi bir öğrencisi olmaya çalışıyorum. Her zaman *"ben size ölün demiyorum, yaşayın, büyük başarı"* diyorsunuz. Bugün yaşadığımız koşullarda, bu türden bir eylemin büyük bir yaşam, en büyük başarı olacağına inanıyorum. Kolay bir ölümü seçme yerine, böylesine bir eylemle düşmana zindan cephesinden güçlü bir darbe vuracağımı biliyorum. Bağlılığım ve inancım beni bu eyleme yöneltiyor. 14 Temmuz direnişçileri, Zilan heval, Sema, Fikri ve Halit Oral hevaler bunu emrediyor. Eylemimle onların iyi bir takipçisi olduğumu göstermek ve onlara bağlılığımı haykırmak istiyorum. Onlar, zindan duvarlarını aşarak Önderlik'le buluştular. Ben de Önderlik çizgisi ve şehitler gerçeğiyle buluşarak düşmanın imha saldırılarına cevap vereceğim. Cevabım, sömürgeciliğe olduğu kadar ihanetidir de. Eylemimle ihanet gerçeğine gerekli karşılığı da veriyorum.

Kahrolsun sömürgecilik!

Kahrolsun her türden ihanet ve çetecilik!

Yaşasın Başkan Apo!

*Devrimci selam ve saygılarımla
Bager (Bülent Bayram)*

Ateşle kutsanmaya ve arınmaya giderken canımdan çok sevdiğim Başkan Apo'ya bağlılık mektubum

Başkanım

Sırlarla dolu bir yaşamın sahibisiniz. Anlamak için uğraşanlar hep eksik kalıyorlar. Tam “anladım” diyen birisi bir bakıyor ki daha öğreneceği çok şey var. Çünkü ulaşılması güç bir zirve, her anı hayranlıklar uyandıran bir yaşam, düşmanları kadar dostları da şaşırtmayı, onları sürprizlerle yaşatmasını seven bir mücadele tarzı. Zorlukları aşmada ve sıfırdan yaratmada inanılmaz bir ustalık ve daha birçok çarpıcı özellikler, sırlar...

Ben de bu “sırlar” üzerinde çok yoğunlaştım. Tanımaya çalıştım. Ulaşabildim mi? Hayır! Ama doğru bir bağlanma ve ulaşabilme çabam her zaman oldu. Önderliğin son çözümlemelerinde sıkça dile getirdiği “*Gilgameş’i temsil ediyorsa, Enkidu gücünde savaşan kim, var mı böyle bir arkadaş?*” diye soruyor. Bu soru yakıcı bir gerçeğin ürünü, bunu anlıyorum. Her türlü gerilikten ve yarılgıdan uzak, bireysel çıkarlarını düşünmeyen, tüm yaşamını Önderliğe ve çizgiye adayan, onu savaşta en iyi temsil eden, “*Enkidu*” olma yolundadır. Ben de önderliğin bu arayışına cevap olmaya çalışacağım. Bugüne kadar başaramadıysam, Önderlik gerçeğini yeterince anlayamadığım içindir. Ama bugün Önderliğe daha çok yaklaştığıma inanıyorum. Geçmişte kaybettiğimi, bu eylemle yeniden kazanacağım. Son günlerimi büyük bir huzur içinde geçiriyorum. Yörüngesine girmeye çalıştığım merkezin beni kabul ettiğini, edeceğini bilmenin coşkusuyla geçiyor son anlarım. Arkadaşlığın, öğrenci olabilmenin gereklerini yerine getirmek kadar ne mutlu edebilir insanı?

Başkanım

Önderliğe yönelik saldırı kampanyasının yoğunlaştığı son günlerde düşmana olan öfkem daha da arttı. Bu öfkemi, bulunduğum zindanda düşmana karşı nasıl harekete geçiririm düşüncesi içerisinde kıvrandım durdum. Sonuçta en büyük karşılığın bu eylemle verileceğine karar vererek hazırlıklarına başladım. İnanıyorum ki, görkemli bir eylem olacak. Eğer bu süreçte dışarıda olsaydım yapacağım yine aynı şey olacaktı. Üzerime bağlayacağım bombalarla düşmana yönelecektim. Ama bu koşullarda yapacağım eylemin de, düşmana aynı türden bir cevap olduğunu biliyorum. Parti Önderliği’ne yönelik her düşman saldırısına binlerce insanın benim gibi karşılık vereceğini herkes bilmelidir. Kendi canımızı, uğrunuza feda etmekten çekinmeyeceğimizi Zilan, Sema, Fikri, Halit ve daha binlerce şehidimiz kanıtlamıştır. Kaybedecek fazla bir şeyimiz olmadığını, ama kazanacağımız bir dünyanın varolduğunu tüm insanlık bilmelidir. Ve kazanacağımız o dünya için canımızı vereceğimizden de hiç kimsenin kaygısı olmamalıdır. Bu binlerce şehidimizin ölümsüzlük eylemlerinde kanıtlanmıştır.

Başkanım

Sizi görmeyi çok istedim. Dışarıda bunun için çok çaba sarf ettim. Ama olmadı, koşullar elvermedi. Bunun üzüntüsünü her ne kadar yaşasam da, ruhumda ve düşüncemde Önderlik’le buluştüğüm inancı içerisindeyim. Kendimi Önderliğe çok yakın hissediyorum. Önderliği gören, kutsal

eğitiminden geçen arkadaşlar adına seviniyorum. Önderliği görüp de anlamayanlara, Önderliği takip edemeyenlere de hem üzüliyorum, hem de kızıyorum. Onları Önderlik’le buluşmaya davet ediyorum. Tek kurtuluş ve özgürleşme yolunun Önderlik felsefesini, yaşamını anlamaktan geçtiğinin bilincinde olmak gerekiyor.

Önderliğe yönelik saldırıların cephesi ne kadar çok olursa olsun ve yine ne kadar büyük güce sahip olurlarsa olsunlar bu bizleri yıldırmıyor, hepsinin boşa çıkarılacağını Önderlik kanıtlamıştır. Bu konuda Önderliğin izinde olduğunu söyleyen herkese de büyük işler düştüğünü biliyorum. Sorun bunu gerçekleştirmektir. İşte yapılamayan da budur. Önderlik tek bırakılıyor. Tüm insanlarımızın bulundukları her alanı bir savaş mevzisine dönüştürmeleri gerekiyor. Yetmiş yıllık egemen karakterin halkımız üzerindeki barbarlıkları biliniyor. Binlerce insanı katletmekten çekinmeyen bu azgın karakter, eğer hala yaşıyor ve ayakta olduğunu iddia ediyorsa, bu onun güçlülüğünden değil, halkımızın zayıf yanlarından ötürüdür. Birlik ve kazanma ruhu na kavuşan bir halkın önünde hiçbir güç dayanamaz. Eğer bugün Önderliğimizi korumamız ve O’nun etrafında kenetlenmemiz gerçekleşirse, düşmanın tüm heveslerinin kursağında bırakabiliriz. Bu yaşama veya yok olma gerçeğini ifade ediyor. Yaşamamız ve kazanmamız ancak düşmana karşı Önderlik etrafında kenetlenmekten geçiyor.

Gerçekleştireceğim eylemle hem düşman saldırılarına cevap

vereceğim, hem de ulusal birliğin inşasında bir katkı sağlamaya çalışacağım. Eğer ulusal birlik bir bina ise, ben de bu binanın duvarlarına bir taş ekliyorum. Halkımızı da bu binanın inşasında görev almaya çağırıyorum.

Komutan Zilan hevalin dediği gibi, “*keşke canımdan başka verebileceğimiz bir şey olsaydı.*” Bugün ancak ateşleyeceğim bedenim var. Bedenimin bir çağrı, bir mesaj, bir çıkış olacağı inancıyla Başkan Apo’ya bağlılığımı ispatlayacağım. Kendimden önceki tüm komutanlarımın yaptığı gibi Önderlikle buluşarak düşmana bu cepheden darbemi vuracağım. Düşmana karşı kinimi, öfkemi ancak bu şekilde kusabilirim.

Son olarak Önderlik’ten tek bir isteğim vardır. Kendisini koruması ve güvenliğini sağlamasıdır. Bu savaşta zaferin Başkan Apo’nun varlığıyla sağlanabileceğine herkes gibi ben de tüm kalbimle inanıyorum. Bugüne kadar Başkan Apo için özgür bir parça vatan toprağı yaratamadığımız için çok üzgünüm. Bu saflarda savaşan bir birey olarak benim de bu durumdan sorumlu olduğumu, payımın olduğunu belirtmek istiyorum.

Başkan Apo’ya sonsuza dek sağlıklı ve gönüllü bir yaşam diliyorum.

***Kahrolsun faşist TC devleti!
Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!
Yaşasın Başkan Apo!***

***Devrimci selam ve saygılarımla
Bager (Bülent Bayram)***

Aileme

Hepinizi, gerçekleştireceğim eylemin coşkusuyla selamlıyorum.

Böyle bir eylemi neden seçtiğimi anlayacağınıza inanıyorum. Ve

eylemimi göz yaşları içinde değil, büyük bir gurur ve anlayışla karşılamanız gerekir. Vatan uğruna verilen can en anlamlı olanıdır. Hepinizi vatan uğruna ve Önderliğe bağlılık temelinde daha da güçlü mücadele etmeye çağırıyorum.

Tümünüzün benden beklentisi iyi bir devrimci olmamdı. Ben de bu beklentinize cevap olmak için mücadele saflarına katıldım. Bu yolda şehadet, esir düşme, sakat kalma ve daha başka birçok sonucun olduğunu sizler de biliyorsunuz. Bu sonuçlardan biriyle elbet bir gün karşılaşacağınıza inanmıştınız. İşte bugün ben bu sonuçlardan birine, şehadete karar verdim. Başkan Apo’ya yönelik suikast girişimine sessiz kalmak doğru değildi. Sessiz kalmak ihanet anlamına geliyor. Sizlerin de ihanet eden bir evladınızın olmasını istemeyeceğinizi biliyorum. Sizler bir aile olarak bana verebileceğiniz her şeyi verdiniz. Ülke ve halk sevgisi, düşman bilinci ve iyi bir insan olmam için her türlü görevinizi yaptınız. Bu konuda sizlere olan borcumu da eyleyimle ödeyeceğim. Kardeşlerimin iyi birer devrimci olması için elinizden ne geliyorsa yapın. Şehitlerimizin anılarına bağlı olmanın bir gereği de iyi evlat yetiştirmektir.

Anne

Kendini güçlü tut. Eylemime zılgıtlarla, sevinçle karşılık ver. Sana vasiyetim ağlamadan, başı dik her yerde mücadeleyi ve şehitleri yaşatmandır. Bu yolda elinden ne geliyorsa yapman benim son istemimdir. Ailenin diğer bireylerine güç ver. Rojhat’a, Azad’a ve Fırat’a eyleminin anlamını kavrat. Onları mücadele bilinciyle yetiştir. Mücadele silahımı kardeşlerime devrediyorum. Abim Murat’ın Kürdistan dağla-

rından şehitlerimizin intikamı için savaşması beni çok sevindiriyor. İsteğim, diğer kardeşlerimin de bu yolda yürümeleridir. Tüm kardeşlerimi sevgiyle kucaklıyorum.

Baba

Çok şey yazmak isterdim. Ama bu koşullarda kısa yazmak zorundayım.

Uzun süreden beridir görüşemedik. Eylemimden önce sana da seslenmek istiyorum. Biliyorum, en güçlü olan, soğukkanlılıkla karşılayacak olanların başındasın. Ailenin eylemimi daha iyi anlaması sana bağlı. Onlara anlat ve kavratmaya çalış. İyi birer militan olmaları için bol bol kitap okut. Şehitlerimizi tanımlarını sağla. İnsanların neden ülke uğruna şehit düştüklerini öğret. Senden tek isteğim budur.

Sizlere layık bir evlat olabilmek için yolumdan şaşmamaya çalıştım. Zaten sen her zaman benden bunu beklerdin. “*Bir işe giriştiniz mi tam hakkını verin, yoksa girmeyin*” derdin her zaman. Bu sözünün takipçisi olmaya çalıştım. Ne kadar başarılı olabildim, ona da sizler, halk karar versin. Halkıma, şehitlere ve Başkan Apo’ya borcumun hiçbir zaman bitmeyeceğini biliyorum. Bir nebze de olsa bir şeyler başarabilseysem ne mutlu bana.

Vasiyetim, beni Hakkari’de gömmenizdir. Ülkede gömülme istememi anlayacağını umuyorum. Eğer koşullarınız uygun değilse beni arkadaşım şehit Yakup Bitkin’in yanına gömün.

Seni, annemi, kardeşlerimi, nememi, dayılarımı, tüm yakınları, dostları devrimci duygularla kucaklıyor, saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

***Oğlunuz Bager
21 Ekim 1998***

Bülent Bayram yoldaşın anısına

Bülent Bayram '74 yılında Hakkari'de doğuyor. '89 yılında ailesinin Mersin'e göçmesi sonucunda ülkeden uzaklaştığı için zorlanıyor ve ülke özlemini, duygusunu yoğun olarak yaşıyor. Daha küçük yaşlardayken partiye sempati duyuyor ve mücadeleye ilgisi gelişiyor. Çeşitli düzeylerde partiyle ilişkisi oluyor, Temmuz 1991 tarihinde ise gerilla saflarına katılıyor.

Haftanın'de gördüğü askeri ve siyasi eğitimden sonra Hiror, Metina, Zap gibi alanlarda kalıyor. 15 Ekim 1992'de faaliyetler için Adana'ya gönderiliyor. Yakalandığı 4 Ekim 1993 tarihine kadar Adana'da askeri alanda faaliyet yürütüyor. Geliştirilen eylem planlarında ve uygulamalarında yer alıyor. 26 Ekim 1993 tarihinde Malatya Zindanı'na götürülüyor, 25 Temmuz 1995 tarihinde idam cezasına çarptırılıyor. Cezası kesinleştikten sonra 25 Ağustos 1995 tarihinde Ceyhan Cezaevi'ne sürgün ediliyor. Ceyhan Cezaevi'nin tutukevine dönüştürülüp boşaltılması üzerine 23 Haziran 1997 tarihinde 33 arkadaşıyla birlikte Adıyaman Cezaevi'ne sevk ediliyor. Cezaevlerinde kaldığı sürece de çeşitli görevlerde bulunuyor. Adıyaman Cezaevi'nde de siyasi birim dahil çeşitli görevler yürütüyor.

Bülent Bayram arkadaş son süreçte Önderliğimize yönelik geliştirilen uluslararası saldırı kampanyası ve suikast girişimi karşısında yoğun etkileniyor ve bir şeyler yapabilmenin yoğun arayışı içine giriyor. Özellikle Halit Oral arkadaşın Maraş Cezaevi'nde bedenini tutuşturarak ölümsüzleşmesi, Bülent arkadaşın tüm yoğunluğunu böylesi görkemli ve kahramanca bir eylem üzerinde kilitlenmesini beraberinde getiriyor. Artık tamamen böylesi bir eylemi gerçekleştirmenin hazırlıklarına kenetleni-

yor. Halit Oral arkadaşın eyleminden sonra Mehmet Gül ve Murat Kaya arkadaşların aynı amaçla yakma eylemlerini gerçekleştirmesi ve eylemlerine müdahale edilmesinden sonra Bülent arkadaş, örgütteki bir arkadaşına "Ben arkadaşların eylemlerine müdahale edilmesini, söndürülmesini doğru bulmuyorum. Böylesi eylemlere müdahale edilmemesi gerekir" biçiminde düşüncesini belirtiyor. Böylece burada yapacağı eylemine müdahale edilip edilmeyeceğinin zeminini yokluyor. Bu süreçte ortamdaki konuşmalar, sohbetler Önderliğe yönelik saldırı girişimleri ve buna endeksli gelişmeler ile Halit Oral arkadaşın Önderliğe yapılan suikast girişimi ve saldırıları protesto etmek ve Önderliğe bağlılığını ifade etmek için gerçekleştirdiği eylemin yoğunluğuyla geçiyordu. Halit Oral arkadaşın bıraktığı mektupların basında çıkmasından önce elimize ulaşmış olması bu yoğunluğu daha da hızlandırmıştı.

Bülent Bayram arkadaş, eylem kararını bir hafta öncesinden vermiş, eylemi gerçekleştirmenin anını, fırsatını kolluyordu. Öyle ki, son bir hafta-on gün tavır ve davranışlarında, üslup ve yaklaşımında, yaşam ve ilişkilerinde büyük bir değişim meydana gelmişti. Hep düşünceli sakin ve büyük bir yoğunlaşma içinde olduğu koşuşunda bulunan arkadaşlarınca da fark ediliyordu. Önderliğe yönelik saldırı kampanyası ve bu saldırılar karşısında sessiz kalmalara karşı öfkesini konuşmalarına da yansıtıyordu. Bu yönlü herhangi bir gelişmeyi kaçırmıyor, basını didik didik ediyordu.

Eylemi gerçekleştirmeden iki üç gün önce bir şeyler yazdığını gören örgütteki bir arkadaş ne yazdığını sorduğunda, büyük bir soğukkanlılıkla "İK'ye yazıyorum" diyerek cevap veriyordu. Makale, öykü veya değişik bir yazı türü olsa arkadaşla-

rın merak edip bakacakları, okumaya yeltenecekleri ihtimalini ortadan kaldırmak için böylesi bir yöntemle başvuruyordu. Genelde büyük bir yoğunlaşma içinde olduğu, Önderlik ve şehitler gerçeğiyle buluşmayı yaşadığı için, arkadaşlara sürekli güç veriyor, çok içten espriler yapıyor, moral aşılıyordu.

Önderliğe bıraktığı mektuplarda "Son günlerimi büyük bir huzur içinde geçiriyorum. Yörüngesine girmeye çalıştığım merkezin beni kabul ettiğini-edeceğini bilmenin coşkusuyla geçiyor son anlarım" belirlemelerinde ifade ettiği gerçeklik, eylem öncesi yaşam ve ilişkilerine, tavır ve davranışlarına, üslup ve yaklaşımlarına hakimdi.

En son 21 Ekim günü Özgür Halk dergisinin okunduğu bir sırada, Halit Oral arkadaşın mektuplarının tekrar okunması isteminde bulunuyor. Oysa birkaç gün öncesinde Halit Oral arkadaşın mektuplarını iki kez okumuştur, mektupların nüshaları çoğaltılarak koğuşlara dağıtılmış ve üzerinde tartışılarak sonuçlar çıkarılmaya, yaşamda nasıl temsil edilip cevap olunacağına dair konuşmalar olmuştur, oluyordu. Eylemi yapacağı gece geç saatlerde televizyon haberlerinde Önderlikle ilgili verilen görüntülerde, Önderliğin arkadaşlarla selamlaşarak kucaklaştığını görünce bir arkadaşına, "Keşke ben de Önderliği bir sefer kucaklayıp öpebilseydim" diyor. Eylemi gerçekleştirdiği gece geç saatlere kadar aşağıda kalıyor ve herkesin yatakhaneye çıkıp yatmasını bekliyor. Geç saatlerde yatakhaneye çıkıp elbiselerini değiştirerek yatar gibi yapıyor. Eylemi gerçekleştirdiğinde ateşin daha iyi tutuşması için özellikle elyaf ve naylon cinsinden olan eşofmanını giyiyor. Tüm arkadaşların yattığından emin olduktan sonra yatağından kalkıp aşağıdan kolonya ve erken tutuşabilecek malzemeleri alıp yatakhane bölümünde bulunan tuva-

let-lavabo kısmına geçerek kapıyı sürgülüyor. Tuvalet-lavabo kısmında bulunan su bidonlarını, eylemini gerçekleştirdiği anda müdahaleye gelen arkadaşların üzerine su döküp ateşini söndürmelerini engellemek amacıyla arkadaşların ulaşamayacağı bir yere bırakarak saklıyor.

21 Ekim'i 22 Ekim'e bağlayan gece saat 01.45'ten önce üzerine kolonya dökerek eylemini gerçekleştiriyor. İyice tutuştuktan ve belli bir süre geçtikten sonra, 01.45'te "Bîji Serok APO", "Bîji PKK", "Güneşimizi Karartamazlar" sloganlarıyla koğuştaki arkadaşlar uyanıyor. Arkadaşın attığı sloganlar öyle net ve öyle gür çıkıyor ki, aynı esnada diğer üç koğuştaki bulunan arkadaşlar da uyanıyor. Gür bir sesle atılan sloganlardaki netlik, kararlılık, keskinlik cezaevinin tümünü kaplıyor. Yataktan aniden kalkan arkadaşlar ilk etapta ne olduğuna şaşırıyorlar, hatta saldırı olduğunu sananlar bile oluyor. Bu telaşla koşarak yataktan kapısını geçmeye çalıştıklarında sesin yandaki tuvalet-lavabo kısmından geldiğini, kapı aralığından alev ve yanık kokusunun yayıldığını görüyor ve kapıyı açmaya çalışıyorlar. Kapıyı arkadan süngülediğinden kapı açılmıyor. Üç-dört arkadaş kapıyı tekmelerle kırarak açabiliyor. Kapıyı kırmak suretiyle açmak için iki üç dakika geçiyor. Zira Bülent arkadaş hem kapıyı arkadan süngülemiş, hem de arkadaşların kapıyı zorlayıp açmalarını önlemek için, bedeniyle kapının arkasına yaslanıp açılmasını engellemeye çalışıyordu. Bu arada kimi arkadaşlar aşağıdan su almaya, kimi arkadaşlar idareyi çağırmaya, kimi arkadaşlar da kapıyı kırmayla uğraşıyordu. Arkadaşlar kapıyı kırıp içeri girdiklerinde her tarafını alevlerin kapladığı bir ateş topuyla karşılaşıyorlar. Ateş topunun içinde sadece Bülent arkadaşın yüzü seçilebiliyor. Her tarafını alevler

kaplamış olmasına rağmen sloganlar eşliğinde ellerini havaya kaldırmış zafer işareti yapıyor. Arkadaşları gördüğü gibi, alevlerin içinde gülümseyerek "Önderliğe bağlılık eylemimi koydum" diyerek, "Güneşimizi Karartamazlar" ve Önderliğe bağlılık sloganlarını gür bir sesle haykırıyor.

Arkadaşların kendisine müdahalesini görünce "Müdahale etmeyin, ateşimi söndürmeyin" diyerek kızıyor. Battaniyeyle ateşi söndürülüp battaniyenin içine alındığında, kimi arkadaşların eylemin şokunda olduğunu ve üzülüğünü görüyor ve "Sevinmeniz gerekir" diyerek arkadaşlara moral veriyor. Arkadaşlar kendisini kaldırıp yatağına götürmeye kalkıştığında, "Ben kendim yürürüm" diyerek, büyük bir soğukkanlılıkla yürüyerek ranzasına gidip uzanıyor. Üzerinde bulunan elbisesinin kemer, el ve ayak bilekleri dışında hepsi yanmıştı. Gözlerinde kararlılığın dışında en ufak bir belirti görülüyor ve sürekli gülümsüyor, "Bir kuş gibi uçuyorum, melekler kadar özgürüm" diyordu. Sarf ettiği bu sözlerindeki gerçeklik parlayan gözlerinden, gülümseyen yüzünden rahatlıkla okunuyordu. Önderlik'le, şehitler gerçeğiyle buluşmanın mutluluğu, sevinci, coşkusu, bakışlarına, gülüşüne egemendi. Önderliğe bağlılık ve inanç eylemini büyük bir irade, bilinç ve kararlılıkla gerçekleştirmişti. Konuşmalarında sarf ettiği sözlerde, haykırdığı sloganlarında duygusallığın en ufak bir belirtisi görülüyordu. Bilinci tamamen yerindeydi. Yörüngesine girmeye çalıştığı "merkeze", Önderlik ve şehitler gerçeğine tamamen kilitlenmişti.

Aşağıdan mazgala vurma ve idareyi çağırma sesini işitince "Beni hastaneye gönderemezsiniz, kimse eylemime engel olamaz, kesin sonuç alacağım, şehit olmak istiyorum" diyordu. Oldukça sistemli hareket ederek eyleminin

kesin sonuçlarını önceden görerek hareket ediyordu. Konuşmasıyla, tavır ve davranışlarıyla kendisi arkadaşlara güç ve moral veriyordu. Sanki kendisini yakan, vücudu yanan, vücut direnci azalan kendisi değil de başında toplanan arkadaşlardı. O haliyle bile büyük bir soğukkanlılık ve sakin bir üslupla "Önderliğe bağlı kalacağınıza söz verin" diyor, bir arkadaşın gözlerine baktığında ise, "Sen ağlıyor musun, sevinmen gerekir. Önderlik olmazsa biz ne yaparız! Ağlamak ihanettir!" diyerek, kendisi arkadaşları teselli etmeye, moral vermeye çalışıyor. Ranzada uzanmış vaziyetteyken doğrulup oturuyor ve vücuduna bakarak, "Bacağıma ağrıyor, demek ki orası iyi yanmamış" diyor ve ardından üç dört kez, "Bi can, bi xwîn, em bi terene ey Serok" sloganlarını peşpeşe haykırıyor.

Saat 02.25'te idare tarafından sedye getirilip hastaneye götürülmesi için merdivenlerden indirilmeye çalışıldığı esnada, "Adıyman'ın sesini tüm dünyaya duyuracağım" dedikten sonra, "Beni boşuna hastaneye götürüyorsunuz, kimse eylemime engel olamaz. Kuşlar gibi uçuyorum. Melekler gibi özgürüm" diyor ve Önderliğe bağlılık sloganlarını atıyordu. Aşağı kata indirilip gözü gardiyan ve askerlere iliştiğinde ise, "Bijî Serok Apo", "Bijî PKK", "Güneşimizi Karartamazsınız", "Kahrolsun TC faşizmi", "Kahrolsun Zeki ihaneti" sloganlarını atıyordu. Koridor boyunca gür bir sesle haykırdığı sloganlarla Adıyman Zindanı titriyordu adeta. Ve zindanda bulunan tüm arkadaşlar olarak, "Şehitler ölmez" sloganlarıyla Bülent arkadaş uğurladık.

Bülent arkadaş ilk etapta Adıyman Devlet Hastanesi'ne götürüyorlar. İdarenin verdiği bilgiye göre vücudunda üçüncü ve ikinci dereceden yanıklar oluşuyor. 05.30 ile 08.00 arası Antep Devlet Hastane-

si'ne, saat 09.00'dan sonra ise tedavi olanaklarının olmayışı nedeniyle Adana Balcı Hastanesi'ne götürülüyor. 22 Ekim 1998, saat 15.00 civarında ise şehadet mertebesine kavuşarak ölümsüzleşiyor.

Bülent arkadaş, eylem öncesinde her yönüyle Önderlik ve şehitler gerçeğiyle buluşmanın kararlılığıyla hazırlıklarına başlamıştı. Hazırlıklarını son derece bilinçli, planlı, büyük bir gizlilik içerisinde ve kesin sonuç almaya yönelik yürütüyordu. Arkadaş, Önderliğe bağlılık ve inanç eylemini büyük bir irade, inanç ve kararlılıkla, büyük bir kahramanlık ve görkemlilikle gerçekleştirdi. Gerek eylem öncesinde, gerek eylem anında ve gerekse de eylem sonrasında sarf ettiği sözler, attığı sloganlar, sergilediği davranışlar son derece bilinçli, sistemliydi. Eylemin başlangıcından cezaevinden götürülene kadar konuşma ve sloganları oldukça güçlü, net, keskin ve gürdü. Eylemini, alevlerini ve kendisinde oluşan yankıları gören arkadaşların fiziki olarak yaşayabileceğine dair en ufak bir kanıları yoktu. Bunu en iyi gören ise Bülent arkadaş ve "Beni boşuna hastaneye kaldırıyorsunuz, kesin sonuç alacağım" diyordu. Önderlik ve şehitler gerçeğiyle bu-

luşmanın huzurunu yaşayarak eyleminin kesin sonuçlarını görmenin rahatlığını ifade ediyordu.

Eylem sonrasında, eşyalarının arasında Önderliğe iki, ailesine bir adet olmak üzere yazdığı, kahramanca ve görkemli eylemini gerçekleştirme nedenlerini ifade eden mektupları bulunuyordu. Mektuplarında, özellikle, Önderliğe ulaşma, Önderlik çizgisi ve şehitler gerçeğiyle buluşarak düşman saldırılarına ve iç ihanete cevap verme gerçeği üzerinde duruyordu. Her cümlesi yüksek bilinç yüklü olan ve kendisini Önderliğin çözümlemelerde dile getirdiği yüce arkadaşlık bağı olan "Enkidu" olma üzerinde kilitleniyordu. Eyleminin amacını Önderliğe bıraktığı mektuplarda şöyle ifade ediyordu:

"Önderliğe yönelik saldırı kampanyasının yoğunlaştığı son günlerde düşmana olan öfkem daha da arttı. Bu öfkemi bulunduğum zindanda düşmana karşı nasıl harekete geçiririm düşüncesi içerisinde kıvrandım durdum. Sonuçta en büyük karşılığın bu eylemle verileceğine karar vererek hazırlıklarına başladım. İnanıyorum ki görkemli bir eylem olacak. Eğer bu süreçte dışarıda olsaydım yapacağım yine aynı şey olacaktı.

Üzerime bağlayacağım bombalarla düşmana yönelecektim. Ama bu koşullarda yapacağım eylemin de düşmana aynı türde bir cevap olduğunu biliyorum. Parti Önderliği'ne yönelik her düşman saldırısına binlerce insanın benim gibi karşılık vereceğini herkes bilmelidir. Kendi canımızı uğruna feda etmekten çekinmeyeceğimizi Zilan, Sema, Fikri, Halit ve daha binlerce şehidimiz kanıtlamıştır."

"Gerçekleştireceğim eylemle hem düşman saldırılarına cevap vereceğim, hem de ulusal birliğin inşasında bir katkı sağlamaya çalışacağım. Eğer ulusal birlik bir bina ise, ben de bu binanın duvarlarına bir taş ekliyorum. Halkımızı da bu binanın inşasında görev almaya çağırıyorum. Komutan Zilan hevalin dediği gibi, "keşke canımdan başka vereceğim bir şey olsaydı." Bugün ancak ateşleyeceğim bedenim var. Bedenimin bir çağrı, bir mesaj, bir çılgılık olacağı inancıyla Başkan Apo'ya bağlılığımı ispatlayacağım..."

"Önderlik çizgisi ve şehitler gerçeğiyle buluşarak düşmanın imha saldırılarına cevap vereceğim. Cevabım, sömürgeciliğe olduğu kadar ihanetidir de..."

23 Ekim 1998

Selamet Menteş ve Aynur Artan yoldaşların mektubu

Başkanım

Öncelikle Parti Önderliği'ne karşı yapılan saldırıları kendine insanım diyen herkes adına kınıyoruz. Üç bin yıllık tarihi bir geçmişe sahip olan insanlık, böyle bir güzellikle ilk defa tanıştı. İnsanlığın güzelliğinin bileşkesi olan Önderliğimize karşı ancak içindeki insanlık nüvelerini tamamen yitirmiş olan “insanlık canavarları” bu saldırıyı yapabilir.

Güzellik dehamız, seni çok seviyoruz. Sana uzanan eller, zafer tutkumuzun ateşi ile küle dönecektir.

Adım Selamet Menteş (Kurdê), Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Sağgöze (Rîz) köyünde doğdum. Çevrede Mıstan aşireti olarak tanınırız. Aşiret, Şex Said isyanında yer aldığı için tanınan bir aşirettir. Toplam altı kardeşiz. Bir abim şehittir, bir abim gerilla saflarında. Bir abim de uğradığı kontra saldırısında gazidir. Ailemin en küçüğüyüm. İlkokulu bitirdim, ortaokula geçince okumadım. Feodal ve küçük burjuva özelliklere sahip bir ailenin içinde büyüdüm. Ailem oldukça yurtseverdir. Ben daha beş yaşındayken Kürtlük ve Kürdistan kavramları evimizde tartışılırdı. “Kurdê” adım, o zamandan kaldı. Girdiğim çocuksu inat neticesinde herkese adımlı kabullendirdim. Cephe düzeyinde birçok çalışma içerisinde yer aldım. Ama resmi olarak 1994 yılının eylül ayında Amed eyaletinde parti saflarına katıldım. Üç gün kırsalda kaldıktan sonra, yaralı arka-

Adı, soyadı: **Aynur ARTAN**

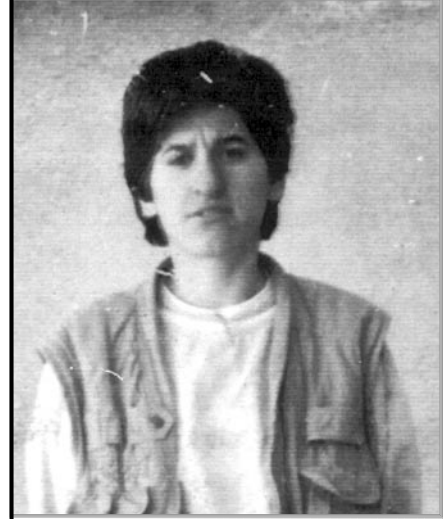
Kod adı: **Rotînda**

Doğum yeri ve tarihi: **Elazığ**
(Aslen Bingöl-Yeni köylü), ...

Mücadeleye katılış tarihi: **1993, Amed**

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1998**

Midyat Cezaevi

Adı, soyadı: **Selamet MENTEŞ**

Kod adı: **Kurdê**

Doğum yeri ve tarihi: **Riz köyü-Genç,**
1975

Mücadeleye katılış tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1998**

Midyat Cezaevi

daşların ilaç ihtiyaçlarını temin etmek üzere Amed şehir merkezine yollandım. Gizlilik kurallarına yeterince dikkat etmediğim için yakalandım. Amed Zindanı'nda, daha sonra ise Midyat Zindanı'nda kaldım. Yönetim düzeyinde ve diğer alanlarda görev aldım. Özellikle ilk etapta parti ideolojisini yeterince tanımamamdan kaynaklı zindanda gelişen yanlış anlayışların hem zeminini, hem de uygulayıcısı oldum. İlk etapta sağ liberal anlayışları içinde barındıran tasfiyeci süreci yaşadım, daha sonra ise sol sekte pratiğin ürünü olan kontra pratiğin içerisinde yürütücülerinden biri oldum. Bu pratikte insanlık onuru ile ve parti çizgimizle bağdaşmayan tutumlar içerisine girdim. Önderliğin YAJK ile birlikte geliştirdiği kadın özgürlüğünü kavramayan UNİTA tarzı çeteci anlayışlara zemin oldum. PKK'nin militanlığına soyunacağıma, bireylerin militanlığına soyundum. Kendimde parti çizgisini ilkesel düzeyde özümseme yerine, bireyleri esas alarak yürüdüm. Gerçek anlamda yoldaşlık ilişkileri yerine ahbap-çavuş, bölgeci ve yerel ilişkiler geliştirdim. Yaşadığımız tasfiyeci pratik açıldıktan sonra parti, halk ve insanlık karşısında kendimi vicdanen suçlu hissettim. Özellikle Midyat alanında partiyi daha yakından tanıma ve yaşadığım pratikleri çözmeye çalıştım. Midyat süreci benim açımdan netleşme ve kararlaşma süreci oldu. Nisan ayında yapılan Birinci İç Konferans'ta yönetimde yer aldım. Halen de yönetimimdeyim. Her ne kadar kendimi bu süreçte partiyi tanımaya ve çizgiye gelme noktasında yetkinleştirmeye çalıştıysam da, öncülüğün gereklerini yeterince yerine getiremedim. Yaşadığım tüm sınıf dışı özelliklerime rağmen içsel anlamda kendimi hiçbir zaman partiden kopuk görmedim. '96 yılında size yönelik geliştirilen suikast girişiminde, yine böyle bir eylem yapak istedim. Ama başarıyla sonuçlandıramadım. Bu sefer başara-

cağıma inanıyorum. Yapacağım bu eylem, bugüne kadar içine girdiğim yetmezliklerin özeleştirisi olacaktır.

Adım Aynur Artan (Rotinda), 1974 Elazığ doğumluyum. Aslen Bingöl Yeniköylüyüm. Ailem feodal, küçük burjuva özelliklere sahiptir. Ailemde yurtsever özellikler fazla gelişmediğinden ancak üniversite yıllarında partiyi tanıma imkanım oldu. Toplam üç kardeşiz. Ailenin en büyük çocuğuyum. Çevremde feodal ve dinin etkisinde olması, kişiliğimde kapalı bir şekillenmeyi doğurdu. Partiyle tanışana kadar okumaktan ve ailesi için çalışıp çabalayan, dünyası oldukça dar, düzenin köhnemişliğine kendimi kaptırmıştım. Ama partiyi tanıdıktan sonra kendim dışında büyük bir halkın olduğunu, sömürgeci kemalet gerçekliğinin beni ne denli kör, sağır ve dilsiz bıraktığını gördüm. 21 Kasım 1993 yılında okulu bırakıp Amed eyaletinde parti saflarına katıldım. Dersim ve Erzurum eyaletlerinde kaldım. Cephe çalışmalarında, ordu içerisinde manga ve takım komutanlığı görevini üstlendim. '96 yılında Önderlik Sahası'na gönderildim. Altı aylık eğitim devresinin ardından metropol çalışmaları için İstanbul'a gönderildim. Bir yıl legal sahalarda aktif olarak çalıştım. Fakat partimizin kaide ve kurallarına uygun bir yaşam çizgisini sürdüremedim, düzenin basitliklerine kendimi kaptırdım. Yaşadığım bu tedbirsizlik sonucunda, 18 Mayıs 1997 yılında yakalandım. Bir yıldır Midyat alanında koğu temsilciliği görevini sürdürmekteyim. Kişiliğim liberal ve vasat bir yapılanmaya sahip.

Başkanım

Özellikle Önderlik Sahası'nda, bizzat Parti Önderliği'nin bizler için sarf ettiği emeğe layık olamadım. Birçok yoldaş Önderliği görmek için yaşamlarını feda ederken,

ben, kendimi bugüne kadar yaşattığım ortayolcu yaşantımla, Önderliğin değerli zamanını çaldığımı düşünüyorum. Beş yıldır parti içerisindeki duruşumla kendimde geliştirdiğim "olmaz" teorisini bu eylemle tersine çevireceğim. Başkanım size yönelik bu saldırgan tutumlara karşı ancak her birimiz bedenimizi ateşten birer kor yaparak karşı durabiliriz. Önderlik, özgürlük güneşimiz; bizler de O'nu çevreleyen gezegenleriz, her gezegen ise ateşten korun ta kendisi oluyor. Bizler, kendimizi Önderlik'te görüyoruz. Başlatılan "*Özgürlük Güneşimiz Karartılamaz!*" kampanyasının birer neferi olmak istiyoruz.

Bunu bir tarihi sorumluluk olarak görüyor ve ancak bedenlerimizi ateşe vererek buna cevap olabileceğimize inanıyoruz.

Önderliği korumak; kendini aşmak ve anlaşılmakla mümkündür.

Önderliği korumak; tek bir ses, tek bir vücut olmakla mümkündür.

Önderliği korumak; özgürleşen alevlere ulaşmakla mümkündür.

Önderliği korumak; kurumuş yürekleri, emperyalizme karşı kalcan yapmakla mümkündür.

Önderliği korumak; partileşmek, özgürleşmek ve insanlaşmakla mümkündür.

Önderliği korumak; Önderlik gerçeğinden yola çıkıp insanlığın özüne doğru akmaktır.

Önderlik ancak örgütlenmiş parti kadrosu, örgütlenmiş parti gerçeği ve yaratılacak yeni insanlık öğretisinin uygulayıcıları olmakla korunur.

Önderlik halktır, toplumdur, insanlıktır.

Önderliği korumak, insanlığı korumaktır.

Çağrımız tüm insanlığa. Kendimiz olan, evrensel Önderimiz olan Başkan Apo'yu koruyalım. Özellikle içinde bulunduğumuz süreç 27 Kasım'ın hemen arifesinde 20 yıllık bir savaşın halen daha amansızca devam ettiği bir sürece denk geliyor.

Başkanım

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde, barış için yüreği umut dolu olan herkes adına evrensel bir çağrıda bulundunuz. 1 Eylül'den bu yana toplam 52 gün geçti, sabrınıza ve dayanma gücünüze hayranız. Çünkü bugüne kadar yaptığınız hiçbir çağrıyla anlamayan ve adeta kör, sağır, dilsizleri oynayan TC, bu son suikast girişimiyle 75 yıllık kirli tarihinin en riskli ve en pervasız oyununu oynadı. Bizlerin çok açık ve samimi tutumlarına rağmen, bu ateşkes sürecinde barbarlığını son noktaya kadar tırmandırdı. *"Kendimle birlikte ne kadar götürürsem yanıma kâr kalır"* mantığıyla, adeta kudurmuş bir çakal gibi, şehit düşen gerilla arkadaşlarımızın cenazelerini parçalayarak halka karşı teşhir ediyor. Daha birkaç gün önce, Midyat'ta şehit düşen arkadaşlarımızın cenazelerini halkın gözlerinin önünde işkence yapıldıktan sonra askerlerin poz poz çektiği fotoğraflar nizamiye kapılarına asıldı. Van'da şehit düşen bayan yoldaşlarımızın kafaları bedenlerinden ayrılarak, halkın önünde teşhir edilmek istendi; ama Başkan'ın, halkımızın verdiği yanıt, tek bir sestense, aynıydı: *"Katiller, yaptığınız ayıptır, yaptığınızdan utanın..."* Düşman gerillaya pervasızca yöneldiği gibi, zindanlarda da geliştirdiği hücre sistemiyle bizleri halktan, yoldaşlardan ve insanlığın özü olan örgütlülüğün koparmak istiyor. Düşmanın geliştirdiği bu vahşi politikanın özünde yatan gerçeklik bizleri Önderliğimizden koparmak, O'nun çizgisinden ve yolundan alıkoymaktır. Fakat düşman hangi politikayı uygularsa uygulasin, bu onun felakete giden sonunu yavaşlatmayacak, bilakis hızlandıracaktır.

Zilan yoldaş, *"Özgürlük bombasını bedeninde patlatarak"* Önderliğe karşı uzanan elleri paramparça etti. Ardından Sema yoldaş, 21 Mart Newroz'unda *"Topyekün direniş eylemiyle"* Önderlik ögre-

tisine nasıl layık olunacağını ispatladı. Fikri yoldaş, içindeki *"erkeği öldürerek"* kadının öncülüğüne olan bağlılığını ortaya koydu. Bizler, gerçekleştireceğimiz bu eylemle, içimizdeki geleneksel kadını ve erkek egemenliğini yakıyoruz. Geleneksel yaklaşımlar, bizlerin Önderliği anlamamızda hep engel olmuştur. Bugüne kadar kafamızı büyük şeylerden ziyade hep küçük şeylerle meşgul ettik. Kendi bireysel duygularımızdan ve küçük dünyalarımızdan çıkamadık. Ama Başkan'ın, Parti Önderliği'nin kadına ve kadın kurtuluşuna verdiği değeri görüyoruz. Jin'i Jiyana'ya çevirebilmenin yolunun, onu iradeleştirmekten geçtiği tespiti, kadını her gün daha fazla özgürlüğe yakınlaştırıyor. YAJK gerçekliği, Zilan gerçekliği, Sema gerçekliği, Fikri gerçekliği ve bunların hepsinin bileşkesi olan Önderlik gerçeğinin kendisi oluyor. Önderlik öğretisi artık cins gerçekliğini, cins ayrımcılığını da tamamen ortadan kaldırdı.

Direnış meşalesi Mazlum'dan Dörtler'e, Dörtler'den Zekiye ve Rahşanlara, Ronahi ve Berivan'a, Sema'ya ve Fikri'ye devredildi. Son günlerde zindanlar alev alev yanıyor. Her gün parti radyosundan bu kervana yeni bir ismin eklendiğini duyuyoruz. Maraş, Bartın, Amasya, Çanakkale ve Midyat... İnaniyoruz, ardılları ve tamamlayıcıları mutlaka olacaktır. Çünkü bu eylemin kapısı herkese açıktır. Yüreğini yakabilen, bir tutam kora çevirebilen herkese; gören, duyan, hisseden herkese yapılan bir çağrı bu. Bu, zulme karşı direniş, yok ediş karşı varoluş, tüketmeye karşı yeniden yaratılışın adıdır. Bugüne kadar *"anlamıyoruz, bilmiyoruz"* diyerek kendi gelenekselliğimizde ve ağırlıklı duruşumuzda ısrar ettik. Her birimiz kendi küçük burjuva ve köylü yanlarımızı partiye dayattık. Hem kendi potansiyelimizi yeterince katmadık, hem de birbirimize güç

ve destek vermede eksik kaldık. İki kadın yan yana geldiğinde ya didişir, ya uzlaşır anlayışı yerle bir edildi. Artık iki kadın yan yana geldiğinde orada güzellikler, özgürlükler ve yeni bir yaşam şekilleniyor. Bizler Önderlik çizgisine, partimize, halkımıza ve yoldaşlarımıza mutlak anlamda nasıl cevap olabiliriz sorusuna ancak, *"yaşam tarzımızla"* yanıt verebiliriz.

Tüm yoldaşlara

Arkadaşlar, düşman son zamanlarda marjinalleştirme politikasıyla ideolojide muğlaklık, siyasette darlık, örgütte parçalanma ve yaşamda yozlaşma politikalarını dayatmaktadır. Özellikle zindan alanında geliştirilen rehabilitasyon politikaları biz tutsakların iradelerini eritmek ve parçalamaya yöneliktir. Düşman çıkardığı sahte af yasaları ve sözde demokratik adımlarla zindanda bireyin kafasındaki PKK'yi muğlaklaştırarak reforme etme politikalarını güdüyor. Yaşamda ölçüleri daraltarak, bireyi, salt güdülerıyla düşünen ve güdüsel yaşayan bir konumda, insanlığı özünden boşaltmak istiyor; buna karşı özgürlük tutsakları tek vücut olup, buna karşı durabileceğimizi göstereceğiz.

Başkanım

Bizler, Önderliğe kendimizi her zamankinden daha yakın hissediyoruz. Eylem anımız yaklaştıkça Önderliğin çekim gücü ve kuvveti bizi daha fazla çekiyor. Kendimizi şehitler kervanına katmaya hazırlandığımız bu sıralarda, yüreğimizdeki özgürlük kuşu bir an önce kanatlanıp uçmak için sabırsızlanıyor. Sizi ve tüm arkadaşları, halkımızı saygıyla selamlıyoruz.

23 Ekim 1998
Selamet MENTEŞ (Kurdê)
Aynur ARTAN (Rofînda)

Yıl 1996, bir gece yarısı Erzurum eyaletinden üç arkadaşın geldiğini öğrendim. Çok geç olduğu için uyudum. Sabahın ilk ışıklarıyla uyanarak, meraklı gözlerle üç cana baktım. İçlerinden biri çok dikkatimi çekmişti. Kıvrır kıvrır saçları, oldukça tombul bir yapısı vardı. Bir süre başucunda bekledim. Uyandığında dereceleri yüksek olan gözlüklerini taktı. Hoş geldiniz ile başlayan tanışmamızın ilerleyen dakikalarında adını sormamla, “Rotinda” olduğunu öğrendim. Şaşırmıştım. Benim adım da Rotinda’ydı ve bu ismi alan çok fazla arkadaş görmemiştim. O da şaşırmış olmalı ki bana dönerek:

“Heval, bu akademide iki Rotinda fazladır, senin adın Rotinda Kemal olsun” dedi.

Bilinen bir espri olmasına rağmen güldüm. Herhalde çok şakacı diye içimden geçirdim. Sonraki günlerde Akademi’ye ilk gelen Rotinda olduğum için adım Rotinda 1, O’nun ise Rotinda 2 diye anılmaya başlandı. Arkadaşlığı-

mız geliştikçe birbirimizden hiç ayrılmaz olmuştuk. Herhalde arkadaşlar da kolay olsun diye bize “Rotindalar” diye sesleniyordu.

Rotinda, arkadaşlar tarafından oldukça sevilen biriydi. İnsanlar hakkındaki düşüncelerini hiç çekinmeden, oldukça net söylerdi. Örneğin ülkeden gelen üst düzeyde görev almış feodal erkek arkadaşlarımız vardı. Rotinda bir keresinde birisinin yanına gidip, “*Heval insan bu kadar da feodal olmaz ki, biz selam vermezsek, siz hiç vermeyeceksiniz*” demişti. Erkek arkadaş şaşırp bu da nereden çıktı gibisinden afallanmıştı.

Rotinda Akademi’de gözbebeğimizdi. Oldukça dolu, sevecen ve espriliydi. Yaşamı çok renkli ve farklı tonlarda görebilen ender insanlardan biriydi. İnsanlara yardım etmeyi, iç dünyalarına sızmayı bilen bir yapıya sahipti. Güçlü çözümlemeleriyle birçok arkadaşın değişim, dönüşümüne de yardımcı oluyordu. Diyarbakır’da Biyoloji üçüncü sınıftan ayrılmıştı. Çözümlemeleri de doğal olarak biyolojik terimlerle oluyordu. Bir gün dersteyken bana bir not yazmıştı: “*Beyin mi önce ölür, kalp mi?*” Çok şaşırmıştım. “*Kalp*” demiştim. “*Doğru tespit*” diyerek, beyin hücrelerinin 24 saat sonra öldüğünü söylemişti.

Bir bunalımı yaşayan köylü bir arkadaş, Rotinda’nın yanına gelerek ait olduğu sınıfı çözemediğini, bu yüzden zorlandığını, yardım etmesini istemişti. Rotinda da şöyle cevap vermişti:

“Bak heval, sen kozmopolitik bir kişisin, kozmo sen oluyorsun, politik olan da parti. Bu kadar zorlanmanın nedeni bu, git daha gerçekçi, kendini kandırmadan yoğunlaş.

Günlük diyalogları hep eğiticiydi. Kitap okumasını çok seviyordu. Önderliği anlama çabası çok

yüksekti. Önderliğin bizimle yaptığı çözümlemelerde Rotinda sık sık söz hakkı alıp biyolojik çözümlemelerini Önderliğe aktarıyordu. Bir gün Önderlik Rotinda’yı kaldırdı, ancak konuşturmadı. Ayağa kalkan Rotinda bekliyordu. Önderlik yapıya dönerek, “*Bu arkadaş tanıyan var mı? İlginç değerlendirmeleri var*” demişti. Önderlik arkasını döndüğünde Rotinda yine muzip, kendinden emin tavırlarıyla gözlüklerinin altından bakarak; “*Kalkın da anlatın bakalım*” der gibiydi. Birkaç arkadaş kalkıp Rotinda’yı olumlayınca, Önderlik Rotinda’yı daha ilgiyle izlemişti. Oldukça zeki-ydi. Çözümlemelerin ana halkalarını yakalıyor ve düşüncelerini somut koyuyordu. Elazığ şivesiyle konuşuyordu, ama kendine özgü bir tarzı vardı. Bu O’nu daha da sempatik kılıyordu.

Rotinda sadece kendi gelişimini değil, yoldaşlarının gelişimini de esas alıyordu. Parti tarihini çok iyi anlamamız gerektiğini her defasında vurguluyordu. Bu nedenle parti tarihi kitaplarını gece saat üçte kalkıp okuyorduk. Bazen zorlandığımız ya da yoğun olan günlerde, gece kalkmak istemez, mızıkçılık yapardık. Rotinda hiç affetmezdi. Ne yapar eder, eninde sonunda bizi kaldırarak kütüphaneye götürürdü. Ancak Rotinda’nın toplu kitap okuyuşları hiç kimseye benzemezdi. O hem okutur hem de tiyatrolaştırırdı. Böylelikle parti tarihinde daha iyi derinleşmiş olurduk. Çünkü yıl yıl ele alıp tartışıyor, sonra da tiyatrolaştırıyorduk. Öncülük yapan da yine Rotinda’ydı.

Rotinda’yla birçok anım olsa da, beni etkileyen iki anımı anlatmak istiyorum. Rotinda bir gün parti içinde, parti dışında anlayışların nasıl örgütlendiğini merak edip etmediğini sordu. Merak ettiğimi söyleyince:

**O şimdi
en parlak
yıldızımız
olan Zilan’ın,
Sema’nın
yanında
bir yıldız...**

“Gel sana pratikte göstereceğim, ama sen hiç karışma, sadece izle” dedi. Tamam diyerek arkasından gittim. Çelişkileri ve tepkileri olan bir grup arkadaş, bazı bireylerden duydukları rahatsızlıkları birbirine anlatıyordu. Rotinda’yı sevdikleri için çekinmeden O’nun yanında konuşmaktan vazgeçemediler. Bir süre sonra Rotinda da tartışmayı destekler nitelikte katılmış, ortam iyice ısınmıştı. Rotinda’nın neden öyle davrandığına anlam veremiyor, içimden O’na kızıyordum. Rotinda da sonra beni bir köşeye çekti; “Gördün mü, parti dışı anlayışlar nasıl örgütleniyor. Herkes bir iki tepkisini açsın, olur biter. Gel de şimdi, parti müdahalesini gör” dedi. Şaşıarak arkasından gittim. Sanki aynı grupta daha önce konuşan değilmiş gibi arkadaşları eleştirdi.

“Heval, rahatsızlıklarınız varsa resmi ortamlarda dile getirin. O kadar tekmil, toplantı var. Hatta Önderliğe rapor da yazabilirsiniz. Bu yaptığımız resmen parti dışılıktır” dedi. Oradaki arkadaşlar ne diyeceklerini şaşırmışlardı. Biraz önce kendilerini destekleyen insan, şimdi parti savunucusu olup çıkmıştı. Konuşmalarına izin vermeden oradan ayrılmıştı.

Bende derin izler bırakan diğer bir anım şöyleydi: Önderlik Akademisi’ye gelerek, bahçedeki dökülen tüm yaprakları toplamamızı söylemişti. O günlerde de toplumlar tarihi dersini işliyorduk. Rotinda, “Benimle yaprak toplamaya var mısın?” dedi. Ben de kabul ettim. Sonra, “Heval şaşırtma, ama toplumlar tarihi dersini bu yaprak toplama işinde pratikte sana göstereceğim” dedi. Bahçeye arkadaşlar beyaz torbalar ve yağmurluklar alarak çıkmışlardı. Rotinda, “Hiçbir şey olmadan bu işe başlayaca-

ğız” dedi. Yapraklara, ilk insanın öğrenme aşkı gibi tutkuyla sarılmamı söyleyince ne yapacağımı bilemedim. Defalarca büyük bir zevkle yaprakları kucaklıyor ve koşar adımlarla 20 metrelik yolu kat ettikten sonra birkaç yaprağı çöpe atıyordu. Ben de ister istemez etkilenmiş olmalıyım ki, O’nun gibi yapraklara sınıksız sarılarak koşturuyordum. Birden bana dönerek; “Aletler ellerimiz, onu keşfettikçe, düşünerek geliştireceğiz. Göreceksin, bir gün sınıf da atlayacağız” dediğinde, ben de, “Bir an önce sınıf atlasak iyi olacak” dedim. Sınıf atlamak için mücadele etmemiz gerekiyordu. Bu yüzden öncelikle ikiye gruplar halinde beyaz torbalara yaprak dolduran arkadaşlara göz dikmiştik. Yavaşça iki kişilik bir gruba yaklaşarak torbalarını alıp kaçtık. Sevinçten uçacak gibiydik. Torbaları elinden alınan arkadaşlar etraflarına bakıyor, torbalarının nasıl kaybolduğunu bir türlü anlayamıyorlardı. Sonunda vazgeçip mutfaktan torba temin etmeye gittiler. Biz de yeni bir aleti keşfetmenin ilk heyecanı ile, beyaz torbaya yaprak dolduruyor, iki ucundan tutarak, koşar adımlarla yaprakları çöpe atıyorduk. Birkaç kez tekrarladıktan sonra bir sınıf daha atlamanın gerekliliği açığa çıktı. Rotinda, “Heval bak şimdi biz iki kişiyiz. Yağmurlukla yaprak toplayanlar altı kişiler, güç denge-sizliği var. Bu nedenle örgütlenmemiz ve eylem planı yapmamız gerekiyor” dedi. Ben “nasıl?” dediğimde, “Gel şimdi göstereceğim” dedi. Bizim gibi torbalarla yaprak toplayan iki grubu, yani dört kişiyi örgütledik. Ancak onlara oyunumuzun iç yüzünü anlatmadık. Sadece yağmurluğu almamız için bize yardım etmelerini istedik. Onlar da kabul edince planımızı yaptık ve doğal olarak ön-

cümüz Rotinda’yı. Eylem planını kısaca anlattı. Ve sonra ekledi. “Kim orada rehin kalırsa asla bırakılmayacak.” Biz de başımızı onaylar tarzda salladık ve hedefe yöneldik. Rotinda arkadaş, bir arkadaşla birlikte onları oyalayacak, biz de ilk fırsatta yerdeki yağmurluğu ele geçirecektik. Aynen dediğimiz gibi planı hayatta geçirdik. Ne var ki arkadaşlar Rotinda’yı yakalayınca yağmurluğu bir arkadaşla teslim edip uzaklaştırdık. Rotinda’yı kurtarmak için arkadaşlarla -şakalaşarak- çatıştık ve sonunda Rotinda’yı aralarından çekip aldık. Eylemimiz başarılı olmuştu. Bir süre yağmurlukla yaprakları toplamaya devam ettik. Rotinda yanıma gelerek; “Heval insan kapitalist olduğunda ne yapar?” dedi. Ben de “Bilmiyorum, ne yapar?” dedim. “Onlar çalışırken gizlice sınışalım, mutfakta bir çay içelim” dedi. Bizde yavaşça fark ettirmeden bahçeden çıkarak mutfakta çay içmeye gittik. Kahkahalarla gülüyorduk. Mutfakçılar üzümeleri yıkamış, tepsilerin üzerine koymuşlardı. Bana dönerek, “Bazen küçük sızmalar yapmak güzeldir. Birer salkım üzüm alalım” dedi. Üzümleri alarak mutfaktan ayrıldık.

Rotinda çok farklıydı. Somut günlük olaylarla öğretici, eğitici bir tarzı vardı. Yaşama sevinci çok yüksekti. Herkesin yüreğine girebilmeyi başarabiliyordu.

Rotinda’nın kadın olarak kendini çözme, Önderliğe yaraşır bir yoldaş olma ütopyası çok büyüktü. Bir keresinde bir çok insanın rahat ifade edemediği bir konu üzerinde tartışmıştık. Bana dönerek “Biliyor musun Rotinda, ben neden insanları bu kadar çok seviyorum, onların iç dünyalarını çözdükçe, yarımcı oldukça kendimi mutlu hissediyorum?” dedi. Ben de “Ne-

den?” dedim. Başladı anlatmaya:

“Ben küçükken kıvrıcık saçlarımla, tombul bir kızdım. Kalın gözlüklerimle fazla güzel sayılmazdım. Güzel olmamam nedeniyle küçük yaşta çevremde söylentiler başladı. İşte şişmandır, tombuldur, yani anlayacağın bende komplekslerimi derinleştirme istemi çok fazlaydı. Hatta hiçbir erkek bana arkadaşlık teklifi bile etmemişti. Oysa ben on dört-on beş yaşlarımda gencecik bir kıydım. O dönemlerde düzen ölçülerine göre benim de hayallerim vardı. Bunu erkenden fark ettiğim için bir yönümün, yani fiziğimin toplumda fazla kabul görmeyeceğini anladım, esprilerle, şakalarla dikkatleri üzerime çekmeyi, ilgi odağı olmayı istiyordum. Tutmuş olmalı ki, aranan bir kişi olup çıktım. Sonra insanların özellikle mahalledeki, okuldaki arkadaşlarımla iç dünyalarını, yani ruhlarını keşfetmeye başladım. Bırıp usanmadan herkesle tartışıyor, yardımcı olmaya çalışıyordum. Böylelikle değer verildiğini görünce ben de bu yönümü daha güçlü kılmaya çalıştım. Zaten sonra üni-

versitede partiyi tanıyınca doğru yolda olduğumu anladım. Anlayacağın gerçekler böyle.” Bu kadar açık kendini açması, ondaki çözümlene düzeyinin ne kadar geliştiğini gösteriyordu.

Başka bir nokta şehitlere verdiği anlamdı. Geceleri Akademi’deki havuzun başında oturduğumuzda; “Görüyor musun Rotında, gökyüzü yıldızlarla dolu. Annem bana ‘her insanın bir yıldızı var’ demişti. Şimdi ben de diyorum ki, şehit düşen her bir yoldaşım bir yıldız temsil ediyor. Acaba ben de bir gün gökyüzünde bu simsiyah çarşafta sade küçük bir yıldız olabilmeyi başarabilecek miyim?” demişti. Şimdi anlıyorum ki, o en parlak yıldızımız olan Zilan’ın, Sema’nın yanında bir yıldız olarak duruyor.

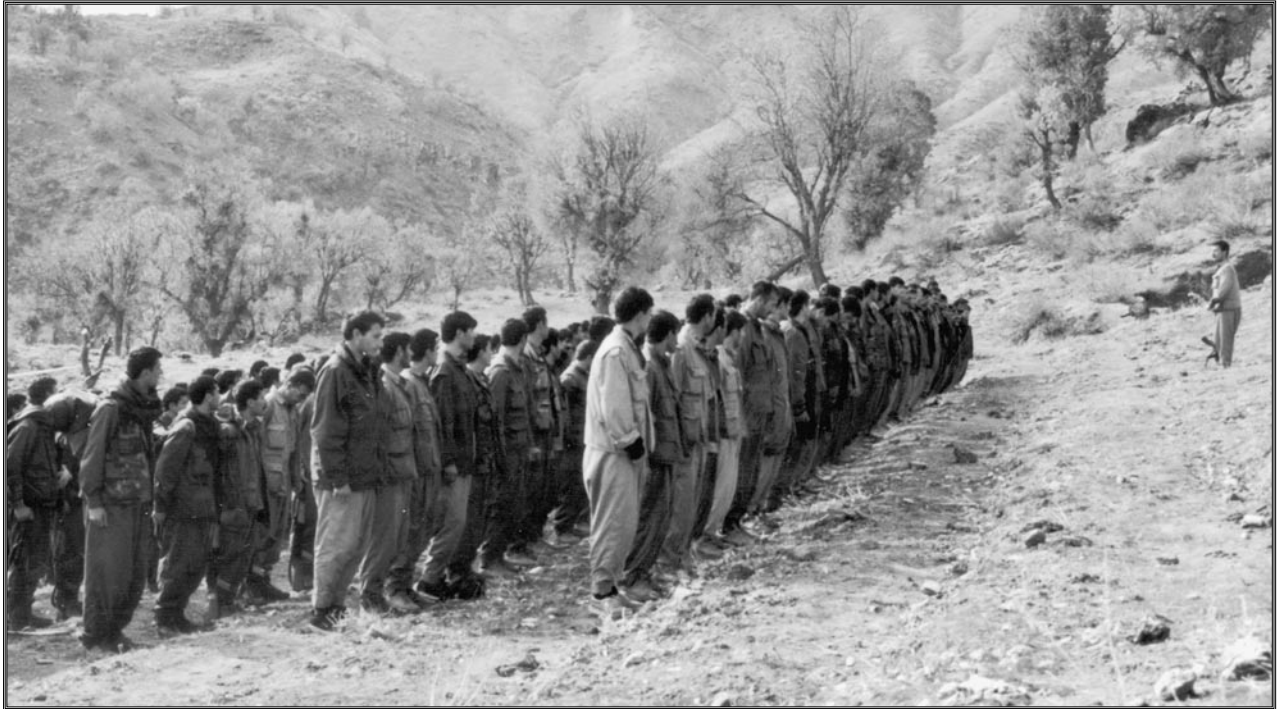
Rotında’yla 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nün kutlandığı gece son kez tartışmıştık. Uzun ve güzel bir tartışma olmuştu. Ülkeye gidişimin heyecanını hep birlikte yaşıyorduk. 9 Mart 1996 ayrılık günü gelip çatmıştı. Ona dönüp “Bir daha senin gibi yoldaşı nasıl bulacağım?” dedi-

ğimde, O da bana şunu demişti: “Heval Rotında, artık sen benim gibi yoldaşlar aramayacaksın. Öyle bir gelişeceksin ki insanlar seni arayacak, güçlü ol.” O anda gözlerim yaşarmıştı. Nitekim O’ndan ayrılınca çok zorlanmıştım.

Güzel insan Önderliğimizin İtalya’ya çıkması ardından Midyat Cezaevi’nde bedenini ateşe vererek, uluslararası komployu erkenden fark ederek gericiğe ilk cevap verenler arasında yerini aldı Rotında yoldaş. Kurde (Selamet Menteş) ile yaptığı büyük eylemi, beni hiç şaşırtmadı. Çünkü yaşamdaki duruşu, Önderliğe olan bağlılığı böylesi bir cevabı er geç vereceğinin göstergesiydi. Ardından III. Olağanüstü Kadın Kongremizde Aynur Artan (Rotında) yoldaşa “Önderlik’le en iyi yoldaşlık” unvanı verildi.

Yıldızlara merdiven dayamak misali O’na ulaşmanın, O’nun izinden gitmenin heyecanını, her geçen gün daha güçlü yaşıyorum.

Rotında Ergin
13 Mayıs 2001

Kurdê ve Rotînda'nın anısına...

Heval Kurdê; 22 yıllık ömrüne Kürdistan devriminin en gerçek, en yalın, en amansız ifadesini sığdırmıştır. Kürt halkının ezilmişliğine, horlanmışlığına karşı başkaldırının en coşkulu, en güleç sesi; sömürgecilerce dayatılan, kirletilmişliğe, yozluğa karşı en temiz, en arınmış sevgi savaşçısı; kimliği, ülkeyi inkara karşı bir Zerdüşt öğreticisi ve vatan-toprak-dağ üçleminin aşta birleşmesinin tutkulu simgesi olmuştur... Heval Kurdê; doludizgin bir sevdıyla zafere kilitlenen devrim fırtınasının çılgığı, Zerdüşt güneşine sevdalanan ve bu sevgiyle yüreğine, beynine tüm sevgileri işleyip yaşamın kendisi haline getiren bir ateş bilgesidir. Gencecik ömrüne rağmen zorlu, amansız bir kavga sonunda sırra eren bilge...

1976 Bingöl'ün Genç ilçesi Sağgöze (Riz) köyü doğumlu olan Kurdê (*Selamet Menteş*) yoldaş, tıpkı Kürdistan Devrimi'ne benzer özellikler taşıyan Kürdistan doğası gibi zorlu, direngen, asi bir yapıya sahipti. Ailesi Mıstan aşireti ne mensuptur. Mıstan aşireti, Şeyh Sait isyanına katıldığı için, çevrede oldukça tanınan bir aşirettir. Kurdê yoldaşın ailesi de temelden yurtsever özellikler taşıyan, isyanın acısı kadar, öfkesini de taşıyan ülkeyle, halkla ülkede kurtuluş, direnişe ilişkin gelişmelerle ilgili bir ailedir. Kurdê yoldaş, daha çok küçük yaşta Kürt ve Kürdistan ismi ile tanışır ve bu konuların evde sürekli tartışılmasına tanık olur. Partinin gelişimiyle, ailenin yurtsever özü bu kez parti ile bütünleşir, ve aşiretten partiye yoğunca katılımlar ve şehadetler yaşanır. Kurdê yoldaşın bir abisi

şehit, bir abisi gerilla, bir abisi ise uğradığı kontra saldırısından dolayı gazidir. Böylesi yurtsever, devrimci bir ortamda büyürken aynı zamanda da ailenin en küçüğü olması nedeniyle büyük oranda serbest yetiştirilir. Yurtsever olduklarından, düşmanın baskıları nedeni ile daha küçük yaşta, zorlukları, acıları tanır, ama yetiştirilme tarzı, belli oranda serbest ve siyasallaşmış ortam Kurdê yoldaşta, bağımsız bir iradeyi ve asi bir kişiliği şekillendirir.

Kimlikteki ismi Selamet olduğu halde küçük yaşta Kurdê ismini kendine yakıştırmış, bu ismi herkese kabul ettirmek için çocuksu, ama direngen bir inat göstermişti. O, herkese zorla kabul ettirdiği bu isme öylesine tutkundu ki, eline aldığı her deftere, oturduğu her masaya, hatta okuduğu gazetelerin köşelerine Kurdê ismini yazmayı alışkanlık haline getirmişti. O bu isminde kendi ulus gerçekliğini, vatan gerçekliğini, yurt sevgisini görüyordu. İlkokulu bitirdikten sonra ortaokula başladı, ama devam etmedi. O'nda şekillenen asi-direngen kişilik, her gün okula gidip gelme, her gün bir öncekinin benzerini yapma gibi sıradan bir yaşamı bir türlü hazmedemiyordu. Daha küçük yaşta tüm ilgisini, tüm dikkatini mücadelede yoğunlaştırarak, siyasi faaliyetlerle uğraşmaya başladı. Cephe içerisinde birçok çalışmalarda yer aldı. Gözlerini açar açmaz, kendisini yurtsever, parti ortamında görmesi nedeniyle, kendini tümüyle partiye ait, partinin bir parçası hissediyordu. Ama cephede kalmak, bu faaliyetlerde çalışmak artık O'na yetmiyordu, kırsala çıkmak istiyordu.

Eylül '94 yılında Amed eyaletinde saflara katıldı. Gerillaya ulaştığında adeta bir şelalenin kurak, susamış bir toprağa ulaşması gibi coşkun akıyordu. O, silahı, kişiliğinin, karakterinin bir parçası olarak görüyor, onunla tamamlanacağına inanıyordu. Ancak, henüz üç gün kırsalda kalmıştı ki, yaralı arkadaşlar için ilaç ihtiyacı olduğundan, bu ihtiyacı temin etmek için Amed şehir merkezine gitmesi gerekti. Gerillaya geri dönme fırsatı bulamadan Amed'de düşmana esir düştü. Tutuklanınca Amed Merkez Kapalı Cezaevi'ne gönderildi. Üç günlük gerilla yaşamından sonra düşmana esir düşmek Kurdê yoldaşın yüreğinde dağlara, silaha, gerillaya, bitimsiz bir özlem olup her gün bir nebze daha büyüdü. Bu sevgi öylesine büyüdü, yükseldi ki, volkanlaşan bir yanardağa dönüştü.

Zindana girdiğinde henüz 17 yaşında olmasına rağmen canlılığı, gelişmeye açık oluşu, mücadele ile iç içe olan yapısı ve partiye olan bağlılığı nedeniyle kısa süre içerisinde yaşamda sorumluluklar üstlenmeye, yaşamı omuzlamaya başladı. Ancak henüz parti ideolojisini ve politikasını tanımmaması nedeniyle birçok özgün özelliğinin savışkan, radikal, cesaretli, tereddütsüz ve dürüst birçok yönünün tasfiyeci ve UNİTA tarzı çeteci anlayış tarafından parti karşıtı temelde kullanılmasına, zemin yapılmasına neden oldu. Bu süreç, Kurdê yoldaşın taşıdığı soylu özellikler karşısında bir çelişkiyi, Kürdistan devrimi gerçekliği için ise bir trajediyi ifade ederken, Kurdê yoldaş açısından devrim gerçekliği içinde yaşadığı en acı süreç oldu. Daha sonra '97 yılında toplu sevkle Midyat Cezaevi'ne gelen Kurdê yoldaş,

yaşadığı bu acı süreci asla affetmedi. Süreci tanıyıp kavradıkça, dıştaki düşman kadar, içteki parti dışı ve parti karşıtı anlayışlara karşı nefreti ve öfkesi büyüdü. Parti Önderliği “*Acı tecrübeyi yaşamayan doğru karar sahibi olamaz*” demektedir. Kurdê yoldaş da bu süreci kendisi için bir intikam, bir öç alma gereksesi yaptı. YAJK gerçekliğine karşıtlık temelinde gelişen bu kontra pratiğe karşı, kendisinde YAJK’laşmayı geliştirirken, duyduğu kin ve öfkeyi bağlılığa dönüştürerek “*Atomlarına dek inen bir volkanlaşma*” yarattı.

Midyat alanı onun için partiyi daha derinden tanıma, yaşadığı pratikleri netleştirme ve kendisinde kararlaştırma süreci oldu. Kurdê yoldaş, sıradanlığı, vasatlığı kendisine asla yakıştırmaz, yaşamında ölümünün de görkemli, devrime yakışır olması gerektiğine inanırdı. Onda çok küçük yaşta başlayan Önderlik sevgisi derinliği kadar özgün nitelikler de kazanmıştı. Daha ’96 yılında Önderliğe yönelik geliştirilen suikast girişimleri sürecinde, bu saldırılara karşı kendini yakma eylemini gerçekleştirmek istemişti. Ancak bu eylemin gerçekleşmemesi O’nun yüreğinde derin bir yara olarak kalmış, böylesi bir eylemi tamamlamanın istemiyle tutuşmuştu. Midyat Zindanı’nda ideolojik, politik anlamda hızlı bir olgunlaşma yaşadı. Derin bir öğrenme, anlama istemiyle, Önderliğin çözümlemelerinde yoğunlaştı. Ama, bununla beraber O’nun özünde varolan soylu erdemler, isyana karşı yüce patlamalar yaratmaya elverişli kişiliğinden dolayı, yönü hep böylesi görkemli eylemlere, çıkışlara dönük oldu.

Kurdê yoldaş; yaşamdaki duruşuyla, çocuk saflığı, tazeliği, coşku su ile insanın en yüce erdemleri olan cesareti, mertliği, dürüstlüğü, kararlılığı bir arada yaşadı ve sergiledi. Yaşamda güvenin, cesaretin sembolü olduğu gibi, yoldaşları için moralin, coşkunun, neşenin kayna-

ğıydı da. Birçok yoldaş O’nsuz bir yaşamı, kavgayı düşünemez, parıltıları sönük, renkleri soluklaşmış bir yaşam olduğuna inanırlardı. Kurdê yoldaş, sorunlar, yetmezlikler ne olursa olsun, hiçbir kaygı, ikirciklik taşımadan gösterdiği yaklaşımla çevresindekileri şaşırttı. Çünkü, kendisini bir sevgi savaşçısı haline getirmeyi başarmıştı. Yıllarca PKK ve yoldaşlık sevgisini birleştirip somutlaştırma çabasının hep yüreğindeki sevgi deryasına uymayan bir noktaya vardığını gördüğünde hiçbir şekilde yılgınlığa kapılmadı. İnadına, öfkeyle sebeplerini, hataları, yanlışlıkları, eksik kalan yanları aradı durdu. Netleştikçe, istem, çaba ve sonuç arasındaki bağlantıyı kavrayıp somutlaştırdıkça, yüreğindeki sevgiyi derinleştirip yüceleştirdi. Sevgisini çoğaltıp yaydı ve bu sevgi selinde kendini arındırıp yeniden yarattı. Yaşamda sürekli tekrarladığı “*Tüm zindanlar kontra pratiğinde baş olarak tanındılar, ama bir gün gelecek, herkes beni özgürlüğün temsilcisi olarak tanıyacak*” sözleri, daha çok önceden kararlaştırmış olduğunu gösteriyor. Aynı zamanda Önderlik karşısında hissettiği eksiklik ve mahcupluk, partinin şehitler diyalektiğini tüm yönleriyle hissedip kavramasını getirmiştir. Bu kararlaştırma sürecini tek başına eylemlendirebilirdi. Ancak Önderlik karşısında, Önderlik öğretisine karşıt geline, YAJK’ı anlamayan, YAJK’a tepki olarak gelişen UNİ-TA tarzı kontra pratiğinden geçmişti. Ve o bu pratiğe duyduğu öfke ve nefretle bu pratiğin eleştirisi temelinde çıkış yaparak, yine bir hemcinsiyle, ama bu kez “*YAJK benim varlık gerekçemdir*” diyen Rotında (Aynur Artan) yoldaşla bütünleşerek YAJK’laşmayı ve hücrelerine kadar inip “*atom enerjisiyle kendisini yeniden var etme*” ve atom gibi patlatmayı esas almıştı.

Rotında; yaşamın peri suyu gibi muhteşem akacağı, aktığı o dünyaya adımını attığında kendisine bu

ismi almıştı. Güneşin ısı veren, ışık demetlerini yayan gerçekliğini erkenden kavrayıp, tüm hücrelerine dek hissetmiş olmasından dolayı bu ismi almıştı. O, bu yaşamın başdöndürücü güzelliğini büyük bir heyecanla soluduğunda kendine güvendi. “*Ben de sıcaklığımla güneşin ışınlarından biri olabilirim*” dedi. Ve yol aldı derin maviliklere doğru... Yol aldıkça bilendi, yol aldıkça Rotında’nın anlamına ulaştı ve en yücesinde sıcaklığını yaydı etrafına. Ve gittikçe beden O’nun sıcaklığına dar geldi, korlaştı, bir alev olup bıraktı yüreğine... Yürek büyüdü, “*yüreği büyütme lazım*” dedikçe, yüreği büyüdü, büyüdü yürek, ateşte değil, ateş yürekte eridi!.. Ve yüreği, yaşamın yaratılış felsefe yazdı, ateşle kutsayarak bu yaşam...

Aslen Bingöl merkeze bağlı Yeniköylü olan Aynur Artan (Rotında) yoldaş, ’74’de Elazığ’da doğdu. Küçük burjuva, feodal özelliklere sahip bir ailede yetişti. Rotında yoldaş ailedeki üç kardeşin en büyüğüdür. Çevresi dinin etkisinde ve feodal özelliklere sahipti. Doktor olan babasını 9 yaşında iken yitiren Rotında yoldaş, daha çocuk yaşta aile sorumluluğu, annesine destek olma, kardeşlerini koruma, yetiştirme gibi ağır sorumluluklarla karşı karşıya kaldı. Gerek çevrenin kapalılığı, gerekse de küçük yaşta yaşadıkları O’nda bir içe kapanıklığı, içe dönüklüğü şekillendirdi. Dışıyla sürekli ilgili, dışa karşı duyarlı olmasına rağmen kendi içinde bir kapalılığı yaşayan, yaşadıklarını dışa fazla yansıtmayan bir şekillenmesi söz konusu oldu. Daha küçük yaşta başlayarak ne tür bir sorun çıkarsa çıksın “*Aynur anlar, Aynur çözer, Aynur gereğini yapar*” denmeye başlandı. Ve bu olgunluğu, sorumluluk duygusunu, öncülük vasıflarını, doğal

özellikleri ve karakterini bu temelde şekillendirdi Rotında yoldaşın. Ailede ve çevrede yurtsever özellikler fazla gelişmediğinden partiyle ancak üniversiteye gittiği sıralarda tanışma imkanı buldu. Partiyle tanışıp, yetiştiği dar çevrenin sınırlarını aşarak yüce bir halka, ülkeye sahip olduğunun bilincine vardığı gibi, düşmanı, düşmanın tarih boyunca Kürt halkı üzerinde yarattığı zulmü, vahşeti tanıdı. Parti, Rotında yoldaşın yüreğinde güneş gibi doğdu. Yüreğini ve bilincini aydınlattı, canlı kıldı. Bu nedenle partiyi tanıma sürecini çok fazla uzatmadan Dicle üniversitesi Biyoloji 3. sınıfta okurken kararını kesinleştirerek, okulu bırakıp 21 Kasım 1993 yılında Amed eyaletinde saflara katıldı. O süreçte Amed eyaletinde Şemdin Sakık unsurunun çeteci pratiği söz konusu olmasına rağmen, Rotında yoldaş, partiyi tanımanın, kendini geliştirmenin yoğun çabası içine girerek PKK'nin sadık bir savaşçısı olma yolunda adeta kendini kilitledi.

Daha sonra Dersim ve Erzurum eyaletlerinde de kaldı. Cephe faaliyetlerinde çalıştığı gibi, ordu içerisinde de manga ve takım komutanlığı görevlerini başarıyla üstlendi. Taşıdığı kadrolaşma özelliklerinin kendisini yaşama, savaşa yansıtmasının bir sonucu olarak '96 yılında Önderlik Sahası'na gönderildi. Önderlik Sahası, Rotında yoldaş için Önderliğin şahsında Parti ideolojisi ve politikasını daha derinden kavrama, bilince çıkarma alanı oldu. Altı aylık bir eğitim sürecinden sonra metropol çalışmaları için İstanbul'a gönderildi. İstanbul'da bir yıl faaliyet yürüten Rotında yoldaş, 18 Mayıs 1997'de düşmana esir düştü. Tutuklanınca Amed Merkez Kapalı Cezaevi'ne getirildi. Kısa zaman içinde öncülük vasıflarıyla yaşamda belirginleşen Rotında yoldaş, bir taraftan yoldaşlarına güç veren, örgütleyen, eğiten, onlarda güzellikleri bulup ortaya çıkaran

yönleriyle yoldaşlar topluluğunun önünde yürürken; diğer taraftan samimiyeti, alçakgönüllülüğü, sabrı, coşkusu, yaşama renk ve neşe katan yönleriyle yaşamda vazgeçilmez bir moral kaynağı oldu.

Her moral, her kutlama Rotında yoldaşın anılarıyla renklendi, şarkılarıyla noktalandı. Öylesi bir çekim merkezi haline gelmiş, yaşamdaki duruşu ve kişiliği ile kendisini öylesine çekici kılmıştı ki, her yoldaş büyük bir rahatlıkla sorunlarını O'na götürür, O'nun mutlaka çözüm gücü olacağına, bu yönlü çaba sahibi olacağına inanırdı. Sabır kazanma çabası ile zaman zaman yoldaşlar tarafından Mevlana'ya benzetilirdi.

Midyat Cezaevi henüz yeni açıldığından, hem yoldaşların bu alanda toplanması, hem de yönelimler açısından birçok sorunu içinde taşımaktaydı. Rotında yoldaş bu sorunları en çok omuzlayan, göğüsleyen yoldaşlardandı, ama hiçbir zaman O'nun zorluklar, sorunlar karşısında geri adım attığını ne kimse gördü, ne de hissetti. Kendisi için şu tespite ulaşmıştı: *"Ben, en zayıf düştüğüm noktalarda mutlaka kendi ayaklarımın üzerinde kalkarım"* derdi. Ama O, değil zayıf düşme, gerileme; Midyat sürecini kendisi için bir yücelme, bir arınma, yıldızlaşarak Güneş'in etrafında gezegenleşme haline getirdi. Kendinde geliştirdiği ve yaşamda olabildiğine somutlaşan nefis savaşımında Sema yoldaşın *"Tek merkeze kilitlenme"* ve *"Kendini atomlarına dek örgütlenme"* belirlemelerini rehber ve şiar olarak alıyordu. YAJK için *"Benim varlık gerekçemdir"* derken, en çok söylediği bir diğer şey de, *"Ben kadına, kadının özüne ve gücüne güveniyorum, bu yüzden başaracağına da inanıyorum"* sözüydü. En çok nefret ettiği şey; yaşama ucuz, basit yaklaşım ve sahtelik iken, her ilişkisinde, her paylaşımında kendisindeki içtenlik ve samimiyet ka-

dar, karşısında da bunu arar ve olmazsa bir ilke olarak karşısındaki bireyde mutlaka yaratırdı. Yiğitliği, mertliği çok sever, değer verirdi. Zaten O'nu Kurdê yoldaşa yakınlılaştırıran, O'nu *"varoldukça ölümüne"* ibaresiyle taçlanan bir yoldaşlıkta derinleştiren en temel olgulardan biri de buydu.

Midyat süreci hem Kurdê, hem de Rotında yoldaş için bir netleşme, arınma, kendini aşma süreci oldu. Rotında yoldaş, bir yıllık metropol faaliyetleri ve gözaltı sürecinden sonra zindan yaşamına yeni başlamış, Kurdê yoldaş ise zindana girdiğinden beri bulunduğu ortamlarda yaşanan sağ-liberal tasfiyecilik ve UNİTA tarzı çetecilikten sonra ilk kez partiyi tanıma, kendinde yoğunlaşma, netleşme imkanı buluyordu. Rotında yoldaşın zindana gelişinden sonra iki arkadaş arasındaki yakınlık, sıcaklık gözle görülür şekilde kendisini gösteriyordu. Bu, her iki arkadaşın birbirlerine yönelik bakışlarını ve duygularını ifade edişlerinde de görülüyordu.

Onlar'ı birbirlerine yakınlılaştırıran ne idi, hangi özellikler çekiyordu? Bunlar gerek kendileri, gerekse yoldaşları tarafından uzun tartışmaların, sohbetlerin konusu oldu. Öncelikle şunu söylemek gerekir ki, Onlar'ın karakterlerini belirleyen temel erdemlerin, Onlar'ı bir araya getiren esas olgular olduğu doğrudur. Ancak, bu ilişki öylesine kendiliğinden kurulmadığı gibi, bu düzeye de kolay ulaşmadı. Onlar, insan olmanın en temel erdemlerinde buluştular ve kendi deneyimleriyle *"kor olmuş yürekler gerçeğine"* büyük bir savaşım ve mücadeleyle ulaştılar. Bir savaş ilişkisi, bir özgürlük ilişkisi olarak geliştirdikleri birlikteliklerini, gerçekleştirdikleri Önderliğe bağlılık eylemiyle doruklaştırdılar. Onlar yoldaşında kendini bulmanın, kendi cinsini tamamlayarak yücelmenin en somut, en yaşamsal ifadesi

oldular. Kurdê yoldaş Rotında yoldaş için, *“Ben O’nda kendimi görüyorum. O’nun canlılığını, coşkusunu, yaşamsallığını seviyorum. O’ndaki özellikleri kendimin karşıtı değil, tamamlayıcı olarak görüyorum”* diyor, bunun birçok yönünü ve boyutunu açmıyordu.

Rotında yoldaş da aynı şekilde Kurdê yoldaş için, *“Ben O’nda özelliklerimi, yaşamak isteyip de yaşamadığım güzellikleri, içimde varolup dışı vuramadığım özgürlük, rahatlık, arılık duygularını görüyorum; bu temelde yakınlık duyuyor ve seviyorum”* diyordu. Kurdê yoldaşa yönelik duygularını, bakışını böyle ifade ediyordu.

Her iki arkadaşın birliktelikleri; ifade ettikleri, hem yaşamda hem de eylemde somutlaştığı gibi, devrimde bütünleşmenin, devrimde birbirini yeniden yaratmanın ve birbirini tamamlamanın birlikteliği idi. Bu, hem bilinç düzeyinde hem de söylem düzeyinde derinleşerek somutlaşmıştı. Kurdê yoldaş, yaşam içerisinde *“Biz Aynur arkadaşla söz verdik, yaşamda sorunları çözerken, zorlukları yüklenirken mutlaka birbirimizin tamamlayıcısı ve devamı olacağız”* sözlerini dile getirirken, esasta birlikteki savaşımı ve bilinç derinliğini de ifade ediyordu. Bu bilinç derinliği, Önderliğe bağlılık noktasında birleştiriyordu her iki yoldaşı. Bu yüzden Önderliğe haince ve alçakça komplolar açığa çıkınca, her iki yoldaş, bilinç, sorumluluk ve duyarlılıklarını yoğunlaştırıp ortak kararlaştırdılar yapacakları eylemi. Ve yine bu yüzden ki, bu eylem Önderliğe en zirvede, en dorukta bağlılığın ifadesidir. Bu eylemde, *“Güzellik dehamız, seni çok seviyoruz. Sana uzanan eller zafer tutkumuzun ateşiyle küle dönecektir”* diyen yoldaşlarımız anın gücüne kavuşmuş ve bu bağlılığın *“her gün kendini yakma derecesine ulaştırmaktan geçtiğini”* göstermişlerdir.

Bu slogan aynı zamanda bu eylemin temel sloganlarından biridir.

Kurdê ve Rotında yoldaşların geliştirdiği bu eylem Parti Önderliği’nin çözümlemelerinde doğru yolunlaşmanın, hem süreci hem de parti çizgisini doğru kavrama ve derinden yaşamanın, taktik önderliğin görevlerini doğru anlamanın, Parti Önderliği’nin belirlediği militan vuruş tarzının en somut ifadesidir. Halkımızın kurtuluş simgesi, varlık teminatı ve Yaşam Güneşi olan Parti Önderliğimize, mücadele tarihimiz boyunca en kritik, en tarihsel süreçlerde yapılan emperyalist düzeydeki faşist yönelimlere karşı tarihimizin yazıcısı olan ve bunu görkemli eylemleriyle taçlandıran kahraman şehitlerimizi en derinden kavrayıp, bilince çıkardıklarını, ruhlarında ve bedenlerinde yaşattıklarını, gerçekleştirdikleri eylemlerle ortaya koydukları gibi, Parti Önderliğine yazdıklarını, mektupta da şöyle ifade etmektedirler: *“Zilan yoldaş özgürlük bombasını bedeninde patlatarak Önderliğe karşı uzanan kirli elleri paramparça etti. Ardından Sema yoldaş 21 Mart Newroz’unda ‘topyekün direniş eylemiyle’ Önderlik öğretisine nasıl layık olacağını ispatladı. Fikri yoldaş içindeki erkeği öldürerek kadının öncülüğüne olan bağlılığını ortaya koydu. Bizler gerçekleştireceğimiz bu eylemle içimizdeki geleneksel kadını ve erkek egemenliğini yakıyoruz. Geleneksel yaklaşımlar Önderliği anlamamız önündeki en büyük engel olmuştur. Bugüne kadar, kafamızı büyük şeylerden ziyade hep küçük şeylerle meşgul ettik!.. Kendi bireysel duygularımızdan ve küçük dünyalarımızdan çıkamadık.*

Parti Önderliği’nin kadına ve kadın kurtuluşuna verdiği değeri görüyoruz...” Jîn’i Jiyan’a çevirebilmenin yolunun onu iradeleştirmekten geçtiği tespiti, kadını her gün daha fazla özgürlüğe yaklaşıyor. YAJK gerçeği, Zilan gerçek-

liği, Sema gerçekliği, Fikri gerçekliği ve bunların hepsinin bileşkesi olan Önderlik gerçeğinin kendisi oluyor. Önderlik öğretisi artık cins ayrımcılığını da tamamen ortadan kaldırdı.

Sema arkadaşın eylemi kadının kendisini *“atomlarına dek örgütleyerek”* ateşten var etme eylemiydi. Rotında ve Kurdê yoldaşların eylemi ise kadının kendisiyle beraber hemcinsini de var ederek yüceltme ve bütünleşme eylemidir. Aynı zamanda kadının Önderlik ekseninde hemcinsiyi yaratacağı buluşmanın, birlikteliğinin ortaya çıkardığı güzelliği, yaşamı en muhteşemce gösteren eylem olmuştur. Bu temelde *“İki kadın yan yana geldiğinde ya didişir, ya uzlaşır”* anlayışı yerle edildi. Artık *“İki kadın yan yana geldiğinde orada güzellikler, özgürlükler ve yeni bir yaşam şekilleniyor”* diyerek, yoldaşlarımız kendilerini ifade etmektedirler. Eylem bu boyutuyla tarihsel ilk olma, öncü olma özgüllüğünü taşımakta ve gelecekteki özgürleşen kadın ilişkilerinin, kadının kadınla bütünleşerek yücelmesi ve iktidarlaşmasının manifestosu niteliğini taşımaktadır. İki yoldaşımızın gerçekleştirdiği bu eylem, aynı zamanda kendi içerisinde ideolojik derinliği ve tarihsel sorumluluğu, yani tarihi ve geleceği en derinden yaşamanın somutlaşmasıdır.

“Başkanım, size yönelik bu saldırgan tutumlara karşı ancak her birimiz kendimizi ateşten birer koruyarak karşı durabiliriz.

Önderlik Özgürlük Güneşimiz, bizler de onu çevreleyen gezegenleriz. Her gezegen ise ateşten kopan korun ta kendisi oluyor. Bizler kendimizi Önderlik’te görüyoruz. Başlatılan *“Özgürlük Güneşimizi Karartamazlar”* kampanyasının birer neferi olmak istiyoruz. Bunu bir tarihi sorumluluk olarak görüyor ve ancak bedenlerimizi ateşe vererek buna cevap olabileceğimize inanıyoruz” di-

yen yoldaşlarımız, tarihi sorumluluk bilincini, gerçekleştirdikleri eylemle somutlaştırmışlardır. Bu eylem, partili kadro ve militanlara, Kürdistan halkına ve insanlığa soylu bir çağrı niteliğindedir.

“Önderliği korumak; kendini aşmak ve anlamakla mümkündür.

Önderliği korumak; tek bir ses, tek bir vücut olmakla mümkündür.

Önderliği korumak; özgürleşen alevlere ulaşmakla mümkündür.

Önderliği korumak; kurumuş yürekleri emperyalizme karşı kalkan yapmakla mümkündür.

Önderliği korumak; partileşmek, özgürleşmek ve insanlaşmakla mümkündür.

Önderliği korumak; Önderlik gerçeğinden yola çıkıp insanlığın özüne doğru akmaktır.

Önderlik ancak örgütlenmiş parti kadrosu, örgütlenmiş halk gerçeği ve yaratılan yeni insanlık öğretisinin uygulayıcıları olmakla korunur.

Önderliği korumak; insanlığı korumaktır.

Çağrımız tüm insanlığa. Kendimiz olan Önderimiz Başkan Apo'yu koruyalım.”

Yoldaşlarımızın eylemi; taşıdığı derin öz, doruklaşan yücelik boyutlarının yanında temposu, tarzı, örgütlülüğü, sonuç alıcı vuruşuyla taktik önderlik çizgisini an'da yaşamsallaştıran bir eylemdir. “Yüreğini yakabilen, bir tutam kora çevirebilen herkese; gören, duyan, hisseden herkese yapılan bir çağrı bu. Bu, zulme karşı direniş, yok edilişe karşı varoluş, tüketmeye karşı yeniden yaratılışın adıdır...

Başkanım; bizler kendimizi Önderliğe her zamankinden daha yakın hissediyoruz. Eylem anımız yaklaştıkça Önderliğin çekim gücü ve kuvveti bizi daha fazla kendine çekiyor. Kendimizi şehitler kervanına katmaya hazırladığımız bu sıralarda yüreğimizdeki özgürlük kuşu bir an önce kanatlanıp uçmak için sabırsızlanıyor.”

Şunu belirtmeliyiz ki; yazdıklarımız, eylemi de, yoldaşları da ifade etmekte, gerçekleştirdikleri eylemin derinliğini, taşıdığı anlamı, tarihsel ve atılım niteliğindeki boyutları anlatmada çok yetersiz ve eksiktir. Dörtlerin Amed Zindanı'ndaki gerçekleştirdikleri eylemden sonra ilk kez iki yoldaş birlikte uzun süreli bir savaşımın sonucu olarak çok örgütlü, bilinçli, çok tedbirli bir şekilde böyle bir eylemin hazırlığını yapmış, böyle bir eylem gerçekleştirmişlerdir. Son birkaç günde kilitlendikleri eylemin bilinci ve kararlılığı doğrultusunda bizimle geliştirdikleri diyalog ve sohbetlerinde geleceğe ilişkin perspektif, mesaj, talimat niteliğinde açılımlarda bulunmuş, ama yapacakları eylemin herhangi bir şekilde sezilmemesi için de tüm tedbirleri almışlardı. Çünkü Onlar bu eylemi gerçekleştirmenin kesin kararlılığındaydılar.

25 Ekim sabahı saat 05:00 civarında, hepimizin uykuda olacağına inandıkları bir saatte yataktan inen kapısını sürgülemişler, sonra ara bölüme geçerek aranın da kapısını dışarıya herhangi bir ses, duman vs.nin sızmamaları için kapının dibine battaniye ve bezleri tıkamışlardı. Omuz omuza, yürek yüreğe, el ele vererek bedenlerini ateşe verdikle-

rinde müdahaleyi daha da geciktirmek için, uzun süre yandıktan sonra, bedenlerle alevler bütünleşerek korlaştığında slogan atmaya başlamışlardır. Buna düşmanın kapıyı geç açması eklenmiştir. Müdahale ettiğimizde de her iki yoldaş son ana kadar slogan atmaya devam ettiler. Kurdê (*Selamet Menteş*) daha yanımdayken şehadete ulaştı. Rotında (*Aynur Artan*) yoldaş çok zorlanmasına rağmen bizlere “Önderliğe layık olun” talimatını bıraktığı gibi, bizden ayrıldığı ana kadar her nefes alış verişinde slogan atmaya devam etti. Daha sonra öğrenebildiğimiz kadarıyla, Rotında yoldaş aynı gün saat 12.00 civarında Diyarbakır Tıp Fakültesi Araştırma Hastanesi'nde ölümsüzleşti.

Yoldaşlarımızı slogan ve zılgıtlarla uğurladık. Ancak “Ateşin ve güneşin çocuklarının birbirlerini karşılayacakları yer, kor olmuş yürekler gerçeğinde olmalı.” Ve bizde biliyoruz ki, Onlar'a layık olmak ve Onlar'ı karşılama hakkına ulaşmak için, Onlar'ın her vasiyetini, her sözünü kendimize şiar, rehber edinecek, talimat olarak alacağız.

Devrimci Selam ve Saygılarımızla

10.11.1998

Mirza Sevimli yoldaşın mektubu...

Başkanım

Kendimi size tanıtmak istiyorum. Ben '77 doğumluyum. Diyarbakır-Bismil, Eller köyünde dünyaya geldim. Ailem feodal bir ailedir. Ailem fakir olduğundan dolayı ben okul okumadım. Ailemin idaresini sağlamak için köyde sürekli çiftçilikle çalışıyordum. '90 yılına gelindiğinde partiye tanıştım. '90 yılında partiye katılmak istedim. Fakat arkadaşlar tarafından bırakıldım. Yaşımın küçük olmasıyla birlikte, kendimi sürekli arkadaşlara dayatıyordum, ama bir türlü arkadaşlar bırakmadı. '91 yılına gelindiğinde partiye katıldım. İlk katıldığım zaman Amed bölgesinde faaliyet yaptım. '92 yılının başında Dersim alanına bir grup arkadaşla geçtim. Partinin bana verdiği değerlere hiçbir zaman layık olamadım. Feodal kişiliğimi değiştiremedim. '95 yılında düşmana esir düştüm. Sorguda partinin direnişini sergileyemedim. Tam olarak düşmanın istediği gibi düşmana çözüldüm. Bu da düşmana karşı ne kadar cüce kaldığımı gösteriyor. Partiye ihanet ettim. Bunun da kendi kişiliğimden kaynaklandığını sonunda görüyorum. Yoksa, düşmanın güçlülüğünden değildir.

Başkanım

Ben seni görmek için kırsalda arkadaşlara çok öneride bulundum. Fakat bir türlü seni görmek nasip olmadı. Başkanım, benim tek istediğim seni bir sefer görmektir; ama senin yanına gelmek

için yaptığım öneri, arkadaşlar, alan örgütü tarafından kabul görmedi. Başkanım, bu mücadeleye tek başına başladın. Kürt halkının tarihi baş aşağıya giderken tarihi tek başına bugüne kadar getirdin. Bugün artık halk bilinçlenmiş, dünya da kalksa Kürtlere karşı hiçbir güç dayanamayacaktır. Eskiden iki Kürdü yan yana getiremezdin, ama Başkanım, bugün sen milyonlarca halkı ayağa kaldırmışsın. Düşman da senden çok korkuyor; nasıl bir kedi köşeye sıkıştığında sağa sola saldırıyor, düşmanın durumu da böyle.

Başkanım

Kendini yakan arkadaşlara destek amacıyla kendimi yakmayı düşünüyorum. Bu eylemde sonuna kadar kararlıyım. Başkanım, sana büyük bir mektup yazmak istiyordum. Fakat siyasi konusunda zayıf olduğumdan dolayı fazla yazamıyorum. Başkanım, sen şehitlere sürekli sahip çıkıyorsun, sonuna kadar şehitleri koruyorsun. Yine insanları çok özgürleştiriyorsun.

Başkanım

Sonuna kadar sana borçluyuz. Bugün, canımdan başka bir şey olsaydı sana feda etseydim, ama canımdan başka bir şey gelmiyor. Başkanım, son olarak tekrardan sana bağlılığımı ifade ediyorum. Sen varoldukça Kürt halkının sırtı yere gelmeyecek.

Devrimci Selam ve Saygılarımla
Mirza SEVİMLİ

Adı, soyadı: **Mirza Sevimli**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Amed-Bismil 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991, Amed**

Tutuklanma tarihi: **1995**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1998,**

Erzurum Cezaevi

Mehmet Aydın yoldaşın mektubu...

“Güneş

karartılmadı

karartılmıyor

ve asla

karartılmayacak.”

Mehmet AYDIN

Adı, soyadı: **Mehmet AYDIN**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Tutuklanma tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **13 Kasım 1998,**

Çanakkale Cezaevi

Değerli Başkanım

İçinde bulunduğumuz süreç kritik. Adına TC denilen rejim, ömrünü doldurmuş, gereksiz, kokuşan yapılanmasıyla topyekün bir saldırı dalgasıyla, yanına ABD emperyalizmini, İsrail siyonizmini de alarak halkımıza, halklarımıza ve tüm değerlerimizin ortak bileşkesi olan biricik Güneşimiz, gözümüz, kulağımız, beynimiz yüreğimiz, kısacası her şeyimiz olan Başkan Apo'ya, siyonizm-emperyalizm-sömürgecilik kirli ittifakı temlinde bir saldırı dalgası başlatmışlardır... Özünde, şahsınıza olsa da, halkımıza, halklarımıza, dünya ezilen halklarına bir saldırdır tüm bunlar.

Değerli Başkanım

Siz bizlerin varlık nedenisiniz. Varoluş gerekçemizsiniz. Uluslararası kirli ittifakın sizin şahsınızı hedef alması bundandır. İşte bütün saldırıların özü budur.

Dünya insanlık tarihinde büyük yol göstericilerin özelliklerinin, onların uğruna dövüşükleri tüm değerlerin ortak bileşkesisiniz. Sizsiz yaşam meydanları dolmaz. Bilmeyen, cepleri olan, pis çıkar toplayıcılarına kalacağından, bildikleri için saldırmaktadırlar.

Şahsınıza yönelik uluslararası ittifakın saldırılarına karşı, halkımız sizi topyekün sahiplenme hareketi geliştirecektir. Ey Önderimiz! Herhangi bir protesto değil, Güneşimizi sahiplenme, O'nun uğrunda cayır cayır yatacak kadar, uğrunda bin defa ölecek kadar sevdiğimizi, sevdiğimi adı geçen...

Çizdiğiniz yolda, Sema yoldaşın komutası altında Fikri yoldaşla yola çıkmak istedim ve çıktım. Geleceğe ilişkin çok güzel planlarım vardı. Belki de tek amacım zindandan çıkıp dağlara, daha doruklarda düşmana kinimi kusmaktı. Yaşadığımız güncel gelişmelerle bunu her zamankinden daha fazla istiyorum.

Önderliğimize yönelik geliştirilen emperyalist komplo karşısında zindanda, dört duvar arasında elikolu bağlı bir şeyler yapmamak kahrediyor. O esnada...

Gidecek arkadaşlar üç sefer toprağı, üç sefer silahı öpsünler. (vasiyetim)

Başkanım

Öğretinizin geleceğini şimdiden görüyorum...

İçinden geçtiğimiz süreç çok kritik ve oldukça da hassas. Adına TC denilen ömrünü doldurmuş, gereksizleşen yapılanma, arkasına ABD emperyalizmi, İsrail Siyonizm'ini ve bölge gericiğini de alarak, gerçekten uluslararası bir komployla tüm değerlerimizin ortak bileşkesi olan Önderliğimizi hedef almak istemektedir. Diğer taraftan da halkımıza karşı topyekün bir saldırı pozisyonuna geçmiş bulunmaktadır.

Süreci takip etmeye çalıştım. Ancak yönelimin derinliğinin ilk etapta bu kadar olacağını kestirememiştim. Uluslararası büyük komployu açıkladıktan sonra, içinden geçtiğimiz sürecin önemini kavradım. Bu denli azgın saldırıların olduğu bir süreçte zindanda eli kolu bağlı olmak, bir şeyler yapamamak kahrediyor insanı.

Aposuz bir dakikanın PKK için, bizler için ne anlama geldiğini 9 Ekim'den bu yana düşündüm. Ulaştığım sonuçlar korkunçtur. Karanlık güçler bunu çok iyi bildikleri için yönelimin odağına sizi koymaktadırlar.

... Siz birliğimiz, varlık nedenimiz, varolma gerekçemizsiniz. Bütün saldırıların özü budur.

Bu eylemle Fikri arkadaş, Se-ma arkadaştan sonra olacağımı düşünmüştüm. Fikri arkadaştan hemen sonra yapacaktım, ancak şu kaygılardı...

Bütün bunlardan dolayı kendimi... merkezileşmişim. Ancak yaşadığımız süreç bu eylemi o zaman değil, şimdi yapmamı emrediyor ve bana dü-şen ise tarihin bu emrini yerine getirmektir.

Başkanım;

Eylem... talimatınızı gayet açık... Giderken talimatınızı dinlemediğim için özeleştirim ver-mek istiyorum. Ancak buna rağ-men momentumu da kaçırmak istemiyorum.

(İnsanlığa)... şu mesajı vermek istiyorum: Bizler Güneşimizi ne pahasına olursa olsun, bedenlerin erimesi paha-sına, yağlarımız damla damla ateşten eriyip, etten, kemikten kopması pahasına sonsuza dek sahipleneceğiz.

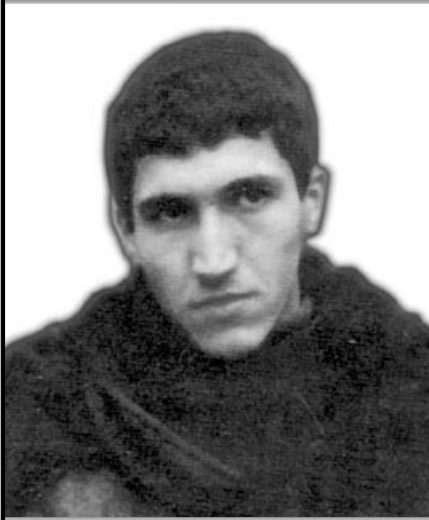
**GÜNEŞ KARARTILMADI
KARARTILAMIYOR VE ASLA
KARARTILAMAYACAK**

*Devrimci selam ve saygılarımla
Mehmet Aydın*

“Eğer biz yaşamı
alt düzeyde bir
kavrayışa
götürmüyorsak,
bir toplumu yeniden
yaratmak ve
devrimci bir tarzda
üretmek gibi bir
amaçla yola
çıkımsak; bu
amaçların içinde en
değerli varlığın ve de
gerçek yaşayanların
şehitler olduğunu
kabul edeceğiz.”

Başkan Apo

Adı, soyadı: **Yavuz GÜZEL**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Amed-Kulp, 1975**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **6 Aralık 1999,**

Ankara Numune Hastanesi

Yavuz Güzel arkadaşın mektubu...

Bartın Cezaevi’nde, Başkan Apo’ya verilen idam kararının Yargıtayca onanmasını ve süreci provake etmek isteyen tasfiyecilere karşı, ayrıca partimizin 21. Kuruluş Yıldönümünü kutlamak amacıyla 30 Kasım 1999 tarihinde kendini yakan Yavuz GÜZEL arkadaş, kaldırıldığı Ankara Numune Hastanesi’nde 6 Aralık 1999 tarihinde şehit düştü.

Eylemini gerçekleştirmeden önce, Başkan Apo’ya ve yoldaşlarına hitaben yazdığı mektubunu yayınlıyoruz:

Özgürlük sembolümüz büyük barış kişiliği Başkan APO’ya

Ben dördü bayan, beşi erkek olmak üzere, 9 kardeşli bir ailenin son çocuğu olarak 22 Mayıs 1975 yılında Amed’de doğdum. Aslen Kulp’lu olup, uzun yıllardır Amed’de oturuyoruz. Ailemin ekonomik durumu orta hallidir. Babam 1979 yılında karayollarından emekli oldu. Uzun yıllar belediyede encümenlik yaptı. Bir ara Pamukbank’ta şoför olarak çalıştı. Fiziki rahatsızlıklarından dolayı, ’93’lerden bu yana herhangi bir iş yapmamaktadır. İki ağabeyim belediyede çalışıyor. En büyük ağabeyim ise esnaflık yapıyor. Fakat kendileri evli olduğundan, ancak kendi geçimlerini sağlayabiliyorlar. Bir ağabeyim ise şu an bulunduğum cezaevinde; beraber yatıyoruz. Kendisi benim bir büyüğüm olup evli değildir. Ablamlardan ise üçü evli olup ayrılmışlar. Ailenin geçmişe dayanan bir yurtseverliği vardır. Partiye sempati de duyuyorlar. İmkanlar dahilinde kendilerini parti çalışmalarına, yine legal alandaki çalışmalara katsalar da, yurtseverlik duygularını yeterince

işletmede yetersiz kalıyorlar. Yani söz ile eylem arasında bir denge-sizliği yaşıyorlar.

Ben, ailenin en son çocuğu olduğumdan, aile içerisinde sevile-rek ve belli bir serbesti içerisinde büyütüldüm. Küçüklüğümde çalışmayı pek severdim. Hala hatırlıyorum: Ailenin çalışmamam yönünde tüm ısrarlarına rağmen, gece yarısı üç buçuk-dörtte kalkar, gizliden tepsimi alır, gider sokak-larda tatlı satardım. Küçüklüğümde çocukluk yaramazlıklarım -kavga vb.- olsa da genelde içe dönük, kendi halinde bir çocuk-tum. Bu durumum ’90’lara kadar devam etti. Ailenin tüm ısrarlarına rağmen, ilkokuldan sonra okul okumamada kararlıyım. Öyle ki, ailenin dayatmaları sonucu, gittiğim ortaokulda çizmiş olduğum başarısız tablo sonucu, aile ısrarın-dan vazgeçti ve ben de okul yaşa-mımı ortaokul birde bitirdim. Bu konuda bir örnek vermek istiyorum: Hani yıl sonu dağıtılan kar-nelerde başarılı olan öğrenciler ba-balarına müjde verip bir şeyler koparmaya çalışırlar ya, ben de or-ta birde sekiz dersten almış oldu-ğum olumsuz puanı babama müj-deleyerek -o anki sevincimi hiç unutamıyorum- beni ödüllendir-mesini, yani okula göndermemesi-ni istiyordum.

1990’lara gelindiğinde biraz dı-şa açılmanın da etkisiyle -ki, top-lum gerçekliği, arkadaş yapısı, ko-şulların yatkınlığı buna son derece elverişliydi- Amed’in keko kişili-ğine büyük bir özentî duymaya başladım. Belli oranda içine gir-meme rağmen, ailenin katı, feodal terbiyesinin üzerimdeki etkisinden dolayı, -aile her ne kadar feodal, küçük burjuva karaktere sahip olsa da, feodal yön ağır basan yön olu-yordu- tümüyle öyle bir yaşama, yoğun bir özentîye rağmen girme-dim. Çünkü aile gerçekliğiyle ters düşüyordum.

1990'lı yıllar, çocukken TRT-1 ekranlarında sık sık duyduğum ve yoğun bir sempati beslediğim "terörist"lere, yani mücadeleye yoğun bir ilgimin geliştiği yıllar oluyor. Hızla gelişen ve her geçen gün büyüyen mücadele gerçekliğimizde, düzen yaşamının Amed koşullarına uyarlanmış keko yaşam kültürüne, bir bütün bulaşmamı engelleyen bir diğer faktör oldu. Bu yıllarda bir şeyler yapmak, katkı sunmak istiyordum. Ama nasıl? Bu soruya cevap ararken; mücadelelerimiz, yürüyüş, serhildan vb. biçimlerde iyiden iyiye kendisini hissettiriyordu. Bu süreçte hiçbir gösteriyi kaçırma-maya çalışıyordum. Ama doyurucu olmuyordu. Daha çok, daha fazla, daha farklı bir şeyler yapmak istiyordum giderek.

Partiyle hiçbir resmi ilişkim olmamasına rağmen polis, subay vb.lerinin ev, araba ve iş yerlerine yönelik kundaklama eylemleri geliştirmeye başladım. Bu durum '93'lere kadar böyle devam etti. 1993 yılında bir arkadaş aracılığıyla parti ile resmi ilişkiye geçip, Amed şehir merkezinde komitede yer alarak çalışmalara başladım. Aynı yılın 21 Ağustos'unda yapılan bir ev baskınıyla yakalandım. 23 günlük sorgu sürecin-

den sonra, kısmi çözülerek 13 Eylül'de Amed Zindanı'na kon-dum. Dört ay gibi kısa bir süre burada kaldıktan sonra 21

Ocak 1994'te Elazığ Zindanı'na sürgün edildim.

İki yıl burada kaldıktan sonra 24 Kasım 1995'te

Batman Zindanı'na sürgün edildim.

Burada da iki yıl kaldım.

Daha sonra ceza almış

olduğumdan dolayı

17 Eylül 1997 yılın-

da Trabzon Cezaevi'ne

sevk edil-

dim. Bir bu-

çuk yıla

yakın bu-

rada kal-

dım. En son

bir ağabeyi-

min Bartın Zindanı'nda

bulunmasından

dolayı, arka-

daşların da uy-

gun görmesi

üzerine 6 Nisan

1999'da Bartın Zindanı'na gel-

dim.

Şu an yedi aya

yakın bir süredir

Bartın Zindanı'nda

bulunmaktayım. 36

yıl ceza almışım. 7

yıllık zindan yaşamım-

da, bulunduğum tüm

alanlarda, gücüm

oranında partiyi sa-

vunmaya, temsil et-

meye çalıştım. Bu

yönlü hiçbir direnişten kendimi

geri tutmadım. Her zaman en önde

ben olmak istedim. Elbette bunda sorgu sürecinde göstermiş olduğum kısmi -ki, o zaman bu bilince

de sahip değildim- zayıflığın da yoğun etkisi vardır. Bir örnek vermek istiyorum: Büyük şehidimiz Akif Yılmaz yoldaşın, 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi'ne katılmasında etkili olan en büyük faktör, görevlendirildiği, Mazlum Doğan yoldaşı zindandan kaçırma eyleminin -kendi iradesi dışında da olsa- başarısızlıkla sonuçlanmasıdır. Bu ruh hali ve bu psikoloji ile 14 Temmuz gibi önemli bir eylemde büyük bir inanç ve iradeyle direnerek şehadete kadar gitmiştir. Elbette bu belirttiklerim madalyonun bir yüzü.

Bu 7 yıllık zindan yaşamımda hiç mi zayıflıklarım yaşanmadı? Kuskusuz ki yaşanmıştır. Özellikle küçük burjuva sınıf karakterimden kaynaklı sosyalleşeme, duygularla hareket etme, sorunlar karşısında çözümsüz kaldığında daralma, tepkisel çıkışlar yapma, kendini yeterince işletmeme vb. kişilik zaafı bu süreçte partiyle doğru bir tarzda bütünleşmemi, partileşmemi engelleyen önemli etkenler oldu. Ayrıca belirtmeliyim ki, mücadele yaşamımda hiçbir dönem '98 yılı kadar zorlanmadım. Özellikle '98 Newroz'unda Semalarla başlayan ve 9 Ekim uluslararası komplosu karşısında "Güneşimizi Karartamazsınız" şiarıyla bedenini ateşe verip, Başkan APO etrafında ateşten bir barikat ören değerli yoldaşlarımızın şehadeti, benim ruhsal ve psikolojik yapım üzerinde derin etkiler bıraktı. Özellikle de Sema yoldaşın eylemi beni iliklerime dek sarstı. Kendisini daha önce tanımama rağmen, hani insan aşık olunca yüreğinde-kalbinde bir sızı duyar ya, kendisine karşı bende öylesine bir sevgi ve hayranlık gelişti. Rüyalarım girmeye başladı. Adeta beni çağırıyordu.

Bilemiyorum... Belki de ilk kez, özgürleşmek isteyen bir bayan arkadaşın zindanda böylesi bir ey-

lem yapması bende bu tarzda bir etkilenmeye neden oldu. Henüz böyle bir durumu yaşarken, bu sefer, “Güneşimizi Karartamazsınız” eylemcilerinin soylu şehadeti ve tüm bunlara komplo gerçekliği de eklenince daha derinden etkilendim. Özellikle bir şeyler yapma istemim olmasına rağmen bunu zindanda yapamamam, partinin kendini yakma eylemlerini durdurmaya yönelik kesin talimatı, diğer eylemliliklerin -açlık grevi vb.- tatmin etmemesi bende yavaş yavaş içe kapanmaya, sessizleşmeye yol açtı. Arkadaşlarla sıcak ilişkiler geliştirmede zorlanmama rağmen, daha çok duygularım la baş başa kalmayı, fırsat buldukça yalnız kalmayı tercih ettim. Bugün ancak almış olduğum bu eylem kararıyla bu yoldaşlara karşı hissettiğim ve derinden yaşadığım suçluluk psikolojisini aşarak, onlara olan borcumu ödemiş olacağım.

Değerli Başkanım, kendimi bi-

raz kapsamlı tanıtmaya çalıştım. Onun dışında öyle uzun uzadıya yazma niyetinde değilim. Çünkü, bugüne kadar söylenmesi gereken her şeyi Siz ve yüce şehitlerimiz söylemiş, yine uygulamıştır. Uygulamayan birileri varsa o da bizleriz. Bu nedenle bir kez daha yüce şehitlerimizin önünde saygıyla eğiliyorum. Kararlaştırmış olduğum bu eylem ile size ve şehitlere layık olabilirsem, o zaman mutlu olabileceğim.

Değerli Başkanım

Hiçbir zaman kendimi bu anki kadar rahat hissetmemiştim. Süslü, özenle seçilmiş kavramlar kullanmaktan ziyade, içimden geldiği gibi size hitap etmeye çalıştım. Yani biraz doğal davranmaya, kendimi olduğum gibi yansıtmaya çalıştım. Bugün kendilerini olduğundan farklı gösteren, -ki, devrimcilikte en kötü, gayri ahlaki tutum budur- küçük beyinleriyle, dünyayı kendileri-

nin yarattığını sanan, isimlerini bile anmaya gerek görmediğim bazı kariyerist lümpen kişiliklerin, bugün en faşist kesimin temsilciliğini yapan ülkücü mafyanın sol versiyonu ile bütünleşerek, barış ve yeniden yapılanma sürecini provake edilebilmesi için nasıl gözü kara, yaşam ve varlık gerekçemiz siz Önderliğimize, partimize ve değerlerimize saldırdıkları gözler önündedir.

Değerli Başkanım

Yeni bir yüzyıla girerken, geride bıraktığımız bin yılın son 27 Kasım Diriliş bayramını coşku ve sevinçle kutladığımız bu günlerde sizin esaretinizin burukluğunu her an yüreklerimizde hissettik, yaşadık. Halklarımız açısından tarihi önemdeki böylesi bir günde sizin şahsınızda halklarımızın “*demoklesin kılıcı*” gibi idam tehdidi altında yaşamaya mahkum edilmesi bizi derinden üzmüştür. Ve bir kez daha, komploya objektif olarak

zemin sunan gerçekliğimizi bize hatırlatmıştır. Barış için fedakar adımların tek taraflı olarak atıldığı böylesi bir süreçte, idam kararının Yargıtayca onanması; açık ki, inkar ve imha siyasetinin ısrarla sürdürülmesi anlamına geliyor. Tüm bunlara rağmen, büyüklüğünüz, barışta ısrarınız bizlere manevi güç oluyor ve mutlaka, ama mutlaka *“bu topraklarda özgürlüğün kazanacağına”* olan inancımızı daha da pekiştiriyor.

Değerli Başkanım

Siz, ölü bir halk gerçekliğinden çıkış yaparak, ölümüne özgürlüğü savunabilen insanlar yarattınız. Tümünüze sizin bitmez tükenmez emek ve çabalarınızın bir eseri olan bizler, sizin ışıklı yolunuzda gerçek benliğimizi, insanlığımızı tanıdık. Sizinle açtık gözlerimizi dünyaya. İlk kez sizinle duyduk, sizinle konuşmasını öğrendik. Siz sevindikçe biz sevindik, siz üzülürken biz de üzüldük. Başkan APO’suz bir yaşama asla ve asla tahammülümüz yoktur ve olamaz. Başkan APO’suz bir yaşam, hayat damarları kesilmiş bir yaşamdır. Böylesi bir yaşam altın tepside sunulsa bizlere, biz onu elimizin tersiyle itebilecek beyin ve yüreğe sahibiz. Bunda asla tereddüt etmeyeceğiz. Bu beyin, yürek ve iradeyi bizlere siz verdiniz.

Değerli Başkanım

Görmüş olduğum bir rüyadan bahsetmek istiyorum. Rüyamda siz, bana doğru geliyordunuz. Elinizde *“Ya değişim, ya ölüm”* başlıklı bir yazı vardı. Yazının okuyabildiğim ilk satırlarında ise, *“Başlatmış olduğumuz ve henüz başlangıcını yaşadığımız bu sürecin ortaya çıkardığı değişim çalışmalarınızdan ötürü sizleri kutlarım. Yaşamış olduğumuz coğrafyada, gelinen aşamada değişim bir zorunluluktur. Değişim hava ve su kadar gereklidir. Nasıl ki, havasız ve susuz yaşanmıyor-*

sa, değişim olmadan da yaşayamayız” diye yazıyordu. Ardından gülümseyerek, güven verircesine ellerinizi omuzlarıma vurup, geldiğiniz gibi gittiniz. Ben bu rüyayı, almış olduğum eylem kararının gerekliliği olarak yorumladım. Gerçekten tarihin çok önemli bir dönemesinde bulunuyoruz. Bir yandan değişim ve yeniden partileşme sorunları yaşarken, bir diğer yandan da parti tarihimizin her döneminde olduğu gibi yoğun bir saldırı ve tasfiye ile karşı karşıyayız. Komplonun boşa çıkarılmasının tek yolu bu süreci başarıyla kapatabilme-ktir. Partimizin bu süreçten de başarıyla çıkacağına olan inancım tamdır. Ancak bir çıkış yapılması gerektiği inancını taşıyorum.

Partimizin 21. yıldönümünü kutladığımız bu günlerde bedenimi ateşe vererek, bu çıkışı gerçekleştirmek istiyorum.

Partimizin gelişim tarihine baktığında görülecektir ki, her zorlu süreçte mutlaka bir çıkış gerçekleşmiş ve bu çıkışa bağlılığın bir gereği olarak partimiz güçlü bir atılım gerçekleştirmiştir. Haki yoldaşın şehadetine verilen karşılık, parti ilanıdır. Zindan direnişçileri anısına ülkeye dönüş ve silahlı mücadelenin başlatılması kararı alınmış ve uygulanmıştır. Agit yoldaşın şehadetine bağlılığın gereği, ordu ilan edilmiştir. Beriwan yoldaşın anısına parti halklaşmıştır. Zilan ve Sema yoldaşların anısına PJKK ve en son *‘Ateş yılının ateşten kahramanları’* anısına bilinen bu süreç başlatılmıştır. Her şehadet birer kaldıraç rolü oynamıştır partimizde... Ben de almış olduğum kararın bir gereği olarak gerçekleştireceğim eylemle, yeniden yapılanmanın harcı olmak istiyorum. Bu değişimi, değişen dünya konjonktürü, ülke ve Türkiye koşulları zorunlu kılmaktadır. Bu süreçte *“ya değişir, yeni-*

den yapılanırsın; ya aşılsın!” gerçekliği yakıcı bir biçimde kendisini dayatıyor. Acil, el atılması gereken bir sorun olarak önümüzde duruyor.

“Ya değişim, ya ölüm!”

Değerli Başkanım

Bugün siz fiziki olarak aramızda olmayabilirsiniz. Ama sizin yaratmış olduğunuz sistem, ideoloji, yaşam felsefesi, ruh, yürek, beyin ve irade milyonlarca Kürdün beyninde ve yüreğinde yaşıyor. Belki bugüne kadar halk olarak, parti ve yoldaşlar olarak, bir çocuk gibi hep size dayanarak yürüdük. Ama gelinen aşamada artık kendi ayaklarımız üzerinde yürümemiz gerektiği gerçekliği ile karşı karşıyayız. Ben bir yoldaş olarak bunun bilincindeyim. Parti ve halkımızın da bu bilinçte olduğuna inanıyorum. Siz, bugünkü trajedinin nedenlerini, *“Sahte dostlar, yetersiz yoldaşlar”* olarak belirtmişsiniz bir mesajınızda. Gerçekten çerçevesini çizmiş olduğunuz yeni dönem politikasının bir militanı, barış ve kardeşliğin gerillası olabilirsek, kendimizi tüm benliğimizle yeni dönem PKK’sine katabilirsek, kısaca komployu boşa çıkarabilirsek, belirtmiş olduğunuz *“yetersiz yoldaşlar”* olmaktan çıkıp size layık olmuş olacağız! Siz öyle bir halk yarattınız ki, 15 yıllık savaşın tüm acı ve yıkımlarına rağmen, bugün her zamankinden daha kararlı ve daha emin adımlarla sizin ışıklı yolunuzda yürüyor, tüm insanlığa ve kardeş Türk halkına ses veriyor. Bu ses-te kin ve intikam duyguları yoktur. Bu seste özgürlük var. Bu seste barış, kardeşlik ve demokrasi var. Bu halkın özgürlüğünü kazanmaması için hiçbir neden yoktur. Yeter ki biz rolümüzü oynayabilelim.

Değerli Başkanım

Eylem anım yaklaştıkça, Sema yoldaşın beni daha gür bir sesle çağırıldığını duyuyorum. Özgürleşme istemi güçlü olan kafesteki bir güvercin gibi uçmak, ülkemizin özgür semalarında kanat çırpıp, Güneşe, Güneşin sonsuzluğuna ulaşmak istiyorum. Ordadır Sema yoldaş ve tüm şehitlerimiz... Oradadır tüm özlemlerimiz ve oradadır özgürlük!..

Yaşasın Kutsal Yaşam Gerekçemiz, Varlık Nedenimiz, Tüm Değerlerimizin Bileşkesi, Baş Tacımız Ulusal Önder Büyük İnsan BAŞKAN APO!

Değerli Yoldaşlar

Yoğun değişim sorunlarının yaşandığı, partimize, tüm değerlerimizin bileşkesi Başkan APO'muza yoğun saldırıların geliştiği, binlerce şehidimizin kanıyla bugünlere gelen mücadelemizin tasfiye edilip, yaratılan değerlerimize el konulmak istendiği, idam tehdidi altında yaşamaya mahkum edildiklerimiz, inkar ve imhanın yürürlükte olduğu bir süreçten geçmekteyiz. Böylesi bir süreçte bir çıkış yapılması gerektiğine olan inancımı belirtmek istiyorum.

Bu bağlamda sizlerle beraber bulunalı yedi aylık kısa bir süre oldu. Belli ki, bu kısa sürede birbirimizi iyi tanıyamadık. Keşke daha iyi tanıyabilseydik. Bir ilkler partisi olan partimiz PKK, yeni bir ilke daha imzasını atıyor. Başkan APO'nun çeşitli zamanlarda dile getirdiği ve İmralı duruşmalarında formüleştirdiği Demokratik Cumhuriyet projesi, yıllardır kanayan bir yara olan Kürt sorunu için en ideal çözüm olmaktadır. Başkan APO, o daracık mekanda, ağır tecrit koşulları altında bile bir saniye boş durmayıp derinliğine yoğunlaşarak halklarımızın özgürlüğü için projeler üretirken, bi-

ze düşen ise bu projelerin militanlığını yapmaktır. Yoksa dar milliyetçi yaklaşımlarla "anlamadım, anlayamıyorum" deyip kendini geri tutmak değildir. Bu, yurtseverliğe de sığmaz.

Değerli Yoldaşlar

Başkan APO'ya hitaben bıraktığım mektupta, istediğim düzeyde olmasa da biraz geniş yazmaya çalıştım. Bu nedenle zaman darlığını da göz önünde bulundurarak mektubumu kısa tutacağım. Şehit Sema yoldaş, "Kendisi basit, ama düşleri büyük olan bir insanın da eyleminin olabileceğini kanıtlamak istiyorum" demişti. Bu, benim gerçekliği de ifade ediyor. Kuşkusuz sizlerle olduğum bu kısa sürede kendimi, gücümü ve yeteneklerimi yeterince işletemedim. Hep basit bir insan tablosu çizdim. Elbette bunun çeşitli nedenleri vardır. Özellikle 1998 Newroz'undan, yani Sema yoldaşın takipçisi olacağım sözünü verdiğimden bugüne dek, mevcut yaşam bana tatmin edici, doyurucu gelmedi. Hep duygu dünyamda, düşlerimde bir arayış içerisinde oldum. Ve gördüm ki, gerçek yaşam yüce şehitlerimizin özgür yaşamıdır! Mevcut olan ise sahteliklerle dolu! Bu gerçeklik bende yavaş yavaş içe kapanmayı, fırsat buldukça yalnızlaşmayı ve duygularla, düşlemlerle baş başa kalma istemime yol açtı. Ve sanki, mevcut yaşama değil de, şehitlerimizin yüce yaşamına aitmişim gibi bir his geliştirdim bende. "Özgürlük tutkum çok büyük. Bu tutkuyu yaşam gücüne dönüştürebilmek için tek varlığımı, kendimi Başkan APO'ya adıyorum" demişti Sema yoldaş son mektubunda. Ben de almış olduğum bu eylem kararıyla tek varlığımı, kendimi Başkan APO'ya adarken, Sema yoldaşın şahsında tüm şehitlerimize bağlılığın bir gereği olarak 21 Mart'tan 27 Kasım'a uzanan bir halklar köprüsü olmak istiyorum. Gerçekleştirece-

ğim eylemle özünde barış, kardeşlik, hoşgörü, saygı ve sevgi olan Newroz ile tüm halkların kurtuluşunu, özgürlüğünü simgeleyen 27 Kasım'ı buluşturacağım. İlkler partisi olan PKK'de bir ilki de böyle gerçekleştirmek istiyorum.

Değerli Yoldaşlar

Sizden tek istemim; ölürsem, -ki öleceğim- barış tanrıçamız Sema yoldaşın yanına gömülmemdir. Tek vasiyetim budur. Bir de son bir kez İzzet yoldaşın sazından "Ela gözlüm ben bu elden gidersem" türküsünü dinlemeyi çok isterdim. Ama nasip olmadı.

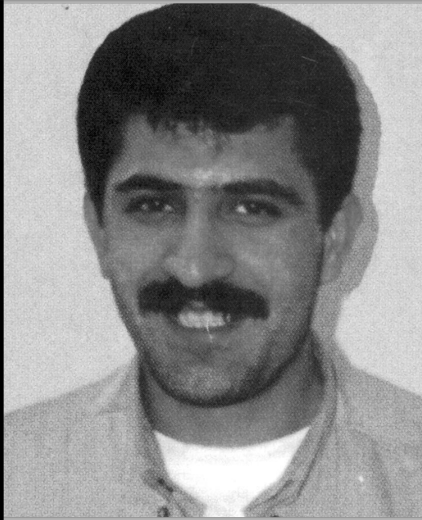
- Yaşasın yaşam gücümüz ulusal önder büyük insan Başkan APO!
"Ya özgürlük ya ölüm!"
- 21. yüzyıla merhaba derken, partimizin 21. yıldönümü tüm insanlığa kutlu olsun!
- Yaşasın Demokratik Cumhuriyet, özgür vatan!
- Yaşasın değişim ve yeniden yapılanma Kongresi olan 7. Kongremiz!
- Yaşasın kadın özgürlük partisi PJKK!
- Kahrolsun her türlü savaş rantçılığı, provokatör, "sol tasfiyecilik", ihanet ve komploculuk!

**Sizi çok seven yoldaşınız
Yavuz GÜZEL
27 Kasım 1999**

27 Kasım 1999'da Bartın Cezaevi'nde, Başkan Apo'ya verilen idam kararının Yargıtayca onanmasını ve süreci provoke etmek isteyen tasfiyecilere karşı, ayrıca partimizin 21. kuruluş yıldönümünü kutlamak amacıyla 30 Kasım 1999 tarihinde kendini yakan Yavuz GÜZEL arkadaş, kaldırıldığı Ankara Numune Hastanesi'nde 6 Aralık 1999 tarihinde şehit düştü.

“Güneşin kanıtı Güneşin doğuşuysa, Güneş çoktan doğmuştur.”

Berzan ÖZTÜRK

Adı, soyadı: **Berzan ÖZTÜRK**

Kod adı: **Murat**

Doğum yeri ve tarihi: **Mirzabeg Köyü-
Tutak, 15 Mayıs 1975**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şehadet tarihine yeri: **4 Ocak 1999,**

Koblentz Askeri Hastanesi-Almanya

**1 Kasım 1998 tarihinde
Stammheim Cezaevi'nde kendini
yakan PKK'li savaş esiri Berzan
Öztürk (Murat) arkadaşın bır-
raktığı mektup...**

**Kürdistan Kamuoyuna
ve Devrimci Basına**

15. yılda Kürdistan'da ve-
rilen özgürlük savaşının
kazanımları, tarihten si-
linen ve uzaklar halkı olarak bilinen,
hatta hatta bireylerin kendilerini in-
kar edip huzurlu saydıkları bir top-
lum ve inkar edilmiş bir halk olan
Kürdistan halkı, işte böyle acımasız
bir biçimde Ortadoğu'nun gerici ve
gerici olduğu kadar talanı, sömürüyü
meslek ve kültür edinmiş TC faşiz-
minin hiç beklemediği hatta, 'bitir-
dim' teorilerini yaptığı bu halk, bu
talana karşı koyabilecek, kendi bağ-
rında besleyip ve özgürlüğe tutkulu
bir biçimde önce Önderliğini çı-
kardı, sonra partisini ve tabii ordusu-
nu örgütledi. Bu gelişmelere tümünden
önderlik eden ve aydınlatan Başkan
Apo ve şehit düşen binlerce yoldaşı-
mız olmuştur.

En belirleyici güç olan tüm şe-
hit yoldaşları, Kürt halkı ve tüm
ilerici insanlığın değerlerini şah-
sında bütünleştiren ve bunun için
gece-gündüzlü Kürt halkının ve
insanlığın kurtuluş umudu ve za-
fer garantisi olan Başkan Apo'ya
karşı tarihten günümüze kadar TC
faşizmi her türlü entrika ve çirkin
oyunlara başvurmak istemiş ve
pratikte uygulamıştır. '96 yılında
gelişen özgürlük direnişi ve onun
önderliği ulusal kurtuluş mücade-
lesi dünyaya mal edilmiş, TC fa-
şizmine önemli darbeler vurmuş-
tur. Bunun karşısında tıkanan özel
savaş, TC faşist parlamenter siste-
mi, sorunun çözümünü Başkan
Apo'nun imhasında bulmuş ve o
süreçte Başkan Apo'ya çirkin bir
suikast düzenlenmiştir. Bu çirkin
saldırı başlangıcındaki başarısızlı-
ğıyla sonucu, yani başarısız sonu-
cu belirlemiş ve Başkan Apo, ön-
görüğü sayesinde TC faşizmini
tekrar kalbinden vurmuştur.

Bundan sonraki süreç kamu-
yunun da bildiği, gibi Agit yoldaş-

la başlayan özgürlük atılımı Zilan
yoldaş ile zirveleştirilmiş ve ya-
şam eylemleri geliştirilerek TC
ciddi bir çıkmazı ve bunalımı,
ciddi krizleri yaşamıştır.

Ve en son TC uluslararası kamu-
oyunda gerillanın kapsamlı direnişi
ve Ulusal kurtuluş mücadelesinin
diplomatik atağı karşısında ciddi
bir çıkmazı yaşarken, içten de çete
batağına boğazına kadar batarak, iç
bunalımı daha derinleşmiş ve kur-
tuluş yolları aranılmıştır. ABD-İs-
rail destekli bir suikast planı daha
geliştirilmiş ve bu çirkin planın he-
defini yine ulusal Önderimize çe-
virmişlerdi. 9 Ekim günü yapılmak
istenilen eylem, Başkan Apo'nun
ön görüşü sayesinde boşa çık-
arılmış ve ciddi bir savaş, yani Orta-
doğu savaşı engellenmiştir. Ve bu
vesileyle Türkiye ve Kürdistan zin-
danlarından başlatılan Önderliğe
bağlılık eylemleri düşmanı şa-
şırtmış, halkımızı ayaklandırmıştır.
Her Kürt bir Başkan Apo askeri ya-
pılmıştır.

Bu çerçevede yoldaşlarımı takip
etmeyi, bulunduğum koşullarda ba-
na dayatılan bir görev olarak değer-
lendiriyorum.

Ve diyorum ki; Güneşin kanıtı
Güneşin doğuşuysa, Güneş çoktan
doğmuştur.

Başkomutanı olduğu, yarattığı,
doğuşuyla aydınlattığı binlerce or-
dulu ARGK'li yoldaş, milyonlarca
ERNK'li olmuştur.

Bu çerçevede nasıl ki güneşin
inkarı olmuyorsa, Başkan Apo'nun
inkarı da söz konusu olamaz.

Dolayısıyla, Güneşimizi karar-
tanlara diyoruz ki, bizler halk ola-
rak bitirilmedikçe, Güneşimiz dün-
yayı aydınlatacaktır. Ve yalnız Kürt
halkı için değil, bütün insanlık için
aydınlatacaktır.

Ben de bu kirli saldırıyı protes-
to ediyor, insanlığı göreve çağırı-
yorum.

- Her Bijî Serokê Netewî!

- Her Bijî PKK, ARGK, ERNK!

- Her Bijî Gelê Kürdistan!

**Berzan ÖZTÜRK (Murat)
Stammheim Cezaevi'nde
kalan bir PKK'li tutsak**

Berzan arkadaşın anısına bağlılık demek militan kişiliğe ulaşmak demektir

Tüm kadro ve çalışan yapımıza!

Mücadelemiz son derece tayin edici bir süreçten geçiyor. Parti Önderliği-mizin tarihi büyük Roma yürüyüşün-den sonra, Kürdistan sorunu tarihte görülmemiş düzeyde uluslararasılaştı. Her güce sorun karşısında netleşmeyi dayattı. Meselenin mutlak bir çözüme ihtiyacı olduğunu, bu sorun çözülmedikçe başta Avrupa olmak üzere, hiç bir gücün rahat yüzü görmeyeceğini ortaya koydu. Önderlik Roma yürüyüşüyle sadece dışa dönük bir netleşmeyi dayatmadı, tam tersine özünde ve daha çok içe dönük netleşmeyi ve yeniden yapılanmayı dayattı.

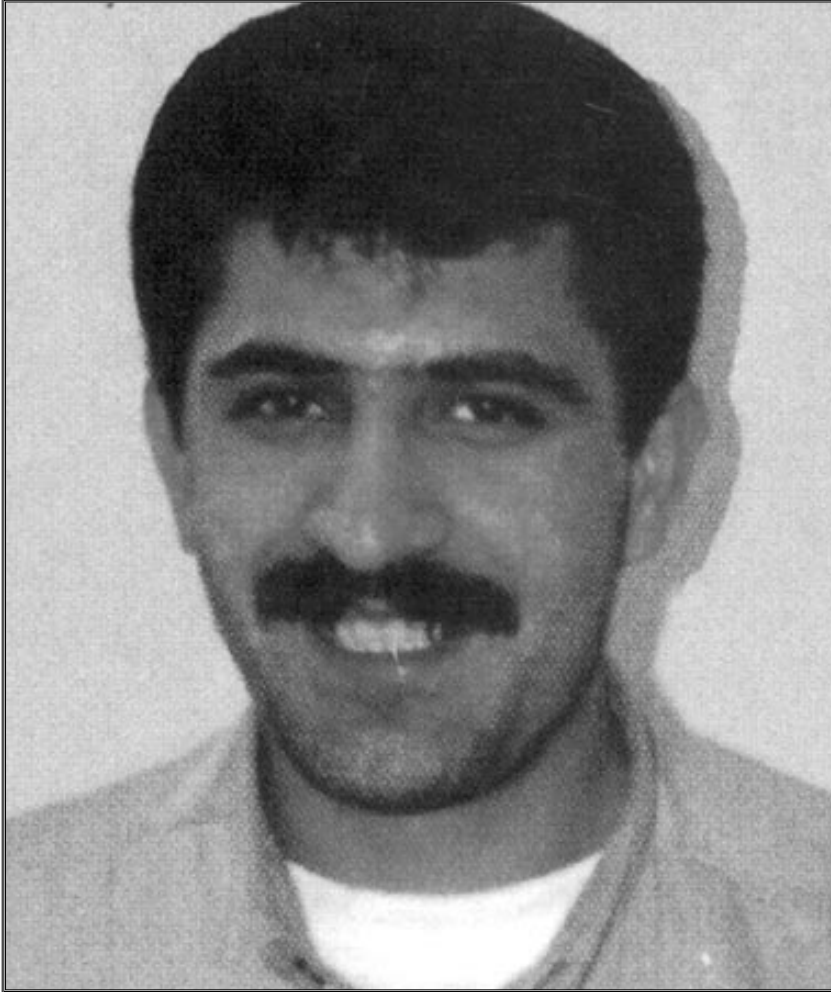
Biz Önderliğin Roma yürüyüşünün tarihi anlam ve önemini ne kavrayabildik, ne de buna denk düşen bir karar ve tavrın sahibi olabildik. Halkın dahi Önderliğine sahip çıkma duyarlılığının gerisine düştük. Adeta Önderliğin gelişiyile, Avrupa'nın Önderlik Sahası haline geldiği ve bu nedenle her şeyin kendiliğinden çözülebileceği, aşılabileceği yanılgısını yaşadık. Bu büyük bir yanılgıydı. Her şeyi, bütün yükü Önderliğin, hatta halkın üstüne yıktık. Rolümüzü oynayamadık. *"Önderlik geldi, halk da rolünü artık daha iyi oynar, işler yolunda gider"* yaklaşımı içinde olduk. Oysa süreç bize netleşmeyi, daha çok ciddiyetle

işlere sarılmayı, kendi içimizde muazzam birleşmeyi, çalışma tarzında mutlak kolektifleşmeyi, yoldaşlık ilişkilerini ve örgüt otoritesini otur-tup derinleştirmeyi, yetmezliklerin üzerine amansız gitmeyi, uzlaşmacı ve sağ liberal yaklaşımları, örgütsel oportünizmi kırmayı, en kısa zamana en büyük ve değerli çalışmaları sıgırmayı, örgütü geliştirip yeniden yapılanmayı dayatmaktaydı.

Ama gelişmeler tam tersi yönde oldu. Örgüt ciddiyetinde, otorite ve disiplininde aşınma sürdürüldü. Çalışmalarda kendiliğindencilik, işleri zamana yarma ve ertelemecilik aşılamadı. Kampanya, diploması, kitle faaliyetleri, kurum ve birliklerin üretimlerindeki sonuçlara bakınca bunu görmek olanaklıdır. Yaşanan yetmezlik ve olumsuzluklar yukardan aşağıya bütün yapıya yansdı ve genelleşti. Sürece müdahale edip düzeltme çabası içine etkili tarzda giriş yapılamadı. Uzlaşarak ya da didişerek bir siyasi, örgütsel çalışmanın başarıya ulaştırılamayacağı bilinmesine rağmen, bu güç gösterilemedi ya da duyarlılığı sergilenemedi. Bir devrimci örgüt açısından hayati önem taşıyan merkezileşme sorunları aşılamadı. Halkın ve yapının yaşadığı yüksek moral düzey, örgütlü bir güce dönüştürülemedi.

Tarihi günlerden geçiyoruz. Kader tayin edici bir sürecin içinden geçiyoruz. Bu süreçte yerine getirilmesi gereken görevler tam ve eksiksiz yapılırsa gelecek kazanılabilir. Ama bizim gerçekliği-miz bundan oldukça uzaklığı ifade ediyor. Böylesi süreçler bu tarzda karşılanamaz.

Parti Önderliğimiz ve halkımızın başına getirilmek istenenler çok açıktan yürütülüyor. ABD, TC ve İsrail'in geliştirdiği *"kutsal it-*

tifakla” bütün Ortadoğu halklarının, hatta Kafkas ve Orta Asya halklarının geleceği karartılmak isteniyor. Ve başta da Kürt halkının ve onun ulusal iradesi Başkan Apo’nun başına olmadık işler getirilmek isteniyor. İşte her şey ortada. Avrupa kendi çıkar hesaplarından ve siyasi, ideolojik tercihindan dolayı sıradan bir dayatma karşısında “*kutsal ittifak*” karşısında hiç tereddüt etmeden geri adım attı. Herkesten çok insan hakları ve demokrasi şampiyonu kesilen Avrupa, kendi ilkelelerini ve onurunu da çiğneyerek, Kürtlere bu dünyada yaşayabilecekleri bir yer olmadığını, Kürt varlığının tarihten silinmesi kararı karşısında onaylayan bir tutum içinde olduğunu; Önderliğimize bir ayak basacak kadar yer veremeyerek gösterdi. Uluslararası komplo hala hızından bir şey yitirmeden devam ediyor. Partimiz yeniden yapılanmayı başarabilmek için tarihi dönüşüm kongresini gerçekleştiriyor. Kongremizin bunu başaracağından zerrece kuş-kumuz yoktur. Ancak bu yeniden yapılanma sürecine biz kendimizi

nasıl katacağız? Avrupa Parti-Cephe örgütümüz açısından en can alıcı soru şimdi budur!

Sürece ve Önderliğin yeniden yapılanma çağrısına cevap olabilmek için eskisinden çok daha yüksek bir tempoda ve büyük bir moralde görevlerimize, günlük pratik işlere sarılmamız gerekmektedir. Oldukça sürece yayılan, geciktirilen ve bir çok çalışmayı olumsuz olarak etkileyen kampanya çalışmalarına daha güçlü yüklenip belirlenen hedeflere en kısa zamanda ulaşılmalıdır. Ülke faaliyetlerine karşı gösterilen ilgisizlik ve duyar-sızlık kesinlikle artık aşılmalı ve belirlenen hedeflere mutlaka ulaşılmalıdır. Giderek bir referandum havasına bürünen ülkedeki seçimlere karşı yurtsever halkımızda ilgi yükseltilmeli ve yaratıcı bir tarzda geliştirilecek yaklaşımlarla yüzleri ülkeye çevrilmelidir. Hiçbir biçimde boşa harcanacak en küçük zamanımızın olmadığını yüksek bilinciyle hareket etmek, birbirimizi tamamlamak, sonuç alana kadar görevlerin üstüne gitmek, sorunlarımızı örgütsel işleyiş ve disiplin içinde ele alıp çözümlemek duru-

mundayız. Özellikle kendini eğitme sorununda yaşanan ihmalleri kesin olarak aşmak, Önderliğin çözümlemeleri temelinde kendi gerçekliğimizi ele alıp bir çıkış yaparak anın devrimciliğini yakalamayı başarmak durumundayız.

Barzan ÖZTÜRK (Murat) yoldaşın yaşamı, tarzı bu bakımdan hepimize örnektir. O’nun alçakgönüllüğü, çalışkanlığı, fedakarlığı, yoldaşlık sevgisi, halka, ülkeye, partiye ve Parti Önderliği’ne bağlılığı hepimizin örnek alması, izlemesi gereken parti militan kişilik ölçüleridir. Barzan arkadaşına ve O’nun anısına bağlılık bunu emretmektedir.

Başka türlü hiçbir yaklaşımın bizi partiyle ve Önderlikle karşı karşıya getirmekten kurtarmaya yetmeyeceği bilmelidir.

Bunun için şiarımız “*Ya zafer ya zafer*” olmalıdır. Bize yakışan da, bizden beklenen de, bizi yüceltecek olan da budur.

Bütün yapımıza yürüttükleri çalışmalarda üstün başarılar, devrimci saygı ve selamlar.

Avrupa Cephe Merkezi

Bayrağınız yere düşmeyecek Murat yoldaş

Serhat bölgesi kara kışı ve soğuğuyla tanınır Kürdistan'da. Yüksek dağları, engin yaylalarıyla bir doğa harikasıdır. Yiğittir erkekleri ve kadınları. Asidirler, herkes bükemez bileklerini. Kültürlerine bağlıdırlar. Yurtseverlik ve ulusal bilinçleri eskiden beri vardır. Ne zaman sömürgecilere karşı bir isyan olsa, hemen alırlar silahlarını çıkarlar dağlarına. Savaşlar ölüme kadar, direnirler ölüme karşı. Şeyh Said, Ağrı, Zilan vb. serhildanlarda erkek, kadın, çocuk demeden savaşmışlar belki on binlerce kayıp vermişler ama asla yollarından dönmemişlerdir. Başarısız da olsa isyanlar, yenik de düşseler, Türk devletinin baskı, zora, asimilasyona dayanan politikalarını yıllarca yaşamış da olsalar, asla sönmemiştir yüreklerinde saklı olan özgürlük kıvılcımı.

Ağrı dağına gömmüşlerdi muhayyel Kürdistan'ı ve üzerini betonlamışlardı. Çok kan dökülmüş çok can verilmişti. İstemeseler de bitmiş gibi görünüyordu her şey. Örgütsüz isyan, yetersiz öncü ve bilinçsiz halk, saman alevi gibi yanıp yanıp sönmüştü. Daha sonra uzun bir bekleyiş, durağanlık vardır onlarda da. 38'den sonra durmuştu her şey. Kürdistan durmuş, yaşam durmuş, isyan durmuştu...

Yıl 27 Kasım 1978. Yeni bir isyan, yeni bir yaşam doğuyordu Kürdistan'da. Bu defa eskisi gibi hazırlıksız, örgütsüz değil. Bilimsel sosyalizmin kılavuzluğunda, Başkan Apo'nun önderliğinde, modern bir öncü ile başlamıştı bu süreç. Ne geçmişten doğru dürüst bir miras, ne dışardan bir destek, ne de maddi bir güç. Sadece inanmış yürekler, bilinçle yoğrulmuş beyinler ve doğru bir ideoloji ile yola çıkmışlardı.

Serhat serhat oldu olalı bekliyordu bu müjdeli haberi. Ve ilk el-

den tekrar çıkardılar gömdükleri silahlarını. Akın akın çıktılar dağlara. Her adım toprağını Serhat'ın kanlarıyla sulayarak, yaşamı ölümle yattılar. Belki de hiç göremeyecekleri kurtuluş gününü henüz doğmamış çocuklar görsün diye bedel oldular. Ağrı'da, Tendürek'te, Çemçê'de, Göle'de, Şenkaya'da ve bütün Serhat'ta gerillayı tanıttılar. Özgürlüğü türkü türkü söyleyerek dilan tuttular. Digor, Tutak, Doğu Beyazıt, Diyadin, Patnos, Xınıs, Varto, Malazgirt, Iğdır ve diğerleri bu dilana ortak oldular.

Ahmet Güler, Ahmet Kesip, İdris Ökmen, Suat Şahin, Tekin Kızılay, Ahmet Tosun, Sema Yüce ve daha binlerce kahraman çıkartılar.

Binlerce şehit verdi Serhat. Köyleri yakıldı, yıkıldı. İşkence görmeyen, küfür işitmeyen kimse kalmadı. Namuslarına kastedildi. Ajanlaşan, halkına karşı silah alan akbabalar çıktı. Ama yılmadı. Çünkü bütün Ortadoğu'yu aydınlatan bir güneş doğmuştu Kürdistan'da. Ve bu güneşin çevresinde binlerce ateş topu sıralanmıştı. Adım adım özgürlüğüne koşarken ölümü düşünmezdi Serhat.

Ağrı'nın çok güzel bir coğrafya parçası olan Tutak'da, direnişçi özünü koruyan yurtsever bir ailenin ortanca çocuğu olarak, 1975 yılında Mirza beg köyünde doğar Murat yoldaş. Ağrı ve Zilan isyanlarında aktif rol oynayan Halis beg'in torunudur. Çevresinde yurtsever olarak sayılıp sevilen Halis beg ve çevresi yenilgiyle kapanan isyanlar sonrasında sürgünlere gönderilmiş, tutuklanarak zindanlara doldurulmuşlardı. Faşist Türk devletinin zulmünden en çok payını alanların başında yine bu aile gelmekteydi. Ama ailenin direnişçi geleneği baskı ve zora rağmen, babadan oğula, oğuldan, toruna geçerek günümüze kadar devam eder.

PKK'nin ilanı ve Serhat alanında faaliyetlerine başlaması ile birlikte, Murat yoldaşın ailesi partinin en büyük destekçisi olurlar. Hem maddi, hem manevi, hem de aktif çalışmalarla mücadeleyi beslerler. Birçok akrabası gerilla saflarına katılır, bir çoğu da cephe ve milis faaliyetlerini yürütürler. Bu yüzden de '90'lı yıllarda düşman aileye tekrar yönelmeye başlar. Yine sürgünler, tutuklamalar, işkenceler. Faşist rejim aileyi teslim almaya ve ulusal mücadeleden uzak tutmaya çalışır. Bunu başaramayınca da yoğun baskılara başlar. Bu baskılar sonucu çoktan kararını vermiş olan Murat yoldaş, gerilla saflarına katılır.

Kürdistan'da gerilla olmak kolay değildir. Mangal gibi bir yürek, çelik gibi bir irade ister. Murat yoldaş ise, çocukluğundan beri tanıdığı ve her zaman beraber olduğu, birlikte yaşayıp, birlikte nefes aldığı gerillaya kısa zamanda uyum sağlar. Önce kuryelik yapar. Yeni gelen gerilla adaylarını geçirir. Dikkat ve duyarlılık isteyen bu görevi başarıyla gerçekleştirir. Görev süresi boyunca partinin güvenini sarsmadığı gibi, yeni gelen adaylara da moral vermekten geri durmaz.

Ancak 1993 yılında Şemdinli'de yakalanır. Zorlu geçen gözaltı süresince direnir ve asla çözülmaz. Ailesinden aldığı direniş mirasını bu süreçte hep korur. Bir yıl Erzurum E Tipi Cezaevi'nde kaldıktan sonra serbest bırakılır. Kısa bir zaman sonra da kaldığı yerden görevlerine tekrar başlar.

Önce Ağrı'da, ardından Adana, Mersin ve İstanbul'da faaliyet yürütür. Bu çalışmalar O'nu tatmin etmez. Çünkü dağlarına, dağlarda savaşan yoldaşlarına olan özlemi her geçen gün daha fazla artmaktadır. Sonunda önerisi kabul edilir ve tekrar ARGK saflarına döner. Serhat

alanını iyi tanıdığı için kısa zamanda önemli görevler alır. Alanda yürütülen askeri ve siyasi birçok çalışmalara aktif olarak katılır.

Kış faaliyetleri döneminde bir grup yoldaşı ile birlikte gittikleri bir köye Türk askerleri operasyon düzenler. Her taraf tutulur ve evler aranır. Köyün etrafı sarıldığı için, çatışmaktan başka çareleri kalmamıştır. Ama bu da köy halkına zarar verebilir. Çünkü faşist Türk ordusu kadın, çocuk, yaşlı dinlemeden sivil halka ateş edebilir, bir çok insanı vurabilir. Zaten birçok yerde bunun uygulamasını yapmışlardır. Onlara göre en iyi Kürt ölü Kürt'tü. Gerillayla başa çıkamadıkları için hırsını sivil, savunmasız halktan almak özel savaşın bir taktiğidir. Halkı sindirmek onların temel görevidir. Bu yüzden arkadaşlarıyla birlikte dışarı çıkarak, çatışmadan gizlenebilecek bir yer ararlar. En uygun yer köyün yakınından geçen bir nehirdir. Tehlikeli, ama başka çareleri de yoktur. Hiç düşünmeden hemen oraya saklanırlar. Tam iki buçuk gün buzlu su içerisinde saklanarak operasyonu atlattılar.

Serhat soğuktur. Kışın ise cehennem gibidir. Bir de buzlu su içinde kalmayı artık anlatmamak gerekir. Uzun süren operasyonu atlattımlar, ama Murat yoldaşın böbrekleri bu soğuğa dayanamamıştır. Yine istemeyerekte olsa, tedavi için dağlarından ayrılmak zorunda kalır. Önce Metropollere, ardından da Avrupa'ya.

Avrupa'ya tedavi için gelmesine rağmen yerinde duramaz. Mücadelelerin ihtiyaçları her şeyden önce gelmektedir Murat yoldaş için. Helburn, Basel, Stuttgart, Hollanda ve Fransa'da önemli görevler alır. Ülke ruhunu en iyi şekilde temsil ederek gerilla yaşantısının sıcaklığını bütün yoldaşlarına ve halka yansıtır. Kısa bir zaman içinde en çok sevilen ve saygı duyulan bir insan haline gelir. Bu yüzden ACM görevine getirilir. Halkla ve yoldaşlarıyla olan ilişkisi her zaman iyi bir örnektir. Sorunlar karşısında gösterdiği duyarlılık ve çözüm noktasındaki ısrarı, gittiği tüm sahada hem halka, hem de yol-

daşlarına büyük bir güven veriyordu.

O, doğruları yaşayan ve yaşatan, yanlışlara karşı ise kesinlikle uzlaşmayan, savaşan bir militandı. Yüzündeki gülümseme hiç eksik olmadı. Sevgi ve saygı ölçülerini asla aşmadı. Gereksiz yere hiç kimsenin kalbini kırmadı. Ama ülkeden kopuşun, can yoldaşlarından ayrılışın ezikliğini de hep yaşadı. Tek hedefi tekrar dönebilmektir. O görkemli dağlarda tarihi intikamını almak için hep sabırsızlıkla bekledi.

Tarih 9 Ekim 1998. Arkasına emperyalizmi ve siyonist gericiliği alan sömürgeci faşist rejim, halkımızın güneşi olan Başkan Apo'ya karşı uluslararası çapta bir komplo düzenledi. Kürt halkının haklı savaşını tarih sahnesinden silmek için önce beyine yönelmek istedi. Bu komploya karşı "*Güneşimizi Karartamazsınız*" şiarı ile altmıştan fazla kadro ve yurtsever önderlerinin çevresinde bir ateş çemberi oluşturarak, kendilerini yaktılar.

Murat yoldaş gelen bu mesajı çoktan almıştı. Daha birkaç ay önce hem akrabası, hem de yoldaşı olan **Sema Yüce** nasıl ateş topu olmuşsa, O da güneşe daha fazla yakın olabilmek için ateş olmalıydı. Aynı zaman da Avrupa'nın rahvetini sözde demokrasi ve özgürlüğünü halkına kavratmalıydı. Bilsinler ki, nerede olursak olalım, nasıl yaşarsak yaşayalım ülkemiz olmadan hiçbir şeyimiz olamaz. Kürtlerin adını hiç kimse anmaz. Ne kadar insan ölürse ölsün herkes kendi çıkarları doğrultusunda çalışır. Kürt, mücadelesiyle var oldu, mücadelesiyle ismini duyurdu, mücadelesiyle de ülkesini kurmalıdır. Bunun dışında her şey boştur. Ve Önderlik Kürdün beynidir, yüreğidir, damarlarındaki kandır. Kürdistan halkı var oldukça, gerilla var oldukça hiç kimse Güneşimizi Karartamayacaktır.

Bu doğrultuda Mazlumlardan aldığı ateşi bedeninde tutuşturan Murat yoldaş, 4 Ocak 1999 günü Almanya'nın Koblenz kentinde bulunan askeri hastahane de şehitler kervanına katıldı.

Murat yoldaş!.. Sen, her zaman bizlerden bir adım ilerdeydin. Gerçekleştirdiğin bu büyük eyleminle bu defa aramıza daha büyük bir mesafe açtın. Öyle şeyler vardır ki, insan nasıl anlatacağını bilemez. Mutluluk gibi, sevdâ gibi, aşk gibi, sevilen bir yoldaşın şehadeti gibi.

Ne anlatabiliriz ki sana. Yapamadıklarımızı mı anlatalım, eksikliklerimizi mi anlatalım, yoksa başarısızlıklarını mı? Hayır. Tabii ki bunları anlatamayız. Önderliğimiz ve şehitlerimiz kabul etmiyor artık bunu. Yeniden yapılanıyoruz Murat Yoldaş. Yeni bir başlangıcın merakı ve heyecanı var yine. Bütün yoldaşların ve halkın bunun hazırlıkları içinde. Başkanımızın özgürlük yürüyüşü hala devam ediyor. Hem de bizlere rağmen. Bizim geriliklerimize rağmen.

Halkımız Güneşlerinin etrafında çelikten bir çember oluşturmuş. Hiçbir gücün ne silahı, ne füzeleri, ne de zoru kırabilir bu iradeyi. "*Ya hep birlikte yok olacağız, ya da Güneşimizle birlikte özgür olacağız*" diyorlar.

Kan döktüğü her yerde mücadeleyi daha fazla geliştirmek ve milyonlara yaymak PKK'nin bir tarzıdır. Burada da Sizin tarzınız oturacak Murat yoldaş. Başka çare yok. Bu bir talimat; Başkanımızın ve Sizin talimatınız. Bizlere düşen ise Sizin bıraktığı manifestoya bağlı kalmak ve ondan asla taviz vermemektir.

Bayrağınız asla yere düşmeyecek Murat yoldaş. Binler, on binler, milyonlar özgür bir Kürdistan yaratılana kadar bir gün bile durmayacak. Her şeyi kendimize haram edeceğiz. Ta ki, kutsal bedenlerinizin özgür topraklarda kızıl birer karanfil olana dek.

Senin şahsında bütün yaşam eylemi kahramanlarını saygıyla selamlıyoruz. Anılarınız mücadelemizde her zaman yanan birer meşale olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Rojbaş canım yoldaşım ve küçük gerillam

Bir annenin rüya ve hayalleri, hisleri nasıldır? Sadece yaşadığım duygular ve anıları dile getirmeye çalışıyorum küçük gerillam. Buraya geldiğimiz tarih olan 1988'den bu yana çok kısa bir sürede tarihimize tanışıp buluşmuştuk. Birlikte bu güzel tarihi yazan mücadele içerisinde üzerimize düşen görevleri kendi gücümüz yettiği oranda yapmaya çalışıyorduk hatırlıyor musun? Ben ve sen, ikimiz her zaman, her yerde birlikte kendi ülkemizin kurtuluşu ve özgürlüğü için çalışan çok uyumlu ve güzel iki yoldaş olmuştuk. Birbirimize çok da bağlıydık. Sen bana hitap ederken “Şenge heval” diyordun. Ben de sana hem “heval”, hem de “küçük gerillam” diyordum. Aramızda çok tatlı sohbetler oluyordu. O sohbetlerde birbirimize ülkeye birlikte gideceğimize söz veriyorduk.

Derken Sinan heval de gelip bize yetişti. O zaman küçük bir grup kurmuştuk. Daha da güçlü bir şekilde çalışmalara sarıldık. O güzel günler sürüp giderken, Sinan Ulusal mücadele içerisinde yerini aldı. Böylece iki yıl sonra sen katılım kararı verdin. Yaşın küçük olduğu için ben sana “acele etme, biraz daha bekle, birlikte gidelim” dediğimde çok kızmış, kabul etmemiştin. Yine her şeye rağmen seni kırmadım, moral vermeye çalıştım ve babanla birlikte seni arabayla götürüp, gereken yerlere ulaştırdık. Hem mutluluğu, hem de üzüntüyü bir arada yaşıyordum. Yine kendi kirli tarihimize lanet ediyordum. Niçin bize hep kan, göz yaşı, katliam ve sürgün düşüyordu? O za-

man bize tek yol kalıyordu. Küçük, büyük, yaşlı, genç, kadın, erkek herkes bu mücadelede yerini almalı ve mücadeleyi yükseltmeliydi. Ya özgürce yaşamak, ya da hiç yaşamamak...

Bu düşünceyle ben de kendi çapımda yıllarca emek verip yürüttüğüm çalışmaları yetersiz bulup, ‘insanın özgür bir ülkesi olmazsa özgür yaşamı da olmaz’ diyerek, o küçük kuş yuvasını yıkip, daha büyük ve özgür bir yaşam için söz verdiğim üçlü gruba ulaştım. Sonra aramızda ülke yarışı başladı. Birinciliği Sinan aldı. İkinci ben oldum ve peş peşe o kutsal sahaya gittik; yine sevinç ve hüznü iç içe yaşıyordum. Çünkü sen aramızda yoktun, gözüm arkada kalmıştı. Çok üzülyordum, hep rüyalarım giriyordun. Oysa artık küçük değildin. 20 yaşını doldurmuş bir delikanlıydın artık. Ama senden bir türlü doğru haber alamıyordum. Her gelen farklı şeyler söylüyordu. Ve yine bir gün –tarih 21 Ekim’- di- gece seni rüyamda görmüş-tüm. Kendini yakmıştın, ellerin beyaz sargı beziyle sarılmıştı. Bir sedye ile götürülürken bir an gözüme gözüktün. Hemen üzerine koştum, baktım ki daha önce şehit düşen Besime’nin oğlu Ahmet hevaldi. Ama yaşıyordu. Bana, “Ben iyim, çabuk koş Taylan’ı kurtar” diyordu. Herkes çılgık çılgık ağlayarak seni arıyordu. O telaşla kan ter içinde uyandım. Nefesim kesilmiş, kalbim yerinden fırlayacakmış gibi çarpıyordu. Bütün vücudum titriyordu. Etrafıma baktım, koğuştaki bütün arkadaşlar uyuyordu. Bense sabaha kadar can cekiştim.

Adı, soyadı: **Taylan Özgür**

KAHRAMAN

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **23 Mart 1997**

Dersim

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **21 Aralık 1998,**

Almanya

Sinan ülkesinin o kutsal dağlarına gittikten sonra, bazen kendi kendime düşünüyordum. Acaba bir gün Sinan ülkede şehit düşse, Taylan da Avrupa’da şehit olsa, ikisinin haberini birden duysam, o zaman ne yaparım. Uzun uzun düşünüyorum, ama bir türlü tam cevap veremiyordum.

Parti Önderliği yurt dışına çıktıktan sonra, özgürlük ateşleri her yerde alevlenip yükselince, o kıyamet günlerinde bütün herkes televizyon başında her saat başı haberleri izliyordu. Ben ise aylardır içime doğan haberi bekliyordum. Ve en son o haber de telefonla geldi. Önce Sinan’ı söylediler, ben seni sorayım dedim, onu da söylediler. Telefon başında donup kalmıştım. Hiç hareket etmeden yerimde duruyordum. Aylarca ağlamayı sanki unutmuşum. Bazen içimden diyordum ki, keşke Kürdistan’ın o özgür dağlarına, kutsal vadilerine gidebilsem. Türküler söyleyip ağıtlar yakabilsem, özgürce ağlayabilsem ve o küçük gerillamın, evimin en küçük bebeğinin mezarı başında ninniler söyleyebilsem... Ama bize bunu bile çok görüyordu zalimler. Çocuklarımızın mezarını bile özgürce ziyaret edemiyorduk.

Ama cenazelerini özgürce alıp istediğimiz gibi rahatça gömmeyorsak, özgürce ağıtlar yakıp ağlayamıyorsak, biz de ağlamayı içimize döküp büyük bir güce dönüştürüp intikamcı bir şekilde o insanlığın beşiği olan Kürdistan’ı, o her şeyimizi uğruna feda ettiğimiz kutsal toprakları ve cennet güzeli ülkemizi, sizlerin ödediği bedellerle ve sizlerin bıraktığı yerden devralarak yükseltecek, özgürlüğe ulaşana kadar mücadeleyi sürdüreceğiz.

Seni ve Sinan’ı hiçbir zaman unutmayacağız küçük gerillam. Çünkü unutmak ihanettir.

Annen ve yoldaşın Şenge

Ahmet Yıldırım ve Remzi Akkuş arkadaşların, kahramanlık eylemleri öncesi bırakmış oldukları mektup...

Dünya Kamuoyuna!

ABDemperyalizmi, İs-
rail Siyonizmi ve
Türkiye faşist diktatörlüğünün ba-
şını çekerek geliştirdikleri Ulusal
Önderimiz Başkan Apo'ya yönelik
uluslararası komployla, O'nun şah-
sında Kürdistan ulusal kurtuluş
mücadelesini tasfiye etmeye çalış-
maktadırlar.

Bu uluslararası komplo içinde
direkt veya dolaylı olarak yer
alan tüm devletler, tüm çevreler
şunu çok iyi bilmelidirler ki;
Mazlum Kürt halkı, insanlık tari-
hinde benzeri görülmemiş en
olumsuz koşullarda, yine eşine
hiç rastlanmayan bir emekle, fa-
şist TC devletinin ulusal inkar ve
imha politikalarıyla, katliam ve
soykırım politikalarıyla yok edil-
menin eşiğine getirilmiş, düşürül-
müş, kişiliksizleştirilmiş Kürt
halk gerçekliğini yerle bir ede-

Adı, soyadı: **Ahmet YILDIRIM**

Kod adı: **Tayhan Umut**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Kasım 1998**

**Rusya (17 Kasım 1998'de Jêhat'la birlik-
te kendini yaktı)**

Adı, soyadı: **Remzi AKKUŞ**

Kod adı: **Jêhat**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **19 Kasım 1998**

**Rusya (17 Kasım 1998'de Tayhan'la bir-
likte kendini yaktı)**

rek; dünün dünyasında en çirkinleştirilmiş, kendi özüne, kendi gerçekliğine, kendi değerlerine düşmanlaştırılmış, kendi kimliğine ihanet etmiş Kürt insanından, bugünün ulusal, evrensel yüce değerlerine en çok sahip çıkan, onların mücadelesini en zor koşullarda veren dünyanın en güzel insanını yaratan Ulusal Önderliğine uzanan kirli elleri kıracaktır. Bu kirli ellerin sahiplerinin insanlık değerlerine düşman karakterlerini; onların Ulusal Önderimizin şahsında halkımızı tarihten, insanlık aleminden silmeyi içeren soykırım politikalarıyla birlikte teşhir, kirli yüzleri ve ruhlarını ilerici insanlık önünde mahkum edecektir.

Başkan Apo'nun dünün en bastırılmış, en sindirilmiş, en örgütsüz kılınmış, en çağ dışı bırakılmış olan halkımızdan yaratmış olduğu, bugünün en örgütlü ve direngen Kürt halkı, bunu gerçekleştirebilecek hassasiyet, örgütlülük ve kararlılığa sahiptir.

Canıyla, kaniyla, ruhuyla; tüm ulusal ve evrensel değerleri kendi şahsında en üst düzeyde temsil ederek yaşatan Önderliğe ölümüne bağlı olan mazlum halkımızın her ferdi, Başkan Apo'ya yöneltilen imhacı politikalar ve uygulayıcıları karşısında artık birer canlı bombadır, Önderliğin etrafında da ateşten bir çember.

Halkımızın bu militan tavrı, 40 milyonluk ezilen bir halkın umutlarına sahip çıkmasından da öteye, tüm ezilen insanlığın, ilerici insanlığın özlem ve umutlarına sahip çıkılmasının bir gereği, ondan da öteye zorunluluğudur.

Komplocu politikalarıyla Önderliğimizi, O'nun şahsında halkımızı imha etmeyi planlayanlara, tarihi tekerrür ettirmek isteyenlere karşı, Önderliğimiz tarihi yeniden canlandırarak karşılık veriyor. Başkan Apo başlattığı ulusal açlık

greviyle yaptığı çağrı, Hz. İsa'nın çarmıha gerildiği gün, kendisini çarmıha gerenler için, tanrıya *"Onları affet baba. Çünkü onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar"* biçimindeki çağrısının yeniden canlandırılmasıdır.

Tarih yeniden canlanıyor!

Bilinenin tersine Hz. Muhammet'in hicreti 622 yılında Medine'ye geçmesiyle değil, ondan çok daha önce Taif'e geçmesiyle başlar. Dün Hz. Muhammet için Taif ne idiyse, bugün önderimiz Başkan Apo için de Moskova odur.

Dün Hz. Muhammet ve inananlar için Medine daveti ne idiyse, bugün de Roma'da, Romalıların Başkan Apo'yu Roma'ya daveti de odur. Dün Medine insanlık tarihine altın harflerle geçti.

Bugün de Roma buna adaydır.

Dün Neron Roma'yı yakarak tarihe geçti. Bugün Roma Kürtleri yakarak tarihe geçmemelidir. Çünkü Ulusal Önderliğimize yönelik komploların özünde halkımızın, onun umutlarının yakılması yatmaktadır.

Tarihin en görkemli direnişlerinden Spartaküs direnişçiliğine de, en alçakça ihanetlerden Brutüs ihanetçiliğine de en iyi tanık olan Roma'nın, tercihini ihanete karşı değil, direnişten yana yapacağına inanıyoruz. Bir halkın ölümü anlamına gelen, umutlarının söndürülmesi, tarihin hiçbir zaman affedemeyeceği en büyük suç, en büyük günahıdır. Köklü bir insanlık tarihi mirasına sahip olan Romalıların, tarihlerine yaraşır bir yaklaşımla Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine duydukları sıcak ve dostane duygularına yaraşır bir şekilde, halkımızın şahsında, onun da temsil gücü olan Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun şahsında katledilmek istenen insanlığa sahip çıkacağına inanıyoruz.

İhanet tarihi belki bize bir Hz. Ali ruhunu canlandırma imkanını

vermedi, fakat direniş tarihi, binlerce yıl önce Demirci Kawa'nın tutuşturduğu, sönmeye yüz tutmuş ateşi canlandıran çağdaş Kawaların ateşini daha da gürleştirmeyi, yani insanlığı sarsmayı, insanlığı yeniden canlandırmayı bugün bize emrediyor.

Bize buna duygularımız, ruhumuz emrediyor!

Bize bunu tarih bilincimiz, bize hayvanlaşmayı reva gören düşmanlarımızın kinimiz, öfkemiz zorluyor!

Bize bunu Başkan Apo'nun insanlık ideolojisinin bizde yarattığı yaşam heyecanı zorluyor!

Bize bunu halkımızın, ezilen ilerici insanlığın çağdaş moralle Önderliğe sahip çıkma, ulusal-insani sorumluluk duygularımız zorluyor!

Bize bunu, dünya gericiliğine karşı kazanacağımız zafere olan inancımızın heyecanı zorluyor!

Her şeye rağmen:

Bize bunu, düşmanlarımızla bile herkesten daha çok barış içinde, birlikte, kardeşçe, eşitçe özgürce, yani insanca yaşama özlem ve hasret içinde olan, tüm yaşamını bunu gerçekleştirme mücadelesine adanarak ölümsüzleşen baş öğretmenimiz, baş eğitmenimiz, baş kumandanımız, yaşarken efsaneleşen, efsaneleşerek mitleşen ululaşan önderimiz Başkan Apo'nun bizde yaratmış olduğu moral-coşku, mücadele ve yaşam heyecanı, tutkusu zorluyor!

Bize bunu, Önderliğimizin şahsında en üst düzeyde yaşatılan Apocu ruhla bütünleşme tutkusu, aşkı zorluyor!

Bize bunu tüm değerlerimizin bileşkesi olan Başkan Apo'ya bağlılığımız zorluyor!

Bugün ülkemize, halkımıza dayatılan trajedi ve Ulusal Önderimize karşı hazırlanan komploya duyarlı çevreler, bu trajedi ve komploya son vermek yerine, onu

daha da derinleştirirlerse, dün Hz. İsa'yı çarmıha gerenler, Hz. Muhammet'i katletmeye yeltenenler bugün nasıl anılıyorlarsa, onlar da bugünden başlayarak sonsuza dek öyle anılacaktır. Bugün kendi bedenini bombaya dönüştürüp kendinde patlatan halkımız, bu bombayı yarın onlarda patlatacaktır.

Bugün özgürlüğü için kendisini yakan halkımız, yarın onları yakacaktır. İnsanca yaşamaktan başka hiçbir amacı olmayan mazlum halkımızın laneti olacak, kendilerine karşı hiçbir zaman söz konusu olmayan düşmanca duygular beslemesine neden olacaktır.

Olasılığı çok zayıf da olsa, böylesi bir durumun hiç kimseye, hiçbir çevreye bir şey kazandırmayacağı gibi, dünyamızı anlamlı kılan iyiliğin, güzelliğin, dostluğun, moral ilkelerin zarar görmesine, insanlığın bir kez daha kaybetmesine yol açacaktır.

Soruna duyarlı, ilgili yetkili tüm güçleri bu gerçekler ışığında en üst düzeyde bir sorumluluk bilinci ve ruhuyla, sağduyuyla kararlı olmaya, böylesi bir kararın alınmasına etkide bulunmaya davet ediyor ve böyle davranacaklarına olan inancımızı belirtmek istiyoruz.

Yine bu çerçevede Başkan Apo'ya karşı geliştirilen komplo girişimlerini boşa çıkarmaya yönelik olarak başlatılan ulusal ve uluslararası kampanyaya, başta İtalyan kamuoyu olmak üzere tüm dünya kamuoyunu duyarlı olmaya, içinden geçilen sürecin bir "insanlık sınavı" süreci olduğunun bilinciyle Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun başlatmış olduğu ulusal eylemimizi desteklemeye, Rusya Parlamentosu alt kanadı Duma'nın Önderliğimiz için almış olduğu tarihi kararına, "her şeye rağmen", yine tarihi bir sorumluluk gösterek sahip çıkmaya, başlayan bu zorlu süreçte ilerici insanlık adına oynanması gereken rolü oynamaya, Rusya hükümetini de, Rusya halkının iradesiyle alınmış olan karara saygılı olmaya davet ediyoruz. Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun halkımıza "hassasiyetinizi, duyarlılığınızı canlı tutun, fakat intihar eylemleri gerçekleştirmeyin!" biçimindeki talimatını, Önderliğimizin en belirgin özelliği olan insani yönünden kaynaklanan bir talimat olarak kabul ediyor, O'nun bütün talimatlarına ölümüne bağlı olduğumuzu belirterek ve Başkan Apo'nun affına sığınarak, "Önderliksiz, ülkesiz yaşamak ha-

ramdır bize" diye haykırarak eylemimizi gerçekleştiriyoruz.

Kahrolsun Ulusal Önderimiz Başkan Apo'ya alçakça saldırı içinde bulunan dünya gericiliği!

Kahrolsun ulusal ve evrensel ihanet!

Yaşasın PKK, ARGK, ERNK!

YAŞASIN BAŞKAN APO!

Duyun Bizi

*İnsanlık devriminde görün bizi
özgürlüğe gebe alevlerde tutun bizi
küllensin bedenimiz
engin semalara,
derin mavi deryalara,
kızıl sarı bozkırlara
arifesinde ufkun ülkemizin
heybetli dağlarına
serpin bizi.*

*yıkayın ruhunuzu!
kutsal ırmaklarında
derin vadilerin.
güzelliğe soyun!
bağımsızlık rüzgarlarına
salın bizi
GÜNEŞ'in ışıklarına serin,
gökyüzüne gömün bizi...*

Devrimci selam ve saygılarımla

16 Kasım 1998

Tayhan Umut-Jêhat

*Ahmet Yıldırım ve Remzi Akkuş
(Tayhan ve Jêhat) yoldaşın
Anısına!*

Tayhan yoldaşın şehadeti ve eylemi, onurlu bir yaşamın yolunu açan bir eylemdir. Kendilerini yakma eylemleri büyük bir kahramanlıktır. Bu kahramanlıklarıyla partiye, şehitlere, önderliğe ve halka verdikleri sözü, en görkemli biçimiyle tutmuşlardır.

Her ne kadar kendilerini yakma eylemlerini tasvip etmesek de, devrimin zorluklarını hafifletmek amacıyla arkadaşlarımızı

zın attıkları bu adımı anlayışla karşılıyor, onların vasiyetlerini yerine getirmek zorunluluğunu an be an, temel görevimiz olarak gördüğümüzü belirtiyoruz.

Tayhan ve Jêhat yoldaşlarımız, önderlik etrafında alevden bir savunma çemberi oluşturmakla kalmamış, bununla birlikte halkın ve devrimin yolunu da aydınlatmışlardır. Her iki arkadaşımızın gerçekleştirdiği bu eylem, devrimin zorluklarını hafifletmiş olsa bile, özgürlük için mücadele veren bizlerin görev ve sorumluluklarını daha da ağırlaştırmıştır.

Tayhan ve Jêhat arkadaşlarımızı bir daha saygıyla anıyor, partimizin bu görev militanlarına, bu vesileyle halkımızın özgürlüğüne olan bağlılığımızı bir daha dile getirerek Bağımsız Devletler Topluluğu'nda yaşayan yurtsever halkımızı da bu eylemin ağırlığını hissederek gereklerini yerine getirmeye davet ediyorum.

Selam ve saygılarımla

PKK Genel Başkanı

Abdullah Öcalan

Ateşi söndürme, slogan at

*Yaşamak karlar
üzerinde
dansetmekse
aşk gibidir ölüm
ve Onlar en güzel aşkı
yaşadılar
yürelerinde öfke
gözlerinde umut
sıra sıra
güneşe aktılar*

Adı, soyadı: **Hasan İsa HASAN**

Doğum yeri ve tarihi: **Kaspiçık Köyü-
Kobanî, 1970**

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1998,
Küçük Güney**

Güneş balçıkla sıvanır, karanlıklar ebedi kılınabilir mi? Ateşi çalan ve ona hükmeden, onunla yaşamı yeniden yaratan insanlar olduğu müddetçe elbette hayır!

Büyük tehlikelerle karşı karşıya kalan ilk insanlar, kendilerini korumak, soylarını devam ettirmek için ateşi savunma aracı olarak kullanırlardı. O dönem yaşamı yaratan ve koruyan ateş, günümüzde de aynı işlevi görüyor. Ateş, iç içe olan ölüm ve yaşamın adı oluyor.

Kawa'yla isyana kalkışmanın adı olan ateş, Mazlum Doğan'la ölüm karşısındaki çılgılık oldu. Zekiye, Rahşan, Ronahî ve Bêrîvan'la da taçlanan bu bağlılık yemini, Kürdistan'da artık bir gelenek yarattı. Bedenlerine ateşi salan yürekler, insanlığın ve onurun korunmasının ancak ateşin gürleştirilmesinden geçtiğini kanıtladılar.

Her şey 1982 cunta sonrasına benziyordu. Özel savaş rejimi iç ve dış destekle bir bütün olarak mücadeleye yükleniyor, en sinsi oyunlarını sergiliyordu. Nasıl ki 1982'de cezaevi özgülünde Kürdistan'ı bitirmek istiyorsa; 1998'de de Başkan Apo'yu, yani milyonların yüreğine, beynine taht kurmuş Ulusal önderliği ortadan kaldırarak; Kürt hareketinin komuta beynini dağıtmayı, daha sonra da saldırıları dalga dalga yaparak en büyük imha hareketini hayata geçirmeyi hedefliyordu.

Evet, tehlike büyüktü. Ancak yeterince anlaşılıp bilince çıkarılmamış, ona karşı savunma pozisyonuna geçilememişti. Güneş karartılmak istenirken, köşesinde durmak olur muydu? Olmazdı tabii. İlk ses yine zindandan geldi. Dillerindeki ortak slogan **"Güne-**

şimizi Karartamazsınız" oldu.

Bu kervana katılanlardan biri de Hüseyin arkadaş oldu. Qamişlo'da yaşayan Hüseyin arkadaş, zindandaki savaş esirlerinin çağrısına uyarak "Bijî Serok Apo" ve "Güneşimizi Karartamazsınız" sloganıyla alevlerle buluştu.

1970 yılında Kobanî'ye bağlı Kaspiçık köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi Hüseyin arkadaş. Zor koşullar altında yaşayan ve yurtsever olan bir ailenin çocuğu olmanın ağır şartları, Hüseyin'i çok sevdiği okumaktan alıkoymdu. Aile fertleri, sabahdan akşama kadar tarlalarda ter döküyordu. Bir zamanlar kendilerinin olan geniş tarlalar, feodaller tarafından gaspedilmişti. Bir dönemler sahibi oldukları topraklarda ırgatlık yapıyor, yaşamak için ağır baskı ve zorluklara göğüs geriyorlardı. Bu zorlukları yaşayan diğer köylüler de vardı. Feodaller, baskılarını devlet makamları ile geliştirdikleri iyi ilişkilere dayandırıyorlardı.

Hüseyin arkadaşın ailesinin partiyi tanıması süreci 1988 yılına kadar gider. Köylüler üzerinde baskının devam ettirildiği bu dönemde Hüseyin arkadaşın ağabeyi Hamza ve bir arkadaşı, köylülere baskı yapan savcıya karşı harekete geçer. Devlet erkini kullanan savcı, feodaller ile işbirliği yapmaktadır. Eylem sırasında savcıyı vuran Hamza, silahı tutukluluk yaptığı için savcının cezaesi üzerinde arkadaşıyla birlikte yakalandı. O tarihten bu yana da cezaevinde bulunuyor.

O dönemde askerde olan Hüseyin arkadaşın iki kardeşi de gerilla saflarına katıldı. Askerden dönen Hüseyin arkadaş bu

durumdan çok etkilendi. Ailesinin darmadağınık olması, onu derin derin düşündürüyordu. Üstelik tüm topraklarına el konmuş, evleri de yakılmıştı. Savcının ölümü sonrasında sadece Hamza değil, tüm aile böyle cezalandırılmıştı.

Aile göç etmek zorunda kaldı. Ağır sorumluluk altında bulunan Hüseyin arkadaş bu sorumluluğun ağırlığını kaldırmaya kararlıydı. Ama bu durum onun ülke sevgisini ve şehitlere, partiye ve nihayetinde Parti Önderliği'ne olan bağlılığını hiçbir zaman etkilemedi; ülkeye, gerillaya gitme istemini sürekli korudu. Ülkede savaşmak O'nun en büyük arzusu-ydu. Hüseyin arkadaş kendisine nasıl bir gözle bakıldığını çok iyi biliyordu. O yüzden fazla konuşmuyor, çevresiyle ilişki geliştirmemeye özen gösteriyordu. Ama dünyadaki tüm gelişmeleri, özellikle de Kürdistan'daki geliş-

meleri çok yakından izliyordu. Şehitler, mücadele, parti ve Parti Önderliği üzerinde yoğunlaşıyor, karşı karşıya bulunulan süreci çözmeye gayret ediyordu.

Hüseyin arkadaşın Önderliğe bağlılığı ve düşmana olan nefreti onu ayakta tutuyordu. Önderliğe yönelik komplonun ortaya çıkması sonrası cezaevlerinde gelişen protesto amaçlı kendini yakmalar, Hüseyin'e mücadelenin yeni bir yöntemini de gösterdi. Ne yapması gerektiği açıktı; "*Güneşimizi Karartamazsınız*" sloganıyla kervana o da katılacak, Önderliğe uzanan elleri kıracaktı.

22 Ekim'de zindandaki yoldaşları gibi Hüseyin arkadaş da bedenini alevlere saldı. Çelik iradesiyle yanan bedeniyile dimdik ayakta duruyor ve zafer işareti yaparak slogan atıyordu

"*Bijî Serok Apo!*", "*Güneşimizi Karartamazsınız!*"

Olaya müdahale etmek isteyen kızkardeşini durduran Hüseyin arkadaş, ona "*Ateşi söndürme, slogan at!*" diyerek bağırıyor ve "*Güneşimizi Karartamazsınız!*" sloganını hiç durmadan haykırıyordu.

Hastaneye kaldırıldığında vücudunun yüzde doksanının yanmış olduğu tespit edildi. Ancak O yine de durmuyordu. "*Mazlum'un kokusunu alıyorum. Eğer ölürsem beni Botan'a gömmenizi istiyorum*" diyordu. Savcılar ve doktorlar O'na bunu niye yaptığını sorduklarında da "*Görmüyor musunuz Kürdistan'da neler oluyor?*" cevabını veriyordu.

Hüseyin arkadaşın başka bir sözü de vardı. "*Ben ölürsem eğer yağmur gelirse bu iyidir*" demişti. Ve o gün gerçekten yağmur geldi. Kırak toprak Hüseyin'le birlikte hasretini çektiği suya kavuştu.

Mücadele arkadaşları

Emrullah Damlayıcı yoldaşın mektubu

“Bizler
şehitlerin
ayrılmaz birer par-
çasıyız ”

Başkan Apo

Benim Başkan Apo ve tüm devrim şehitlerine bağlı olduğumu bu eylem vesilesiyle kendimi kanıtlamak istiyorum.

Başkan’a uzanan eller kırılacaktır. Benim tek istediğim bize teslim edilen bu kutsal direnişin kadro ve halk tarafından hangi yönü ile olursa olsun devam ettirmektir. Özgürlüğe çok kısa bir zaman kalmıştır. Özgürleşmek Başkan Apo’ya bağlıdır.

Başkan’ı ateşten bir çemberle korumak gerekir. Keşke canımdan çok sevdiğim Başkan Apo’ya canımdan başka bir şeyim olsaydı ve onu da verebilseydim.

- Yaşasın Başkan Apo ve devrim şehitleri!

- Yaşasın PKK-ARGK ve ERNK!

- Yaşasın dağ ve zindan direnişi!

- Yaşasın devrim yolunda direnen Kürt halkı!

- Yaşasın Kürdistan!

- Başkan Apo güneştir, güneşimizi karartamazlar!

- Başkan Apo’ya selamlarımı iletin!

- Direnmek yaşamaktır!

- Kahrolsun TC ve işbirlikçileri!

Devrimci selamlar ve saygılar

18 Kasım 1998

Emrullah Damlacı

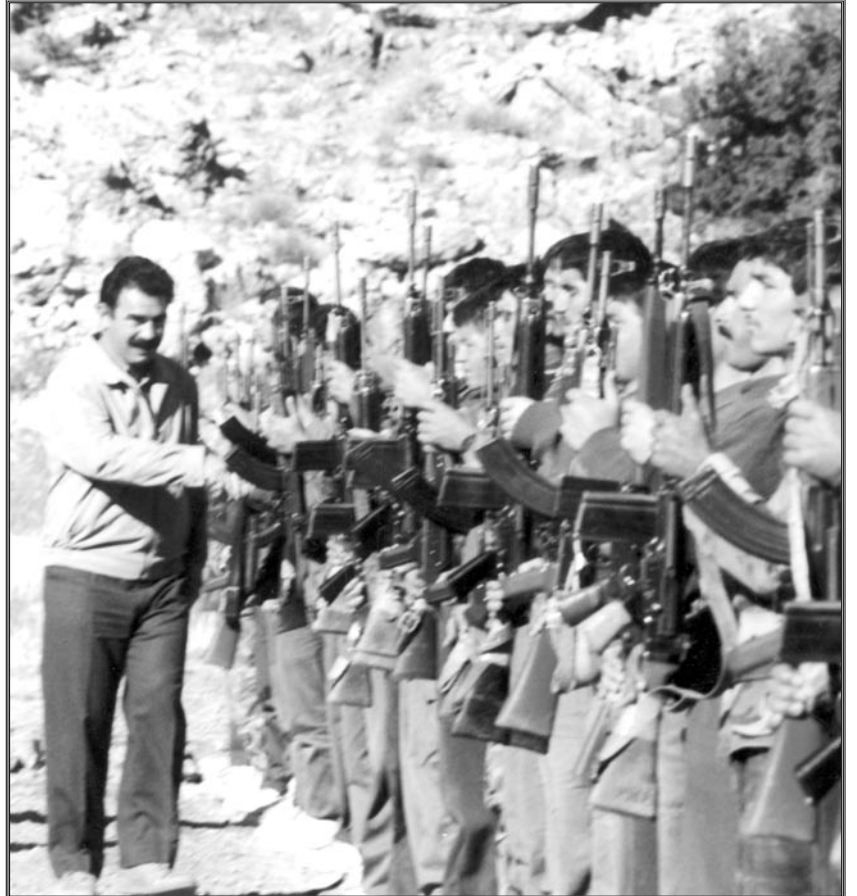
Adı, soyadı: **Emrullah DAMLAYICI**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **18 Kasım 1998, Qamişlo**

Kaybettiğim yerden tekrar kazanmak istiyorum

*Partimizin kutup yıldızı
Başkan APO'ya*

1975 Mardin Nusaybin doğumluyum. Parti içinde Ruken ve Beritan kod isimlerini kullandım.

Feodal özelliklerin hakim olduğu, ilkel de olsa yurtseverlik ölçülerinin belli oranda korunduğu yoksul bir köylü ailesinde büyüdüm. Ailenin en büyük çocuğu olarak erken yaşlardan itibaren geleneksel değer yargıları temelinde yetiştirildim. Ortaokulu Nusaybin'de bitirdim. '90'da Nusaybin'de gerçekleşen ilk serhildanlarda yer aldım. İlk o zaman partiyi tanıdım ve yüreğimi verdim. Serhildanların coşkusu ve verdiği büyük moralle saflara katılma kararı aldım. '90'da İzmir alanından çıkış yaptım, yaklaşık dört ay metropol çalışmalarında görev yürüttüm. İyi bir pratik sergileyemedim. Cins olarak yaşadığım zaafılar, yanılgi ve yetmezliklerim nedeniyle yenilgili bir pratik sergiledim. İradesiz ve eksik duruşumla karşı cinsle ilişkileneren en olumsuz ilişki tarzını yaşadım. Düzen içinde açığa çıkmayan ve bastırılan güdüler parti ortamında, yüce değerler ortamında açığa çıkmıştır.

Ardından tam da ülkeye gidecekken yakalandım. 16 gün süren yoğun sorgulama sürecinden sonra tutuklanıp Buca cezaevine götürüldüm. Cezam kesildikten sonra da Çanakkale cezaevine gönderildim. İlk kez bu alanda kendi cins gerçekliğimle karşılaştım. Kadının geçmiş köle yaşamı, zayıflıkları ve yaşadığı yenilgileri, yanılgi burda tanıdım, öğrendim, zorlandım. Kabullememe-

de ayak direttim. Bu durum karşı-sında yoğun yaptırım sürecine tabi tutuldum. Oldukça önemli sonuçlar çıkardım. Ancak bu sonuçlara denk bir çıkış yapamadım. Bunda, alanda çıkan tasfiyecici kişiliğin tarzı da belirleyicidir. Sürekli en ağır yargılamalarla kişiyi ezip bastırdıktan sonra, kişiyi adeta bütün değerlerden soyutlayıp, hep olumsuzluklarla hiçleştirdikten sonra, kendisine bağlaması birçok şeyi tıkadı. Kadının davasına kendisini en fazla katmaya çalışan ve en fazla yoğunlaşan kişi olduğunu sansa da, aslında bu yaklaşımıyla her şeyi kendisinde merkezleştirerek tıkkattı. Buna karşı benim duruşum ise partili kadın duruşu değildi. Güçsüzlükte, zayıflıkta derinleşen kişiliğimle ve apolitik yaklaşımlarımla tasfiyecici pratik karşısında sürüklendim. İrademi belirleyen değil, belirlenen oldum.

Geçirdiğim uzun bir deneyimden sonra şunu rahatlıkla söyleyebilirim: Parti Önderliğimizin dediği gibi, zayıf kadın aslında hiç yaşamayan, ölümlü kadındır. Her türlü olumsuzluğa, sınıf dışı tasfiyecici yaklaşımlara zemin sunan kadındır. Bunu çok iyi anladım. Şimdi geç kalmış olsam da, hi, kaybettiğim yerde kendimi yeniden yaratmak istiyorum. Bunun kolay olmadığını biliyorum. Özgürlük ilkelerini şahsımda somutlaştırarak, büyük emek ve sorumlulukla an an uygulamak, pratikleştirmek, yaşamda derinleşerek süreklileşmek isterdim. Ancak kendimi bulduğum bu anda, bedenimi ve yüreğimi ateşlerden geçirerek yaratmak, gerçekleştirmek istiyorum.

Adı, soyadı: **Hükmîye SEYHAN**

Kod adı: **Ruken-Beritan**

Doğum yeri ve tarihi: 1975 Nusaybin
Mardin

Mücadeleye katılış tarihi: 1990

Şehadet tarihi ve yeri: **Aralık 1999**

Bağımsız Devletler Topluluğu (BDT)

Başkanım!

Yakma eylemine onay vermediğinizi biliyorum. Bu konudaki taltimatınız açıktır. Özellikle bu süreçte hiç kabul etmeyeceğinizin de farkındayım. Ama ihanete karşı büyüyen büyük öfkemin gücüyle, ihanete böyle bir eylemle karşı durmak istiyorum. Partimizin bu en yoğun ve coşkulu döneminde, ama bir o kadar da tehlikelerle dolu zorlu sürecinde, Demokratik Cumhuriyet projesine karşı diki-len uluslararası komploya ve bunun içimizdeki uzantılarına karşı, sesimi ateşten yüreğimle haykır-mak istiyorum. Sürece ancak böyle anlamlı bir cevap olabileceğimi düşünüyorum. Size karşı duyduğum bağlılık sonsuz. Tüm güzel-liklerin ve insana ait ne varsa tüm yüce değerlerin bileşkesi olan size karşı sevgim büyük. Her zaman anlamak istedim. Layık olmak istedim. Size karşı inancımı hiçbir zaman yitirmedim. En zor anlarımda siz ve şehitler hep yanımdaydınız. Ve bugün sizin tutsak alınışınız ve güzelliklerin, yaşamın, kadının şahsında yok edil-mek istenmesi, tarihin işleyebile-ceği en büyük suçtur. Bu suça herkesin karşı çıkması gerekiyor. Ben bu eylemle yanıt vermek istiyorum, belki anlamsız bulacağsınız veya kızacağsınız ama ben çok doğal, içimden geldiği gibi hareket etmek istiyorum. Kutsal ateşi kucaklayarak size layık olmak, size karşı geliştirilen iç ve dış dayatmalara karşı koymak istiyorum. Bunu bir zayıflığım olarak algılamayın. Aksine duyduğum amansız sevgi beni buna itiyor.

Değerli PJKK'li yoldaşlar!

Özgürlük tutkumuz, andımız büyük. Köleliğe ve zayıflıklara karşı kinimiz çok daha büyük. Öfkenin gücüyle ve kendini yeniden yaratmanın coşkusu ve azmiyle

geleceğe, özgürlüğe her zaman-kindenden çok daha yakınız. Kadının yoldaşı ve özgür kadının yaratıcısı Başkan Apo'nun özgürlük öğretisiyle önümüz berrak. Yürümek için hiç bir neden yok. Özgürlük sembollerimiz ve yaşam gerekçemiz Zekiyeler, Rahşanlar, Ronahiler, Berivanlar, Beritanlar, Zilanlar ve Semalarımız var. Daha nice büyük şehitlerimiz var. Onlar var olmamızın ve karallığımızın temel gerekçesidirler. Onlar olmak, onların en iyi anlayanı olmak, onları yaşamsallaştırmak yaşam gayemizdir. Başarıyı, zaferi kendimizde süreklileştirdiğimiz oranda, sınıf dışlıklara ve tasfiyeci kişiliklere zemin olmaktan çıkarız. Ancak o zaman kendimize ait olabiliriz. Kendi doğamızla bütünleşerek iradi bir güç olabiliriz. Eski köle yaşama karşı yeni yaşamın yaratılması ve kendisini gerçekleştirmesi, cins olarak kendisini tanımasından ve iç mücadeleyi çok yoğun vermesinden geçer. Başarmaktan başka şansımız yok. Özgür yaşam yolundan başka yolumuz yok. PJKK, kadının özgürlüğünün teminatıdır. PJKK silahıyla ve Parti Önderliğimizin ortaya koyduğu kadın kurtuluş ideolojisi ekseninde, başta kendisi olmak üzere, erkeği dönüştürebilir ve insanlığın kurtuluşuna öncülük edebilir. Kadının ideolojisini anlamak ve pratikleştirmek gerekiyor. Yükümüz ağır, görevimiz büyük. Ama tutku ve iddiamız da çok büyüktür.

Yurtsever Kürdistan Halkına!

Yıllardır çok büyük acılar ve ızdıraplar çektiniz. Katmerli bir sömürüye uğradınız. Yokluğu, sefaleti, sürgünü, yurtsuzluğun acısını siz yaşadınız. Uygarlığın beşiği Kürdistan'da tarihin en acımasız zoruna siz göğüs gerdiniz. Ve tarihte ilk defa sahip olduğunuz Başkan Apo komploya getirilerek önderliksiz

bırakılmak istendiniz. Kürdün, eski köle yaşamına karşı çıkarak, yol gösteren biricik ve tek önderimiz Başkan Apo'yu, uluslararası komployla Türkiye'ye teslim eden gerici ve emperyalist çevreler, tarihte ilk defa yolumuz aydınlanmışken, Başkan Apo'nun şahsında geleceğimizi karartmak istemiştir. Güneşimiz O'dur. Umudumuz, insanlığımız O'ndadır. O'nun sıcaklığını hissettiğiniz ve sarıldığınız oranda, acılı ve çilekeş köle yaşamınızdan kurtulabilirsiniz. Ancak o zaman rahat, huzurlu bir yaşama sahip olabilirsiniz. Her türlü ihanete ve işbirlikçilere karşı nasıl ki geçmişte çok büyük direndiniz ve kazandınız, şimdi de direnerek süreci kazanabilirsiniz. Barışa, sevgiye, yaşama büyük özleminizle, her alanda gücünüzü yoğunlaştırabilirsiniz. Özgürlük imkanları, her zamankinden çok daha fazladır. Barış ve demokrasiyi en çok siz hak ediyorsunuz. Barışa en fazla ihtiyacı olanlar ve bunu duyumsayanlar, barış için en fazla mücadele etmesini bilenlerdir. Mücadele vererek hakettiğiniz onurlu toplumsal barışı yakalayabilirsiniz.

Kardeş Türkiye Halkına!

Parti Önderliğimizin ortaya koyduğu Demokratik Cumhuriyet projesi yıllardır demokrasiye, eşitliğe ve barışa susamış Türkiye halkının da en temel istemlerinin gerçekleştirilmesidir. Başkan Apo Kürt halkının olduğu kadar Türkiye halkının da önderidir. Özlemlerinin dilidir. Kürt ve Türk halklarının ortak vatanda kardeşçe yaşamasına, sizler de kardeş elini uzatabilirsiniz. Geçmişte yaratılan ön yargılar ve anlaşmazlıklar halledilemez değil, karşılıklı kucaklaşarak eski yaralar sarılabilir. Kopuş değil, bütünleşme ve beraberleşme zamanıdır. Demokrasiyi, özgürlüğü, Başkan Apo'nun öncülüğünde birlikte geliştirebilirsiniz.

BDT Sahasında yaşayan yurt-sever Kürt Halkına!

Ülkede olamamanın acısını sizler de derinden yaşadınız. Ülke hasreti ve özlemiyle yüreklerinizi kavurdunuz. Ülke acısı yetmezmiş gibi, reel sosyalizmin uyguladığı yanlış politikalarından, bürokratik, dogma yaklaşımlarından sizler de nasibinizi aldınız. Her türlü yokluğu ve ifadesizliği yaşadınız. Şimdi gün, dünden kaybettiğimiz geleceği kurtarma günüdür. Dünyanın dört bir tarafına dağılmış Kürdistan yüreklerinin Başkan Apo'nun ışıkları çizgisinde tek yürekte birleşmesi günüdür. Özlemlerinizi dilendirebilirsiniz. Taylan ve Rohat arkadaşların ateşten haykırdıkları özgürlük çığlıklarına beyninizde, yüreğinizde alkış tutabilir, anlayabilirsiniz. Yurtsuzluğun öfkesiyle Kürdistan'da yaşayan halkımızın savaşına sizler de katılabilirsiniz. Barışa, özgürlüğe duyulan özlemle demokrasi sloganlarını her yerde atabilirsiniz. Anlamli bir yaşam böyle gerçekleştirilebilir.

Değerli Yoldaşlar!

En yüce ve en değerli topluluk yoldaşlar topluluğudur. Yoldaşlar arasında yakaladığım sevgiyi, saygıyı, güzelliği başka hiçbir yerde yakalayamadım. Bu içimdeki sevgiyle bu günlere dayandım. Arkadaşlardan aldığım güç ve moral sonsuzdur. Bunun hakkını veremediğimi biliyorum. Bundan sonra ne kadar yapsam ve etsem de yoldaşlara karşı borcumu ödeyemem.

Yoldaşlar topluluğunda birbirini anlamak, güç ve destek vermek, birbirinin alnını yıldızlara değdirmek ve yoldaş için yaşama, onun için hizmet etmek en kutsal görevdir. En anlamlı yaşamdır. Burada kazanan, her yerde kazanır.

Sürece anlam vermek, doğru katılmak gerekiyorsa ve Parti Önderliğimizle buluşmak isteniliyorsa; önce yanı başımızdaki yoldaşla kucaklaşmak, ona katılmak gerekiyor. Bu katılma en onurlu yaşama doğru katılmadır.

Parti Önderliğimizi en iyi anla-

yan ve dinleyen öğrencileri olarak, Apocu ruhu doğru kavramak ve bunu yaşamsallaştırarak, sürecin üstesinden gelmek gerekiyor. Bunun bir gereği de bütünleşmekten geçiyor. Özgürlük ilkelerinin savunuculuğunu da başarmak gerekiyor.

Demokratik cumhuriyet projesinin içinde insanlığın kurtulacağına, birliğin pekişeceğine inancım sonsuzdur. Bu noktada geliştirilecek tüm iç ve dış dayatmalara, amansız barış savaşıyla karşı koyabileceğimize ve zafere ulaşabileceğimize, size ve Parti Önderliğimize duyduğum güven ve inanç kadar inanıyorum.

- Barış halkların olacaktır!

- Bijî Serok Apo!

- Bijî PKK-ARGK-ERNK!

- Bijî PJKK!

- Kahrolsun her türden ihanet ve tasfiyecilik

2 Kasım 1999

Hükmüye Seyhan (Beritan)

Kendini yakma eylemlerine son verin!

Bize gösterilen büyük bağlılık ve sunulan destek hiç kuşkusuz mevcut durum netleşene kadar sürecektir. Çünkü söz konusu olan bizim şahsımızda kişi değil, özgür geleceğimiz, yani ulus olarak kaderimizdir. Mücadelemizi kesintisiz sürdürürken, teröre maruz kalmış bir halk olarak, teröre karşı duracağız, ancak direnişimizde, artık bizi çok ciddi bir şekilde zorlayan eylemlere de girmeyeceğiz.

Son günlerde kendini yakma

eylemleri sürdürülüyor, en son cezaevlerinde sekiz, Rusya'da iki (ki birisi şehit düştü), Almanya'da bir ve bugün de Roma'da çok değerli bir arkadaşımız kendi bedenini ateşe verdi.

Özellikle halkımıza her türlü sıcağı gösteren Roma'da yapılan bu eylem nedeniyle, tekrar çağrıda bulunuyor, kendini yakma şeklinde kendi yaşamına son veren eylemlere kesinlikle ve derhal son verilmesini istiyorum.

Bize bağlılığı ve yiğitliği tüm benliğimle selamlıyorum. Ama bize gerçekten bağlı olanların bun-

dan sonra böyle kendini yakma biçimindeki eylemlere kesinlikle başvurmaması gerektiğini, bu eylemlere derhal son verilmesini bir talimat olarak belirtiyorum.

Ben her bakımdan iyiyim, sizlerin kararlılığı bizi daha da coşkulandırıyor ve özgürlüğün yakınlığını müjdeliyoruz. Bu temelde bizi üzen bu kendi yaşamına son verme yönelimlerinin tamamen son bulması inancıyla hepinizi tüm içtenliğimle selamlıyor ve sevgilerimi sunuyorum.

19 Kasım 1998
Abdullah Öcalan

Gözler kamaştı ve ardından beliriverdi ateştopları

Biri yürek biri can, biri Nesrin biri Mahmut.
İki halka daha güçlenivermişti ateşten çember.
Sadece el ele tutuşarak değil, yürek yüreğe vererek
döndüler yerlerine ve birden kayboluverdiler
gözlerden. Uyanıldı uykulardan; kimse anlayamamıştı
olup biteni, bir ses, bir haykırış dışında...
“Ağlamayın ağlamayın benim kızım Kürt halkı
için şehit düştü o sizin ağlamanızı istemezdi.”

Adı, soyadı: **Nesrin TEKE**

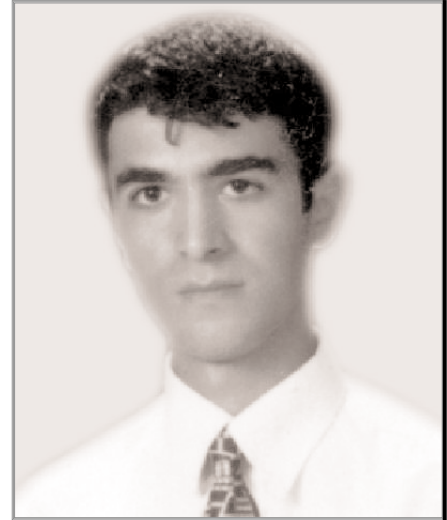
Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1981**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **9 Temmuz 2000**

Nesrin Amed'in Amed'inde, yani Xançepok'te doğdu. Büyüyüp yürümeye başladığı zaman diğer tüm çocuklar gibi Suriçi'nin o daracık sokaklarında buldu kendini. Daha ilk günlerinde tüm arkadaşlarının sevgisini kazanmıştı. Yaşlıları herhangi bir oyunda Nesrin'in tarafında olabilmek için tartışır ve hatta birbirleriyle küserlerdi. Çünkü çok becerikliydi Nesrin. Mahallenin gençleri için de sevinç kaynağıydı. Hatta isim takarlardı Nesrine. İsim takmaları onlar için sevginin farklı bir ifadesiydi. Yurtseverliğe atacağı ilk adımlarda çok zorluk çekmeyecekti. Çünkü aile, gelişen ve hızla yayılan Özgürlük mücadelesiyle tanışmıştı. Bu da Nesrin'i diğer Kürt kızları gibi eğitimden mahrum kalmaktan kurtarmıştı. İlkokula otur-

Adı, soyadı: **Mahmut YENER**

Doğum yeri ve tarihi: **Amed, 1979**

Şehadet tarihi ve yeri: **8 Temmuz 2001**

dukaları mahallede başladı. Okula çabuk ısındı. Önceden de çekici geliyordu okul. Bu durum O'nu araştırmaya ve incelemeye itmişti. Kafa yormuştu olup bitenlere, yani pek yabancı değildi.

Okula başladığı ilk günlerde de derslerinde olan başarısından ve arkadaşlarıyla kurmuş olduğu iyi ilişkilerden dolayı öğretmenlerinin gözde öğrencilerinden biri olmuştu. Nesrin okulda öğrendiği her yeni bilgiyi test etmek için akşam babasının yanında alırdı soluğu. Okulda yalanların kendisine dayatılacağını bildiği için öğrendiklerinden emin olmak istiyordu. Yanlısları ve yalanları kabul etmiyordu. Kürtken, Türküm diye haykırmayı bir türlü içine sindiremiyordu. Bir dizi yalanlar yığınının karşısına alarak büyük bir başarı ile bitirdi okulunu.

Ortaokula başladığı zaman bir türlü dizginleyemediği duygularına anlam vermeye başladı. Bu duygular içerisinde kendini sınıdı, olgunlaştırdı. Bütün bu duygular Nesrin'deki adı konulmaz büyüklükteki özgürlük tutkusunu işaret ediyordu. Bu üç yıllık okul sürecini, akışkan ve hareketli duygularına biçim vererek geçirdi.

Güne erken başlamayı çok sever, sabah sakinliğini, canlılığıyla yırtıp koşuya çıkardı. Sevdasını verdiği dağlara ulaşacak olsa bir gün; uzun süreli bir yürüyüşte erken düşüp arkadaşlarına yük olmak istemezdi. Yine böylesi bir günün yorgunluğuyla eve dönerken, avlularının dibinde diz çöküp oturmuş iki gölge belirdi gözüne. Bir farklılık sezse de pek dikkat etmedi. İçeriye geçip biraz dinleneyim düşüncesiyle uzanıvermişti yerde serili döşegün üstüne. Çok geçmeden dışarıdaki kargaşanın çıkardığı gürültüyle irkiliverdi yerinden. Her zamanki mahalle tartışmalarından biridir düşüncesiyle tekrar uzandı yerine. Ama birden dışarıda gördüğü iki yabancı gölge geldi aklına içi içini yemeye başlamıştı. Gördüğü o iki görüntü ka-

fasında onlarca düşünce oluşturdu. Ama biri vardı ki O'nu o yorgunluğa rağmen yatağından sıçratmaya yetmişti. "Bunlar hevaler olabilir miydi?" Hemen hızlı adımlarla koşuverdi. Gördüğü görüntü, kafasındaki düşünceleri onaylar biçimdeydi. Her tarafı ağır silahlarla donanmış ölüm makineleri sarmıştı. Oyunlarına mesken olmuş küçük ve birbirine çok yakın damlara keskin nişancılar yerleştirmiştiler. Bu görüntüler sabahki iki özgürlük savaşçısını görenin sevincini yaşayan Nesrin'de büyük bir hüznün yaratmaya yetmişti. "Acaba kurtulacaklar mı?" düşüncesi Nesrin'i sabaha kadar yatırmadı. Sabaha doğru korktuğu başına gelmişti Nesrin'in. Silahlar birbiri ardına patlamaya başlamıştı? Hemen ardından düşürülmüşlüğü temsilî sözleri dizildi peş peşe "teslim olun", "silahlarınızı bırakıp teslim olun." Bu çağrılar duyan mahalle halkının kafasında acaba teslim olacaklar mı düşüncesinin geçmesine fırsat vermeden karşılık geldi. "Asıl siz teslim olun", "biz teslim olmayız." Bunları haykıran bayan bir gerillaydı. Bir de ardından zılgıt... Bu cümlelerle deliye dönen ölüm makineleri hep birden gözü kana bürünmüş bir şekilde mermi yağdırdılar özgürlük savaşçılarının bulunduğu evin üstüne. Bu sırada çatışmanın dışında kalan polisler mahalleliye küfürler yağdırmaya başladılar. Annesi Nesrin'i içeriye doğru çekmeye çalışsa da direndi, girmede. Daha önce işittiği ve işittiren büyük bir haz ve bunun yanı sıra da keskin bir öfke duyduğu gerçekleri gözleriyle görmek istiyordu. Çatışma tam şiddetiyle devam ediyordu. Birden bir suskunluk çöktü, gecenin sessizliğiyle anlaşırçasına. Çıkaramamıştı ellerindeki cephaneye bu uzun serüveni. Sessizliğe kapılanlar güçlü bir patlama sesiyle irkiliverdi. İlk başta anlam verememişti Nesrin bu sese. Ölüm makinelerinin yüz-

lerinden okunan kirli sevinç, dehşet gerçeği kanıksamasına yetmişti. Tüm mahalleliyi derin bir hüznene sokan bu gerçek çok çabuk yayılıverdi. "İçerideki gerillalar kendilerini imha edip teslim olmadı kirli yaşama, Onlar onurlu yolu seçtiler." İki yiğit, iki can, yürekleriyle döşemeye gitmişlerdi ateşler üzerinden geçen özgürlük köprüsünü. Cesetleri sedyeleri üzerinde götürülürken, sadece hüznün değil, büyük bir intikam yemininin kararlılığı da suratından okunuyordu Nesrin'in.

Liseye başlamıştı artık. Lisedeki öğrencilik yaşamı onun için bir ilki ifade ediyordu. Yurtseverlik hayatının pratik adımlarını atacaktı burada. Liseye Diyarbakır'ın en büyük okullarından olan ve adını '92 süreçlerinde sık sık duyuran Ziya Gökalp Lisesi'nde başladı. Burada kolayca geliştirdiği arkadaşlık ilişkileri sayesinde Özgür Halk dergisi ile tanıştı. Bu tanışmayı yıllardır kafasında biriken soruları cevaplamak için bir fırsat bildi. Arkadaşlarla sürekli geliştirdiği sohbetler, sürekli ve peş peşe sorduğu sorular ve bunun karşılığında aldığı cevaplarla amaçlarını ve hedeflerini netleştirdi. İlk tanışmasını hayatında çok önemli bir yerinin olduğunu belirterek şöyle başlıyordu: "Bir arkadaşımduymuştum Özgür Halk dergisinin Diyarbakır'da böylesi bir bürosu olduğunu. Ama bir taraftan da dergi kapağının üzerinde görmüş olduğum resimlerden dolayı kolay inanmamıştım. Bürodan içeriye ilk girdiğimde içerisi ve içeride bulunan arkadaşlar çok enteresan geliyordu. Hem aldıkları sorumluluktan hem de duvarda asılı resimlerden olsa gerek. Kısa bir tanışmadan sonra hafif bir sessizlik çöktü. Bu sessizliği fırsat bilip hemen sordum Başkan Apo kim? Böyle bir soru beklemediklerinden bir gülüşme faslı geldi sorunun ardından. Bu beni çok etkilemişti. O gece hırslımdan sabaha kadar yatamamıştım."

Hırslıydı, bu yaşadığı ilk tanışma O'nu çok etkilemiş ve gülüşmelerden dolayı kendisinin de duymuş olduğu eksiklik Nesrin'i yoğun bir araştırmaya ve kendini eğitmeye itmişti. İki günde bir kitap okuyordu. Bu hırslının sonucunu yavaş yavaş alıyordu. Çok kısa bir süre içerisinde önemli bir gelişme sağlamıştı. Bu durum arkadaşları tarafından da seziliyordu. Bizzat kendisi tartışmalar geliştiriyor bu tartışmaların düzeyi ve olgunluğuyla da tüm arkadaşlarının dikkatini üzerine çekiyordu.

1998 yılında Newrozu kutlamalarına okuldaki arkadaşlarıyla birlikte gitti. Kürt halkının diriliğini, kurtuluşunu temsil eden bu günün kendisi için de yeniden diriliği ifade ettiğini sık sık vurguluyordu. 21 Mart'ta da ön saflarda yerini alan Nesrin gösterdiği bu fedakarca tavırlardan dolayı okullarında varolan örgütlü yapı tarafından fark edilmişti. Bu yüzden okul yapısı içerisinde yer alan yurtsever arkadaşlarının Nesrin'le tanışıp kaynaşmaları pek de uzun sürmemişti. Okul çalışmalarında da gösterdiği başarıdan dolayı sorumluluğu da artmaya başlamıştı.

Böylesi yoğun ve pratik bir süreç sonrası güçlü bir gelişme gösterdi. Belli bir düzeye ulaştıktan sonra gerekli yerlerle ilişkilendirilip gerilla saflarına katılmak istiyordu. Bu istem ve tutkusu o kadar güçlüydü ki, başka birinde daha böylesi bir istemi duysa kendisine yol arkadaşlığı etmesini isteyecekti. Ama biraz daha beklemesi gerektiğini de biliyordu. Başkan Apo'nun sürekli söylediği gibi ailesine kızıp alıp başını dağlara gitmek ve orada da arkadaşlara yük olmak istemiyordu. Özgür Halk dergisi ile daha sıkı ilişkiler içerisinde girmeye başladığı sırada Nesrin'deki gelişmeyi fark eden dergi çalışanları kendisine dergide çalışma önerisini sundular. Bu anı adeta bir daha yaşarcasına duymuş olduğu sevinç ve heyecanla

anlatıyordu; "İlk gittiğim günlerden bu yana arkadaşlara duymuş olduğum bir hayranlık vardı. Onlarla bir şeyler paylaşabilmek ve o büroda biraz daha oturup sohbet edebilmek bana müthiş bir mutluluk veriyordu. Çoğu zaman da arkadaşları kıskanıyordum. Kıskanıyordum derken üzerinde öylesi fotoğraflar ve öylesi yazılar bulunan bir dergide hiç korkmadan çalışabilmek ve bu yazıları halka ulaştırmak kutsal bir görevdi benim için. Arkadaşlar böylesi bir öneriyi sunduğu zaman çok şaşırdım ve heyecanlandım. Hemen orada 'tabii ki çalışırım' demek isterdim, ama bu doğru olmazdı. Birkaç dakikalık sohbetten sonra kabul ettiğimi belirttim. O günün gecesini, yarını nasıl karşılayacağımın hayalleriyle geçirdim."

Dergi çalışmalarında da olgun ve emeğe dayalı bir çalışma yürüttü. Çalışmalarında kendinden emin, coşkulu ve kazanımcıydı. Aynı zamanda çalışmalarda gösterdiği başarı, gelişmeye açık olması ve araştırmacı yönünün gelişkin olması sayesinde Diyarbakır temsilciliği görevine getirilmişti. Kendisine verilen bu sorumluluğa layık olabilme ve bu sorumluluğu yerine getirebilme çabası Nesrin'in ciddi bir yoğunluk içerisinde girmesini sağlamıştı. Hatta zaman zaman haftalarca ailesinin yüzünü bile göremiyordu. Bu durum O'nu çok fazla rahatsız etmiyordu. Çünkü elde ettiği başarılarından almış olduğu moral ve sevinç O'nu güçlendirmeye yetiyordu.

Yıllardır sürdürülen özgürlük mücadelesinin yaratmış olduğu değerlere de büyük bir titizlik ve sorumluluk duygusuyla yaklaşıyordu. Bu değerlere pervasızca ve kötü niyetlice yaklaşanların karşısında büyük bir kararlılıkla duruyordu. Değerlerin yaratıcılarına olan sorumluluk duygusu çok belirgindi. Özellikle şehitleri anlayıp kavramak için büyük bir çaba sarf ediyor, araştırıp inceliyor, yaşam-

ları ve sözleri üzerinde ciddi bir yoğunlaşmayı yaşıyordu.

Nesrin'in büyük anlama arzusunda olduğu biri daha vardı. O'nun ismini andığı zaman bile, içerisine girdiği duygular, gözlemlerden okunan sevinç, zaman zaman anlatırken bile dalıp gittiği özlere, tüm bu isteklere kattığı bilimsel yaklaşımı bir aşkın inşasında kullanılan malzemelerdi. Bu aşk ise "Önderlik Aşkı"ydı. Önderliği bir parça anlamayı, zafere yaklaşma doğrultusunda yapılan bir sıçrama olarak değerlendiriyordu. Nesrin'in zafere olan tutkusu ve bu tutku doğrultusundaki kararlılığı da Önderliği anlama arayışına itiyordu. Bu durum O'nun gelişimi yönünde göstermiş olduğu başarının anahtarıydı.

9 Ekim'de ivme kazanan Kürt halkının ve insanlığın Güneş'ini karartma çabası, tüm Kürt halkını olduğu gibi Nesrin'i de derinden etkilemişti. Yürüttükleri kirli savaşla, milyonların yüreğine yerleşmiş bir hareketi ve bu hareketin öncüsünü tasfiye edemediklerini gören uluslararası güçler kara maskeleri altındaki çirkin yüzlerini bir kez daha tüm dünyaya gösteriyorlardı. 15 Şubat'ta doruğa ulaşan bu kirli komplo "sahte dost ve yetersiz yoldaşların" da desteğiyle ışıklı yolun yaratıcısı Güneş'imizin korsanca kaçırılıp Türkiye'ye getirilmesine sebep olmuştu. Bugünler müthiş bir bağlılık iradesinin kendini ortaya koyduğunu ve ölümüne sahiplenme görüntülerini de akıllara getiriyordu.

Nesrin okula geldiğinde arkadaşlarından öğrenmişti. "Başkan yakalanıp Türkiye'ye getirilmiş" cümlesini, anlamamış, inanmamıştı. Tekrarlanan korkunç, ama gerçek sözlerle birlikte gözyaşları süzülerek soğuktan al al olmuş yanaklarından aşağı akıyordu. Herkes gibi O da inanmak istemiyordu. Birilerinin kendisine bunun doğru olmadığını söylemesini istiyordu. Ama yüzlerden okunan

üzüntü, gözlerden okunan kin bu umudunu da boşa çıkarmıştı. Hiç soru sormuyor, konuşmuyordu. Bundan sonrasını duymak istemiyordu. Belki de bir cümlelik bu gerçeği yenebilecekti tek başına. Silip atacaktı bu cümleyi yeryüzünden. İnsanlığı utandıran kirli görüntülerin verdiği üzüntü ve kinden doğan gözyaşları da kanla sulanan kutsal Amed topraklarına akıyordu. Bu duygularla birkaç satır yazmıştı kaleminden ak sayfalı ajandasına;

“Ev roj ewrek tarî çêbu

li ser serêmin

Ev roj ewrek baran gume gum

dikir nav mejîyêmin

Ev roj gul tev sîti xwar kiribu

Ev roj rihemin diçû dihat

dengêmin

Bêje kanê bêje kanê

gerîllayeminê mil şikest

Bêje kanê bêje kanê

serokê min esîr buye.”

Bundan sonraki günleri de bütün Kürt halkının yaptığı gibi Önderliğini sahiplenme çabalarıyla geçiyordu. Geceler ve gündüzler bir olmuştu O'nun için. Hiç kaybetmeyeceğini sanıp kaybettiği umudunu İmralı'da yani “Yeni-den diriliş arenası”nda Güneş'in gösterdiği güçlü çıkış ve inanılmaz yaratma sanatıyla tekrardan kazanmıştı. Bu tarihi günle birlikte bütün çabasını Güneş'in İmralı da ortaya koyduğu yeniden yaratma eylemini anlayıp bu doğrultuda çalışmaya harcıyordu. Çalışmalarıyla halkın takdirini toplayan Nesrin, Amed' te tanınan ve çok sevilen bir öncü olmuştu artık. Kendini özgür kadın çalışmalarına da verip bu konuda profesyonelleşme çabasının da olduğu görülüyordu. Önderliğin Kürt kadını üzerine yapmış olduğu çözümlemeleri okuyup bu konuda büyük bir mesafe kat etmişti. Bu konuda kendini Önderliğin ifade ettiği “tipik Kürt kadını”

olarak değerlendiriyor ve bunu aşma konusunda güçlü bir yoğunlaşmayı yaşıyordu. Sebebi bundan olsa gerek Sema ve Zilan yoldaşların hayatı ve söylediği her cümle üzerinde kadın gerçekliğini çözümlemeye çalışıyor ve kadın mücadelesinde bu iki arkadaşın yeri ve önemi noktasında bayan yoldaşlarıyla sürekli sohbetler geliştiriyordu.

Sevgiyle döşenmiş bu kısa yolda yaşamına büyük fedakarlıklar, büyük emek ve bunun sonucu büyük kazanımlar sığdırarak geçirmişti. Belki de bu gencecik yaşında bu kadar inişli-çıkışlı ve keskin virajlarla dolu bir yolla karşılaşmamıştı. Ama sergilediği çalışma ile bu yollardan onlarca kez geçmiş usta bir şoförün hakimiyetini aratmıyordu. İçinde bulunduğu dergi çalışmalarını epeyce geliştirmişti.

Çalışmalara çıkarken duyduğu mutluluk ve istek, kendisindeki yüksek moral ve çalışma azminin kaynağıydı. Nesrin'de yaşanan bu sürekli gelişmeyle beraber, bölge çalışmalarıyla da ilgilenmeye başlamıştı. Artık bir gün Batman'da, bir gün Siirt'te bir gün Urfa'da, bir gün Mardin'deydi. Buradaki çalışmalarda da arkadaşlara büyük moral veriyor, çalışmalara olan hakimiyetiyle bu alanları da geliştirmeye çalışıyordu.

Yoğun bir emek, güçlü bir tempo, gelişmelerin yarattığı hassasiyet ve devrimci sorumluluk hissinin getirdiği bir şeyler yapma isteği... Tüm bunlara karşı artık pes ediyordu Nesrin'in bedeni. Duyguda ve ruhta yaşanan büyümenin karşısında o körpecik beden nasıl karşı durabilirdi ki! Zamanla baygınlıklar geçirmeye başlamıştı. Kendine iyi bakması ve tedavi olması gerektiği ısrarlarına aldırıyor, bir gün bile çalışmalardan uzak kalmayı kabul etmiyordu. “Bu kadar çalışma ve bu kadar yapılması gereken görev varken ben nasıl hastalığımla uğraşırım” diye kızıp,

umursamazların, sorumsuzların, tembellerin ve boş gezenlerin yüzünü kızartıyordu.

Hassasiyeti ve duyguları derinleşmeye başlamıştı artık. İnsanlara karşı beslediği derin sevgiyi davranışlarından anlamak ve görebilmek çok kolaydı. Görülebilenler sadece buraya kadardı. Bundan sonrası ıssız bucaksız masmavi bir deniz gibiydi. Kimi zaman fırtınalı, kimi zaman öfkeli, kimi zaman durgun ve derinliklerine ulaşılmaması zor bir hazine, Önderlik Aşk. Önderliği cümlelerle anlatılamaz buluyordu artık. Ve dudaktan dökülen cümlelere “durun durun” diyordu. “Bu küçüklüğünüzle anlatabilecek misiniz Güneş'i?” Ardından cümlelerin yerini derin bir sessizlik alıyordu.

Beyinlerin Başkan Apo'yu tanımlayıp tanımlayamayacağını sınırcasına dalıyor ve düşünüyordu. Ve güneşli bir günde acılarla ilmik ilmik işlenmiş Kutsal Amed topraklarının Güneş'e selama duruşunu düşünüyordu. Ardından çok önemli bir noktayı unutmuşçasına şaşkın bir ifadeyle irkildi.

“Sığabilecek miydi milyonlar bu diyara”, “Akın akın insanların bir karınca edasıyla akışını

ayarlayabilecek miydi Amed?” Düşündü. Kısa bir süre sonra son irkilişine olsa gerek kendi kendine gülümseyiverdi. Daldığı düşüncelerden normal yaşama dönerken “elbet o gün gelecek” diye sesleniverdi arkadaşlarına.

15 Şubat kirli komplosunun ardından aylar ve yıllar geçmişti artık. “Önderliğin sağlık durumu tehlikedeydi!” Günlerin nasıl geçtiği anlaşılmıyordu artık. 15 Şubat tekrar yaşanıyor sanki. Bu gelişmelerin ardından televizyon programlarını sürekli takip ediyor ve Parti Merkezi'nin konuşmaları üzerinde çok ciddi duruyordu. Bedenini ateşe vererek Güneşi karartma çabalarına cevap olan yoldaşlarının üzerinde yoğunlaşıyordu. Ve artık eylemli-

liğin temellerin oluşturmaya başlamıştı. Güçlü bir kararlılık düzeyine ulaştığı görülebiliyordu. Böylesi bir süreçte de bu gelişmelere ilgisiz kalanlara öfke duyuyordu. “İnsanlar nasıl bu kadar duyarsızlaşabilir böyle önemli bir gelişmeye karşın nasıl küçük dünyalarına kapalı kalabilirler?” diye öfkeleniyor; bu sorulara kendisi cevap vermeye çalışıyordu.

Sabah yine erkenden kalkmış büroyu açmıştı. Öğle saatlerine doğru tüm arkadaşları ile birlikte haberleri seyreliyorlardı. Ve o günkü haberler diğerlerinden farklıydı. Cezaevlerinde iki arkadaş bu gelişmeleri protesto etmek için bedenini ateşe vererek Önderliğin etrafındaki ateşten çemberi güçlendirmek istemişlerdi. Bu haberin hemen ardından Nesrin arkadaşın bu konudaki duyarlılığını bilen arkadaşları dönüp Nesrin’e bakmışlardı. Nesrin kendinden beklenenlerin aksine kısa bir düşüncenin ardından gülümseyiverdi. Arkadaşlarının kendisine baktığını bilmeksizin. İşte o an kararlılığın en yüksek zirvesini yaşıyordu. Kendisi de bu gelişmelere karşı en değerli varlığını, canını ortaya koyarak Önderliğini sahiplenecekti. Bu düşüncesi ani gelişmemişti. Uzun bir süredir yoğunlaşıyordu. Ama Güneş’in böylesi eylemleri onaylamadığını biliyordu. Bu, O’nu uzun bir süre düşündüklerinden vazgeçirmişti. Yüksek sorumluluk düzeyi, cevap olma isteği ve Önderlik Aşkı... Tüm bunların beraberinde getirdiği erken anlama, bilince çıkarma ve cevap olma kararlılığı. Ama sıradan değil büyük yapma ve büyük kazanma. Neden böylesi bir bireysel eylem, neden böylesi bir tarz? Ama yaptı mı büyük yapmalıydı, büyük kazanmalıydı. Ancak böyle cevap verilirdi, yaşam Gerekçemiz’in yaşamıyla oynayanlara.

Kimse yoktu yanı başında, içerisinde bulunduğu duygu derinliği O’nun doyumuna ulaşmasına izin vermiyordu. Canını vermesini bile

yeterli bulmuyordu yoldaşları gibi. Ve karar vermişti; hedefine kenetlenmiş bir boran gibi hiç şaşmadan uçuyordu amacına. Bürodan ayrılırken yıllarını paylaştığı arkadaşlarından ayrılmak dokunmuyordu. Çünkü O’nu bekleyen yoldaşları vardı. Semalara ulaşma özlemi sevince dönüşmüştü. Ararat’a uzanan özlemde O’nunki. Bürodan ayrılırken gözlerinden okunan hüznün değil kutsal bir amaca ulaşmanın kararlılığıydı. Bürodan çıkarken son bir kez arkadaşlarının yanına uğradı. Sonra evin yolunu aldı. Yolda bu yolculukta kendisine arkadaşlık edecek olan bir bidon kolonya almıştı. Eve çıktı. Yol yorgunluğunu daha üzerinden atmadan o gün gelişen eylemleri tartıştı ailesi ile. Daha sonra kardeşlerine para vererek dışarıya çıkmalarını sağladı. Çocukların kendisinden etkilenmesini istemiyordu. Tüm bu detayları bile düşünmüştü. Sonra üstünü değiştirme bahanesi ile annesini eylemini yapacağı odadan çıkardı. Kapının kilidi yoktu üzerinde, kilitleyememişti kapıyı. Ve kolonyayı üzerine boşaltıp kibriti çaktı. İçeriden duyulan slogan sesleri ile irkildi babası; kapıyı açtığı anda ise Nesrin’in ateşten halayın içerisinde bedenini gördü. Telaşa kapıldı. Orada bulunan battaniye vb. şeylerle son vermek istedi bu ateşten halaya. Kardeşinin bir bidon suyu Nesrin’in üzerine dökmesiyle söndü ateş. Hastanedeyken fark edildi elinde bulunan parti rozeti. Eyleminde de tıpkı yaşamında olduğu gibi sarılmıştı Ulusal kurtuluş mücadelesine. Hastaneye götürülmek üzere Adana’ya yola çıkmıştı Nesrin’in bulunduğu ambulans. Ülke topraklarından ayrılırken bir daha dönemeyeceğinden eminmişçesine derin bir nefes çekti. Kızılım toprağın ısınmasıyla çıkan o “Kürdün” kokusu ciğerlerinde dolaşırken büyük bir haz duydu ve gülümsedi. Yüzündeki derin yanıklar gizleyememişti eyleminden duyduğu mutluluğu. Ancak Nes-

rin’i düşündüren bir şey vardı. Sayıklıyordu. “Ararat’a geleceğim Sema yoldaş, bekleyin beni geliyorum. “Eyleminde kararlaştı, gerçekleştirdi, şimdi de sonuçlanmalıydı. Büyük kazanmak için büyük bedel ödemek istiyordu. Şehitlere verdiği değer ve bu mertebeye biçtiği anlam O’nu o kadar kararlılaştırmıştı ki bu uğurda önündeki o uzunca yaşamından vazgeçiyordu. Uzunca uğraşlardan sonra Adana’da bir özel hastane kabul etmişti tedavisini. O günlerde hastane olağanüstü anlar yaşıyordu. Hastanenin önü insanlarla dolmuştu. Gece den sabahlara kadar uyku, soğuk denmeden Nesrin’in bu yaşam mücadelesine destek sunmak için bekleniyordu. Nesrin kısa bir süre içerisinde vücudunda derin yaralar olmasına rağmen iyileşme gösterek yoğun bakımdan alınıp normal odalara yerleştirildi. Bu durum dışarıda bekleyen arkadaşlarının Nesrin’i görebilmesine de imkan sağladı. Uzunca bekleyişlerin yerini büyük bir hasretin, sonu gelmez sohbetleri almaya başlamıştı. Bu süre içerisinde de tüm arkadaşlarına moral verip çalışmalarına bu dönemde daha hassas yaklaşılması gerektiği noktasında isteklerde bulunuyordu. Anlamak zordu elbette böylesi bir durumdayken bile düşüncenin yoğunlaşmanın bambaşka olmasını. Onca acıyı ve sıkıntıyı bir tarafa bırakıp aynı hassasiyetle gelişmeler üzerinde yoğunlaşması, anlaşılması gereken farklı bir noktaydı.

Ve bir ses oluyordu Mahmut. Nasıl takip ettiyse Fikri yoldaş Sema yoldaşın yolunu O da takip etmeliydi Nesrin yoldaşın yolunu. Oysa Nesrin’i hiç

tanımamıştı bile. Sadece adını bile duymadığı birine yol arkadaşlığı yapmak istemişti. Yoldaşlık hep arzuladığıydı zaten. Haberini duyar duymaz birkaç cümleyle ve peş peşe sorularla anlamaya, tanımaya çalışmıştı Nesrin yoldaş. Tanıdıkça bir parça daha Güneş’i yakın etti

Mahmut'a. Bir arayış bir kavuşma ve bir eylem istemi bedenini sarsıyordu. Nasıl ki Semalaştıysa Nesrin yoldaşı, O da Fikrileşmeliydi. Arındaki köprüyü yüreğindeki ateşle tutuşturmuştu, geri dönüş yolunu kapatmıştı kendine. Bakışları artık daha net ve daha emindi; yürüyüşü daha sağlam ve daha hızlıydı. Dudaklardan akan slogan yayılırken Amed sokaklarında çılgık çılgınga yayılan seslerle karışıyor, Nesrin oluyor, Zekiye oluyor, Dörtler oluyor. Mahmut da Nesrin'in yaşadığı aynı durumu yaşayarak Adana'ya getirilirken Nesrin'e ne kadar yaklaştığının farkında bile değildi. Aynı hastaneye kaldırılmıştı. Hastaneye dışarıdan bakışta birkaç kat beton yığını fırsat verememiş gibi görünüyordu bu kavuşmaya. Oysa özlemler birdi, beyinler birdi, iddialar ve karar birdi. Onlar ateşten halayın yürek yüreğe vermiş kahramanlarıydı elbet. Mahmut aynı Hastanede olduklarını öğrenmişti. Nesrin'e yakın olmanın sevinci yüzünü kaplamıştı."O'nun haberi varmı?" diye sormuştu. Bilmiyordu bu durumu Nesrin. Dışarıda farklı bir hareketlenmenin olduğunu hissetmişti, ama pek de üstelemedi. Ayağa kalkma isteğini sık sık vurgulamaya başlamıştı. Kolay değildi O'nun için tabii. Nesrin hareket demekti aynı zamanda, koşup coşmak bir oraya bir buraya. En aşırı hastalığı bile O'nu yatağa bağlayamamıştı. Bu kez kalkamıyordu yatağından, hastanede geçirdiği günler de uzamaya başlamıştı. Bu sıkıntılar bile yüzündeki gülüşü, bakışlarındaki canlılığı yenememişti. Herkese yetecek kadar sevgim var diyordu adeta bu bakışlar. Yaşanan onca gelişmeler bir taraftan sevin-dirirken insanları; bir taraftan yaşama dair artan onca umuda hiç aldırmadan geliyordu karanlıklar. Ayağa kalkabilme yönünde gelişmeler göstermişti Nesrin. Kendisini olduğu kadar bütün çevresindekileri de mutlu etmişti bu durum. Durumu tekrardan ağırlaşmaya başlamıştı.

Gece gündüz demeden gelişen sancılarla birlikte sürekli yatakta kalmasının yarattığı farklı rahatsızlıkları da oluşmuştu. Hastane önünde yaklaşık 25 gün öncesine kadar yaşananlar tekrar ediyordu. Koşuşturmalar ve tedirgin bekleyişler... Bu süre içerisinde Mahmut tedavisi için Adana'da farklı bir hastaneye kaldırılmıştı. O'nun içerisine girdiği durum Nesrin'in durumundan da kötüye gitmeye başlamıştı.

Nesrin de, kötüye giden durumundan dolayı tekrardan yoğun bakıma kaldırılmıştı. Kaygılar daha da derinleşmeye başlamıştı. Ve gün 8 Temmuz'du. Yıldızlar insanlara küsmüşü sanki, karanlık o gün bir başka karaydı. Beklentilerin içerisindeki nefes alış verişler o kadar derindendi ki hissedilmiyordu bile. Gün bitmek üzereydi. Bir yıldız kaymıyordu gökyüzünden, ama bir can terk ediyordu bizleri. Güneş'in etrafında ateşten bir halka daha artmıştı o gün. Ve bir ses hafiften esiverdi Nesrin'i bekleyenlerin kulaklarına; Mahmut şehit düştü. Tek beklentisi kalmıştı bekleyişlerin.

Gün 9 Temmuz'a devretmişti ihanetini. Sabahı aydınlatan bu kez güneş değildi. Farklı bir aydınlıktı bu. Belki aydınlık da değildi, bilinmeyen bir karanlıktı. Dün geceden tedirgin bekleyişler yorgun bedenleri uyutmamıştı. Bekleyişler sessiz, bekleyişler derindi. Hastanenin kapısının önünde biri belirdi. "Nesrin Teke'nin yakınları" diye eslendi. Yüzler donuklaştı birden, karardı gözler. İşitmemeliydiler işiteceklerini. Kapandılar sımsıkı. Bir figan yırttı sessizliği. En cesaretlisi bu ses olmuştu bekleyişlerin, kabullenmek zordu tabi ki. Daha bir şey söylenmemişti ki, umut vardı yaşam için. Ve kırılıverdi gözyaşları Nesrin'in annesi duymasın diye hasta bakıcı dudakları ile anlattı acı gerçeği. Ve kızıl ateşe dönüştü gökyüzü. İçerisindeki Güneş bu kızgınlığa rağmen parlıyor ve fark ediliyordu.

Güneşin ortasında kızgın bir hareketlilik vardı. Hızlı hızlı kaynıyordu. Isınıyordu her taraf, alev alev yanıyordu kendini bilmezler; kendini bilmeyip Güneş'i, yaşam Güneş'ini karartmaya çalışanlar. İri ve yere akıveren gözyaşları yere bile inmeden buhar olup yok oluyordu. Güneş'in ortasındaki kızıl kızıl kabarışlar devam ediyordu. Hızlanıyor, daha da hızlanıyordu...

Birden bir gürültüyle irkiliverdi bedenler. Kabarma ve hareketlenme doruğuna ulaşmış, patlamıştı. Etrafa ateş topları saçılmaya başlamıştı. İlk Halit oluverdi, ardından Sema, onun ardından Fikri, sonra Rahşan, sonra Zekiye ve daha niceleri derin, asaletli ve kendinden emin. Hareket etmiyor öylece duruyorlardı. Sonra Sema ve Fikri kayıverdi aşağılara kanı kurumamış toprağa iniyorlardı. İki de bir ateş topuydu, ikisi de gülümsüyordu. Taa... aşağılardan iki kızılımsı ateşin daha aydınlığı görüldü. Yerdeki ateş topları da yukarı doğru yükseldi. Yönleri Sema ve Fikri'ye doğruydı. Gözler kamaştı ve ardından beliriverdi ateş topları. Biri yürek biri can, biri Nesrin biri Mahmut. İki halka daha güçlenivermişti ateşten çember. Sadece el ele tutuşarak değil, yürek yüreğe vererek döndüler yerlerine ve birden kayboluverdiler gözlerden. Uyanıldı uykulardan; kimse anlayamamıştı olup biteni, bir ses, bir haykırış dışında... "Ağlamayın ağlamayın benim kızım Kürt halkı için şehit düştü o sizin ağlamanızı istemezdi."

İsteği isteğimiz yüreği yüreğimizdir. Anılarına ve amaçlarına bağlı kalacağımıza dair söz veriyor, ülke topraklarını kanlarıyla sulayan tüm özgürlük şehitlerimizin anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Kadifekale’de yüreğini tutuşturarak Rewşenlerin ardılı oldu

Tarih denilen büyük çark kendi rüştünü kendince ispatlamasını biliyor. Tarih bir aynadır, orada kendini görmek isteyen kendisiyle mutlaka karşılaşır. Hele hele dürüst olanlar, samimi olanlar, gerçekçi olanlar ve de şehidi, kanı, ateşi ve Önderliği esaret içerisinde olanlar için bu elzemdir. Tarih onlar için damla damla, an an ve mucizevi tarzda yaşanır. İçlere gömülür, derinliklerinde ateşle gömülür, sonunda ortaya cevher çıkarılır. Hayatlar bu cevherler için

adanır, onlar için canlar feda edilir. “Toprağa dökülen benim de bir parçamdır. Benim de bedenim’den yücelerek yükselen, eriyen bedenimin kokusu olsun!” denilir.

Esen yoldaş 1981 yılının kışın da Diyarbakır’ın Lice ilçesinin Yazı köy köyünde çetin koşullarda dünyaya gelir. Feodal bir yapının hakim olduğu, aile ve aşiret çıkarlarının her şeyin üstünde tutulduğu bir sosyal gerçekliğin içerisinde de, çevresi adeta kuşatılmış bir şekilde büyür. Dar gelirli bir ailenin yaşayabileceği tüm acıları, yokluğu ve yoksulluğu görür. Altı kardeşirler. Aile ve çevresi tarafından cana yakınlığı, sevecenliği nedeniyle çok sevilir. Köylerinde okul olmadığından dolayı Lice’de devam eder okula.

Esen yoldaş 11 yaşına kadar sakin ve geleneklerin etkisinde bir yaşam sürdürür. 1992 yılında oligarşik güçler tarafından yurtsever olan ailesiyle birlikte il sınırları dışına çıkarılarak sürgün edilirler. Sürgün edilen Esen yoldaş ve ailesi için yeni bir hayat başlamış olur. Aynı yıl içerisinde Urfa’nın Harran ilçesine yerleşirler. Buradaki halkın genelde Arap olması, Esen yoldaş küçük çelişkiler içine sokar. Farklı dilde ve kültürde insanların arasında

yaşamayı onu ilk ciddi sorgulayışa, kendini tanıma sürecine götürür. Bu süre içinde ortaokul da burada başlar. Öğrenciliği boyunca aktif, zeki, bilgiyi hemen özümseyen ve başarılı bir grafikte öğretmenlerin de sempatisi kazanır. Yaklaşımı bu temelde oldukça hoşgörülü ve oldukça ölçülü olur. Halka olan sevgisi bağlılığıyla birçok insanın segisini kazanır. 1995 yılında Haram’dan göç ederek Urfa merkezine yerleştikten sonra, sosyal yönü gelişir, olgunlaşmaya ve olup bitenlere derin anlamlar yüklemeye başlar. Birçok defa göç etmeleri ayrı ayrı halk ı kültürler içerisinde kalmaları ailesi üzerinde olumsuz etki yaratırken, O, bunun etkisini olumlu anlamda yaşar. Artık içine kapanmaz, yalnızlaşmayı tercih etmez ve özgürlük tutkusunun, eşinde koşmaya başlar. Bu arada insanlarla kurduğu ilişkilerde kadının özünden demokrasiliği, hoşgörüyü, inceliği yansıtır. Lise yıllarında çevresindeki yaşamın yoz, ruhu ve yüreği karanlıklara boğan yanlarını görür. Bu gerçekliğin farkına vardıkça özgürlük arayışını inatla ve sabırla sürdürür. Kısa bir sonra da -lise okuduğu yıllarda (1997)’ legal faaliyetlerde mücadeleye katılım sağlar. Belirli süre sonra emekçi, örgütçü yönleri daha bir öne çıkar ve HADEP gençlik komisyonuna bağlı okul temsilciliği görevini alır. Bu süreç boyunca gerek parti yayınları gerekse de diğer kaynaklardan oluşan birçok çözümleme, bilimsel araştırma ve tarih içerikli kitaplar okur. Esen yoldaş, gelişmeyi tümenden kitaplarda görmez, kendini her yönlü geliştirmeyi önüne temel hedef olarak koyar. Okuduğu çözümlemelerin, parti yayınlarının vurgusunu yaptığı noktalar üzerinde yoğunlaşır. Varsa bir yücelme bu tarzda ol ması gerektiğin-

Adı, soyadı: **Esen**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **3 Eylül 2000**

den hareketle bu doğrultuda yoğun çaba harcar.

Mücadeledeki içtenliği, inatçılığı ve iddiasıyla tanınır Esen yoldaş. İnsanlara karşı örgütleyiciliği, çekim merkezi olan yönlendiriciliğiyle sıcak ilişki kurma da hiç zorlanmaz. O, yoldaşlık kavramının bir söz değil, bir yürek, bir ruh ve amacın verdiği samimiyet olduğunun farkındadır. Yoldaşlık yaşam, yaşam ise onun için mücadeledir. Yoldaşlığı ger çek anlamda yaşayarak hem öğrenir, hem de öğrendiğini vermeye çalışır. Her gün çalışmalarına zevkle sarılır. Esen yoldaş "Nefes sağlam ve diri oldu mu, kişiliğinde en büyük devrimi yapmış olur sun" der sık sık. Onun için en büyük terbiye ustası, edep yaratıcısı ise Önderlik ve gerilladır. Onun en büyük özlemi gerilla olmaktır. Özgürce dağlarda halkı için mücadele etmeyi o kadar çok ister ki, bunu ifade edecek sözcük bulmakta zorlanır. Gerilla olmak ve Zilan yoldaşın savaş eri olmak istiyordu. Onlar gibi dağların özgür havasını solumak, derin bağımsız düşüncelere ulaşmak, zorlukları aşmak ve en önemlisi de Önderliğin çözümlemelerinden eğitim görmek, hissetmek ve anlamak ister. Katılmak için birçok defa ilişki arayışına girer, ama bulamaz. Umudunu asla yitirmez. Liseyi bitirdiğinde MKM tiyatro bölümünde çalışmalara katılır, aynı zamanda dershanede öğrenci komitesinde yer alır. Komite arkadaşları arasında en aktif, hareketli, çabasıyla kendini hissettiren O' dur. Tiyatro demek ise halkla birlikte onun ruhuyla varolmak demektir onun için.

15 Şubat korsanlık eylemi gerçekleşir. Ve ardından Urfa'da Önderlik için yapılan tüm protesto vb. eylemlere katılır Esen yoldaş. Aynı yıl düzenlenen Newroz etkinliklerinde etkili rol oynar. Şehir komitesinde kısa bir süre kaldıktan sonra Urfa Özgür Halk dergisinde çalışmaya başlar. Burada yaklaşık bir buçuk yıl çalıştıktan sonra, İzmir bürosunda görevini sürdürür. Görevini kutsallık derecesinde yerine getirir. Dört ay gibi kısa bir süre

çalıştıktan sonra, Önderliğin sağlık durumunun tehlikede olduğu

haberini alır ve bu duruma nasıl cevap olunabileceği arayışına girer. Yüreğindeki ve düşüncesindeki tüm duygu ve bilinç ışıklarını, hislenmelerini Önderliğe kilitler. Bunun sonucunda 28 Temmuz'da Kadifekale'de bedenini ateşle tutuşturur.

Esen yoldaş, Berivanlar'ın Mizginler'in, Zilanlar'ın Semalar'ın ve Rewşenler'in ruhuyla bütünleşir ve yüce mertebeye 3 Ağustos 2000 tarihinde ulaşır.

Mücadele arkadaşları

“Güneşimizi Karartamazsınız!”

şiarıyla kahramanlık ve bağlılık eylemi gerçekleştiren yoldaşlar

- M. Halit ORAL, 9 Ekim 1998, Maraş zindanı (Şehit)
- Murat KAYA, 18 Ekim 1998, Bartın zindanı
- Mehmet GÜL, 19 Ekim 1998, Amasya zindanı (Şehit)
- Ali AYDIN, 20 Ekim 1998, Bartın zindanı (şehit)
- Meral KAŞOTURACAK, 20 Ekim 1998, Çanakkale zindanı
- Bülent BAYRAM, 21 Ekim 1998, Adıyaman zindanı (Şehit)
- İsmet İNANÇ, 22 Ekim 1998, Yozgat zindanı
- Hasan İsa Hasan, 22 Ekim 1998, Qamışlı, (Şehit)
- Fettah KARATAŞ, 22 Ekim 1998, Diyarbakır
- Selamet MENTEŞ, 23 Ekim 1998, Midyat zindanı (Şehit)
- Aynur ARTAN, 23 Ekim 1998, Midyat zindanı (Şehit)
- Mehmet BAĞRIYANIK, 23 Ekim 1998, Elbistan zindanı
- Cennet GÜNEŞ, 24 Ekim 1998, Antep zindanı
- Seyri İPEK, 24 Ekim 1998, Sakarya zindanı
- Aysel CEYLAN, 24 Ekim 1998, Sakarya zindanı
- Samet OKTAY, 24 Ekim 1998, Konya zindanı
- Müslüm MUHAMMET, 26 Ekim 1998, Antep zindanı
- Mirza SEVİMLİ, 26 Ekim 1998, Erzurum zindanı (Şehit)
- Kenan KARAHASANOĞLU, 26 Ekim 1998, Erzurum zindanı
- Berzan ÖZTÜRK, 1 Kasım 1998, Almanya (4 Ocak 1999’da şehit)
- Mehmet AYDIN, 13 Kasım 1998, Çanakkale zindanı (Şehit)
- Erdal ÇEKEN, 13 Kasım 1998, Mardin zindanı (Şehit)
- Abbas SERTKAYA, 14 Kasım 1998, Ümraniye zindanı
- İsmet AKAY, 14 Kasım 1998, Adıyaman zindanı
- Muhyettin SEVİMLİ, 15 Kasım 1998, Diyarbakır zindanı
- Ömer ŞEN, 15 Kasım 1998, Ümraniye zindanı
- Adnan ÖZCAN, 15 Kasım 1998, Bursa zindanı
- Sıracettin HASSAS, 16 Kasım 1998, Bursa zindanı
- Ramazan MALKOÇ, 16 Kasım 1998, Ümraniye zindanı
- Azime İNAN, 16 Kasım 1998, Batman zindanı
- Remziye ZENGİN, 16 Kasım 1998, Batman zindanı
- İdris BAŞARAN, 16 Kasım 1998, Ceyhan zindanı
- Hanifi KUZU, 16 Kasım 1998, Siirt zindanı
- Hamdullah DAŞÇI, 16 Kasım 1998, Mardin zindanı
- Ali ERBEK, 16 Kasım 1998, Mardin zindanı
- Mustafa ŞAHİN, 16 Kasım 1998, Almanya
- Kadri İLHAN, 16 Kasım 1998, Siirt zindanı (Şehit)
- Ahmet YILDIRIM, 17 Kasım 1998, Moskova, (Şehit)
- Remzi AKKUŞ, 17 Kasım 1998, Moskova, (Şehit)
- Mehmet TURGAY, 17 Kasım 1998, Konya zindanı
- Zeyni ARAP, 17 Kasım 1998, Antep zindanı
- Ramazan ADIBELLİ, 17 Kasım 1998, Konya zindanı
- Süleyman GÜLTEKİN, 18 Kasım 1998, Trabzon zindanı
- Seyit BAYRAM, 18 Kasım 1998, Derik (Küçük Güney)
- Zülkif YILMAZ, 18 Kasım 1998, Roma
- Emrullah DAMLAYICI, 18 Kasım 1998, Qmışlu (Şehit)
- Fetiye ABDULLAH, 18 Kasım 1998, Malatya zindanı
- Osman TİNİT, 18 Kasım 1998, Malatya zindanı
- Fazıl SÜLÜK, 19 Kasım 1998, Antep zindanı
- Halil AKINCI, 19 Kasım 1998, Bursa Zindanı
- Cengiz KAYA, 19 Kasım 1998, Ağrı zindanı
- Zehra RIZGAR, 27 Kasım 1998, Doğu Kürdistan
- Nuri ACAR, 27 Kasım 1998, Ordu zindanı
- Cemil ÖZALP, 27 Kasım 1998, Diyarbakır (Şehit)
- Mirza ÇUBUKÇU, 27 Kasım 1998 (Batman zindanında açlık grevinde şehit)
- Yavuz GÜZEL, 30 Kasım 1999, Bartın zindanı (Şehit)
- Hasan TAŞKIN, 3 aralık 1998, Almanya
- Cihat ŞEXO, 10 Aralık 1998, Kıbrıs
- Takibe GÜLTEKİN, 12 Aralık 1998, Sivas zindanı
- Hatice FALAY, 13 Aralık 1998, İstanbul (Şehit)
- Gülistan TAŞ, 16 aralık 1998, Batman
- Taylan Özgür KAHRAMAN, 21 Aralık 1998, Almanya (Şehit)
- Muhyettin IŞIK, 24 Aralık 1998, Antep
- Hükmiye SEYHAN, Aralık 1999, BDT (Şehit)

Onlar bir damla oldu, tufan sırası bizde

Coğumuz televizyon haberlerinden öğrendik Berwar Amed hevalin yüce eylemini, kimimiz ise gazetelerden... Ölümü yaşama çeviren intikam eylemiyle Zilanlara katılan yeni bir can, yeni bir yürek oldu Berwar Amed heval. Güneşe uzanan elleri kırmanın yeni bir adı olan Berwar Amed hevalin eylemi dost ve düşman herkesi daha doğru düşünmeye yöneltti. Biz mücadele arkadaşları ise önümüzdeki süreçte yaşamın yolunu, dönemin tarzını, temposunu bir kez daha gördük ve sarsıldık.

Hamdiye hevali anlatabilmek, yakaladığı güzellikleri aktarabilmek zor... Yüreğine işlediği Zap suyunun saflığını, coşkusunu; Garê'den aldığı yücelikleri, fedakarlığı ve şehitlere, ülkeye, Önderliğe olan derin bağlılığı... Ve kutsal mekanlardan, dağlardan edindiği nice yüksek meziyetleri aktarabilmek zor. Bu nedenle bu yazıyı kaleme alırken el çalışmaz, dil dönmez oldu. Nereden başlamalı diye günlerce düşündüm durdum. En iyisi son görüşmemizden başlamak.

Tarih 12 Ocak 1992 ve pazar günüydü. Yer ise Amed'in Bağlar semti. Öğle vakti evde oturmuş kitap okuyorduk. Dışarıdan üç el silah sesi duyuldu. Evde bulunan diğer bir arkadaş olanı biteni anlamak için dışarı çıktı ve yarım saat sonra kara bir haberle geri döndü. Değerli yoldaşımız **Abdulsamet Çetin** heval katledilmişti. Kontrgerillanın düzenlediği bu saldırıdan sonra Abdulsamet heval sloganlarla karşılaşmıştı şehadeti. Katilleri, sömürgecileri lanetlerken ülkeye, partiye ve Önderliğe bağlılığını haykırıyordu sloganlarında.

Sonra evi terk ettik. Hamdiye hevali kaldığı öğrenci yurduna bir

arkadaşla birlikte bıraktık ve bir daha da O'nunla görüşemedik.

Abdulsamet hevalin şehadeti hepimizi etkiledi. Onlarca arkadaş şehide bağlılığın bir gereği olarak mücadeleyi yükseltti. Amed'de '90 sonrası katledilen ilk devrimci-yurtsever öğrenci olan Abdulsamet hevalin anısına bağlılık düşüncesi saflarda kenetlenmeye, mücadeleyi yükseltmeye gerekçe olmuştu. Hamdiye hevalin saflara katılmasında da bu düşüncenin rolü büyük oldu. Şehide, O'nun son sözleri olan Önderliğe ölümüne bağlılık bilinçlere silinmemecisine kazınırken yaşamda temsilini güçlü çıkışlar yapma tarzında gösteriyordu. Hamdiye heval bunun bir sonucu olarak yarıyıl tatili için gittiği Çukurca'dan bir daha geri dönmedi ve gerilla saflarına katıldı.

Hamdiye hevalin ülkeye, şehitlere ve Önderliğe bağlılığı çok daha eskilere dayanıyordu. Yaşanan son şehadet olayı ise bu bağlılığın taşması için son bir damla oldu ve somut eyleme dönüşmesinin bir gerekçesi olmuştu.

Hamdiye heval yurtsever bir aile ortamında büyüdü. Daha çocukluk yıllarında geçmişi bin yıllara dayanan Botan yurtseverliğinin özlü ortamında şekillendi. Garê'den esen serin dağ rüzgarı körpe ciğerlerini doldururken yılların acılarını, umutlarını da beraberinde getiriyordu. Bölünmenin, kan davalarının, ihanetlerin bitirici etkisini daha o yıllarda dengbêjlerden dinlemiş, kaçakçıların kurşuna dizilmelerini göz yaşlarıyla karşılaşmıştı. Doğusu, Kuzeyi, Güneyi farklı egemen güçler tarafından boyunduruk altında tutulan ülkede halkın acılarını dinlerken şekilleniyordu bilinci.

Sonra kahramanlara tanık oldu. 15 Ağustos Atılımı ile birlikte ge-

Adı, soyadı: **Hamdiye KAPAN**

Kod adı: **Berwar Amed**

Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **24 Aralık 1998**

Van il merkezi

rillanın en önemli faaliyet alanı olan Botan'da yüreği dağ parçası yiğitlerle karşılaştı. Kahramanlık öykülerini dinledi büyüklerinden ve fedakarlığı, cesareti işledi yüreğine. "Güneş" in güleç yüzünü ilk o vakitler gördü. Küçük bir resim gösterdiler O'na ve işte bu "Serok" dediler. Son umuda sevgiyle bakarken değişen yaşamın özünü görüyordu.

Daha o yıllarda çalışan ve zeki bir kızdı Hamdiye heval. Bütün zorluklarına rağmen ailesi O'nu okuttu. Liseyi başarı ile bitirdikten sonra üniversite sınavlarına girdi. Partiye bağlılığını bu sınavda yaşadığı küçük bir anıyı anlatarak aktarırdı: Hiç yanından eksik etmediği parti rozetini bu sınav esnasında da takmıştı. Önceler kabanının yakasına görülmeyecek şekilde yakanın tersine taktığı rozeti bu sınav esnasında görünecek şekilde takmıştı. Bunu gören yurtsever bir öğretmen sesini etmemiş gülümsemekle yetinmişti. Bunun nedenini ise "Ben partiye daha yararlı olabilmek için üniversiteye gelmek istiyordum. Bunu göstermekti amacım" diyen Hamdiye heval böylelikle yüksek öğrenime biçtiği misyonu da dile getiriyordu.

Dicle Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu Muhasebe Bölümü'nü kazanarak '91'de üniversite ortamına geldi. Amed yeni bir ortamdı. Büyük bir şehir, ülkenin kalbi durumundaydı. Öğrenci gençlik hareketinin en güçlü mevezilerinden birisiydi Dicle Üniversitesi. Mücadelenin hızla geliştiği o yıllarda üniversitede de devrimci mücadele hızla gelişiyor, kitleleşiyordu. Art arda gelişen kitle eylemlikleri, düşmanın saldırıları ve bunları protesto gösterileri sıkça yaşanan olaylardı. Öğrenci gençliğin bu gelişmeler

sessiz kalması beklenemezdi. Böylelikle üniversite ortamında geniş, örgütlü bir yapı gelişmişti.

Hamdiye hevalin yurtsever devrimci çevre ile ilişkileneceği uzun sürmedi. Yurtseverliği, saf ve dürüst kişiliği ile örnek bir yaşamın temsilini gösteriyordu. Gençliğin geliştirdiği birçok öğrenci eylemine katılmakta tereddüt etmedi. Yüreğinde büyüttüğü cesaret ile bu eylemlere katılırken aynı zamanda daha bilinçli bir kavga için okuyor, araştırıyor, bilmediği konuları ise arkadaşlarına sorup tartışıyordu. O'nun bu mütevazı yanı hızlı gelişmesinin dinamisi oldu.

Ve sonra savaş yılları...

Hamdiye heval Berwar Amed olmuştur Botan'da, Zagroslar'da.

O'nun gibi yüce dağlara, özgür alanlara çıkma olanağı olmadı. Ancak eminim ki, saflığı, dürüstlüğü ve engin yurtseverliği ile çetin savaş ortamında daha da güçlendi. Gerilla yaşamının geliştiriciliği O'nun mütevazı kişiliği ile bütünleşince çelikleşmiş bir gerillanın açığa çıkmaması zaten mümkün değil.

Bin yıllara meydan okuyan eylemi, bu gelişimin bir doruğu, ölümsüzlük düzeyinin somut bir ifadesidir. Botan'da çelikleşen gerillanın Cudi'den, Zagroslar'dan aldığı isyan ruhu ile düşmanın beynine patlayan ve savaşımızın güçlü eylemlerinden birisinin adı olan Berwar Amed hevalin son eylemi savaşın kişilikte yaşandığı en güçlü düzeyi ifade ediyor.

Ortadoğu kökenli bir savaş oyunudur satranç. Gerillalar iyi bilir bu oyunu. Satranç Zerdüşt inancına dayanır ve diyalaktığı esas alır. Beyaz taşlar iyiyi, aydınlığı; siyah taşlar kötülüğü, karanlığı temsil eder. Karanlık

ve aydınlığın çatışmasında düşmanın şahını ele geçirmek oyunu kazanmaktır. Oyun başlangıçta basit ve daha az çatışmalıdır. Oyun ilerledikçe karmaşıklaşır ve çatışmalar yoğunlaşır. Hedef olan şah belirginleşir ve oyunun etrafında dönülen merkez olur. Oyunun ilerlemesi oyundaki her taşın değerini artırır. Taşlar oyundaki yerlerini aldıkça nitelik kazanırlar.

Yaşadığımız savaşta kıyasıya geçen bir savaş oyununa benziyor. Süreç ilerledikçe bireyler güçlenir, nitelikleşir, çelikten fırtınalı militanlar olurlar. Dökülenler, satranç tahtasının dışına atılanlar ve etkisizleşenler, inanç ve irade olarak bitenler de olur süreç ilerledikçe. İyiliğin, güzelin, kötülük ve çirkin olanla bu amansız savaşında son yıllarda hedef "şah" tı. Yani Önderlik! Şaha yönelen hamlenin başarısızlığı oyunun kaderinin belirler. Erken ya da geç bir saldırı ya da karşı tarafın tedbirleri sonucunda etkisizleşen başarısız bir saldırı geçirildikten sonra inisiyatif karşı tarafa geçer ve yenilgi kaçınılmaz olur. Çünkü güçlerini şaha göre konumlandırmış tarafın girişimi sonucunda şah yer değiştirirse oyun yeni bir düzenlenmeyi gerekli kılar ve bu saldırı inisiyatifinin karşı tarafa geçmesi demektir.

Düşman oyununu oynadı. Önderliğe "tufan" derecesinde yöneldi. Ardından gerilla güçlerine ve halka. Ancak Önderliğin hamlesi bu tufanı işlevsiz kıldı. Şimdi tufan sırası aydınlıkta!..

Tufan, Nuh'un Nebi ile birlikte anılır çoğu kez. Sümer mitolojilerinde Utnapiştım derler Nuh peygambere. Tanrılar insanlara kızıp onları tufanla cezalandırırken Utnapiştım uzun yıllar uğraşarak yaptığı bir gemi ile

karşı koyar bu tufana. Her tür canlıdan bir çifti kurtarmayı başarır. Tufan dinerken gemiyi Cudi'ye indirir. Ve tanrılara inat canlıların yok edildiği dünyada buradan başlamak üzere çoğalıp yaşamı yeniden yaratırlar. Önderlik ise yüreğine doğaya ve insanlığa ait ne varsa alıp önce Rusya'ya, sonra Roma'ya yürüyerek tufandan korudu.

Nuh u Nebi'den bu yana yaratıcı aklın eylemi gelişti. İnsanoğlu beyninin, emeğinin bilinciyle meydan okudu tanrılara. Bilimin gelişim diyalektiğini ifade eden bu süreç tanrıların tufanına karşı insanlığın düşünce ve eylemiyle cevabı oluyor. Bugün bu eylemin kesin zaferini "tanrıları" yok ederek ve tanrısallaşarak yaşıyor muyuz? Evet, tüm insanlık ve tarih tanıktır ki, insanoğlu ölümsüzlük eylemcilerinin şahsında tanrısallaşılıyor.

İnsanoğlunun bu bilimsel eylemi bugün Nuh'un diyarında kanla, gözyaşıyla ve acılarla beslene-

rek geliyor. Güzelleşme, yücelişme ve Zilan tarzında tanrılaşma zulmün tanrılarına eden bahçesinde yönelerek zafere yürüyor.

Şimdi sıra bizde... Nuh'tan bu yana insanlığın tufanının bilinciyle yarattığımız mücadelenin son tufanını düşmanın şahsına yönelteceğiz. Karanlıkları bu satranç tahtasından söküp atmak için bu tufan bir zorunluluk. Tufanın önüne kattığı her şeyi yok edersine yönelecek ve yeni bir yaşamın filizleneceği özgür ortamı sağlayacağız.

Şimdi sıra bizde... Düşman son hamlesini oynadı, ama nafi! Sen ise Kürt'ün tufanının ilk damlalarından oldun. Yerle bir edinceye kadar bu tufan sürecek. Yüreklere kötülük, beyinleri komplo, hile ve karanlıklarla dolu insan taslaklarını paramparça edinceye dek bu tufan sürecek.

Ve sen Berwar Amed heval Önderliğe bağlılığın, dönemin amansız tarzının son timsali oldun. Saf ve dürüst kişiliğin, yurt-

severlikle yoğrulmuş yüreğin büyük fedakarlık ve cesaret ile düşmanın yüreğini patlatırken eylemin insanlığa, dostlara ve bizlere yaşamın güzelliklerinin yolunu gösterdi.

Senden önce Dicle Üniversitesi'nden nice yoldaşları uğurladık ölümsüzlüğe. *Hüseyin Nergis, Halil Aydın (Xebat, Bagok), Cüneyt Yıldırım(Cihat), Azize Yalçın(Dılzar), Abdullah Aksoy, Bedri Eren (Karasu), Ömer Yaman (Cemşit), Suna İzol (Berwal), Yasemin Şimşek (Rojbîn-Aslen Arap halkından), Erol Tosun (Bahoz) , Kenan Önder* ve daha ismini burada anamadığım onlarca nice kahraman... Dökülen her damla kanın intikam hırsı yüreklerimizde çarpmayacaksa ölsün o yürek! Güzel bir dünya için düşünmeyecekse dağılsın o beyin! Kazanacak, zaferi garantileyecek tarzda çalışmıyorsa dunsun o beden!..

Şimdi tufan sırası bizde!..

Mücadele arkadaşları

“Bu eylemimle düşmanın kişiliğimde ve dışarıda oluşturduğu tüm zincirleri kırıyorum, özgürleşiyorum”

Ben Nezahat Baracı. Kod adım Şehristan Botan. ‘76 Cizre doğumluyum. ‘91 yılında saflara katılıp, Zağros ve Botan alanlarında kaldım. Çok duygusal bir temelde katılımım olmasına rağmen; Kürdistan halkının yaşadığı acıları gün gün görerek, çözümün nasıl bir çizgide, Apoculuğun gereklerinde olduğunu bilinç ve ruhta kavradım. Kavrama iste-mimi bu eylemle doruk noktasına çıkarmak istedim.

Başkanım!

Siz balçıkla sıvanmaya çalışılan bir Güneşsiniz. Ben de bu güneşin aydınlığını görmüş, ondan kopamayacağını anlamış bir fedaiyim. Çünkü 21. yüzyılın sosyal mücadele çizgisini Apoculuk’la o kadar somutlaştırdınız ki; bu ulusal kurtuluş yolu insanlığa bir kez daha zincirlerinden başka kaybedecekleri bir şeyin olmadığını ispatladı. Bu, onları eyleme kaldırdı. Ben bu eylemimle düşmanın kişiliğimde ve dışarıda oluşturduğu tüm zincirleri kırıyorum, özgürleşiyorum.

Siz, özgürlüğü bilinçte yakalamanın hiçbir sınır tanımadan eyleme dönüşmesi gerektiğini hepimize kanıtladınız ve böyle yaşadınız. Düşman tüm çabalarına rağmen, çalışmalarınızın önünü alamadı. Ne parti, ordu kurmanızı, ne Kürt halkını dirilterek kurtuluşa götürmenizi, ne de diğer çalışmaları. Bunlar karşısında emperyalizm sarsılan çıkarlarını bırakmamak ve kendi yıkılışını engellemek için, böylesine kapsamlı bir komploya girişti. Fakat yine de bilincimize yerleştirdiklerinizi eyleme dökmemizi engelleyemiyor. Avrupa’da ve Kürdistan’da halkımız ayakta, serhildanlarda. Bizler

fedai görevlerimizi yerine getirmeye çalışıyoruz. Yoğunlaşan bilinç ve yetkinleşen irade dışında hiçbir yol tanımıyoruz.

Biz kadınlar da özgürlük tacımızı takarak, hiçbir engel tanımıyoruz. Yani düşman bizi engelleyemiyor. Ben bilincimde yaşadıklarımı hiçbir sınır tanımadan böylesine bir eyleme dönüştürerek düşmana gereken cevabı vermeye gidiyorum.

Değerli kamuoyuna ve yiğit Kürdistan halkına!

Mezopotamya’da özgürlük önderliğini yürüten Başkan Apo’nun İtalya’ya gidişinin ardından böyle bir eylem kararı aldım. Ve son olarak Başkanımızın emperyalistlerin işbirliğiyle kaçırılarak TC’ye teslim edilmesiyle, eylem gerekçelerim daha da arttı. Evet, gerekçemiz var. Düşman birlikleri bu gerekçeler karşısında her ne kadar katliamlarını, işkencelerini, yargısız infazları arttırıp demokratik uluslararası bir mahkemeden kaçınsa da, olaylar bugün öyle bir boyuta gelmiş ki, artık herkes bir tavır belirlemek zorundadır. Başkanımızın yakalanmasıyla bu savaşın biteceğini sananlar aldanmaktadır. Çünkü Kürtler ilk kez bu kadar örgütlü ve dünyanın her tarafında ayağa kalkmaktadır. Bu sadece ordu yapısı ile Apocu ruh, güç ve moralle bu örgüt, durdurulamayacak düzeye getirilmiştir. Tüm dünya kamuoyu ve demokratik çevreler Apoculuğun 21. yüzyıldaki kurtuluş yolu olduğunu görerek, Önderliğimizin uğradığı saldırı karşısında sessiz kalmamalıdır. Önderliğin yaptığı barış çağrıları bir yana, bizzat Avrupa’ya gelerek, barışın ve demokrasinin yolunu açmaya çalıştı. Buna rağmen; devletlerin tavırsızlığı kendilerini ve Kürt soru-

Adı, soyadı: **Nezahat BARACI**

Kod adı: **Şehristan Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **1991**

Şehadet tarihi ve yeri: **20 Mart**

1999

nunu çaresizliğe mahkum etmeleri kabul edilmeyecek bir durumdur. Filistinlilerin, Sırların, Kosavalıların mücadelelerini göz önünde bulundurup Birleşmiş Milletler’de, Avrupa Parlamentosu’nda nasıl çözüm arıyorlarsa, Kürtler için de aramalıdır. Önderliğimizin adil ve demokratik bir ortamda can güvenliğinin sağlanması gerekmektedir.

Ben Türk adaletine güvenmiyorum. Türk egemen sınıfları Anadolu’ya girişinden bugüne kadar, adaletli bir yönetim olamamışlardır. Halklar karşısında yaptıkları bir yana; Kürtler gibi bir halkı yok sayan ve yüzlerce kayıp vb. gerekçelerle defalarca dünya hukuk kurallarına şikayet edilen bir devletin adalet sistemine güvenmiyorum. Sorunun bir mahkeme ile değil; bir halkın savaş gerekçelerini ortadan kaldırarak, çözüme gitmesi gerekiyor.

Bu çağırımı bir kez daha yapıyorum. Savaş gerekçelerimiz ortadan kalkmayıncaya değin, bu savaş durmayacaktır. Apoculuk bir dünya görüşüdür, ideolojidir. O, bir önderlik sıfatıyla sınırlandırılmaz. Bu büyük bir yanlışlıktır. Çünkü Apoculuk sadece Ortadoğu için değil, bir dünya için özgürlük önderliğidir. Bu Önderliğin savaş araçları da vardır. Bu araçlar bilinç, irade, cesaret ve fedakarlıktır. Ve bugün bizler 25 yıldır Apoculuğun özgürlük ruhunu büyük irademizle sunuyoruz. Ben Apoculuk’tan aldığım büyük iradeyle bedenimi bomba yaparak, bu savaşa katılıyorum. Düşman korkunç şiddetiyle üzerimize gelebilir. Ve biz onun karşısında en büyük şiddeti kullanacağız. Gerillamız eylemini şiddetlendirecektir, partimizin örgütlülüğüyle savaş daha şiddetlendirilecektir. Ve herkes Mazlum, Zilan, Rojbin, Sema, Bermal ve Fikri yoldaşların açtığı fedailik çağına hiç tereddütsüz katılarak, emperyalizmi ve onun dayandığı arkasını yakarak, Apocu ruh bayrağını hiç düşürmeyecektir.

Cefakar Kürdistan halkı!

ABD emperyalizmi, İsrail siyonizmi ve Türk faşizminin Kürt halkına ihanet eden Yunan hükümetini yanına alarak, 14 Şubat günü Gladiyonun geleneğine uygun bir komployla Ulusal Önderimiz Başkan Apo’yu kaçırmayı, ardından hiç beklemediği bir tepkiyle karşılaşmış ve Kürt halkının “Önderliksiz yaşam olmaz!” gerçeğine bilinciyle ulaştığını görmüştür. Ve kendisi de biliyor ki, kendini yakan insanlarımız, “Hepimiz Birer Apo’yuz” sloganı atan gençlerimiz bin yıllık öfkenin büyük yansımalarıdır, Apo’suz yaşam olmayacağının göstergesidir. Kürdistan’da bir yaşam vardır, o da savaş yaşamıdır. Başkanımızın bugüne kadar verdikleri, yeni yaşamı yaratmaya yetecektir. Biz Başkanımızın en çok emek harcadığı gerillalar olarak, düşmana vuracağımız darbelerle ve sarsılmaz inancımızla bunu göstereceğiz.

Cizre halkına!

Yaşadığımız süreçte dünyada bir volkan patlaması var ve bunun adı Apoculuk’tur. Cizre’de serhildanlar sürecini başlatan gençler olarak, geçmişte oynadığı role bugün de devam ederek, bu volkan-dan kopan bir lav parçası olarak düşmanı yakmalıdır.

Ben içinizden çıkan bir Kürt kıyım. Size çağırım; alınacak intikamı almanız ve düşmanın tüm yönelimleri ve zorlamalarına rağmen, Berivan’ın mirasına sahip çıkarak, Cizre’yi tekrar serhildanlar merkezi yapıp, halkımızın onurlu direnişinde yerinizi almanızdır.

Eylemimi kontrgerillanın yüzlerce yurtseverimizi katlettiği ve yıllarca teslim almaya çalıştığı Batman’da gerçekleştirerek, tüm Batmanlı yurtsever halkımızla gerillanın ayrılmazlığını ispatlamak istiyorum. Hiç tereddütsüz ateş topu yaptığım bedenimle halkımın

eylemini taçlandırmak istiyorum.

Bugün tüm imkanlarını seferber ederek ve en son Parti Önderliği-mizi kaçırarak mücadelemizi durdurmak istiyorlar. Bunu onur meselesine dönüştürmek isteyen herkes, bu saldırılarda rol oynayan tüm kurum ve kuruluş odakları karşısında bir eylem sahibi olmalıdır. Ve ben hiç tereddütsüz bedenimi feda ederek, böyle bir eylem şerefine kendimi ateş topu yaptığım eylemimle selamlıyorum.

TC devletine!

Sizler, yaptıklarının hesabını vermesi gereken bir konumdasınız. Asıl yargılanması gereken konumdasınız. Tarih karşısında insanlık suçları işleyen bir devlet, nasıl adalardan bahsedebilir. Önderliğimizi yargılama hakkını nasıl kendinde görebilir. Kaldı ki, Parti Önderliğimizin ateşkes çağrılarını cevapsız bırakmışsın.

Şunu bilmelisiniz: Siz Apo'yu yakalamış olabilirsiniz. Biz Apo'nun binlerce askeri ve fedailerini baş eğmez cevaplar vereceğiz ve eylemim de bugüne bir cevaptır. **“Gelin teslim olun diyorsunuz.”** İşte geliyorum. Apocu ruh, siyaset, gurur, irade ve cesaretle geliyorum. ARGK'li bir Apo fedaisi olarak, ateş topu yaptığım bedenimle geliyorum. Eğer ülkemiz ve özgür yaşam hakkımız gasp edilmişse, insan hakkımı almaya geliyorum. Bunun dışında hiçbir geliş yoktur. Tek yol vardır; tek tarz vardır; o da Apocu tarzdır, Apoculuktur.

- Yaşasın Başkan Apo!

- Kahrolsun faşizm!

Tüm yoldaşlara!

Uzun sayılabilecek bir süredir devrim saflarına katılmış bulunmaktayım. Saflarımızda savaşa katılımım hemen hemen sekiz yılı doldurmaktadır. Bu sekiz yıllık mücadele yaşamımda büyük zorluklar, engeller ve güzel, mutlu günler

gördüm. Kuşkusuz güzel günlere ulaşmak için, zorluğu, engelleri aşmak gerekir. Bu nedenle kendimizi her zorluğa göğüs gelecek biçimde hazırladık ve birçok zorlu süreci de aştık. Bu uzun mücadele sürecinin bize öğrettiği en temel husus, savaşı büyütmek ve kazanmak istiyorsak, Önderlik gerçeğine sınıksız sarılmanın ve Önderlik çizgisinde mutlaka yürümenin zorunluluk olduğunu görmek durumundayız.

Önderliğimizin yaşadığı son olay, duygusal etkilenmeyi yaratmakla birlikte, büyük bir bilinç ve kararlılık düzeyini de ortaya çıkarmış ve her şeyimizle gerektiğinde kanımızın son damlasına kadar savaşıp bu çizgiyle bütünleşmeye de yol açmaktadır.

Botan Eyaleti'ne gelişim çok uzun bir süreyi kapsamıyor. Başından itibaren ve son nefesime kadar bile, düşmana teslim olmak, ya da sağ ele geçmek hiçbir zaman kabul etmediğim ve etmeyeceğim bir tutumdur. Hiçbir zaman düşmanın yarattığı yaşama kanmadım, kabul de etmedim. Özgür yaşam dışında her türlü yaşam dışılığı kendime layık görmedim, haram kabul ettim. Bu anlamda en büyük umudum ve hedefim, özgür yaşamla bütünleşmektir. Bu kararım da bunun bir sonucudur.

Parti Önderliğimizin İtalya'da bulunduğu süreçte böyle bir karara vardım. Parti Önderliği'nin 15 Şubat'ta uluslararası komployla yakalanması bende tüm coşkuyu zirveye çıkardı ve böylesi bir kararı kesinleştirdi. Böylesi kara bir güne dayanmak gerçekten çok zor. Ancak düşman düşmandır. Zaten onlardan başka tür bir yaklaşım ve umut beklenemez. Böylesine faşist bir düşmandan ancak böyle bir yaklaşım beklenebilir. Dolayısıyla böylesi bir güne hazırlıklı olmamız gerekiyordu. Bu temelde Önderliğe yönelik komploya karşı, cevabımız zamanında olmalıydı. Biz böylesine bir yetmezliği yaşadık.

Böyle kara bir günde oldukça iddialı, istekli ve büyük bir kararlılıkla, büyük bir soğukkanlılıkla yerine getireceğim bu eylemden dolayı çok sevinçliyim. Duygularım her zamankinden daha farklı. Çünkü böyle anlamlı bir eylemi gerçekleştireceğim. Uzun devrimcilik hayatımda çok büyük bir iş yapmayı hedefledim, ona ulaşmak istedim. Buna inanıyorum ve bunu böyle bir eylemle gerçekleştireceğim.

Devrimin zafere ulaştığını görmek isterdim. Ama görmesem de büyük inançla söylemek istiyorum ki, bu devrim mutlak zafere ulaşacaktır. Bunu düşündüm. Bu kadar bağlı olduğum Önderliğin dünya çapında, özellikle kadına her bakımdan özgür yaşam yolunu açan Önderliğin o koşulları yaşarken, ben de özgür yaşamı seçen bir kadın olarak, dillenmeyi, bilinçlenmeyi, cesaretlenmeyi ve irade kazanmış olarak böyle bir günde, böyle bir görevi gerçekleştirmesi gereken biri olarak kendimi görüyorum. İşte bu nedenle çok sevinçliyim. Büyük bir gönül rahatlığıyla böyle bu görevimi yerine getireceğim. Ve de bağlılığımı kesinlikle kanıtlayacağım.

Dünya bugün bizi ve mücadelemizi konuşuyor. Herkes farklı farklı yorumlar yapıyor. Böyle büyük bir direnişle kendini yakan insanlarımız var. Halkımız ayakta, dünya çapında Kürt halkı yürüyüşe kalkıyor. Böyle bir günde Demirel, Ecevit, pişmanlık yasasını gündemleştiriyor **“Gelin teslim olun”** diye çağrı yapıyor. Ben de bu çağrıya cevaben diyorum ki, **“Evet, ben geleceğim. Ama nasıl geleceğim. Bir ateş topu olarak geleceğim.”** İşte benim Ecevit'e cevabım budur.

Dağlarımızda Başkan Apo'nun özgür, silahlı bir askeri olarak, Başkanımın esaret altına alındığı bu koşullarda, O'nun gösterdiği özgür yaşam çizgisinden, Zilanların çizgisinden başka bir şey tanımıyorum. Kendim için haram gö-

rüyorum. Böyle bir süreçte, böyle bir eylemle büyük duygular yaşıyorum. Belki tam ifade edemiyorum. Siz yoldaşlardan fiziki de olsa ayrılık çok zordur. Ama ben bunu anlamlı bir eylem olarak değerlendiriyorum. Büyük bir yaşama imkan vereceği için, böyle bir ayrılıktan yanayım.

Bu nedenle tüm yoldaşlara şunu söylemek istiyorum: 15 Şubat'tan itibaren hepimiz için yeni dönem başlamıştır. Öyle düşmanın ifade ettiği gibi *"bitti"* bir yana, bu mücadeleye daha yeni başlıyor. Savaş daha da büyüyecek ve bu faşist düşmanın başını nasıl yakacağız, göstereceğiz ve asıl korktuğu şeylerin nasıl başına geleceğini görecektir. Bu açıdan önemli görevlerle karşı karşıyayız.

En ummadığımız yerlerde bile, halkımız, dostlarımız sesini eylemlerle yükseltirken, siz dağlar-

daki özgür silahlı gerilla güçleri olarak, bu savaşı ve yaşamı güçlendirmek, büyötmek ve zafere götürmek görevini başarıyla yerine getirmelisiniz. Biz sizden bunun savaşını istiyoruz. Savaş daha da gelişecek ve yakacaktır. Ve önceden de belirttiğim gibi, düşman düşmandır. Ondan bize yar olmaz. Tarihte de hep böyle olmuştur. Bu düşman ancak devrimci şiddetle dize getirilebilir. Düşman bundan sonra da farklı yönelebilir. Şimdiye kadar yürüttüğü özel savaşı daha hızlandıracaktır. Buna karşı her bakımdan daha güçlü olmalıyız.

Umudumuz daha büyük, cesaretimiz daha fazla, yoldaşlığımız daha güçlü olmalıdır. Düşmanın psikolojimizle oynamasına izin vermemeli ve onu tersine bin pişman etmeliyiz. Düşmanın gaflette yakalamasına fırsat tanımamalıyız. Onu biz gaflette yakalamalıyız.

Sonuna kadar duyarlılık, hassasiyet ve iddialı olmak gerekiyor. Bunun için şimdiye kadar yaşadığımız yetersizlikleri, yetmezlikleri aşarak, mutlu bir yaşama ulaşmak esas görevimiz ve hedefimiz olmalıdır.

Duygu ve düşüncelerimi ancak bu kadar ifade edebildim. Böyle bir gün, böyle bir yıl Önderliğimize layık bir militan olmak içindir. Ayaklanan ve sesini yükselten halkımızın eylemine cevap olmak, Önderliğimize bu uygulamayı dayatan düşmana cevap olmak için karar verdiğim bu eylemi gerçekleştireceğime dair;

Partiye, Ulusal Önderimiz Başkan Apo'ya, devrim şehitlerine, dağ ve zindan direnişçilerine ve tüm yoldaşlarıma söz veriyorum, söz veriyorum, söz veriyorum!

20 Mart 1999
Şehristan Botan

“Bu eylemimle Zilan komutasında yürüyen bir emir eri olmak istiyorum”

Başkanım!

Adım Tacettin Şahin. Kod adım Ferhat Berwar. '72 yılında Hakkari merkezine bağlı Kotranus köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerimi açtım. Köyde ilkokulu bitirdikten sonra, okumayı bıraktım. Daha sonra Adana'ya taşındık. Adana'da çeşitli işlerde çalışarak, aileye katkıda bulunmaya çalıştım. Ailem yurtseverdir.

1992'de iki kardeşimin saflara katılmasından sonra, ben de '93 yılında ARGK saflarına fiilen katıldım. Yaklaşık olarak, altı yıldır ARGK saflarında bulunuyorum. Bu süreç zarfında çeşitli görevlerde bulundum. Ancak geline aşamada daha büyük kişilikler ve eylem adamı haline gelme bir zorunluluk ve kendisini dayatmaktır. Bütün dünya gericiliğinin bu denli saldırılarda bulunduğu ve geliştirdikleri komployla Önderliğimizi TC faşizmine teslim etmeleri beni derinden etkilemiş, bu etkilenme beni kararlaştırmaya götürmüştür. Onu kendi açımdan kutsal bir görev biliyor ve bu bilinçle kararımı vermiş bulunuyorum. Gerek duygu-düşünce, gerekse de ruhen buna hazırım. Ben bu eylemimle Başkan Apo'ya, halkıma, insanlığa ve yaşama olan bağlılığımı ortaya koymak istiyorum. Bütün yaşam imkanlarının zor ve baskı yoluyla engellendiği, büyük bir imhanın dayatıldığı Başkan Apo ve halkımızın direnişi karşısında bu tarzdaki bir eylemle cevap olma kararlılığındayım.

Bu anlamda hiçbir gücün halkımızı yok edemeyeceğini, her Kür-

dün bir fedai olduğunu bu eylemimle ispatlamak istiyorum.

Başkanım!

Büyük ve maddi gerçekliğimize oldukça uygun düşünce gücü olmanız, düşünce üretmeniz ve bunu uygulama gücüne kendinizi vardırmanız bizleri bugün büyük bir patlamaya dönüştürmüş, insanlığın temel kurtuluş gücü haline getirmiştir. Evden kalkıp Ankara'ya düşmanın kuşatması altında hiçbir gücün cesaret etmediği ve belki de aklına hiç getirmedeği temel birkaç çarpıcı sözle başlatmış olduğunuz yürüyüş, bugün olağanüstü başarılarla, kazanımlarla dolu bir sonsuzluk yürüyüşü halini almıştır. Yürüyüşe tek başınıza ve büyük bir ideolojik grup olarak başladınız. Attığınız her adım, söylediğiniz her söz, en etkili silahlardan daha güçlü ve daha büyük bir patlamayı yarattı. Çünkü bir yaşamın tümüyle bitirildiği bir zemine kutsal yaşamın tohumlarını serpiştirdiniz. Çünkü Siz, tarihten silinmeyle yüzyüze olan bir halkı estirdiniz. Kuvvetli ve canlandırıcı ideolojik hususların etkisiyle yeniden yarattınız. Ruh ve can verdiniz. Çünkü Siz, bir bütünün ulusal değerlerin ayaklar altına alındığı koşullarda büyük çaba, emek ve kahramanlıklarla erişilmesi güç değerler yarattınız. Tek bir kurşun sıkmadınız, ama en büyük savaşı, yüzyılın en büyük savaşını geliştirdiniz. Savaş savaşımdan kazanma ustalığınızla, dört duvar arasında bile, düşmanlarımız açısından en büyük tehlike durumundasınız. Siz başlattığınız yürüyüş ve tarzınızla

Adı soyadı: **Tacettin ŞAHİN**

Kod adı: **Ferhat Berwar**

Doğum yeri ve tarihi: **Kotranus Köyü**

Hakkari, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: **1993**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Mayıs 1999,**

Başkale

dünyayı ikiye böldünüz. Dünya dengelerini altüst ettiniz. Kendinizle yeni bir süreç başlattınız ve o süreç hala devam ediyor. Uluslararası bir komplo sonucu yakalanmanız, çok çirkef ve ikiyüzlü bir tutumla TC faşizmine teslim edilmeniz, dünya gericiliği ve emperyalizmi açısından ne denli büyük bir tehlike oluşturduğunuz çok net ve açık bir şekilde ortaya çıkartmıştır.

Bir ulusa, bir bölgeye ve insanlığa mal olmuş gerçekliğinizi görmezden gelerek, “*Apo’yu yakaladık*” diye zafer naraları atan insanlık karşıtı güçler, bugün ne yapacaklarını bilmez duruma gelmişlerdir. Dünyanın dörtbir yanında ayağa kalkan ve “*Güneşimizi karartmaya çalışanlara karşı dünyayı karartırız*” biçiminde büyük bir kararlılık ve cesaret örneği gösteren halkımız, düşmanlarına nedenli büyük hata ve suç işlediklerini göstermekte ve göstermeye devam etmektedir.

Yürüyüşünüz, sonuçları düşünülmeden başlatılan bir yürüyüş

değildir. Oldukça bilinçli, örgütlü ve etkileyici bir yürüyüştür. Partisel, ordusal olduğu kadar, planları ve hesapları çok iyi yapılan, düşmanın hiç ummadığı, beklemediği bir anda sizin vurguladığınız gibi, yürüyen atom bombası biçimindeki bir yürüyüştür. Bugün devam eden ve sonsuza kadar devam edecek olan bu yürüyüşün temelinde daha parti olmadan bir parti gibi hareket etme, cephe olmadan bir cephe kadar etkileyici ve bir ordu kadar ordusal gücü kendinde barındırma tarzını yaratmadır. Bu tarzla sıfırdan başlayarak dünyayı etkileyen bir kuvvet durumuna geldiniz. Başlattığınız çıkışla Ortadoğu’da boğdurulmak istenen sosyalizme büyük bir açılım sağlayarak, çözülen reel sosyalizm gibi, perdeler çekerek, kalın duvarlar örerek sosyalizmi koruma yerine; tersine sosyalizme açılım sağlayarak, geliştirerek insanlığa mal etmenin en güçlü kurumu olduğunuzu gösterdiniz. Bu tarzınızla bütün yaşamınızı insanlığa adayan, çok geniş çaplı uluslararası komplola-

ra rağmen evrensel çapta sosyalizmin tek sözcüsü ve onun tek temsilciliğini yapan bir Önderlik olduğunuzu kanıtladınız. Başlattığınız çıkışla tarihe, insanlık karşısında suç işleyen, insanlığı bitiş noktasına getiren dünya gericiliğini ve emperyalizmini geniş anlamda yargılanacağı sanık sandalyesine oturarak, mahkum edileceği süreci başlattınız. Bu anlamda insanlık adına konuşmaya, insanlık adına söz ve karar gücü olmak kadar, yargılamanın da Önderliği olduğunuz ortaya çıkmıştır. Başlattığınız çıkışla, dünyanın dört bir yanında ayağa kalkan, bedenini ateşe vererek etrafınızda ateşten bir çember oluşturan fedailer, nasıl bir ulusal ruh ve şekillenmeyi yarattığınızı ortaya koyduğu gibi, çok güçlü bir gizli kuvvete sahip olduğunuzu, yakalanmakla bunun nasıl bir patlamayı yarattığı çok iyi görülmüş ve görülmektedir.

Başkanım!

Siz her şeyi netleştiren özelliğinizle bizlere kimin dost, kimin

düşman, kimin demokrat, kimin demokrasi karşıtı olduğunu çok iyi gösterdiniz. Onurun ayaklar altına alındığı, her şeyin çıkara dayandırıldığı, çıkarlar uğruna insani onurun hiçe sayıldığı bir dünyada, büyük bir onur savaşçısı oldunuz. Bu yönünüzle bütünüyle farklı olduğunuz ortaya çıkmıştır. Temsil ettiğiniz doğrular, savaşarak kazandığınız doğrulardır. Tarzınızla savunduğunuz doğruları her koşul altında temsil etme büyüklüğünüzle, en zor koşullarda inanılmaz hamlelerinizle bizlere kendi gerçekliğinizi gösterdiniz. Partimizden istifa etmekle ne düzeyde olduğumuzu ortaya koydunuz. Mevcut tarzımızla, yaşam ve alışkanlıklarımızla hiçbir şey kazanamayacağımız oldukça net, çizginizde yürümenin, önderleşmeyle her alanda yeniden kendimizi yapılandırmakla olabileceği daha açık ortaya çıktı. Bizler aslında tutuculuğumuzla yükünüzü ağırlaştırdık. Düşmana güç verdik. Düşman bu gerçekliğimizi çok iyi tahlil ettiğinden gücünü size karşı kullandı. Bir anlamda bizleri tehlike görmedi. Yapılması gereken, kendimizi Önderlik tarzında tehlike durumuna getirmektir. Şu anki parti yapısı çok daha iyi bilincinde ve farkında. Kendimizi aşmanın büyük zafer yaratan kişilikleri haline gelmektir. Bunun yolu da anı anına yarattığınız ve temsil ettiğiniz çizgiyle bütünleşmektir. Bu çizginin eylem gücü haline gelmektir. Dönem kişiliklerimizde, tarzımızda büyük patlamalar yapmamızı emrediyor. Bu da her zamankinden daha fazla cesaretle, kararlı ve bilinçli hareket etmemizi şart koşuyor. Başarı ne körce, ne de yerinde sayan bir pratikle mümkündür. Başarı, Önderlik tarzında yürüyen, Önderlik partisnin kutsal militanları haline gelen ve Önderliği bu tarzda koruyan Mazlumların, Agitlerin ve Zilanların tarzındadır.

Başkanım!

Ben gerçekleştireceğim eylemle yarattığınız çizginin bir militanı, kendinizde temsil ettiğiniz partinin yiğit bir neferi olmak istiyorum. Bu eylemimle, Zilanlarda gerçekleşen doğru bağlılığın bir takipçisi olmak, yine dönemin bir eylemcisi haline gelmek istiyorum. Düşman karşısında büyük düşünmekten, büyük eylemciler haline gelmekten başka yaşam seçeneğimiz yok. Düşman yaşamımız için en küçük bir delik bile bırakmıyor. Her alanda imhayı dayatıyor. “*Sen yaşamayacaksın, senin yaşamaya hakkın yok*” diyor. Uluslararası komployla yakalanarak TC’ye teslim edilmenez, halkımızı sokaklara döktü. Halkımızın düşmana olan kin ve öfkesini bile di. Yine halkımız her alanda denilebilir ki, düşmanla derin bir kopuşu yaratarak daha büyük, bilinçli, örgütlü ve her alanda düşmana vurmayı öğreniyor. Ortaya çıkan bütün bu gelişmeler, sizin eseriniz ve engin çabalarınızın sonucudur. En bitik ve sıfır noktasına gelmiş olan bir Kürt bile, sarf ettiğiniz olağanüstü çaba karşısında inanılmaz bir cesaret ve moralle ayağa kalkmış durumdadır.

Başkanım!

Biz her şeyimizle sizin eseriniziz. Bizleri yoktan var ettiniz. Yaşam sevincimizi ve tutkumuzu geliştirdiniz. Bu çabalarınız karşısında yapacaklarımız ne olursa olsun yetersizdir. Ben bu bilinç ve inançtayım.

Bu anlamda sizlere bağlılığımın bir gereği ve dönemin bir emri olarak bu eylemi gerçekleştirmek istiyorum. Bu eylemimle Zilan tarzında özgürleşmek, Zilan komutasında yürüyen bir emir eri olmak istiyorum. Yaşamın kutsallığına inanıyorum. Kutsal yaşamın ancak savaşla yaratılacağına

inancım tamdır. Bu inanç ve bilinçle, hiçbir gücün kirli emelleri ve çirkeflilikleriyle Güneşimizi karartamayacaklarını bu eylemimle ortaya koymak istiyorum. Ben bunda kararlıyım. Bütün duygu, düşünce ve ruhumla buna hazırım. Böylesi bir eylemle güneşe yakınlaşmanın onurunu, büyük coşkusunu yaşıyorum.

– *Yaşasın sonsuzluk yürüyüşünde yüzyılın son devrimci Ulusal Önderi, Büyük İnsan Başkan Apo!*

– *Kahrolsun emperyalizm, siyonizm, faşizm ve her türden gericilik!*

Savaşan tüm yoldaşlarım!

Önderlik çizgisinde büyük bir kin ve öfkeyle düşmanlara inat, bağımsız Kürdistan’ı yaratma kararlığında olan özgürlük savaşçısı gerilla yoldaşlarım!

Düşman, en büyük değerimiz ve varlık gerekçemiz olan Başkan Apo’yu bizlerden ayırarak bizleri teslim almaya, imha etmeye yönelmektedir. Uluslararası komplo nun birinci basamağı Başkan Apo olurken, ikinci basamağının da gerilla olacağı açıktır.

Yoldaşlar!

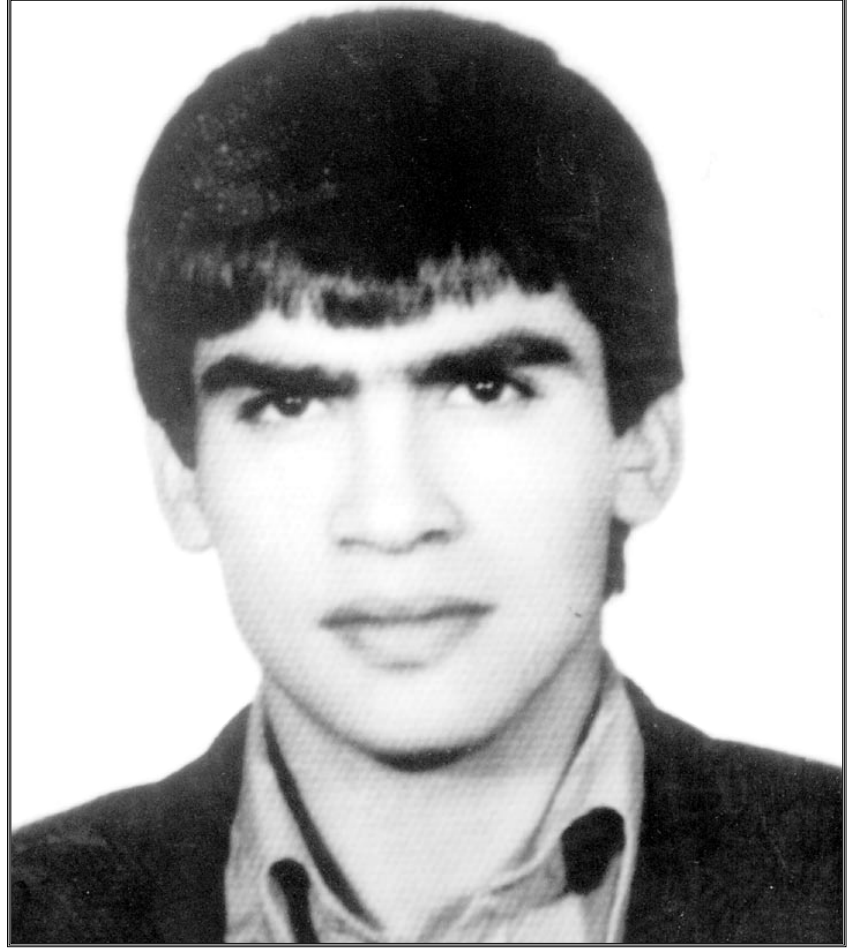
Başkan Apo, tarzıyla asırlarca yetecek kadar bir savaş mirası bırakmıştır. Partimizin başlattığı yeniden yapılanma hamlesi doğrultusunda bu güçlü mirası büyük bir güce dönüştürme gibi, çok ağır bir sorumluluğumuz vardır. Eski tarzımızla hiçbir yere varamayacağımız, pratiğimizle düşmana hizmet etmekten öteye bir şey elde edemeyeceğimiz çok açık bir şekilde görülmüştür. Yaşadığımız yoğunlaşma, tartışma süreci bunu netleştirmiş, önümüzdeki görevleri de netliğe kavuşturmuştur. Bizlere düşen, örgüt kafasıyla hareket eden örgüt adamları haline gelmek, örgütlü kişiler haline gelmek, her koşulda çizginin amansız taktik-

çileri ve uygulayıcıları haline gelmektir. Halkımız üzerine düşeni fazlasıyla yapmakta, daha büyük adımlar atmaya hazır bulunmaktadır. Bizlere düşen Önderlik'ten aldığımız güçle, halkımızı ve kendimizi düşman karşısında aşılmaz bir güç haline getirmektir. Başkan Apo'nun çizgisinde iyi bir yoldaş olmak, savaşta güçlü askeri kafayı yakalamış askeri kişilikler olmak kadar, yaşamın her alanında kurallı, ilkeli, parti yaşamının kutsallığını koruyan, geliştiren kendinde içselleştiren kişiler olmayı şart koyuyor. Bunun için Başkan Apo'nun çözümlemeleri ve zafer perspektifleri üzerinde daha derin yoğunlaşmalı, kendimizi daha derinden sorgulamalıyız. Bu temelde sadece düşmana karşı değil; esasta Önderliğin yarattığı yaşamı içten kemirmeye çalışan her tür yetersizlik, olumsuzluk ve kişiliklere karşı amansız savaş geliştirilmelidir.

Gördüğünüz gibi, bir görevimiz vardır. Bizler bu bayrağı ele geçirmekle ancak Başkan Apo'ya bağlılığımızı gösterebiliriz. Onun için de duygusal ve müritçe bağlılıklar, Başkan Apo'nun kabul etmediği bir bağlılık olup, bizlere hiçbir şey kazandırmayacaktır. Başkan Apo'ya bağlılık; çizgisine bağlılıktır. Başkan Apo'ya bağlılık; çizgisinde emirlere gelmeyen tavırlarımızda, yoldaşa en basit yanlış yaklaşımımızda bağlılığımızdaki zayıflıklar aşılma olmaktadır. Bunu görmeli ve bu temelde yönelmeliyiz.

Ben gerçekleştireceğim eylemimle, halkımın duygu ve istemine cevap olacağım. Düşmana duyduğum kin ve öfkeyi kendimde patlamaya dönüştüreğim.

Bu temelde Başkan Apo'nun iyi bir yoldaşı, şehitlerimizin iyi bir takipçisi olacağım. Yeniden yapılanmış ARGK'nin güçlü bir savaş-

çısı olacağım. Eylemimle, Başkan Apo'nun belirttiği gibi, en büyük nimetin gerilla olduğunu pratiğimle kanıtlayacağım.

– Yaşasın PKK, ARGK, ERNK!

– Yaşasın Başkan Apo komutasında yürüyen özgürlük savaşçısı gerilla!

– Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve her türden ihanet!

Direnen halkımıza!

Düşman her zamankinden daha fazla bizlere imhayı, teslimiyeti ve ihaneti dayatıyor. Ulusal Önder, Büyük İnsan Başkan Apo'ya yönelik geliştirdikleri oldukça çirkin ve bir o kadar da çirkef bir komplonun sonucu yakalanarak, TC'ye teslim edilmesinde bu dayatma çok iyi görülmektedir. Başkan Apo'ya yönelik saldırılarla bütün düşmanlarımız "Kürt diye bir halk, Kürdistan diye bir ülke yoktur. Dolayısıyla olmayan bir

halkın, olmayan bir ülkenin önderi de olamaz" biçiminde bir inkarcılıkla jenosidi dayatmaktadır. Düşmanlarımız Başkan Apo'yu yakaladıktan sonra, PKK'nin de parçalanacağı ve çökeceği üzerinde hesaplar yaparak, büyük bir katliamla öncüsüz bırakılan Kürdistan halkını ortadan kaldırmayı hedeflemiş, bütün planları bu çerçevede geliştirmiştir. Ancak düşünülen hesapların tam tersi ortaya çıkmıştır. Başkan Apo düzenlenen komplo sonucu fiziki olarak aramızdan ayrıldı. Fakat Başkan Apo'nun yarattığı çizgi, olağanüstü değerler ve en önemlisi de ortaya çıkardığı bilinçli, örgütlü savaşan halk gerçekliği, yüzyıllarca ayakta kalmaya yeter de artar bile.

Yine PKK'nin bölünüp parçalanması bir yana, her zamankinden daha güçlü, yeniden yapılanmış bir PKK kendisini her alanda çok iyi hazırlamış bir ordu gerçekliği

mevcuttur. Başkan Apo, Kürdistan'da birliğin ifadesi olan ulusal bir şekillenmeyi yaratarak, halkın ve insanlığın duygularında, ruhunda, bilincinde hiçbir gücün ortadan kaldıramayacağı bir biçimde bu birliğin şekillenmesini yaratmıştır.

Siz değerli halkımız!

Gösterdiğiniz cesaret ve direnişle **Güneş**'in etrafında oluşturduğunuz ateşten çemberle, bağlılığınızı eyleminizle ortaya koydunuz. Bugün halk olarak üzerimize düşen görev ve sorumluluklar her zamankinden daha fazla ve daha ağırdır. Başkan Apo'nun çizgisinde yürümek, yürüyüşüne bütün duygu, düşünce ve ruhumuzla ortak olmak en büyük görevimiz olmaktadır. Bütün dünya eğer bizi kabul etmiyorsa, o halde bu çizgide yeni bir dünya yaratmak temel görevimizdir. Halk olarak bizden ne isteniyorsa, bütün yeteneklerimiz ve bilincimizi patlamaya dönüştürmemizin zamanıdır. Bizim kaybedecek hiçbir şeyimiz yoktur. Tam tersine kazanacağımız özgür bir yaşam ve özgür bir Kürdistan, insanlığın Kürdistan'ı vardır. Onun için bize nefes aldirtmayan düşmanlarımıza karşı top yekun bir seferberlik ruhuyla yönelmeliyiz. Ben tüm zorluklara ve baskılara rağmen, göstermiş olduğunuz direniş ve cesareten aldığım moral ve güçle böylesi bir eylemi gerçekleştirerek, sizlere bağlılığımı göstermek ve size layık olmak istiyorum.

Gün; daha güçlü bir intikam ruhuyla kin ve öfkemizi kuma günüdür!

Gün; ayaklar altına alınmak istenen onurumuzu daha büyük bir savaşıla yüceltme günüdür!

Gün; Başkan Apo'nun sonsuzluk yürüyüşüne daha büyük bir kararlılık, cesaret ve fedakarlıkla katılmaya, Başkan Apo'nun Başkomutanlı-

ğı'nda ayaklanma ve Başkan Apo'ya, kutsal şehitlerimize bağlılığımızı bağımsız Kürdistan'ı yaratarak gösterme günüdür!

Bu bilinç, inanç ve kararlılıkla hiçbir ikircikliğe kapılmadan, her zamankinden daha fazla bir kin ve öfkeyle düşmanın üzerine korkusuzca yürüyerek eylemimi gerçekleştireceğim. Bu eylemimle savaşı savaşı kazanmasını bilen siz değerli halkımıza ve insanlığa layık olmak istiyorum.

– Yaşasın Başkan Apo Önderliğinde savaşılan halk gerçekliğimiz!

– Kahrolsun ihanet ve her türden işbirlikçilik!

– Kahrolsun halklar düşmanı TC faşizmi!

YAJK'a!

Kürdistan kadını eylemi, savaşı ve yaşam tarzıyla Kürdistan'ın her zamandan daha fazla özgürlüğe yakınlaştığını, hatta özgürlüğün an meselesi olduğunu ortaya koymuştur. En köle konumdan özgür tanrıçalar haline gelmeleri bunun en açık kanıtıdır. Zilan yoldaşın eylemi bir savaş ve yaşam tanrıçası olması itibarı ile; Zilan tarzının bir savaş ve zafer tarzı haline gelmesi, birçok yoldaşın üzerine bağladığı bombalarla kendini düşmanda patlatması, Kürdistan kadınının özgürleşmedeki iddiasını ve kararlılığını ispatlamış ve büyük güç haline gelmelerini beraberinde getirmiştir. Bu anlamda Kürdistan kadını kendini kanıtlamış ve kanıtlamaya devam edecektir. Onun için büyük emek ve kahramanlık örnekleri sergilemiştir. Kürt kadını sadece kendini kanıtlamakla kalmamış, özgürleşme ölçütü olma konumlarıyla da geçmişin köleleştirici etkisini ve kaba feodal yaklaşımlarını da yerle bir etmiştir.

Bu bakımdan Kürt kadını hem sömürgeciliğe, hem erkeğin mutlak otoritesine ve hem de kendi kişiliklerindeki düzen etkilerine

karşı çok yönlü bir savaşım verecek, savaşa, yaşama ve özgürlüğe olan bağlılıklarını ortaya koymuşlardır. Bu nedenle Kürdistan'da **YAJK**; kadının irade ve güç sahibi olması, **YAJK**; kadının yaşam, tutku ve sevincinin gelişmesi, **YAJK**; kadının büyük bir cesaretle güven kazanarak, savaş gücü haline gelmesi demektir. Bu çerçevede ben, **YAJK**'ın daha büyük başarılar elde edeceğine olan inancım, Zilan yoldaşın komutasında, O'nun tarzının iyi bir uygulayıcısı olmak istiyorum. Kürt kadınının insanlık karşısında, tüm insanlığın kabul ettiği bir özgürlük sembolü olacağına olan inancım ve Zilan tarzına yaraşır bir eylemle O'nun tarzında özgürleşmek, yaşama olan bağlılığımı ortaya koymak istiyorum.

– Yaşasın Zilan tarzında özgürleşen Kürt kadını!

– Kahrolsun her türden egemenlik!

Halkıma, yoldaşıma ve kamuoyuna!

Zalimlere karşı Devrimci Kawa'nın direnişiyle yaratılan büyük Mezopotamya ülkesini, Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN ile tarihleşen, yüksek zaferin adı olan Newroz gününü, çağımızın en büyük devrimcisi ve yılmaz öncüsü olan Başkan Apo'ya büyük bağlılık duygularım ve gerçek fedai gücümle layık olacağıma olan inançla, tüm devrimci yoldaşları ve ilerici insanlığı böylesi bir günde selamlıyorum. Ancak bu eylemi gerçekleştirmekle halkımı, yoldaşları ve PKK ile yaratılan tarihimizi doğru temsil edeceğimi bütün bilincimle hissediyor ve gereklerini yerine getirerek, gerçek fedai temsiline ulaşacağımı belirtiyorum.

Devrimci selam ve saygılarımla

5 Mart 1999

Tacettin ŞAHİN (Ferhat Berwar)

“Hepinizi eylemimle selamlıyorum”

Parti Önderliği’ne!

Kod adım Akif. Gerçek adım Şahin Hüseyin. ’80 Kobanî doğumluyum. ’98 yılında partiye katıldım. Duhok’ta MİT binasına yönelik gerçekleştirecek eylemin sahibiyim.

Eylemim; Başkan Apo’ya karşı geliştirilen uluslararası komploya karşı bir yanıt, Güney Kürdistan halkına bir çağrı ve 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nü ve Newroz Bayramı’nı bu şekilde kutlayıp selamlamadır. Yine 16 Mart Halepçe katliamında şehit düşen değerli halkımı anma temelindedir. Eylemimi bu temelde gerçekleştiriyorum. Böylesi bir eylemi yapma gücünü, iradesini, fırsatını ve şansını bana kazandıran Başkan Apo başta olmak üzere; bütün ölümsüz şehitlerimize, yiğit Kürdistan halkına ve siz tüm yoldaşlarıma minnet duyularımı belirterek, selam ve saygılarımı sunuyorum.

Başkanım!

9 Ekim günü gibi, devrimci enternasyonalist Che Guevera’nın ölüm yıldönümü olan böylesi anlamlı bir günde, size karşı başlatılan ve birçok sömürgeci ve emperyalist gücün katılım sağladığı uluslararası komploya verdiğiniz cevap, cevapların en büyüğü ve en görkemlisidir. Dünyaya açılırken yaptığınız, “Ankara’dan çıktık partileştik, Ortadoğu’ya çıktık ordulaştık, dünyaya açılarak devletleşeceğiz” belirlemesi mücadelemiz için esas doğrultuyu belirlerken, emperyalizmin siyonizmin ve TC sömürgeciliğinin gerçekleştirdiği komploya karşı

en büyük cevaptır. 15 Şubat tarihine kadar süren bu komplo sonucu; korsan bir eylemle TC faşizmine teslim edilmeniz, gerçekten PKK mücadelesinin, PKK Önderliği’nin onların sistemlerini ne kadar sarsıtığını ve ne kadar mazlum halklara adanmış bir düşünce sistemi olduğunu tüm çıplaklığıyla gözler önüne sermektedir. Tarih boyunca bütün ulu önderler ne pahasına olursa olsun, yaşadıkları zamanın ve zeminin yaşanılmaz kılındığı, halkların halklaşmasının önünün alındığı, insanın insanlık dışı muamelelere tabii tutulduğu süreçlerde ortaya çıkmışlardır. Kutsal önderlerden Hz. Musa’nın firavuna karşı, Hz. İsa’nın köleci Roma İmparatorluğu’na karşı, yine Hz. Muhammet’in Suudi Arabistan çöllerinde insanca yaşama olanaklarını tüketen Ebu Cehil’e karşı başlatıkları mücadeleleri görkemlidir. Ancak bu önderler halkları kurtuluşa götürmüş olsalar bile, o zamanın egemen güçlerine karşı verdikleri savaşta üstün gelmiş olsalar bile, görkemlilikleri yanında kalıcı bir çözümü yaratamamışlardır. Yani ezen ve ezilen çelişkisi çözüm bulamadığı kadar, daha sonraki süreçlerden günümüze kadar savaşların önünü de alamamıştır. Ama Apo ile doğan Önderlik tüm bunlara çözümün adı olmaktadır. Apo gerçekliği yıllar boyu süren, asırları içine alan tarihi haksızlıklara ve çelişiklere “dur” demenin adıdır. Hedeflenen bir halk değil, tüm insanlıktır.

Başkanım!

Biz, sizde yaratıldık; sizinle varız ve sizinle sürdüreceğiz özgürlük yürüyüşümüzü. Emek ve çabaları-

Adı, soyadı: **Şahin HÜSEYİN**

Kod adı: **Akif**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobanî, 1980**

Mücadeleye katılım tarihi: **1998 Serêkanî köyü-Kobanî**

Şehadet tarihi ve yeri: ...

nıza karşı az da olsa layık olabilmek için başlattığım bu yürüyüşle, karar aldığım bu eylemle Önderliğe karşı borcumu ödemeye çalışacağım. Ve yine diyorum ki; borçluyum ve borçluyum.

Apo tutuklanamaz! Bir Apo gider, binlerce Apo gelir. Binlerce Apo gider, Apo adında insanlık doğar. İzinde, düşüncesinde bizleri bugüne getiren Önderliğimize Zilanlaşma, Agitleşme, Apolaşma ile karşılık vereceğiz.

Bu temelde bağlılık sözümü belirtirken, en içten selam ve saygılarımı sunuyorum.

Tüm yoldaşlarıma!

Değerli yoldaşlar!

Sizleri VI. Kongre ruhu, Apocu intikam duygularıyla selamlıyorum. Bilindiği gibi uzun bir tarihi süreci olan mücadelemizi yaratan ve onu yürüten, eleştiri ve çözümlemeleriyle bizi ayakta tutan Başkan Apo'yu koruma fırsatı gerillanın eline geçmiştir. Gerilla varoldukça, Başkanımız korunacak ve Başkanımız varolacaktır.

Başkan Apo'nun kutsal ortamından ayrılırken, yetmezliklerimin de varolduğunu görmekteyim. Artık bunları aşmanın vakti geldi, geçmektedir. Yaratılacak özgür dünyalar; aştığımız yetmezlik, eksikliklerimizle hedefe, o doğrultuda sağlam kişiliklerle yürümeyle mümkün olacaktır. Ondan dolayıdır ki, VI. Kongre çalışmalarımızı zafer çalışmalarına dönüştürmeliyiz. PKK'nin biçimsiz olduğunu her gün medyasında anonslar yaparak bizi teslim almaya çalışan TC başbakanlarına ve genelkurmaylarına Apoculuk ile cevap verelim.

Siz bütün yoldaşları böylesi bir eylemle selamlarken, "*Eski olmayacak, yeni, ama yepyeni; engel olmayacak, zafer, ama Apo için zafer*" sözlerini tutmaya ve bu temelde sorumlu olmaya davet ediyorum.

Genelde Kürdistan halkı, özelde Güney Kürdistan halkına!

Siz değerli halkımız!

Yıllar boyu özgürlüğe olan tutkunuz uğruna sarf ettiğiniz çabalar çok büyük ve tartışmasızdır. Sizler sürekli bu topraklarda insanca yaşamak için ne gerekiyorsa, en değerli varlıklarınızı vermekten çekinmediniz. Ama bu tutkularınızı, duygularınızı, sahte önderliklerinizin düşmana peşkeş çektiğini görmekteyiz. Bugün Büyük Güney'de yer edinmiş tank ve toplar kimindir? Duhok'da MİT'in açtığı şube niye? Biz unuttuk mu Dersim'i, Zilan'ı. Bu topraklarda ne düşmanı, ne de savaşı istiyoruz. İhanete bulaşmış tüm ileri gelen insanlarımızdan isteğimiz, bu gidişata "*dur*" diyebilmeleridir. Düşmana alet olarak yürüttüğünüz savaş kime ve neye hizmet ediyor? Akan bu kan kimin? Bizlere karşı tüm sömürgeci

devletler birleşip imhamıza soyunurken, buna karşın Filistin, Rum halkı ayaklanırken, sizin bu ayıbınızdaki ısrarınız bitmelidir. Biz, KDP'ye karşı değiliz. Ama onların da düşmanı arkasına alıp üzerimize gelmesini kabul edemeyiz. Özellikle eylem hedefimde Duhok'u seçişim ve Duhok'ta bulunan Türk MİT binasına yürüyüşüm düşmanadır, sizlere değildir. Öylesi bir eylemle halkımızda yaratmak istediğim, artık gerçekleri görerek PKK ve Önderliği'ne sahiplik ederek, yeniden mücadele içinde yer almalarıdır.

Değerli Kürdistan halkına!

Gün; Başkan Apo'ya uzanan elleri yürüyüşlerimizle, eylemlerimizle ve serhildanlarımızla kırma günüdür!

Gün; özgür Kürdistan'a yürüme günüdür. Başkan Apo'nun deyi-

miyle gün; örgütlülükle yıkılmaz irade günüdür!

Sizleri bu birlikteliğe ve örgütlülüğe çağırıyor, eylemimle selamlıyorum.

Tüm insanlığa!

Biz terörist değiliz. Hele hele insan katili hiç değiliz. Yalnızca elde tuttuğumuz silah, halkların varlığını tanımayan, gelenek ve göreneklerini, dil ve kültür yapılarını hiçbir koşulda tanımayan halkların düşmanına karşı, halklarımızı savunmak içindir.

Parti Önderliğimizin defalarca barış çağrılarına rağmen; verilen cevap hep savaş, halkımızın acımasız bir şekilde faili meçhul cinayetlerle, tutuklamalarla ezme ve insanlık adına ne varsa ortadan kaldırma olmuştur. Türk halkı şunu iyi bilmelidir ki; Apo Kürt halkının evladı olduğu gibi, sizin de evladınızdır. O yalnızca Kürtler için değil, Türk halkı için de Mahirlerden, Denizlerden, Sinanlar, İbrahimlerden aldığı meşaleyi maratonda zafere taşıyor. Egemen sınıfların oyunlarına kanıp aldanmayın. Hepimiz ço-

cuklarıңыз; hepiniz anne, baba, kardeşlerimizsiniz. Apo'nun yarattığı mücadele Kürt, Türk ve dünya ezilen halklarının mücadelesidir, bu mücadeleyi sahiplenin.

ABD ve İsrail halkı!

Kürt halkı, sizinle kardeş halktır. Tarihte olduğu gibi, bugün de layık olmasını bilmelisiniz. Kürt halkı ile dayanışmayı bilmelisiniz. Artık her türlü yok oluşla karşı karşıya bulunan halka yönelik baskılara karşı sesinizi yükseltmelisiniz. Türk egemen güçleri de bunu iyi bilmelidir ki, Kürdistan'da yaşayan binlerce Apo, milyonlarca Apo, bedenleriyle, kanlarıyla, yaşama olan tutkularıyla cumhurbaşkanı ve başbakanlarına çok iyi göstereceklerdir ki, "bitti, bitirdik" dediği yerde "gelin teslim olun" dediği yerde, bedenimizi bombalarla kuşanarak, başkentine yürüyeceğiz. Kürdistan halkı serhildanlarıyla, yoldaşlar zafere olan tutkularıyla ve ben Duhok'a yürüyüşümle kucaklayıp selamlayacağım Başkan Apo'yu.

YAJK'a

Hedefime doğru yola çıkarken; bir kez daha 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla, Parti Önderliği'nin yoğun çabalarıyla yaratılan ve Zilanlarla somutlaşan YAJK kadın hareketindeki tüm kadın yoldaşları Zilanlaşma çizgisinde yürüyüşe geçirilerek, halkımızın Newroz bayramını kutluyorum ve en değerli varlığımız olan Başkan Apo'ya, dağ ve zindan direnişlerine, Kürdistan ve dünya devrim şehitlerine, tüm Kürdistan halkına ve ilerici dünya insanlığına, tüm yoldaşlara, özgürlüğe ve yaşama olan aşkımla selam ve saygılarımı sunuyorum.

- Yaşasın Güneşimiz Başkan Apo!
- Yaşasın PKK insanlık mücadelesi!
- Yaşasın VI. Kongre direniş ve zafer ruhu!
- Yaşasın halkların birliği ve kardeşliği!
- Yaşasın sosyalizm ve enternasyonalizm!
- Kahrolsun ABD emperyalizmi, İsrail siyonizmi ve TC faşizmi!
- Kahrolsun ihanet!

9 Mart 1999

Akif (Şahin HÜSEYİN)

“Eylemimi Başkan Apo’yla barış ve özgürlük ülkesi Kürdistan’da buluşmak için yapıyorum”

Ulusal Önderimiz Başkan Apo’ya

Adım Meral Mamyak. 1977 Kars Ardahan’ın Susuz kazasında doğdum. Tahsil durumum lise mezunuyum. Ailem yurtsever bir ailedir. Ailemin yurtsever olması, partiyle tanışmamda ve katılımımda önemli bir rol oynamıştır. Liseyi bitirdikten sonra iki yıl metropol kitle faaliyetlerinde yer aldım. Bu süre zarfında partinin temel yayınlarından ve Parti Önderliği’nin çözümlemelerinden yararlandım. Kendimi eğitmeye çalıştım. Belirli bir bilinç düzeyine ulaştım. Kendimi eğittikçe Parti Önderliği’ni anlamaya ve tanımayaya çalıştım. Çok yetersiz olduğumu bildiğim için Parti Önderliği’ni daha derinlikli izleme ve araştırma çabam olmuştur. Kendimi Önderlik gerçeği karşısında daha köklü bir muhasebeye tabi tuttum. Bir kadın olarak devrimci sosyalist mücadele gerçeği ile daha da bütünleşerek Türk faşizminin toplumumuz ve Kürt kadını üzerinde yarattığı tahribatları çıplak bir biçimde görmeye başladım. Bu benim, çağımızın yeni özgürlük öğretisinin yaratıcısı, sosyalist düşüncenin çağımızda en zirvede temsilini yapan, halkımızın ve insanlığın kurtuluş umudu olan büyük insan Başkan Apo’ya yakınlaşmamı sağladı.

Türk özel savaş rejiminin Kürt halkı ve kadını üzerinde geliştirdiği çirkef ve iğrenç politikalarının kuşkusuz benim kişiliğim üzerinde de olumsuz etkileri olmuştur. Hele bir de metropolde büyümem ve kemalist okullarda okumam o olumsuz etkiyi daha da derinleştirmiştir. Birçok yönüyle yaşadığım toplumsal ve sosyal çevrede bu-

nun pratik sonuçlarını net görebiliyordum. Bunların ayrıntılarını açma gereği de görmüyorum. Parti Önderliğimizin derin bilimsel çözümlemelerinin bireylere sunduğu çözüm yolları sayesinde, kendi kişiliğimi çözmede paha biçilmez derecede katkısı olmuştur.

Kendimi çözdükçe, gerçekliği mi gördükçe yine Önderliğimizin hem teorik, hem de pratiksel devrim çabalarını anladıkça, Önderliğe bağlılık daha gelişmiştir. Önderlik çizgisini tanıncılaşmaya dair eşi-benzerine rastlanmayan tarzıyla pratikleştiren başta Zilan arkadaş olmak üzere önder kadın yoldaşlara özlü bir bağlılık göstermek için parti saflarına ve kadın özgürlük çalışmalarına aktif temelde katılma zorunluluğunu hissettim. Özellikle Parti Önderliğimizin Zilan arkadaşın fedai eyleminden sonra, Ortadoğu ve Kürdistan’da yarattığı kadın özgürlük çalışmalarına çok yoğun bir ilgilim gelişti. Dünyada kadın sorununa çok yönlü ve kesin çözümler getiren PKK Önderliği’nin militanı ve yoldaşı olmak, Zilan gibi özgür bir kadın kişiliğine ulaşmak en büyük tutkum oldu. Zilan kişiliğine ulaşmak katılımımda kamçılayıcı bir rol oynamıştır. Özgür kadın düzeyine ulaşmaya her türden egemenlikleri, faşist-sömürgeci uygulamalara kahredici ve ölümcül darbeleri vurabilecek eylem ve mücadele tarzı bende bir tutku olarak gelişti. Metropolde yürüttüğüm çalışmalar esnasında faşist düşmanın, Kürt kadınının onuruna hakaret ettiğini birçok kez gördüm. Tarihte Kürt kadınının onuruna ne kadar düşkün olduğunu PKK çizgisinde en soylu düzeye getiren Başkan Apo’nun uluslararası sinsî, vahşî, vurucu güçlerinin yegane hedefi olması

Adı, soyadı: **Meral MAMYAK**

Kod adı: **Zine Gulistan**

Doğum yeri ve tarihi: **Susuz-Ardahan, 1977**

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **27 Mart 1999,**

Taksim Meydanı-İstanbul

biz Kürt kadınları açısından çok derinlikli olarak anlaşılacak zorundadır. Buna yüzeysel yaklaştığımı profesyonel tarzda gerillaya katılımımda daha iyi gördüm.

En büyük isteğim Başkan Apo'yu yakından görmektir, ama bu şansı kaçırdığım için kendime öfkeliyim. Önderimin nefes kesen Roma yürüyüşünden kısa bir süre önce Başkan Apo'nun emeğinin yoğunlaşmış ifadesi olan özgürlük gerillası saflarında yerimi alma kararını netleştirdim. Daha önce Zilan kişiliğini yakalama ve onun eylemini gerçekleştirme tutkum tarihi Roma yürüyüşüyle daha da perçinleşti. Bu tutkum ve hedefim sonuna kadar mükemmeldir. Hayatımın en güzel günlerini, gerilladan sonra kavuştuğum kutsal Kürdistan topraklarında yoldaşlarımın arasında kısa bir süre de olsa yaşadım. Başkan Apo'nun 1 Eylül Dünya Barış Günü vesilesiyle uzatmış olduğu (...) ve kardeşlik teminatının kendisinden korktuğu için (...) eden emperyalist, siyonist, faşist güçlere karşı olan kinim ve düşmanlığım daha da bilendi. İnsanlığa ve ezilen halklara kendisini fedai eden yüce insan Başkan Apo'ya yapılan bu haksızlığı haz-

medemedim. Geliştirdikleri alçakça komplo ve Başkan Apo'ya uzattıkları kirli elleri kırma yemini ettim. Bu eylemimi Başkan Apo'yla barış ve özgürlük ülkesi Kürdistan'da buluşmak için yapıyorum. Kürt halkı yüzyıllardır özgürlük istemine cevap olabilecek bir önderliğe sahip olamamanın acısını çok çekti. Tarihte (...) yapan sizin gibi yüce bir önderliğe sahip olmanın şansını, sevincini yaşamaktayım. Sömürgeci egemen güçler bu sevincimizi kursağımızda bırakmak istiyor. Ama sizin yeniden yarattığınız onurlu Kürt halkı düşmanlarını fena bir halde yanılttı. Bugün her Kürdü birer Apo yaptınız. Halkımızın gösterdiği fedakarlıklar ve kahramanlıklar bunun kanıtıdır. Sizi fiziki olarak bizden koparsalar da biz zafere kadar sizi yüreğimizde yaşatacağız. Er-geç fiziki anlamda Kürdistan'da buluşacağız. Kemal, Agit, Zilan arkadaşlar şahsında yarattığınız fedai militan kişilik, bugün hepimizin esas aldığı kişiliktir. Ben de böyle bir kişiliğe ve Apocu ruha sahip olarak özgürlük tanrıçası Zilan yoldaşın yolunda yürüme kararımı vermişim. Önderlik ve vatan aşkını yeniden bulan Zilan olarak görü-

yorum. Bu temelde kendimi patlatmak istiyorum. Şimdiye kadar tarihsel Önderlik çizgisini layıkıyla temsil edemedik. Canımı ortaya koymayı çok az görüyorum. Yine sizin bir yoldaşınız olarak sizi yalnız bırakmamak için fedakarlık yapmak istiyorum. Bana bu şansı verdiğiniz için sonsuz minnet ve şükran borcumu belirtiyorum.

Sınırsız saygı ve sevgilerimi belirtiyorum.

- Yaşasın ilerici insanlığın devrimci umudu Başkan Apo!

- Yaşasın Ulusal kurtuluş mücadelemiz!

- Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!

- Kahrolsun emperyalizm, Siyonizm, faşist Türk sömürgeciliği!

Yiğit Kürdistan halkına!

Ortadoğu'nun en eski, asi, emekçi, fedakar, zulme ve sömürgeye hiçbir zaman ve hiçbir dönem boyun eğmeyen her zaman direnen, savaştan bir halk olarak direnişinizi devam ettirdiğiniz bu süreçte geleceğinizi bütün coşkun ve devrimci duygularıyla selamlıyorum ve sizlerin bir irade olmasından gurur duyuyorum.

Tarihte birçok zulme, katliama, vahşete maruz kaldınız. Cennet ülkemiz bütün işgal, istila ve talanlara rağmen güzelliğini yitirmedi. Kürdistan ülkesi ne kadar viran edilse de bizler için bir o kadar cennet oldu. Bugün barbar Türk sömürgeciliğinin dayattığı imha ve inkar politikaları emperyalist, Siyonist, faşist uygulamalarla birleşerek yüce önderimiz Başkan Apo şahsında daha katmerleştirilmiştir.

Başkan Apo sadece bizlere değil bütün Ortadoğu halklarına nur saçmıştır, bütün Ortadoğu halklarının güneşi olmuştur. Yüzyıllardır devam eden savaş geleneğimizi çağdaş devrimciliği, ulusal kurtuluş çatısı altında toparlamıştır. Ülkemizin dört parçası ve dünyanın her tarafından bütün Kürtler tek yürek olup ayağa kalkmıştır. Kürtlerin bu kahramanlıkları karşısında dostlarımız hayranlık, düşmanlarımız şaşkınlık içindedirler. Bugün dünya gerici egemen güçleri karşısında öylesine bilinçli, örgütlü, fedakar halkı görenler, Başkan Apo'nun büyüklüğünü şimdi daha iyi görüyorlar ve Kürt halkını var eden, bugün dünyanın tüm onurlu halklarından biri durumuna getiren özgürlüğün ve zaferin sembolü olan Başkan Apo, barbar Türk sömürgeciliğinin esareti altındadır. Başkan Apo bugün fiziki olarak esaret altında olabilir, ama yarattığı bir halk gerçekliği söz konusudur. Her Kürt birer fedaidir, her Kürt birer Apocu olmuştur, her Kürdün yüreği Başkan Apo'nun yüreğidir. Başkan Apo esir alınmadı, O hepimizin derya kadar yüreğindedir. O'nun esareti hepimize cesaret vermiştir. TC faşizmi kendi kendisini esir almıştır. Hayat kaynağımız Başkan Apo birkaç aydan beri dünyada eşi-benzeri görülmemiş bir fırtına estirmiştir. O'nun ruhunun verdiği onurla Kürdistan halkı bu fırtınalı yürüyüşe en soylu karşılığı vermiştir. Gösterdiğiniz direniş de bunun ka-

nıtıdır. Yine 15 Şubat'tan sonra bu fırtına kasırgaya dönüşmüştür. Bu kasırga düşmanı kasıp kavuracaktır. Bize bu dünyada tek karış yeri bile çok gören düşman, bu kasırganın felaketinden kendini kurtaramayacaktır. Bundan sonra geliştirilecek sürekli eylemlilik bu dünyayı düşmana dar edecektir. Şimdiye kadar gösterdiğiniz büyük kahramanlıkları ve Başkan Apo'yu yalnız bırakmadığınızı tüm dünya-alem gördü. Başkan Apo'yu sahiplenmeniz, düşmanın ülkemiz ve mücadelemiz üzerindeki engellerini bozdu, umutsuzluğa sürükledi ve yüreğine korku saldı. Hepinizin birer Apo olması, düşmanın Başkan Apo'ya yaptıklarına bin pişman ettirecektir. Başkan Apo bu ruhu, bu cesareti her yiğit yurtsever Kürde vermiştir. Önemli olan Apocu fedai ruhumuzu zafere kadar Başkan Apo'ya layık tarzda temsil etmek ve yerine getirmektir. Zafer her zamankinden daha yakındır.

Bütün fedai ve ateşli Kürdistan yurtseverleri!

Başkan Apo'suz, savaşız ve zafersiz Kürdistan düşünülmemiştir. Savaşız her an Başkan Apo'nun özgürlüğünün gecikmesidir. Cefakar, çilekeş Kürdistanlılar bunu kaldıramazlar. Şimdiye kadar gösterdiğiniz fedakarlığı zafere kadar götüreceğinize inancım tamdır. Bundan dolayı ruhum huzur doludur. Çok iyi biliyorum ki bu yurtsever Kürdistan halkı davasını sonuna kadar götürecektir. Çünkü Başkan Apo'nun kurtuluşu, Kürdistan'ın kurtuluşudur. Bütün vicdanlı Kürtlerin vicdanının sızladığını ben de hissediyorum.

1999 Başkan Apo yılını ve Newrozu'nu daha şimdiden kazanma aşamasındayız. Fedai eylemleriyle de en kısa zamanda zafere ulaşacağı kesindir. Ben de Başkan Apo ve sizlerden aldığım ruh, cesaretle bu eylemi gerçekleştirerek

özgürlük ve bağımsızlık yürüyüşümle yürüyüşünüze katılmak, size öncülük yapmak istiyorum. Sizden tek isteğim sonuna kadar sizleri yaratan Başkan Apo'ya ve cennet ülkemize sahip çıkmanızdır. Bu temelde Başkan Apo Newrozunuzu şimdiden kutluyor, özgürlük savaşınızı tüm coşkun ve duygularıyla selamlıyorum.

Erzurum Eyaleti'nde yaşayan cefakar halkımıza!

Kısa bir süre de olsa gerilla safalarına Erzurum eyaletinde katıldım. Sizinle yurtsever duyguları paylaştım. Dünya karşısında yılmadan büyük bir fedakarlıkla ayakta kaldığınızı gördüm. Bu kararlılığınız benim eylem kararlılığımı da keskinleştirdi.

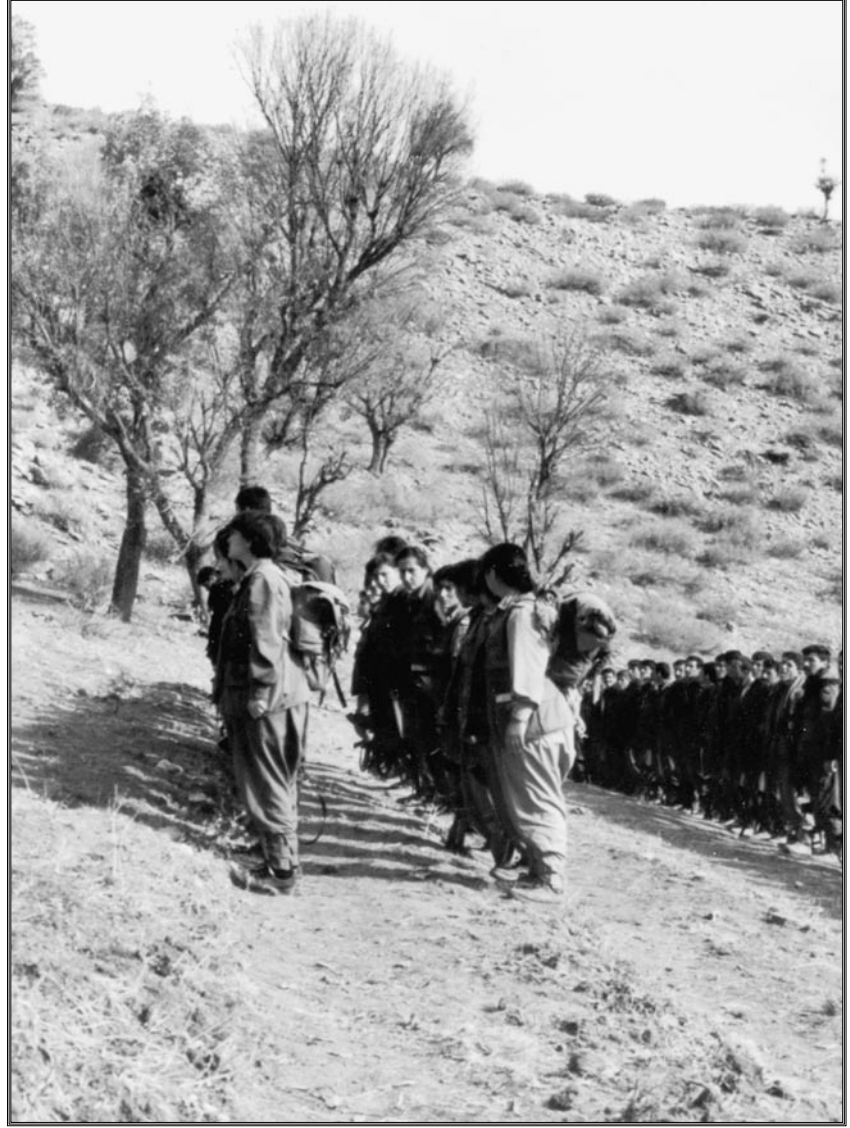
Tarihte sizin memleketinizde soylu direnişler ve isyanlar yaşanmıştır. Birçok defa katliama uğradınız, derin acılar çektiniz. Başkan Apo'ya, gerillaya bağlılığınızla destek sunmanız bu tarihi gerçekliğinizden kaynaklanıyor. Düşmana karşı tarihe kininiz, nefretiniz vardır. Bunu bir intikama dönüştürmek günü gelmiştir. Başkan Apo'yu sahiplenmek intikam gerekçesidir. Tarihte Şêx Said'e, Seyit Rıza'ya karşı yapılan kalleşliği unutmadınız. Bunu Başkan Apo'ya yapamayacaklarını çok iyi biliyorlar. Halkımızın Kürdistan'da ve dünyanın her tarafında gösterdiği kahramanlıklar onlara bu fırsata vermeyecektir. Sizler de kendi tarihinize yaraşır bir biçimde bundan sonra Başkan Apo'yu sahiplenerek direnişinizi yükselteceksiniz. Geçmişte hatalar ne olursa olsun '99'a Başkan Apo yılı biçiminde yaklaşarak, elele vererek savaşı Erzurum eyaletinde tırmandıracağınıza dair inancımı belirtiyorum.

Devrimci selam ve sevgilerimi sunuyorum.

Yurtsever Serhat halkına!

Kürdistan tarihinde en soylu ve kahramanca direnen, günümüze kadar bu duyguları hep taze ve canlı tutan özlü yurtseverliğiyle bilinen Serhat halkımızı en devrimci duygularla selamlıyorum. Faşist Türk sömürgeciliğinin daha yakın zamanda Ağrı İsyanları'nda bizi vatan aşkımızdan ve özümüzden koparmak istediğini gördünüz. Ağrı İsyanı'ndan sonra "*Muhayyel Kürdistan burada meftundur*" diyerek direnişinizi söndürmek istediler ve bundan fena yanıldılar. Mezara gömüp üzerini betonladıklarını sandılar. Kürt yurtseverliği Başkan Apo'nun bize verdiği ruh ve cesaretle bugün eskisinden çok daha fazla şahlanmış durumdadır. Bunu siz de yaşadınız. Bağrınızdan çıkardığınız Akif Yılmaz, Ahmet Kesip, Ahmet Güler, Turgut Yıldız'lar gibi çok değerli evlatlarınızla bunu kanıtlamış bulunuyorsunuz. Binlerce evlatlarınızla şehitler ordusunu yarattınız. Şehitlerinizi hiçbir zaman unutmadınız, hep bağlı kaldınız. Bu sizin yurtsever özünüzdendir. Düşmanın bütün katliam ve sürgün politikalarına rağmen vatan sevgisi ve umudunu kaybetmediniz. Başkan Apo'ya olan bağlılığınızla bunu daha net biçimde gösterdiniz. Serhatlı bir Kürt kızı olarak düşmanın bizi sürgün etme sürecine ben de maruz kaldım. Dün metropollerde büyümek zorunda kaldım, ama sizin yurtseverliğiniz ve direnişinizle hep özümü korudum. İşte bunun için Başkan Apo'ya ve sizlere olan bağlılığımı eyleme dönüştürüyorum. Sizden beklediğim tarihe ve öze bağlı olarak Kürdistan'a, Başkan Apo'ya özgürlük için mücadelemizi kesintisiz tırmandırarak sürdürmenizdir. Bize mezar olarak kazılan Ağrı dağı, Türk faşizminin mezarı olacaktır. Bunu başarak gücünüzün ve cesaretinizin olduğuna inanıyorum.

Bu temelde direnişinizi derin ve yurtsever duygularıyla selamlıyorum.

Ateşli Doğu Kürdistan halkına!

Yüzyılımızın ortalarında dillere destan ve tarihte kazanan direnişlerinize yaraşır bir biçimde Başkan Apo'yu sahiplenme eylemlerinizi büyük sevinç ve coşkuyla selamlıyorum.

Çar Çıra meydanında yaşadığınız talihsiz günleri tersine çevirerek Doğu Kürdistan tarihinde yeni sayfa açtınız. Qazi Muhammet'in elindeki özgürlük meşalesinin hiçbir zaman sönmediğini en son eylemliliklerinizde de gösterdiniz. Mahabad'ın acısını ve kinini Başkan Apo'nun alçakça esir alınmasının karşısında açıkça ortaya koydunuz. Başkan Apo ülkemizin dört parçasında iki bin beş yüz seneden beri kahraman-

lıkları en zirvede birleştirerek kendi fedai kişiliğinde temsil ettiğini açıkça göstermiştir. Başkan Apo'nun fırtınalı yürüyüşü esnasında yurtseverliğinizin derinliğini ve ateşliliğini en yakıcı bir biçimde göz önüne serdiniz. Ulusal birlikteliği kendi cephenizden en yetkin bir biçimde devam ettirdiniz. Ben de akrabanız olan Serhatlı bir Kürt kızı olarak orada şehit düşenlere, ateşli yurtsever düzeyinize fedaice cevap olmak istiyorum. Başkan Apo ulusal birlikteliğimiz ve özgürlüğümüzün teminatıdır. Bu bilinç ve hassasiyetle direnişlerinizin devam edeceğine inanıyor ve devrimci selam ve sevgilerimi sunuyorum.

Zine Gülistan (Meral Mamyak)

GERÇEK, GÜNEŞE GİDEN YOLDADIR

Yapabildiğim için değil, borçluluğumdan, tarihsiz kalma korkumdan dolayı yazıyorum. Yoksa ateşle yanmayı yazabilmek ne mümkün, ne mümkün yanıp, kavrulmayı, yüreğinin en derininden hissederek ateşe atlamayı yazabilmek.

Tarihin karanlık gözlerini düşünüyorum da, kim bilir kaç aşık, kaç kahraman kayıp o gözlerde. İsmi yok, dili yok, yüreği var, tanınmayan, bilinmeyen, duyulmayan, ama hissedilen. Hepsi de Mem û Zin, Leyla ve Mecnun, Romeo ve Juliet'le yazılmışlardır. Artık her aşığın adı ve yüreği Mem u Zin olmuştur. Ülkem, ezgisi buruk, düşleri kırık, benimde kaç aşığın, ışığa gebe karanlık zamanlarda düştü koynuna. İsmi duyulmayan, yüzü görülmeyen. Anlatılabilmek her yüreği, her ismi, her yüzü, her gözü. Duvarlarına sığmayan, geceler boyu gündüzlere akan ırmaktı her göz. Şimdi ucundan yüzlerce ırmak göz akar deniz yüreğime. Karşı koymak, inkar etmek ne mümkün. O ırmak ki almış beni en orta yerine salınıp dururum oradan oraya. Bir şey aradığım yok. Var ama adında arıyorum her şeyden. Ruhum buluyor beni. Bir göz, içlerinden tek bir gözle konuşabilmek tüm gözlerle. Düşlerimde ve gerçeklerimde hiç görmediğim, yüreğimi zapteden Zin'in siyahi gözleri konuşur önce benle. Ondan başlıyorum özlemimi, sevgimi anlatmaya. Bütün ırmakları onun gözlerine, bütün denizleri onun yüreğine sığdırarak anlatmak istiyorum. O'nu Zin Gülistan; ülkesinin hasretine haddinden fazla doymuş bir halde, bir parça kirli kent olan İstanbul'da aramaya başlar kendini. Oyun zamanlarından arta kalan zamanlarda da sadece oyun düşü kuran bir çocukken geldi asi Serhat'tan kaypak İstanbul'a. Geleceğine kök salmaya orda başladı, orda başladı yalanları öğrenmeye. Artık daha fazla yalan yüklemeye gücü kalmamışken, gerçeklerin peşinden

gitti. Nasıldır, nedendir gerçekliği araması bilemen. Ama bildiğim O gerçeğin kendisi oldu. Koca-kaypak şehir İstanbul'a sığmıyordu artık yüreği. Bir parça mavi gök görmek, uzakta da olsa bir dağ görmek mümkün müydü acaba? Çekebilir miydi bir solukluk kır havasını içine? Kim bilir belki de kendisi olmayan coğrafyada gerçek imkansızlıktır. Umutlar belki de mitolojide gömülü kalmışlardı. Ama biliyordu gerçek onun yüreğinde, yüreğiye ülkesinde. Her şey ancak gerçeğe ulaşmakla mümkün olabilirdi. Nasıl yaşamıştı yüreği şimdiye kadar bu yalanlarla? Nasıl koparmamıştı çılgınlığını? Bu sorular onun ruhuna acı veriyordu, eziyet ediyordu ona. Ne çok şey yapsa yapsın yaratmalıydı. Özgürlüğü için daha büyük olmalı, daha çok hissedebilmeliydi. Oysa zaman usul usul kayıyordu kollarından. İzin vermemeliydi kaçıp gitmesine, koşup yakalamalıydı zamanı. Tuhaf! Sanki zaman da, özlediği, ait olduğu mekana yöneliyordu. Sanki bütün zamanlar tükenmezcesine o mekanda kilitleniyordu. Ve zamanın hepsi, tarihin-geleceğin hepsi yüreği büyük o insanlara aitti, onlardan olmalıydı. Onlar gibi güneşi kucaklayıp doğanın koynuna girmeliydi. O ne büyük yücelikler diyarıydı, hasretinden yüreğini ateşe dönüştüren. Ateş; kaynağını nereden alır, nasıl horlanır? Evet bir ateşti onu saran, yakan. Yanacaksa ve var olacaksa o ateşte olmalıydı. Güneşin orta yerine mesken kurmak gibi bir şey. Güneş nasıl, neyle ifade edilir bilmiyordu. Bildiği tek şey güneşin yakan varlığıydı. Seviyordu onu içine sığdıramayacak kadar. Öyle ise o güneşe sığmalıydı. Koca güneş her şeyi bağrında yakacak kadar kızgın ve Zin tarihine giden yolu, güneşe giden yolu bulmuştu. Kaybedecek tüketecek zamanı yoktu. Bu mekandaki bütün zamanlarını da alıp gitmeliydi, girmeliydi o yola, özgürlüğü, gerçeği, kendisini, o yolda taşıyordu geleceğini. Geleceği ül-

kesine ait, ülkesi Zin'e ait. Ve işte yolunun ilk durağı Şerafeddinlerden, Bandozlara, Karaömerlerden, Çavreşe uzanan ülkesinin canım gözü Erzurum. Her şey ama her şey güneş ile yıkanmış ülke kokuyor. O ne büyük ruh yüreğini saran. Kavuştuğu ilk gerçek yetmiyor ona. Yüreği oraya da sığmadı. Ama bu gerçek için ölünerек yaşanır, nereye sığdıracaksın onu? Yol uzuyor uzadıkça büyüyor. Bu büyüklüğü kapsayacak kadar büyük olmalı, taşmalı kıyılarından bu yolun. Yolun sonu yok, ateşte erimek var. Kimine deşet saçan, kimine kendisini bulduran ateş olmalıydı. Ve Zin yolunun sonunu buldu. Yolun sonu güneşin öğretisinin ezgisi olmaktı. Daha da çok şey öğretisi olmaktı, özlediği Zilan'ın canım gülüşü, Sema'nın gülen gözü olmalıydı. Emegın, aşkın, isyanın, ateşin, savaşın, barışın ifadesi başka nasıl olunurdu. Bir yürek başka nasıl aşk uğruna ölümsüzleşirdi. Yolu bulmuşken gayrı dönülmez geriye. Dönüş soysuzluğun kara rengiydi. O, soysuzlukları, karanlıkları öldüren gerçek olmalıydı. Buda yalanın, çirkinliğin belki de en çok olduğu Taksim'de yapılmalıydı. Çirkinliğe en iyi darbe onu beyninden vurmak değil miydi. Her şeyi nasıl en derinden hissedip olması gerekenleri tek tek sıralamıştı, tıpkı bir tanrıça öngörüsü gibi. Ne kadar da doğrudu çizgisi, yolu. Mutluluk buydu: doğru olmak, gerçeğe ulaşmak gücünü göstermek. Ve Taksim! Tarihe kutsal yazılacaktır. Bir Tunceli'nin Cumhuriyet meydanı (Dersimin palavra meydanı) bir de siz tanık oldunuz böyleli soyluluğa. Ve zaman 27 Mart 1999 durağında bir kez daha Zin'le kendisini ateşte yıkadı. Bağrından kıvılcımlı, Zin adlı gerçeği çıkardı. Tarih! Ne mutlu sana ki Zin'in ateşiyle yazıldın.

02-03-2001

*Mücadele arkadaşları
Canda Andok*

“Bir saat özgür yaşamak bin yıl köle yaşamaktan daha değerlidir”

Parti Genel Başkanlığı'na!

Spartaküs ile başlayan ve bugün Parti Genel Başkanımızın şahsında sürdürülmeye çalışılan insanlık mücadelesi, her ne pahasına olursa olsun, hiç durmadan sürekli ivme kazanarak sürecektir. Her ne kadar Neronlar varolduysa, yine Hz. İsa'yı çarmıha geren gaddar Romalılar varolduysa, yeryüzünde ilerici insanların mücadelesini gerici güçler hiçbir zaman durduramamışlardır. Bugün kapitalist, emperyalist sistemi ve onun yordakçısı konumunda bulunan TC faşist düzeni ve dünyanın diğer gerici güçleri insanlığın soylu değerlerine saldırmakta ve bunu yaparken hiçbir hak ve hukuk tanımadan en kalles, en çirkin oyunu tezgahlamaktadır.

Başkanım!

Sizin şahsınızda verilen mücadele ile birlikte Kürt insanı dirilmeye yüz tutmuş ve kendi tarihine sahip çıkmaya başlamıştır. Kürdistan ile sınırlı kalmayan, gidecek diğer halklar içinde bir umut ışığı haline gelen insanlık öğretmeni dalga dalga büyüyen büyük bir kurtuluş ideolojisi haline gelmiş bulunmaktadır. Düne kadar adı bile anılmayan Kürt insanı sizin şahsınızda verilen mücadele ile tarihin dayattığı köle yaşama başkaldırarak dünya insanlık kurtuluş mücadelesine öncülük ederek, kararlı adımlarla yürüyüşüne devam ediyor. Kuşkusuz bu gelişmeler kendiliğinden olmadı. Sizin özgürlük tutkunuz ve bu tutkudaki kararlılığınız gösterdi ki, özgürlük kazanılacaksa ancak büyük bedellerle olacaktır. Bizi de bugünlere getiren bu tutkudur. Dünya gerici

güçlerinin dünyada size yaşanacak yer bırakmamaları boşuna değildir. Sizin varlığınızdan rahatsız olmaları boşuna değildir.

Başkanım!

Sizin şahsınızda bitirilmeye çalışılan, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine dayatılan komplonun anlamı ve hedeflerini artık çok iyi anlayabilecek düzeydeyiz. Sizden öğrendiğimiz özgürlük aşkı ve inancı bizi her zamankinden daha fazla güçlü kılmıştır. Dünya gerici güçleri istediği kadar köle yaşamı bize dayatsın, biz onlara Başkan Apo'nun ve O'nun yaratmış olduğu insanlığın kurtuluş ideolojisinin hiçbir zaman yenilmeyeceğini ve bedeli ne kadar ağır olursa olsun, durmadan zafere kadar ayakta duracağını göstereceğiz. Sizden aldığım özgürlük inancının meşalesini sizin uğrunuzda can veren kahraman şehitlerimizden devralarak milyonlara taşımaya gidiyorum. Bir gün özgür yaşamak, hatta bir günde değil, bir saat özgür yaşamak, bin yıl köle yaşamaktan daha değerlidir inancını taşıyarak, bütün ezilenlerin özgürlük özlemiyle buluşmaya gidiyorum.

Zagros Eyalet Güçlerine!

Değerli Yoldaşlar!

9 Ekim'de başlayan ve en son Parti Genel Başkanımızın uluslararası bir komplo ile TC egemen güçlerine teslim edilmesiyle sonuçlanan bu süreç, emperyalist güçlerin ayakta tutmak istediği dengenin korunmasını amaçlıyor. Başkan Apo'nun seçilmesi boşuna değildir. Çünkü dünya gerici güçleri de iyi biliyor ki, insanlık ilk yerleşik hayata, yani kentleşmeye burada baş-

Adı, soyadı: **Felat KADİR**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadele katılış tarihi: ...

Şehadet tarihi ve yeri: **25 Şubat 1999**

ladı. Ve insanlık tarihi nasıl bu topraklarda kültür ve uygarlığın gelişimine katkıda bulunmuşsa, insanlık yeniden bu topraklarda yeni tarihi çıkışlar yaparak, insanlık tarihine öncülük edecek. Tarihte halklar için bir kültür mozağini oluşturan Mezopotamya, insanın gelişimi için oynadığı rolü bugün yine oynayarak, Başkan Apo'nun şahsında ilerici insanlığın mücadelesine kucak açıyor. Başkan Apo'yu seçmeleri boşuna değildir. Ulusal kurtuluş mücadelesi şahsında insanlık için doğan yeni güneşi karanlığa sürüklemek istiyorlar. Biz de onlara göstereceğiz ki, kırk milyon insanın pahasına da olsa, bu doğan güneş asla ve asla alacakaranlığa sürüklenmeyecektir. Çünkü Başkan Apo bizi ölüm uykusundan uyandırarak kurtuluşumuzun disiplin yolunu gece gündüz çalışarak gösterdi. Verilmesi gerekenin yüz katını vererek tarihi rolünü oynadı. Ben burada Sema Yüce yoldaşın bize bıraktığı vasiyetlerden alıntı yapmadan geçemeyeceğim. Yaşam ve özgürlük tutkusuyla bedenini ateşe vererek Newrozlaşırken, *"Nasıl ki, gökyüzünde iki güneş olamazsa, cezaevinde de iki kurtuluş çizgisi, iki ideolojik merkez, iki politik güç olamaz. Kendimizde her türlü gele-*

nekselliği aşarak tek merkeze bağlanmak zorundayız. Ufkumuzda tüm güneş Parti Önderliği olmalıdır" diyen Sema yoldaş, zindanda olmasına rağmen içinde bulunduğumuz gafleti çok net bir biçimde ifade etmiştir. Zaten hepimiz gaflet uykusundan uyanmalıyız. Bütün Güneşimiz ve çizgimiz olan Başkan Apo etrafında kenetlenmeliyiz, aksi taktirde bu kadar soylu direnişlere sahip olan tarih karşısında lanetlenmekten hiçbirimiz kurtulamayız. Ayağa kalkan ve serhildanlarıyla dünya gerici güçlerinin beyninde patlamaya hazır vaziyette bekleyen halkımızın emri budur. Başkan Apo'nun 30 yıla yakın mücadelesinin emri budur, binlerce kahraman şehidimizin emri budur.

Yoldaşlar!

Sizlerin de Güneşimiz ve çizgimiz Başkan Apo'nun ışıklığı yolunda zafere kadar yürüyeceğinize en ufak bir kuşkuyla kapılmadan aranızdan ayrılıyorum. Başta TC'nin faşist güçleri olmak üzere, tüm dünya gerici güçlerinin Başkan Apo'yu yakalamak ile birlikte içerisinde girdikleri zafer sarhoşluğunu ve sevinçlerini kursaklarında bırakacağız. Bu inançla, bu moral ile,

bu özgürlük tutkusuyla gidiyorum. Başkan Apo için bir değil; bin defa ölmek azdır. Ben *"Direnmek yaşamaktır"* diyen Mazlum Doğanların, bedenini ateşe vererek Newrozlaşan Zekiyelerin, Rahşanların, Ronahi ve Berivanların, anlamlı bir yaşamın ve büyük bir eylemin sahibi olmak isteyen Zilanların beynini, yüreğini, bedenini 8 Mart'tan 21 Mart'a kadar ateşten bir yaşam köprüsü yapan Sema Yücelerin eylemleriyle *"Komutanlaşan kadının, askeriyiz"* diyen Fikrilerin, *"Başkan Apo'suz yaşam olmaz"* diyen Rojbinlerin, *"Başkan Apo'nun özüyle buluşmaya gidiyorum"* diyen Berwarların, kendini ateşten bir kütle yaparak düşmanın teslim ol çağrılarını boşa çıkaran Şehristanların yaşam tutkularıyla buluşmaya gidiyorum. Güneşimiz, her şeyimiz olan Başkan Apo'nun ruhuyla düşüncesiyle birleşmeye gidiyorum.

***Yurtsever Kürdistan halkı,
duyarlı kamuoyu ve
sömürgeci Türk güçlerine!***

Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi ve genelde Ortadoğu'daki antiemperyalist güçleri tasfiye etmeyi amaçlayan bu ulus-

lararası komplo, tarihte benzeri görülmemiş bir komplo tarzı ile Parti Genel Başkanımızın Türk egemen güçlerine teslim edilmesine neden oldu. Başını ABD emperyalizmi ile İsrail siyonizminin çektiği bu alçakça komplo bütün dünya gerici güçlerinin birleşmesi ile gerçekleşti. Ekonomik çıkarlarını her şeyin üstünde tutan bu gerici güçler, Kürdistan halkının en doğal hakkı olan kendi ülkesinde, kendi diliyle, kendi kültürüyle konuşmamasına göz yumarak en temel insani haklarını ayaklar altına aldı.

İlerici Ortadoğu halkları!

Birinci Dünya Paylaşım Savaşıyla birlikte başlayan Ortadoğu'yu böl-parçala-yönet politikası bölge halklarının arasında aşiretsel, bölgesel çelişkileri derinleştirerek egemenliğini sürdürmeye çalıştı. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelelerinden sonra yarattığı işbirlikçi zemine dayanarak bugüne kadar ekonomik çıkarlarını korumaya çalışıyor. Emperyalist sistem İsrail'e destek sunarak Filistin ve Güney Lübnan'da yaptığı katliamlara göz yumdu. Ortadoğu'da dönen bütün bu kirli oyunlar ve bugün Parti Genel Başkanımıza karşı yapılan komplo aynı güçler tarafından gerçekleştirilmiştir. Halk adına yola çıkan hiçbir özgürlük hareketini yaşatmak istemiyorlar, en alçak tutum ve hilelerle bastırmaya çalışıyorlar. Bugün Kürdistan halkını ve onun Ulusal Önderi Başkan Apo'yu hedef seçmeleri boşuna değildir. Bölge halkları için büyük bir kurtuluş umudu haline gelen Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesinin giderek büyümesinden ve onların bölgedeki ekonomik çıkarlarını sarsmasından ileri geliyor, korkuları budur. Yoksa dedikleri gibi sorun terör sorunu değildir. Kaldı ki gerçekten sorun bu olsaydı ve gerçekten kan dökülmesinden yana değillerse bugüne kadar Ulu-

sal Önderimizin ilan ettiği üç ateşkes sürecini doğru ele alabilirlerdi. Fakat sorun bu değildir. Türkiye gibi dünyanın en gerici ülkelerini arkalarına alarak Ortadoğu'yu sürekli bir tehdit altında tutmak istiyorlar. Türkiye'den kalkan ve Irak'ı bombalayan uçaklar yarın başka bir ülkenin başına yağabilir. Çünkü bu gerici güçler yalan gerekçe uydurmada katliamcı politika yapmakta ustalar. Bu temelde tüm Ortadoğu ilerici halklarını, halkların özgür kardeşliği temelinde dayanışmaya ve birlikte mücadele etmeye davet ediyorum. Aksi halde köleci yaşamdan kurtuluşumuz imkansız olacaktır.

Başta Avrupa olmak üzere dünyanın şer güçlerine!

Kendisine demokrat deyip insan haklarının ve evrensel hukuk ilkelerinin takipçisi ve uygulayıcısı sanan başta Avrupa, ABD emperyalizmi ve diğer güçler, kırk milyon insanın iradesi ve umudu olan Ulusal Önderimizi büyük hilelerle TC faşist rejimine teslim edilmesine bazıları dolaylı, bazıları ise direkt katkıda bulundular. Artık onlar da TC'nin yürüttüğü bu kirli savaşa alet oldular. Dolayısıyla mücadelemizin uluslararasılaşmasına neden oldular. Bu güçler nasıl uluslararası bir komployla Ulusal Önderimizi TC faşist rejimine teslim ettilerse, Önderliğimizin can güvenliğinden de kendileri sorumludur. Ekonomik çıkarları sarsılmasın diye sessiz kalan Avrupa, diğer komplonun tezgahlayıcısı ABD emperyalizmi elini derhal bu kirli oyundan çekerek ulusların evrensel haklarına karşı sorumluluklarını yerine getirmelidir. Aksi halde gereken cevabı ve hak ettikleri cezayı alacaklardır. Benim bu eylemim bu mücadelede ne kadar kararlı olduğumuzu gösterecektir.

Avrupa'da ve diğer ülkelerde yaşayan demokratik güçler!

Bu durum karşısında sessiz kalmak insani en temel haklara ihanet olacaktır. Yargısız infazların, işkencelerin en acımasızca yürütüldüğü Türkiye'de Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun hayatı büyük bir tehdit altındadır. Uluslararası komploya karşı tavır alma ve Kürt halkıyla dayanışma çağrılarını size de yapıyorum. Sessiz kalışınızı tarih asla affetmeyecektir ve lanetleyecektir.

Türk egemen güçleri!

75 yıldır halkımıza karşı uyguladığınız bu soykırım politikasını durdurmadığınız müddetçe bu savaş daha da şiddetlenerek büyüyebilir. Ulusal Önderimiz Başkan Apo'yu uluslararası bir komployla tutuklamanızla, bu mücadelenin biteceği umuduna kapılmakla büyük bir yanılgı içine giriyorsunuz. Asıl direnişi bundan sonra göreceksiniz. Unutmayın ki, Başkan Apo bize vereceğini fazlasıyla verdi ve kurtuluş yolunu bize gösterdi. Başkan Apo bir değil; milyonların iradesidir. En küçük hücremizde bile onun düşüncesi, iradesi yatıyor. Halklaşan bir iradeyi hiçbir güç yenemez. Hele hele Kürdistan halkı, zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyi olmayan bir halk konumundaysa, bunu ne siz, ne de kulluk, kölelik ettiğiniz ABD emperyalizmi durdurabilir. Bunu o kuru kafanıza iyice yerleştirin. Yok eğer inkarcı, soykırımcı politikanızda ısrar ederseniz, yanıldığınızı ve boş hayallere kapıldığınızı kafanıza vura vura size göstereceğiz.

Bize teslim olun çağrılarını yapan kanatlı kurt Ecevit!

Sen yaptığın faşist saldırılar için hesap verip teslim olacaksın. Bense teslim olmayacağım ve bu özgürlük mücadelesini milyonların pahasına da olsa, durmayaca-

ğını bedenimi bomba yaparak anlatmaya geliyorum.

***Türkiye devrimci
demokrat güçleri!***

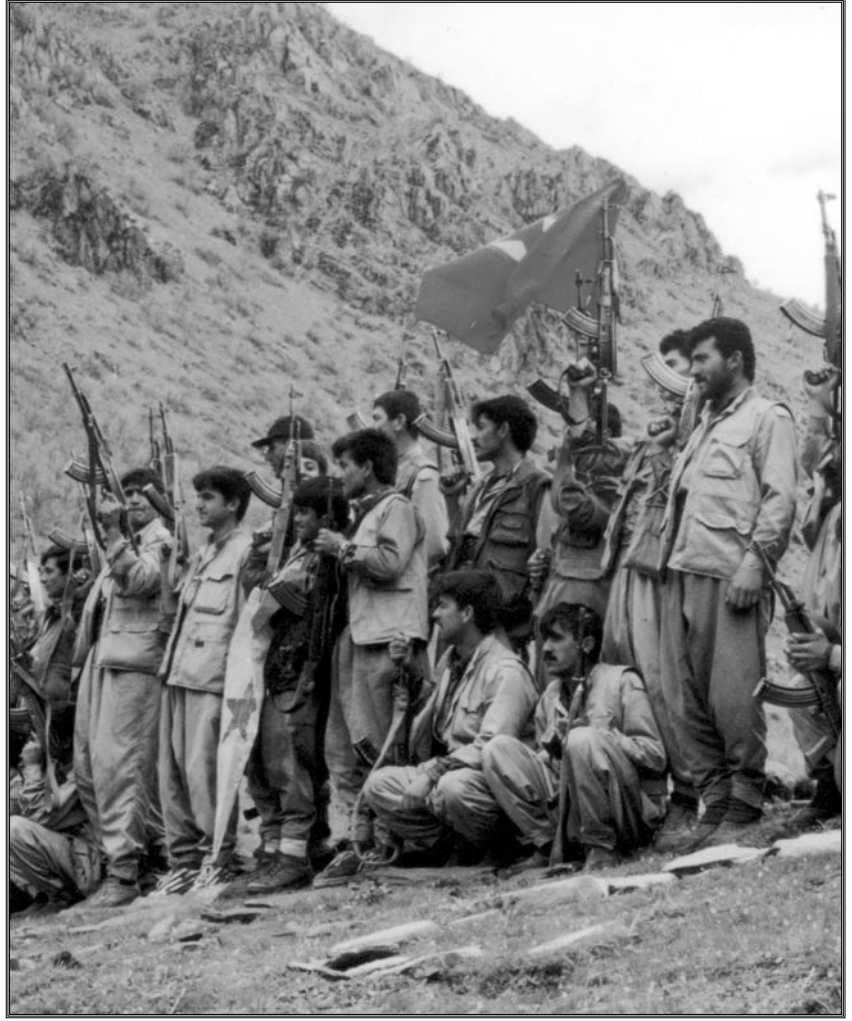
Tarihte ender rastlanan bir soykırımı dayatan TC egemen güçlerinin bu politikalarına artık alet olmaya dur demelisiniz. Aksi taktirde tarih sizin bu gafletinizi affetmeyecektir. Savaşın daha da tırmanarak şiddetlenmemesini istemiyorsanız sizi Kürdistan halkıyla dayanışmaya çağırıyorum. Sustukça daha da köleleşeceksiniz. Aynı zamanda savaşın ağır faturasının hesabını siz de vereceksiniz. Hiç unutmayınız ki, onca gelişmeye karşı sessiz kalışınız yalnızca TC egemenlerine hizmet edecektir. Sizleri Türkiye devrim şehitlerinin anısına bağlı kalmaya ve Kürdistan halkıyla birlikte mücadele etmeye davet ediyorum.

Yurtsever yiğit Kürdistan halkı!

Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun Avrupa'ya çıkışıyla birlikte, daha da kapsamlı yürütülen uluslararası komplo, Önderliğimizin TC'ye teslim edilmesiyle sonuçlanmış gibi görünse de, özünde sonuçlanmamıştır. Bir halkı tamamen bitirmeyi, silikleştirmeyi amaçlıyor. Ortaya çıkan sonuç şudur: Bize savaşmaktan başka seçenek bırakılmamıştır. Kosova sorunu için harekete geçen bütün emperyalist güçler, kırk milyon nüfuslu Kürdistan'ı neredeyse ağızlarına bile almıyorlar. Gözleri kör hırsından başka bir şey görmeyen bu güçler, halkımıza dayatılan jenoside göz yumuyorlar.

Kahraman Kürdistan halkı!

Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun belirttiği gibi, "bir gün özgür yaşamak, bin yıl kölece yaşamaktan daha değerlidir" ilkesinden hareketle yürümenizi istiyoruz. Gerek Avrupa'da, gerek Kürdistan'da

ve gerekse Türkiye metropollerinde ayağa kalkarak gerçekleştirdiğiniz serhildanlar PKK'nin ve onun önderinin kim olduğunu bir kez daha gösterdi. Düşmanın beyninde bir bomba gibi patlayan bu mücadele bir kez daha ispatlamıştır ki, milyonlaşan Apo gerçekliği, Özgürlük mücadelesi asla bitmeyecek ve mutlak anlamda zaferi getirecektir. Ben bu eylemimle ayağa kalkışınızı ve serhildanlarınızı selamlamaya geliyorum. Yüce Önderimizi tutuklamakla umuda kapılan düşmanın zafer çılgınlıkları kursağında kalacaktır. Binlerce şehidimizin şaşmaz yolunda çok yakın olan zafer günüyle kucaklaşmaya gidiyoruz.

Değerli halkımız!

VI. Kongremizin gururu ve kararları doğrultusunda milyonlarca insanımız pahasına da olsa ayağa

kalkmalısınız. Bize yaşam hakkı tanımayanlara başta TC faşist rejimi olmak üzere, ABD emperyalizmi ve İsrail siyonist rejimine karşı daha şiddetli savaşmalıyız. Bize dar etmek istedikleri dünyayı onların başlarına yıkarak Ulusal Önderliğimizin etrafında kenetlenmeliyiz. Ben bu gidişimle sizlerin şahsında verilen mücadeleyi selamlıyor, "hiçbir şey bağımsızlık ve özgürlükten değerli olamaz" anlayışıyla Parti Genel Başkanımıza ve sizlere olan bağlılık sözümü yineliyorum.

– Yaşasın ulusal kurtuluş mücadelemiz!

– Yaşasın Kürt halkının serhildanları!

– Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

– Yaşasın Başkan Apo!

Devrimci selam ve saygılar

25 Şubat 1999

Felat KADİR

Cocukluğum köyde geçti, ailem ekonomik olarak orta halli bir aile durumundaydı. Doğduğum ortam kemalizmin en çok hakim olduğu, faşist TC devletinin en çok asimilasyon uyguladığı ve halkı kendi gerçeğine düşman bir konuma getirdiği bir ortamdır. Kürt alevi bir ailenin çocuğu olduğumdan, özellikle ilkokulu bitirdikten sonra, okumak için gittiğim merkezlerde kendimi düzenin dıştaladığı bir halktan hissettim. Bunu gerçekten tanımam fazla uzun sürmedi. Bu nedenle kendimi hep ezik, düşündüğünü inandığımı, kültürünü yaşamayan, bu devletin öz evladı olarak değil, üvey evladı olarak hissettim. Ve kendimi düzenin dışında gördüğüm için topluma hiç ısınmadım. Ailemin özellikle kendi özümü inkar etmem ve düzene uymam için telkinleri yok değildi. Hatta onlara karşı çıktığımda tavrımı değişik olarak değerlendiriyorlardı. Küçük-burjuva anlayışının hakim olduğu bir sınıftan geliyordum. Hem teslimiyetin dayatıldığı, sindirmenin pervasızca yürütüldüğü, ailenin düzenin bir kurumu haline geldiği, okulun da bir rehabilitasyon merkezi haline getirildiği, kirli ilişkilerin sürdüğü, iyiye, güzele ait ne varsa hedef gösterildiği bir toplumda lise ikiye kadar okudum.

Partiyi tanıyıp çeşitli ilişkiler kurduğumda *"Böyle gelmiş, böyle gitmez"* dedirten çirkinlikler, beni okulu bırakıp mücadele ortamına sürükledi. Böylesi bir karara varmam aile ortamından kaçıp kendimi aileden koparmamı şart koşuyordu. Bu nedenlerle metropollere gitmeye karar verdim. İstanbul'da yaklaşık olarak iki yıl kaldım ve süreçte çeşitli işlerde çalıştım. Toplum ve insanlığın kapitalist düzen ortamında ne kadar iğrençleştiğini burada daha çarpıcı bir biçimde gördüm. 25 Ekim 1997'de Erzurum eyaletinde PKK'ye katıldım.

Parti Önderliği'ne

Başkanım, siz dünyanın tek umudusunuz. Sovyetler Birliği ve Varşova Paktı'nın dağılmasından sonraki süreçte sosyalizmi geliştirip, sosyalizme yeni bir bakış açısı kazandırdınız. Dar ve kaba yaklaşımların dünyada tıkattığı sosyalizmi, bilimsel bir bakış açısıyla Kürdistan gerçekliğine uyarladınız. Sorunlara bakış açınız ve çözümlemelerinizle, emperyalizm ve uşaklarını şaşkına çevirdiniz. ABD emperyalizminin bile kendi ağzında *"Ele-avuca sığmaz," "Doktiriner bir lider," "Dünyanın en tehlikeli teröristi"* açıklamaları, yarattığınız düşünce ve ideolojinin etkisini ve hassasiyetini gösteriyor. Siz bütün insanlığı geçmişten geleceğe taşıdınız. Yani 21. yüzyılda adeta dünyanın gidişatını tamamen değiştirerek kirlenen ve iğrenç bir hal alan dünya gerçekliğini yeni bir dünyaya taşıyarak bir köprü rolünü oynadınız. Kendi deyiminizle gerçeğin eylemi ve dili olmayı başardınız.

Dünyanın en çok çelişkileri olduğu, insanların en çok düşürüldüğü Kürdistan'da en büyük çıkışı yaparak dünya insanlığının kurtuluşunun yolunu gösterdiniz. Gelmiş-geçmiş tarihçilerin, önderlerin toplamısınız. Diyebiliriz ki diyaliktiğin bile açıklayamadığı kurumuş ağaca, kayalara tohum ekmeyi başardınız. Öngörünüzle size yapılan komployu çok önceden görek, hesaplayarak kendi hedeflerinizi, örgütü ve partiyi, mücadeleyi sürdürecekt stratejiyi ve taktiği bütün yönleriyle belirlediniz. Bu konuda bizleri böylesi bir komplonun gelişebileceği yönünde aydınlatmanıza rağmen biz bunun gereklerini ve eylemini ortaya koyamadık, size layık bir yaklaşımın sahibi olamadık. Hep sizi uzaktan takip edip olayları ve olguları bu şekilde anlamaya çalıştık. Size bilimsel bir bakış açısıyla yaklaşmadık, yaklaştık. Sizi tanrılardan atışı ça-

Adı, soyadı: **Baki TATLI**

Kod adı: **Baran Şahin**

Doğum yeri ve tarihi: **Alanşah Köyü**

Arguvan-Malatya, 1979

Mücadeleye katılım tarihi: **25 Ekim 1997**

Şehadet tarihi ve yeri: **5 Nisan 1999**

Bingöl valisine yönelik

gerçekleştirilen intihar saldırısı

lan Prometheus'a benzetmeleri boşuna değildir. Bize verdiğiniz ateşi dünyada bir tek insan, bir tek Kürt kalıncaya kadar taşıyacağız.

Siz ki bizim kadar düşürülmüş insanlara iyi bir ruh vermeyi gerçekleştirdiniz. O ruhla biz de size yapılan komplonun hesabını soracağız. Sizi 15 Şubat 1999'da insanlığın geçmişini yargılayan ve geleceğe ışık tutan bir tarih, bir milat olarak görüyoruz. Bu konuyla geliştirdiğiniz hareket, dünyanın gelmiş-geçmiş en büyük tarihi sorgulayan, insanlığı yaratma tutkusu olan bir harekettir. Sizi dünya tarihinde hiç yaşanmamış bir biçimde kendisini insanlığa feda eden bir önder olarak görüyorum ve en büyük fedai Başkan Apo'dur diyorum.

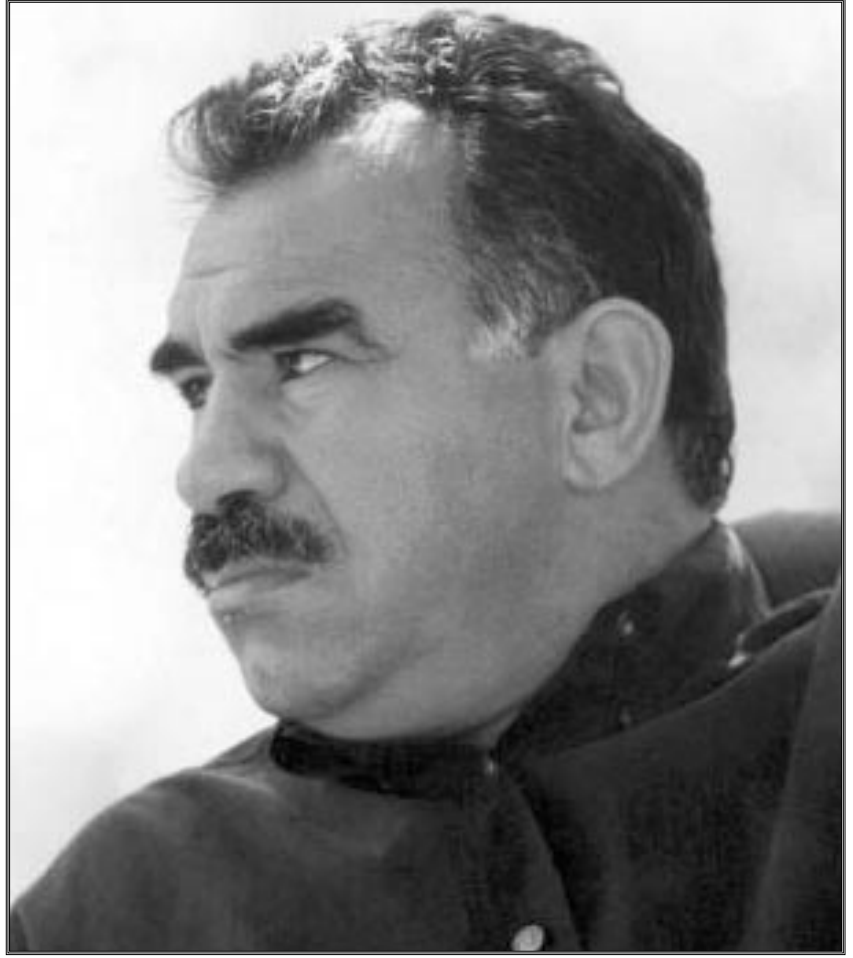
Sizi Bingöl Valisi'ne karşı gerçekleştireceğim eylemimle selamlıyor ve saygılarımı sunuyorum.

Apocu ruhla savaşan tüm yoldaşlara

Önderliğimize karşı gerçekleştirilen komployu alnımıza yapııştırılmak istenen bir kara leke olarak görüyorum. Onurumuzu çiğnetmek isteyen faşist Türk devleti ve onun işbirlikçilerine, yine bütün emperyalist, sömürgeci yönetimlere karşı onurlu bir savaşımı yürütmemiz gerekiyor.

Özellikle Önderliğe karşı yürütülen uluslararası komplonun ve korsan eyleminin olduğu süreçte yapılan VI. Zafer Kongresi'ne cevap olmak istiyorum. Kongre'de alınan kararları, özelde karar altına alınan fedai eylem ve savaş tarzının bizleri zafere götüreceğine inandığım gibi, komploya cevap olarak da değerlendiriyorum.

Bugüne kadar yerine tam olarak getiremediğimiz görevlerimizi başarmak, Önderliğin tufan savaşını fedai bir tarzla geliştirmemiz dışında hiçbir alternatifimiz yoktur. Dönemin temsilcisi olan Zilan arkada-

şın tarzına yeni bir taktikle atılım kazandıran Akif arkadaşın boyutlandırdığı savaşa cevap olmak istiyorum.

TC yetkililerinin içinde kendimizi birer bomba haline getirerek cevaplandırılmak. İstanbul Valisi'nin Taksim Meydanı'nda gerçekleştirilen fedai eylem dolayısıyla "En tehlikeli ve engellenmesi zor olan canlı bombadır" açıklaması yapılan eylemin büyüklüğünü göstermektedir. PKK çizgisini zaferle taçlandırmak, Başkan Apo'ya ve halka cevap olmak böylesi bir eylem tarzından geçmektedir.

Seçim mitinglerinde Tansu Çiller, cezaevindeki Önderliğimiz için yaptığı açıklamada, "Apo'yu beş yıldızlı otelde yaşıyorlar" diyerek kendi hükümetini eleştiriyordu.

Yoldaşlar! Görüyorsunuz bir taraftan bize "bize teslim olun" çağrılarını yaparken, diğer yandan ise Başkanımıza cezaevini bile çok görüyorlar. Bu onların ikiyüz-

lülüğünü, sahtekarlığını ve barbarlığını gösteriyor. Bizi insan yerine koymuyorlar. Başkanımıza cezaevini bile çok görenlere, bize yaşam hakkı tanımayanlara kaleleri olarak gördüğü Bingöl'de, Bingöl'ün kalesi olan valiliğe kendimi canlı bir atom bombası olarak patlatacağım ve havaya uçuracağım. Unutmasınlar ki, bir gün bu sözüm, çözüm sahiplerini de havaya uçuracaktır.

Tüm yoldaşlarımı gerçekleştireceğim bu eylemimle selamlarken, Başkanımız için zafer ve özgürlük şiarıyla haykırıyor ve yoldaşlarımı insanlık savaşını Apocu ruhla yükseltmeye çağırıyorum.

Halkımıza ve uluslararası kamuoyuna!

Geldiğimiz aşama ve geldiğimiz tarihi süreç fedai bir halk olmamızı şart kılıyor. Başkan Apo demek Kürt halkının ve dünya in-

sanlığının kurtuluş ideolojisi demektir. Bizler ulus olarak Kürdistan'ın dört parçasında ve dünyanın her yanında an be an birleşip sesimizi yükseltip duyurabiliyorsak, bu Başkan Apo ile olmuştur, ulusal kurtuluş savaşımızın sonuçlarıdır. Hangi tarihte, hangi isyanda böylesi bir birliktelik, ruh ve örgütlülük görülmüştür? Güçlüyüz, örgütlüyüz, parti silahlarımıza her zamankinden daha fazla sarılmalıyız. Kendisine 'Kürdüm' diyen herkesin bunu bilmesi gerekiyor.

Halkımızın sabrı, eylemlilikleri giderek sürmelidir. Halkın düşmana kinini kusması, özellikle Kürdistan'da geliştirilen savaşla bağlantılıdır. Çeşitli metropollere sürgün edilen halkımız, savaşı orada düşmanın onları oraya sürgün etmesine pişman ettirecek ve metropollerini düşmana cehenneme çevirecek, daraltacak bir tarzla yürütmelidir. Düşman Kürdistan'ı bizim için yaşanmaz hale getirmişse biz de düşmanın yaşadığı alanları düşmana yaşanmaz hale getirme hakkına sahibiz.

Halkımızın intikam şahinlerine sesleniyorum; eylemlerinizi düş-

manın dar arazi noktalarında yoğunlaştırmanız ve daha gizli bir örgütlülüğe ulaştırmanız şarttır. Bu doğrultuda gerçekleştirilecek eylemlilik zafere götürecektir ihtilalci ruhun göstergesidir. Bu doğrultuda yalnız kendimiz değil, "Kendimizle birlikte ne kadar düşman da yok edebiliriz?" diye düşüneniz gerekir.

Yurtsever Bingöl halkına

Bingöl Valisi'ne karşı gerçekleştireceğim eylemimle ve Apocu ruhla sizleri selamlıyorum.

PKK hareketi Şêx Said hareketinin devamı biçimindedir. Şêx Said İsyanı gerek hareketin yeterince örgütlenmemesinden, zamansız başlamasından ve buna benzer yetersizliklerden dolayı başarısız olmuştur. Bundan dolayı değerli Bingöl halkı üzerinde oluşan devletin yenilmeyeceği korkusu ile bir daha ayağa kalkamamıştır. Diyorsunuz "Devlete karşı devlet olmazsa, tankımız-topumuz olmazsa bu devlet yenilmez." ABD emperyalizmi nasıl ki Vietnam'da halka yenilseyse, faşist TC devleti de ayağa

kalkan halkımız karşısında yenilmekten kurtulamayacaktır.

PKK hareketi Başkan Apo'yla başlamıştır, on binlerce gerilla gücüne ve Kürdistan halkının birlik olmasına yol açmıştır. Özellikle 15 Şubat'ta uluslararası komplo sonucunda tüm Kürdistan halkı ayağa kalkarak devrimi geliştirip sonuca ulaşmak için hazır olduğunu haykırdı ve bunun için kimileri evlerini, kimileri kendilerini yakarak döneme cevap olmuşlardır. Halkın isyanı devam ediyor, ama sizler bu sürece cevap olamadınız. Sizleri Önderliğimize ve Şêx Said Efendi'ye sahip çıkmaya, bunun için elinize geçirdiniz her şey ile düşmanı vurmaya çağırıyorum.

Bingöl'ün kalesi olan valiye karşı geliştireceğim eylemin coşkuyla sizleri selamlıyorum.

Bütün dünya ilerici kamuoyu ve emperyalizme karşı olan güçlerin ve insanlığın Önderliğin yanında yer alması gerekir. Bu aynı zamanda bir insanlık görevidir. Burada en büyük görev Türk halkına düşmektedir. Bütün dünyanın tek bir insan üzerine bu kadar gizli oyunlar oynaması insanlık ayı-

bıdır. Kürt-Türk savaşını yaratmak isteyenlere Önderliğin yanında yer alınarak cevap verilebilir. ABD, İsrail, Avrupa ve Ortadoğu'da yer alan diğer halkları yönetimlerin oyunlarına alet olmamaya, insanlık görevlerini yerine getirmeye çağırıyorum.

Bu temelde kendisine devrimci, demokrat diyen tüm kişi, kurum ve kuruluşların bunun karşısında eylemlerini geliştirmeleri, savundukları düşüncelerin bir gereğidir. Ve Türkiye'ye turist olarak gelen ve savaşa kaynak oluşturan kesimlere sesleniyorum; Kürt halkının kanının akıtılmasında, baskı ve zulmün altında kalmasında sizlerin de payı vardır. Türkiye gibi bir savaş alanın-

da her türlü eylem bizim en doğal müdafa hakkımızdır.

Bu temelde tüm Kürt halkını, uluslararası kamuoyunu, uluslararası komplo ve korsanlık eylemine gereken tavrı ortak koyarak insanlık görevlerini yerine getirmeye çağırıyorum, selam ve saygılarımı sunuyorum.

Böylesi bir tarihi süreçte fedai yaşam eyleminin verdiği onur ve gururla kan emicilerin üzerine yürüyorum. Zilan yoldaşın dediği gibi "Keşke Önderliğimize ve halkımıza canım dışında verecek daha değerli bir şeyim olsaydı." Zafarin ve özgürlüğün teminatı olan Apocu düşünce ve Apocu eylem tarzının yaratıcısı Başkan Apo'yu, insanlık hareketi PKK'yi, fedai

Kürt halkını, Kürdistan ve dünya devrim şehitlerini, tüm dünya ile-rici insanlığını ve devrimci güçleri yapacağım yaşam eyleminin yüceliği ve görkemliliği ile coşkuyla selamlıyorum.

- Yaşasın en büyük fedai Başkan Apo!

- Yaşasın ulusal ve sınıfsal hareketimiz PKK!

- Yaşasın halkların ortak mücadelesi ve kardeşliği!

- Yaşasın enternasyonalist Che Guevara devrimciliği!

- Kahrolsun emperyalizm, siyonizm ve faşist Türk sömürgeciliği!

Devrimci selam ve saygılarımla

31 Mart 1999

Baran Şahin

Baran Şahin yoldaşın kaset konuşmasıdır

Ulusal kurtuluş savaşımızın geldiği bu son aşamada emperyalist güçler elbirliğiyle Parti Önderliğimize karşı geliştirdikleri komplo ile özellikle Ortadoğu'da gelişen Ulusal kurtuluş mücadelemizi ezmek istemektedirler. Mücadelemiz, Kürdistan halkını ve hatta Ortadoğu halklarını emperyalizmin ve dünyadaki bütün kirli düzenlere karşı bir örgütlenmeye götüren, onu geliştiren bir mücadeledir.

Emperyalist güçler komplo partimizin siyasallaşma sürecinde Parti Önderliğimizin Roma yürüyüşünde gerçekleştirmişlerdir. Bu süreç baştan beri biliniyordu. Parti Önderliğimizin yaptığı son açıklamalar bunu açıkça ortaya koyuyordu. Başta TC olmak üzere bu süreci engellemek, tıklatmak istediler. Örneğin Avrupa'nın tavrı Parti Önderliğimize siyasi iltica tanımama biçiminde gelişti. Bu özellikle ABD emperyalizminin direkt yönlendirmesiydi. Avrupa'nın geliştirdiği tavırdan ABD'nin olaya yaklaşımı çok belirleyici olmuştur, Parti Önderliğimize karşı olan yaklaşımlarını

belirlemiştir. Avrupa'nın Kürt hareketine yaklaşımı PKK'siz bir Kürt oluşumunu desteklemek, PKK'yi yok saymak, PKK çizgisinin, PKK'nin yürütmüş olduğu sınıfsal ve ulusal çizgiyi dışlama, reformist bir çizgiye çekme yaklaşımıdır. İsrail siyonizmi de bu komplo da belirleyici bir rol oynamıştır. Emperyalizm ve ABD emperyalizminin Ortadoğu politikası, TC ve İsrail siyonizminin işbirliği ile ABD emperyalizmini dışlamayan, onun kuyrukçuluğunu, işbirlikçiliğini yapan bir Ortadoğu yaratmaktır. ABD böyle bir Ortadoğu politikası yürütmektedir.

Gelenen aşamada bununla beraber Parti Önderliğimize karşı geliştirilen uluslararası komplo altında bütün Kürt halkına ve bütün dünya insanlığına karşı geliştirilen bir komlodur. Dünyanın gelmiş olduğu bu son aşama özellikle reel-sosyalizmin çöküşünden sonra meydana gelen gelişmelerle beraber insanlık adına, insanlık namına herhangi bir oluşum, herhangi bir oluş rol oynamamıştır. Önderlik oynamış olduğu rolle dünyanın umudu olmuş ve emperyalizm için en büyük tehlikeyi

teşkil etmiştir. Bunun için geliştirilen bu uluslararası komployla enterne edilmek istenmektedir. Gelişen Apocu düşünce tarzı, başta Kürdistan olmak üzere Ortadoğu'da ve dünyada yeni bir oluşum ve yeni bir insan tipini yaratma eylemidir. Emperyalizmin geliştirdiği uluslararası komplo, Apocu düşünceyi susturup bütün dünyayı kendi denetimlerine sokma, özellikle PKK önderliğindeki Kürt halkını yok sayma ve işbirlikçiliği geliştirip özde yok etme eylemidir. Bunu Önderliğe komplo yaparak, Önderliği esir alarak gerçekleştirmek istemektedirler.

Burada bizim tavrımız açık ve nettir. Özellikle partimizin geliştirmiş olduğu VI. Kongre'nin tavrı, geliştirilen bu komplo da dikkate alarak yeni savaş tarzı, yeni bir savaş yaklaşımını esas almaktır. Gelenen aşamada emperyalizmin Ulusal kurtuluş hareketlerine ve özellikle Kürt halkına yaklaşımı fedai savaş tarzını dayatmakta ve zorunlu kılmaktadır. Yani emperyalizme karşı geliştirecek mücadelede fedai intihar eylemi tarzı şarttır. Zaferin yolu fedai eylem tarzından geçmektedir.

Önderliği esas almak Apocu düşünce tarzını esas almaktır. Emperyalizmin, İsrail Siyonizmi'nin ve TC faşizminin önündeki tek güç PKK hareketidir. PKK hareketi ve Apocu düşünce tarzı, ruhu Önderliği esir alarak çeşitli müdahalelerle geliştirilmek istenen tasfiyeci ve iğrenç yaklaşımlarla hiçbir zaman yok edilemeyecektir. Bizim buna karşı tavrimız açık ve nettir. Bütün Kürt halkının da yaklaşımı partinin geliştirmek istediği fedai bir halk, fedai bir savaş tarzı ve bunu geliştirebilecek olan her türlü yaklaşım olmalıdır. Özellikle Apo'nun intikam şahinlerine sesleniyorum. Eylemlerinin niteliğini arttırmalıdır. Özellikle kendini yakanlar kendisiyle beraber en fazla düşmanı yok etme yarışına girmelidirler. Bunu TC'nin oynadığı kirli oyunlara, politikalara alet olan kesimlere karşı yapmalıdır. TC'nin en üst düzeydeki sorumlusuna karşı geliştirilecek bir eylem tarzı varken sokaktaki araç yakılmalıdır. Eylemler daha çok bu tarzda yapılmalıdır ve yine halkın da yaklaşımı bu olmalıdır. Özellikle TC ve ABD emperyalizminin işbirliğiyle beraber geliştirmiş oldukları komplo hareketinden sonra Kürt halkında

uyanık bu direniş ruhu, bu birlik ruhu ile bütün dünyada bir anda seslerini yükseltebilmeleri parti hareketinin çıkışıyla bağlantılıdır. Ve bugüne kadar Kürt halkında ortaya çıkan en büyük gelişmedir diyebiliriz. Önderliğin II. Med Hareketi demesi bunu kanıtlar niteliktedir. Bunu örgütlü bir güce dönüştürmek, bunu devrime kanelize etmek, devrimin ve savaşın gelmiş olduğu aşamanın aslında kaçınılmaz boyutudur. Halkın da yaklaşımı bu olmalıdır. Yani Önderliğimizi tutuklamakla Apocu düşünce tarzı hiçbir zaman yok edilemez. Bu kesin ve nettir. Apocu düşünce tarzı yeni Apocuları yaratacaktır. Bunu herkesin bilmesi gerekiyor.

TC faşizmine sesleniyorum. Apo'yu tutuklamakla Apocu düşünce tarzını yok edemezsiniz. Bununla beraber yeni Apoları beklemeniz gerekecek. Son olarak size şunu belirtiyorum; en büyük fedai eylem tarzı PKK hareketiyle başlamıştır, en büyük fedai de Başkan Apo'dur.

Yaşadığımız tarihi süreçte Önderliğin de dediği gibi "Tarih günümüzde gizli, biz de tarihin başlangıcında gizliyiz." Dünya dengelerinin bozulduğu günümüzde emperyalizm ve sömürgecilik

daha da azgınlaşmaktadır. Önderliğimize karşı geliştirilen komplo ile bunu daha da doruğa çıkardılar ve bununla birlikte mücadele gerçekliğimizde ve halkımızda büyük gelişmeler görülmektedir. Emperyalizm Kürt halkına yaşam hakkı tanımıyor, Dersim'de bir anda yükselen çılgınlıkları duymuyor, hatta kendini yakan insanların seslerini bile duymuyor. Dönem bunun önünde daha yöntemli bir yaklaşımı şart koşuyor. Hatta Çiller cezaevinde bulunan Önderliğimiz için yaptığı açıklamada "Onu saraylarda yaşıyorlar" diye bir belirleme yapmıştı. Ben bu fedai tavrimı düşmanın kalesi olan Bingöl'de, merkez valisinde kendimi bir bomba yapıp patlatarak göstermeye çalışacağım. Ve unutmasınlar ki bir gün bu bomba onların da çok yakınında patlayacaktır.

- Yaşasın yurtsever fedai savaşı!
- Yaşasın büyük özgürlük yürüyüşümüzün biricik önderi Başkan Apo!

Devrimci selam ve saygılarımla
4 Nisan 1999
Baran Şahin

